

**DISCOURSE ANALYSIS OF CITY MUSEUMS
IN TURKEY SINCE 2000**

**A Thesis Submitted to
the Graduate School of Engineering and Sciences of
İzmir Institute of Technology
in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of**

DOCTOR OF PHILOSOPHY

in Architecture

**by
Ayşe Nur ŞENEL FİDANGENÇ**

**December 2018
İZMİR**

We approve the thesis of Ayşe Nur ŞENEL FİDANGENÇ

Examining Committee Members:

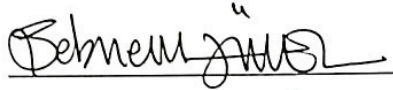
Assoc. Prof. Dr. Ela ÇİL
Department of Architecture, Izmir Institute of Technology

Prof. Dr. Şeniz ÇIKIŞ
Department of Architecture, Izmir Institute of Technology

Prof. Dr. Deniz GÜNER
Department of Architecture, Erciyes University

Prof. Dr. Şebnem YÜCEL
Department of Architecture, MEF University

Assoc. Prof. Dr. Adile ARSLAN AVAR
Department of City and Regional Planning, Izmir Institute of Technology

27 December 2018

Assoc. Prof. Dr. Ela ÇİL
Supervisor, Department of Architecture
Izmir Institute of Technology

Prof. Dr. Koray KORKMAZ
Head of the Department of Architecture

Prof. Dr. Aysun SOFUOĞLU
Dean of the Graduate School of
Engineering and Science

ACKNOWLEDGMENTS

Initially I offer my sincerest gratitude to my supervisor Assoc. Prof. Dr. Ela il for her encouragement, instructions, expert guidance and her trust throughout the study period. I would like to thank the members of the dissertation committee Prof. Dr. Deniz Gner and Prof. Dr. Şeniz ıkıŐ for their valuable comments and encouragement.

I would like to express my thanks to the thesis defense committee, Prof. Dr. Şebnem Ycel of the Department of Architecture at MEF University and Assoc. Prof. Dr. Adile Arslan Avar of Department of City and Regional Planning at İzmır Institute of Technology for their contributions.

Special thanks to my friends Pınar Kılıç, Hatice Aktrk Ablan and my colleagues for all the emotional support and encouragement they provided.

It is a pleasure to thank my parents Reyhan and Mahmut Şenel and my parents-in-law Glay and Velit Fidangenç for caring for my baby during the writing process of this dissertation. And I am indebted to my parents and my older sister Emetullah Elif Yiğit for their loving support, encouragement, patience and trust throughout my education and in every moment of my life. I would have not been able to complete this work without feeling their love and faith in me.

I would like to express my gratitude to my husband Mehmet Fidangenç for his love, patience, encouragement and being my biggest supporter in my life. And I would like to thank to my little daughter Aslı Fidangenç who has brought happiness and joy into my life.

ABSTRACT

DISCOURSE ANALYSIS OF CITY MUSEUMS IN TURKEY SINCE 2000

Since 2000, in Turkey 83 city museums are established and nearly 90 new ones are announced to be opened soon. The literature on the city museums in Turkey considers city museum as the establisher of the city identity. In that point archiving the local values, serving as the memory and narrator of history of the city is emphasized. Regarding all these “missions”, the city museums are seen as the “mirror of the city” which reflects/represents the city.

The theoretical and methodological lens that this thesis has is discourse analysis, which is a suitable lens to detect the relationships between statements and spatial practices. Hence this dissertation analyzes city museums in Turkey through a tripartite system of discursive parts: the statements of the actors, the buildings and their locations, and the exhibitions. The relation between these three parts deciphers how the certain concepts and themes dominate the discourse of city museums in Turkey. While the interrelation of these parts is important, their relation to the political conjuncture of today and the museological past of Turkey is crucial to discuss how the political practices instrumentalize the city museums.

With the overall analysis, this dissertation discusses how the discourse of city museums in Turkey constitutes the knowledge of localness with using the concepts of memory, history and identity through the representative strategy of today’s political discourses.

ÖZET

2000 YILINDAN İTİBAREN TÜRKİYE’DEKİ KENT MÜZELERİNİN SÖYLEM ANALİZİ

2000 yılından günümüze Türkiye’de 83 kent müzesi kurulmuş ve yaklaşık 90 müzenin de kurulum çalışması devam etmektedir. Türkiye’deki kent müzeleri literatürü kent müzelerini kent kimliğini kuran, yerel değerleri arşivleyen, kentin belleği olan ve kentin tarihini anlatan kurumlar olarak ele alır. Bütün bu “misyonlar” ile kent müzeleri kenti yansıtan/temsil eden “kentin aynası” olarak değerlendirilir.

Bu tez kuramsal ve metodolojik olarak, söylemler ve mekansal pratiklerin ilişkisini çözümlmek adına, söylem analizini kullanarak Türkiye’deki kent müzelerini müzeleri kuran aktörlerin söylemleri, müze binaları ve konumları ile müzelerde yer alan sergilemelere odaklanan üçlü bir söylemsel sistem üzerinden analiz eder. Bu üç parçanın birbiri ile ilişkisi, belirli kavram ve temaların kent müzeleri söylemini nasıl domine ettiğini çözümler. Bu parçaların birbirleriyle bağıntısı önemli olduğu gibi, bunların günümüz politik konjonktürü ve Türkiye’nin müzeolojik geçmişi ile olan ilişkisi de politik pratiklerin kent müzelerini nasıl araçsallaştırdığını tartışmak adına elzemdir.

Bütün bu analizler doğrultusunda bu tez, Türkiye’deki kent müzeleri söyleminin bellek, tarih ve kimlik kavramlarını kullanarak, mevcut politik yaklaşımların temsiliyet stratejisi aracılığıyla yerellik bilgisini nasıl kurduğunu tartışır.

TABLE OF CONTENTS

LIST OF FIGURES.....	viii
CHAPTER 1. INTRODUCTION.....	1
1.1. Emergence of the City Museum and the Early Discussions on its Raison D’etre.....	4
1.2. The City Museums in Turkey.....	19
1.3. On Methodology.....	23
1.3.1. Discourse Analysis.....	24
1.3.2. Research Strategy.....	26
1.3.3. Elements forming the Discourse.....	28
1.3.3.1. Voices of the Actors.....	28
1.3.3.2. Messages of the Buildings.....	31
1.3.3.3. Exhibitions as Narrators.....	33
1.4. Organization of the Chapters.....	34
CHAPTER 2. PRODUCTION OF CITY MUSEUMS IN TURKEY.....	36
2.1. Pre-Production: The Need of City Museums.....	36
2.2. Process: Actors, Buildings, Locations and Exhibitions.....	40
2.2.1. Actors.....	40
2.2.2. Buildings and Locations.....	44
2.2.3. Exhibitions.....	66
2.2.3.1. Content: Values That Make the City.....	66
2.2.3.1.1. Archive and Collection.....	71
2.2.3.1.2. Concept and Scenario.....	76
2.2.3.2. Representation: “City at a Glance”.....	80
2.2.3.3. Presentation: From the City Model to Miniature.....	104
2.3. Concluding Remarks.....	114
CHAPTER 3. IDEOLOGICAL FOUNDATIONS.....	116
3.1. On the Relation of History, Identity, Memory and Ideology.....	117
3.1.1. Nationalism.....	120

3.1.2. Conservatism and Neo-Liberalism.....	137
3.2. The City Museums in Turkey in the Cross-section of Nationalism, Conservatism and Neo-Liberalism.....	142
3.2.1. The Museological Foundations of City Museums.....	142
3.2.2. The Conceptual Foundations of City Museums.....	152
3.3. Concluding Remarks.....	160
 CHAPTER 4. CONCLUSIONS.....	165
4.1. Concluding Discussion.....	165
4.2. Comments for Further Studies.....	171
 REFERENCES.....	174
 APPENDICES	
APPENDIX A. THE LIST OF THE ESTABLISHED CITY MUSEUMS IN TURKEY.....	189
APPENDIX B. THE STATEMENTS OF THE ACTORS.....	193
APPENDIX C. MUSEUMS AND THE CONTENTS OF THE EXHIBITIONS.....	237

LIST OF FIGURES

<u>Figure</u>	<u>Page</u>
Figure 2.1. Bursa City Museum.....	45
Figure 2.2. Tire City Museum.....	46
Figure 2.3. Trabzon City Museum.....	48
Figure 2.4. Bartın City History Museum.....	55
Figure 2.5. Kadir Has City and Mimar Sinan Museum.....	58
Figure 2.6. Project of Üsküdar Municipality.....	59
Figure 2.7. Bilecik Living City Museum.....	60
Figure 2.8. Bilecik Living City Museum and its environment.....	61
Figure 2.9. Kızılcahamam Educator Nuray Yeşil City Museum.....	62
Figure 2.10. Nusaybin City Museum.....	63
Figure 2.11. Osmaniye City Museum.....	64
Figure 2.12. Announcement for Antalya City Museum.....	74
Figure 2.13. Announcement for Bozüyük City Museum and Archive.....	75
Figure 2.14. Çubuk City Museum, 1402 Ankara Battle exhibition.....	82
Figure 2.15. Turgutlu City Museum, the Fire of Turgutlu 1922 exhibition.....	82
Figure 2.16. İnebolu City Museum, entrance hall.....	83
Figure 2.17. İnebolu City Museum, exterior view.....	84
Figure 2.18. Havran City Museum, Corporal Seyit exhibition.....	85
Figure 2.19. Osmaniye City Museum, Turkish States on Earth exhibition.....	86
Figure 2.20. Osmaniye City Museum, January Seven Diorama exhibition.....	87
Figure 2.21. Kayı monument and Historical Timeline of the Ottoman Sultans.....	87
Figure 2.22. Bilecik Living City Museum, entrance hall.....	88
Figure 2.23. Bursa City Museum, Roots of Bursa exhibition.....	89
Figure 2.24. Selçuk Ephesus City Memory Center, entrance hall.....	91
Figure 2.25. Selçuk Ephesus City Memory Center ground floor sketch.....	91
Figure 2.26. Selçuk Ephesus City Memory Center first floor sketch.....	91
Figure 2.27. Graphics of “the sense of belonging to Selçuk” and “the sense of being the citizen of Selçuk”.....	93
Figure 2.28. Bursa City Museum ground floor sketch.....	96
Figure 2.29. Bayazhan Gaziantep City Museum ground floor sketch and city model....	97

Figure 2.30. Bayazhan Gaziantep City Museum first floor sketch.....	97
Figure 2.31. Bursa City Museum and İnegöl City Museum handicrafts bazaars.....	98
Figure 2.32. Osmaniye City Museum and Beypazarı City History Museum handicrafts bazaars.....	99
Figure 2.33. KUAKMER, Boot-maker (<i>yemenici</i>) and Potter exhibitions.....	99
Figure 2.34. Uşak City History Museum main exhibition building ground floor sketch.....	100
Figure 2.35. Carpet Loom and Uşak Carpet in European Paintings.....	101
Figure 2.36. Weaving dictionary, objects, instructions and Archive (documents about carpet making).....	101
Figure 2.37. Kadir Has City and Mimar Sinan Museum.....	105
Figure 2.38. Bartın City History Museum.....	105
Figure 2.39. İzmit Electronic City Museum.....	106
Figure 2.40. Çubuk City Museum.....	106
Figure 2.41. Bursa City Museum “Handicrafts Bazaar”.....	107
Figure 2.42. Tire City Museum “Handicrafts Bazaar”.....	107
Figure 2.43. Kayseri City Museum, İzmit Electronic City Museum and Eskişehir City Memory Museum.....	109
Figure 2.44. APIKAM.....	110
Figure 2.45. Samsun City Museum.....	110
Figure 2.46. ÖYKAM.....	110
Figure 2.47. Bursa City Museum.....	110
Figure 2.48. Çubuk City Museum.....	111
Figure 2.49. Bilecik Living City Museum.....	111
Figure 2.50. <i>Cihannüma</i> part as wedding hall and the couples taking picture.....	112
Figure 2.51. Yenipazar City Museum.....	113
Figure 2.52. Şereflikoçhisar City Museum.....	113
Figure 2.53. Şebinkarahisar City Museum.....	113
Figure 2.54. Mudurnu City Museum.....	113
Figure 3.1. <i>Müze-i Hümayun</i>	146
Figure 3.2. Ankara Ethnography Museum.....	149
Figure 3.3. Ankara Ethnography Museum, Coppersmith and Circumcision room exhibitions.....	149

CHAPTER 1

INTRODUCTION

I began this thesis with a rather simple set of questions. To start with, I was intrigued by the fast popularization of the city museum as an idea and wondered whether there were major differences between the city museum and other types of museums; and if there were, whether it was the content of the pieces exhibited, the ways in which they were displayed, or the mission it attained made the difference. Following that, the proliferation of city museums made me question the role these institutions played in the city, such that almost each and every city and even towns have been having a city museum or announcing that they would gain one soon. If, for instance, one compares the number of ethnography museums, which, as a type is closer in concept to the city museum, that were opened since the beginning of the Republic, with the number of city museums in Turkey, set aside the eagerness to open the new ones, one would, as I did, want to explore the questions: What has changed today that we have city museums now? Or more importantly, “what is city museum?” Consequently, the thesis is aimed at answering these questions. But, as the nature of the questions entail, the research could not end there and explored the issues that are found along the way.

Although the disciplines that study city museums in Turkey range from museology, architecture, public relations, management to media studies, it seems that, the literature has not benefited from having different viewpoints in the way that city museums have been investigated. The majority of the studies construct normative arguments stating how a city museum should be and how it should operate.¹ Some of

---

¹ Burçak Madran, ed, *Kent, Toplum, Müze: Deneyimler-Katkılar* (İstanbul: Tarih Vakfı, 2001); Zeynel Abidin Kızılyaprak, ed, *Müzecilikte Yeni Yaklaşımlar Küreselleşme ve Yerelleşme* (İstanbul: Tarih Vakfı, 2000); Handan Dedehayır and Müge Değirmenci, eds, *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri* (İstanbul: ÇEKÜL Vakfı-Tarihi Kentler Birliği Yayınları, 2013); İstanbul 2010 Avrupa Kültür Başkenti Ajansı Kültürel Miras ve Müzeler Direktörlüğü, “Türkiye Müzeleri İçin Yönetim ve İşletim Modeli Öneri Raporu Projesi, Durum Analizi Raporu,” November 2008 - March 2009; Erciyes Üniversitesi Kayseri Araştırma ve Uygulama Merkezi (KAYHAM), *Kent Hafıza Merkezleri, Kent İhtisas Kütüphaneleri, Kent Arşivleri ve Kent Müzeleri Sempozyumu Bildiriler ve Tartışmalar Kitabı*, 26-27 Mart 2010, Erciyes Üniversitesi (Ankara: Detay Yayıncılık, 2010); Orhan Silier, ed, *Kentler ve Kent Müzeleri, Kent Müzeleri Uluslararası Sempozyumu, 21-22 Nisan 2006, Antalya* (Antalya: Tarih Vakfı Müzecilik-Sergicilik Yayınları, 2008); Orhan Silier, “Dünyada ve Türkiye’de Kent Müzeleri,” *Ege Mimarlık* (June, 2010):16-21; Şeyda Barlas Bozkuş, “Recycling the Past: Mapping Cultural Landscape Of Turkish City Museums In the Case of Istanbul Adalar Museum,” *Turkish Studies* 9:5 (Spring 2014): 339-351; Şeyda Barlas Bozkuş, “Kent Müzeleri Bağlamında Sözlü Tarih Çalışmaları ve Kültür Turizmine Katkıları,” in *III*.

them are more descriptive and give information about the museums and the exhibitions.² Perhaps the only exception is Orhan Silier's book, *Kent Müzeleri ve Türkiye'de Kent Müzelerine Duyulan İhtiyaç* (City Museums and the Need for City Museums in Turkey), which criticizes several points –some of which are also problematized in this dissertation– of the established city museums in Turkey. Silier, summarizes the atmosphere led the birth of the city museums in the world and mentions the features that these museums have. Then he criticizes the museology in Turkey and sees the issue of city museums as a gap. Emphasizing the established city museums as “pioneers,” he criticizes and advises them to re-arrange themselves; and for the ongoing museum projects, he sets norms for how a city museum should be.³ Therefore, it would not be wrong to state that the literature focusing on the city museums in Turkey does not have a critical perspective. Almost the whole literature points to how a city museum should be and not question the reasons of its existence and the meanings attached to it. Such avoidance struck me as a researcher and impelled me to question how city museums have been conceptualized in Turkey. Even if the city museum is acknowledged as the “mirror of the city,” its sole role seen as reflecting and representing it, I contend that several research questions come to the forefront. As such, this thesis is developed through the following questions that went beyond the initial

---

Disiplinlerarası Turizm Araştırmaları Kongresi Proceedings, Kozak, N. and Çolakoğlu, O. E.; eds., 04-05 April 2014, Kuşadası, Aydın (Ankara: Detay, 2014), pp. 964-975; Şeyda Barlas Bozkuş, “Kültürler Arası İletişimde Kent Müzelerinin Rolü: İstanbul Adalar, Bursa Ve Mardin Kent Müzeleri Örnekleri,” *UHİVE Uluslararası Hakemli İletişim ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi* 2:3 (April/May/June 2014): 84-110; Deniz Aytokmak, “İstanbul Kent Müzesi İçin Yeni Yaklaşımlar,” MSc thesis, İstanbul: Yıldız Technical University, 2006; Erhan Özkan, “Demre Kent Müzesi,” MSc thesis, Antalya Akdeniz University, 2011; Şakir Afşin Altaylı, “Müzenin kentsel planlama ve toplumsal dönüşümdeki rolü,” MSc thesis, İstanbul: Yıldız Technical University, 2009; Nezahat Hanzade Uralman, “Müze halkla ilişkileri aracılığıyla kentlilik bilinci oluşturma: Çanakkale'deki müzelerin değerlendirilmesi,” PhD, İstanbul: Marmara University, 2012; Melis Nur İhtiyar, “Çağdaş müzecilik ve kent müzeciliği: Yeni bir program önerisi,” MSc thesis İstanbul: İstanbul Technical University, 2011; Esra Beşiroğlu, “Yerellik kavramı ve müzeler,” MSc thesis, İstanbul: Yıldız Technical University, 2005; Ayhan Albayrak, “Kent müzelerinde barış kültürü: Adalar Müzesi örneği,” MSc thesis, İstanbul: Yıldız Technical University, 2014; Ersoy Köse, “Uygulamalar Işığında Türkiye'de Kent Müzeciliği Kavramının Değerlendirilmesi” Uzmanlık tezi, Ankara: T.C Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü, 2010.

² Seher Kopuz and Emine Cengiz, “Müze Kütüphaneleri ve Ödemiş Yıldız Kent Arşivi ve Müzesi Kütüphanesi,” *Türk Kütüphaneciliği* 27:3 (2013): 515-525; Levent Mercin, “Geleneksel El Sanatlarını Yaşatma Sorunu ve Bir Çözüm Önerisi: Kent Müzeleri,” *Sanat Dergisi* 13 (2008): 91-95; Mehmet Ali Akkaya, “Türkiye'nin İlk Örneği Olarak Ahmet Piriştina İzmir Kent Arşivi ve Müzesinin (APİKAM) Şehirdeki Bilinirlik Düzeyine İlişkin Bir Araştırma,” *Türk Kütüphaneciliği* 29.3 (2015): 501-517; Şükran Çakmak, “Bursa Kent Müzesinde bulunan 19. ve 20. yüzyıl Bursa gelin kıyafetlerinin incelenmesi,” MSc thesis, Konya: Selçuk University, 2013; Kemal Demirtaş, “Müzelerde kentsel kültür tarihinin sergilenmesinde Antalya örneği,” MSc thesis, Adana: Çukurova University, 2009.

³ Orhan Silier, *Kent Müzeleri ve Türkiye'de Kent Müzelerine Duyulan İhtiyaç* (İstanbul: Tarih Vakfı, 2007).

simpler ones: How does the museum reflect the city? What are the concepts that this representation based upon? What is the role of the building in this representation? How do the exhibitions represent the city? What is the relation between identity, history, memory and archive? And more importantly, what is the role of city museum in this relation? What is city identity and how does the museum construct it? What are the values archived in museum and what kind of features/assets are regarded as the “value”? How are the values represented in the exhibitions? What is the memory of the city and how does the museum be the memory of the city? What are the things regarded as to constitute city memory? How is the memory represented in the exhibitions? How is the city history narrated? Is there any emphasis on a specific time period or any neglected issues in this narration? In what ways is the city history written? What are the role of the building and the exhibitions in this narration?

As these interrelated questions stemming from complex concepts (city, identity, history, memory and representation) entail, the thesis had to have a critical approach to answer and decipher their inter-relations that surpasses a descriptive and a historical approach, but problematizes both the need for and the spatial practices of the city museum.

As the museum in general is never solely related with curating, protecting, and exhibiting certain objects, so does the role that the city museums plays in society, goes beyond informing its visitors about a city. Informed with the socio-cultural theories and the role architecture plays, both, as a signifier and a consolidating role in constructing ideologies, I was prepared with the gateway that the research questions would orient be to go through. Nevertheless, I was surprised to see a direct relation and contribution of the city museum to the social, cultural, and political change in Turkey. But before going into such a focused territory, the next section sets the scene starting with the emergence of the city museum as an institution in the world, which is followed by the establishment of city museums in Turkey.

The third section of this chapter is on methodology. My critical approach required discourse analysis. As I will elaborate in detail, the discourse analysis is never only a tool of analysis but a unified approach of theory and methods. Although each discourse analysis comes to its own conclusions contextualized in socio-cultural and political theories, there is a common perspective that all discourse analysis is framed by inherent in critical theories. This theoretical perspective is grounded in the idea that a text or a practice “does not neutrally reflect the world, identities and social relations, but

rather play an active role in creating and changing them.”⁴ In that sense, I should express at the forefront that exploring the answers to the aforementioned research questions could never have expected neutral statements related to the discourse surrounding the city museums.⁵ And at the end, I argue that the city museum in Turkey is part of the mainstream political discursive mechanism, or to state it within a discourse theoretical terminology, I contend that, as an institution, the city museum is a “nodal point or master signifier involv[ing] the notion of a particular element assuming a universal structuring function within a certain discursive field.”⁶ Significantly, as a signifier, the city museum is both aimed at forming citizens grouped around a certain discourse and used as an ideological state apparatus.⁷ The particularities and complexities of this argument is discussed and elaborated on in the following chapters of the thesis.

As it is customary, this chapter’s last section is on the organization of the rest of the dissertation.

1.1. Emergence of the City Museum and the Early Discussions on its Raison D’etre

Beginning from the 1980s the discussions on the “New Museology” has gained importance.⁸ This approach emphasizes “the social role of museums and its interdisciplinary character, along with its new styles of expression and communication.”⁹ It is “interested in new types of museums, conceived in contrast to the classical model in which collections are the center of interest.”¹⁰ So, New Museology attempts to change the object-centered approach of the classical museums to

---

⁴ Marianne Jørgensen and Louise Phillips, *Discourse Analysis, as Theory and Method* (London; Thousand Oaks; New Delhi: SAGE, 2002), p. 1.

⁵ Jørgensen and Phillips, *Discourse Analysis*, p. 1.

⁶ Ernesto Laclau and Chantal Mouffe, *Hegemony and Socialist Strategy: Towards a Radical Democratic Politics* (London: Verso, 1985), p. xi.

⁷ Louis Althusser, *On the reproduction of capitalism: Ideology and ideological state apparatuses* (London; New York: Verso, 2014).

⁸ André Desvallées and François Mairesse, eds., *Key Concepts of Museology* (Paris: Armand Colin, 2010), p. 55.

⁹ Desvallées, *Key Concepts of Museology*, p. 55.

¹⁰ Desvallées, *Key Concepts of Museology*, p. 55.

the visitor-centered one.¹¹ This shift can be seen in ICOM's (The International Council of Museums) definitions of museum. In 1946 ICOM defined museum as follows:

The word "museums" includes all collections open to the public, of artistic, technical, scientific, historical or archaeological material, including zoos and botanical gardens, but excluding libraries, except in so far as they maintain permanent exhibition rooms.¹²

And in 2007 ICOM defines museum as:

A museum is a non-profit, permanent institution in the service of society and its development, open to the public, which acquires, conserves, researches, communicates and exhibits the tangible and intangible heritage of humanity and its environment for the purposes of education, study and enjoyment.¹³

Art historian Peter Vergo mentions that "Museums are far more than just places of study, or education, or entertainment. The very act of collecting has a political or ideological or aesthetic dimension which cannot be overlooked."¹⁴

The history writing is also political and ideological,¹⁵ and yet, museums and history are intimately intertwined.¹⁶ So every significant change in historiography reflects upon the museum itself. As David Fleming, director of National Museums Liverpool, claims that with the shift in academic history writing, the museum, accepted as an institution of accumulation of knowledge with its collections, began to be questioned because of the non-objective organization of the objects displaying/re-writing the history.¹⁷ Historian Georg G. Iggers claims that:

Historians in all countries were largely in agreement that research as it had been practiced internationally since the beginning of historical studies as a professional discipline in the early nineteenth century corresponded neither to the social nor to the political conditions of the second half of the twentieth century nor to the demands of a modern science.¹⁸

From the 1970s, "the assumptions upon which historical research and writing have been based since the emergence of history as a professional discipline in the

---

¹¹ "Türkiye Müzeleri İçin Yönetim ve İşletim Modeli Öneri Raporu Projesi, Durum Analizi Raporu," İstanbul 2010 Avrupa Kültür Başkenti Ajansı Kültürel Miras ve Müzeler Direktörlüğü (November 2008 - March 2009), p. 3.

¹² http://archives.icom.museum/hist_def_eng.html

¹³ http://archives.icom.museum/hist_def_eng.html

¹⁴ Peter Vergo, ed., *The New Museology* (London: Reaktion Books, 2006), p. 2.

¹⁵ Vangelis Kechriotis, "Kamusal Tarih," *Toplumsal Tarih* 232 (April, 2013): 66.

¹⁶ Rosmarie Beier-de Haan, "Re-staging Histories and Identities," in *A Companion to Museum Studies*, Sharon Macdonald, ed. (MA; Oxford; Victoria: Blackwell, 2006), p. 186.

¹⁷ David Fleming, "Making City Histories," in *Making Histories in Museums*, Gaynor Kavanagh, ed. (London; New York: Leicester University Press, 1999), p. 132.

¹⁸ Georg G. Iggers, *Historiography in the Twentieth Century: From Scientific Objectivity to the Postmodern Challenge* (Hanover; London: Wesleyan University Press, 1997), p. 1.

nineteenth century have been questioned.”¹⁹ It is argued that the older historiography “narrowly focused on individuals, especially ‘great men,’ and events as making up the subject matter of history and that it neglected the broader context in which these operated.”²⁰ In this sense, new historiography approaches “represented a democratization of history, an inclusion of broader segments of the population, and an extension of the historical perspective from politics to society.”²¹ This transformation of consciousness “marked for many the end of a ‘grand narrative’.”²² The new historiography offered “a history from below”²³ and “turned to the study of culture understood as the conditions of everyday life and everyday experience.”²⁴

As it is mentioned before, the shift in historiography effected museums directly, yet the attempt of explication of everyday life of the people in the past and present left its mark on museology and led new types of museums. Some of them are “ecomuseums, social museums, scientific and cultural centers, and generally speaking, most of the new proposals aimed at using the local heritage to promote local development.”²⁵

With the acceleration of globalization in the late 1980s and 1990s, the nation states begin to decline and the cities become more visible in the global scene. Yet, the concept of global competition emerged in all the fields, from economics, local governance, to culture policies. With “the transformations in capitalist production to more transnational, flexible, disorganized and consumer-led forms are also often seen both as a threat to the relevance of the nation-state and as factors involved in enabling new forms of identity and subjectivity.”²⁶ Therefore to take place in the changing world and become a “brand” especially the local governments are reshaped according to the

---

¹⁹ Iggers, *Historiography in the Twentieth Century*, p. 1.

²⁰ Iggers, *Historiography in the Twentieth Century*, p. 4.

²¹ Iggers, *Historiography in the Twentieth Century*, p. 4.

²² Iggers, *Historiography in the Twentieth Century*, p. 7.

²³ Iggers, *Historiography in the Twentieth Century*, p. 7.

²⁴ Iggers, *Historiography in the Twentieth Century*, p. 8. British historians Keith Thomas and Peter Burke; Italian practitioners of *microstoria* Carlo Ginzburg, Carlo Poni, Giovanni Levi and Edoardo Grendi; and, French sociologists Michel de Certeau and Henri Lefebvre are the prominent figures of everyday life studies.

²⁵ Desvallées, *Key Concepts of Museology*, p. 55.

²⁶ Sharon Macdonald, “Exhibitions of Power and Powers of Exhibition: an introduction to the politics of display,” in *Museums and their Communities*, Sheila Watson, ed. (London; New York: Routledge, 2007), p. 187.

neoliberal policies which favour private entrepreneurship and minimize the public interest.²⁷

Neoliberal policies are strongly related with localism with the effects of globalism.²⁸ The nation states which adopt neoliberal approach turn the attention to the cities where they are treated as the milieu and a political tool for realizing the social and political purposes.²⁹ In the 1990s and the beginning of 2000s, to participate in the global market, governments promote city branding in global and local competition, therefore, local values are seen as the input of this competition. Therefore, the values which are “local” and what make a city “the city” began to be emphasized; or, to be produced. Beginning from the 1990’s, all over the world, the city museums emerge with this motivation.

The first international symposium on museums about cities was held at the Museum of London in 1993. As Ian Jones, founder member of CAMOC, cites that subsequent meetings were held in Barcelona in 1995, in Luxembourg in 2000, and in Amsterdam in 2005.³⁰ It is important for the literature about the city museums that in 1995 an issue of UNESCO’s *Museum International* was devoted largely to city museums.³¹ So, beginning from the 1990s on “city museum” has been an important question in museology. To reflect on this institution, which is meant to reflect the city, is quite difficult because of the complexity of the city itself, with its local values, history, geography and the culture of the inhabitants from different ethnic communities. To handle the problems about cities and to form a platform for the discussions about city museums, in 2004 The International Committee for the Collections and Activities of Museums of Cities (CAMOC) was approved by ICOM’s Executive Council during the ICOM General Conference held in Seoul. Then, at a meeting in Moscow in April

---

²⁷ Ayda Eraydın, “Girişimci Devlet, Otoriterleşen Populizm: Neoliberalizmin Yeni Evresinde Devletin Yeni Davranış Kalıpları,” in KBAM 3. Kentsel ve Bölgesel Araştırmalar Sempozyumu, ‘Kent Bölgeler, Metropolitan Alanlar ve Büyükşehirler: Değişen Dinamikler ve Sorunlar’, Bildiri Kitabı, Ankara, 2012, p. 14.

²⁸ Levent Akdoğan, “Neoliberalizmin Yerelleştirme Projesi,” MSc thesis (Ankara: Ankara University, 2009).

²⁹ Eraydın, “Girişimci Devlet, Otoriterleşen Populizm,” p. 19.

³⁰ Ian Jones, “Cities and Museums about Them,” in *City Museums and City Development*, eds. Jones, Ian; Macdonald, Robert R., et al (Lanham; New York; Toronto; Plymouth: AltaMira Press, 2008), p. 6.

³¹ Jones, “Cities and Museums about Them,” p. 6.

2005 organized at Moscow City Museum delegates from 13 countries drafted the Committee's aims and objectives. The Committee explains its focus as follows:

The Committee [...] reflects the growing focus worldwide on cities: their economic importance, their spectacular growth and the problems and possibilities they present. The matters for debate on the city are almost endless: pollution, regeneration, the private car, public transport, the flight to the suburbs, the destruction of heritage, insensitive development. The Committee aims to be at the centre of this debate, not least through supporting and encouraging museums of cities in their work of collecting, preserving and presenting original material on the city's past, present and future, work which can reinforce the city's identity and contribute to its development.³²

Additionally, it is stated that: "It is a forum for people who work in or are interested in museums about cities, urban planners, historians, economists, architects or geographers," and added "all of whom can share knowledge and experience, exchange ideas and explore partnerships across national boundaries. In short, CAMOC is about cities and the people who live in them."³³ In that respect, city museum is discussed around the intermingled relation of cities and their various inhabitants in past, present and future.

But "why should we have a museum about a city?" asks Ian Jones and shortly answers "why not?"³⁴ He explains it as "in 1800 just 2 percent of the world's population was urban dwellers" and "by 2007, for the first time in human history, half of us were living in cities: the world had finally become urban."³⁵ He states that cities like "London, New York, Frankfurt, and Tokyo are financial centers that leap national boundaries; some cities are wealthier than whole countries and many, through migration, have a remarkably diverse, multicultural population" and "many have real economic, cultural, and political power; in effect, they are city-states."³⁶ So, he claims, "it would be distinctly odd, therefore, if we did *not* have museums about these artifacts, which is what they are."³⁷

"How do museums about this vast and extraordinary artifact make sense of it all?" asks Jones.³⁸ The previous examples of the museums, which titled with the name of the city, have been "guardians of city treasures [...] reflecting city pride; full of paintings, sculpture, and silverware; showing off the taste of an elite or perhaps the taste

---

³² <http://camoc.icom.museum/about/index.php>

³³ <http://camoc.icom.museum/index2.php>

³⁴ Jones, "Cities and Museums about Them," p. 2.

³⁵ Jones, "Cities and Museums about Them," p. 2.

³⁶ Jones, "Cities and Museums about Them," p. 2.

³⁷ Jones, "Cities and Museums about Them," p. 2, emphasis in original.

³⁸ Jones, "Cities and Museums about Them," p. 4.

of a wealthy local industrialist” and “they illuminate the city’s finest hours and the high points of its history.”³⁹

Yet, “change has been in the air” says Jones, and adds:

The city museum is increasingly focusing on the city itself. The city has become the artifact. The past is now examined more critically and is frequently used to shed light on the present. Awkward, sensitive subjects like immigration or crime or the destruction of the built environment are tackled more often. The contemporary is seen as worthy of record and debate.⁴⁰

David Fleming also points the change in the role of museums. He states that “museums, which were once merely *in* cities, are increasingly adopting the role of being *of* cities, and entering *into* dialogue with cities.”⁴¹ In that sense, he claims that “the role of the city museum might go far beyond that of collecting and recording, displaying and publishing, and enter into a more active role within city society.”⁴²

Fleming’s main argument, in “Cities, Museums and Society”, is to tell the stories of the citizens in city museums. He states that the city itself is composed of peoples’ experiences, daily practices and thoughts; namely their life stories. So, he suggests that the researchers and curators work for city museum should turn their attention to the people live in city. In that respect, he criticizes the historiography approach before 1960s, for being elitist and reductionist. He suggests giving more importance to the histories of ordinary people rather than the rich and powerful ones’.⁴³

According to Tatiana Gorbacheva, the deputy director of the Museum Association Moscow City Museum, “the dialogue of the museum with the city community, and conducting large-scale social programmes and projects has become the main task of museum activities, which are based on humanitarian values and resist ideas of destruction and violence.” And she adds “museums change traditional methods of work, transforming into public museums centres of social life and culture, [which] is caused by the very dynamism of city life.”⁴⁴

---

³⁹ Jones, “Cities and Museums about Them,” p. 4.

⁴⁰ Jones, “Cities and Museums about Them,” p. 5.

⁴¹ David Fleming, “Making City Histories,” in *Making Histories in Museums*, ed. by Gaynor Kavanagh (London; New York: Leicester University Press, 1999), p. 133, emphasis in original.

⁴² Fleming, “Making City Histories,” p. 134.

⁴³ David Fleming, “Kentler, Müzeler ve Toplum,” in *Kent, Toplum, Müze: Deneyimler-Katkılar*, ed. by Burçak Madran (Istanbul: Tarih Vakfı, 2001), p. 26.

⁴⁴ Tatiana Gorbacheva, “The City Museum and its Values,” *Museum International* No. 231, 58: 3 (2006): 54.

David M. Kahn, executive director of the Adirondack Experience the Museum on Blue Mountain Lake, also discusses the role of the exhibitions in museums stating the importance of the exhibitions to communicate with society; however he raises the question that, in contemporary approaches, is the exhibition the *raison d'être* for museum?⁴⁵ He suggests that there should be organized exhibition programs, more interactive ones, to reflect the experiences the divergent communities and social classes in the city.⁴⁶ He mentions several exhibitions, curated by Brooklyn Historical Society, in which the aim is to show how the cultures of each different community lead the multicultural entity of Brooklyn.

To consider the divergent communities in cities is also important topic for city museums. The curators of the Museum of Sydney, Caroline Butler-Bowdon and Susan Hunt, in “Thinking the Present Historically at the Museum of Sydney”, also mention their attempts to integrate the Museum of Sydney (MOS) to the city and its citizens, and its importance in a multi-cultural city. Sydney is a metropolis of considerable cultural diversity; so they say “to capture the living cultures of the city’s dwellers, MOS has produced a number of exhibitions, community days, site tours, and talks with different communities.”⁴⁷

One of the important public programs, organized as series, titled “Reclaiming the Past and Changing Sydney” which “provided an opportunity to experience important cultural, spiritual, and commercial sites and to meet members of Sydney’s diverse communities.”⁴⁸ They mention that, in this series there were seminars at the museum, and also bus tours organized to specific areas of Sydney which gave the chance to explore the cultural traditions of different communities.

Another project was an exhibition titled “My City of Sydney,” which “focused on an eighteen-minute film produced by MOS in which a range of Sydneysiders tell personal stories of places significant to them.”⁴⁹ The film “did not attempt to

---

⁴⁵ David M. Kahn, “Amerikan Kent Tarihi Müzelerinde Yeni Misyollar,” in *Kent, Toplum, Müze: Deneyimler-Katkılar*, ed. by Burçak Madran (Istanbul: Tarih Vakfı, 2001), p. 20.

⁴⁶ Kahn, “Amerikan Kent Tarihi Müzelerinde Yeni Misyollar,” p. 21.

⁴⁷ Caroline Butler-Bowdon and Susan Hunt, “Thinking the Present Historically at the Museum of Sydney,” in *City Museums and City Development* ed. by Ian Jones, Robert R. Macdonald et al. (Lanham; New York; Toronto; Plymouth: AltaMira Press, 2008), p. 78.

⁴⁸ Butler-Bowdon, “Thinking the Present Historically at the Museum of Sydney,” p. 78.

⁴⁹ Butler-Bowdon, “Thinking the Present Historically at the Museum of Sydney,” p. 79.

characterize Sydney definitively, but to convey a contemporary city of many paradoxes, contradictions, and diverse histories.”⁵⁰

The other one was a photographic exhibition titled *Welcome to Sydney*, “portrayed the city’s multicultural diversity, including nationalities with a long history of migration to Australia,” also “invited the viewer to question stereotypes of national identity.”⁵¹

There was also an education program, “Whose place is it anyway?” which “develops students’ understanding and appreciation of the culture of the original Sydney Aboriginal peoples, the impact of British colonization, and the place of the Cadigal (the indigenous peoples of Sydney) in the city’s history.”⁵²

Gorbacheva mentions about considering cultural diversity as one of the social missions of a city museum. She claims the museum should have social missions such as “the preservation of the living environment, the negation of violence and extremism, assistance in adapting to urban life, and the defence of cultural diversity.”⁵³ According to her, defending cultural diversity gets more importance in the age of globalization. In that respect she claims that “the new generation of immigrants or steady ethnic diasporas, consciously preserve their own cultural traditions”, so “the mission of city museums is to help these people to express themselves and to preserve the material artefacts of their culture in museum collections.”⁵⁴

Jack Lohman, the director of the Museum of London, states in his article “City Museums: do we have a role in shaping the global community?” that “We live in an age of profound cultural transition, a time in which the complexity of our multicultural world confronts us with challenges”.⁵⁵ And he adds:

The role of culture in the twenty-first century has become central to the discourse on how an increasingly ‘global’ world can survive without the threat of some being swamped by the overpowering cultural force of others. It is also a time in which the managing of cultural diversity has become a skill and a competence, which is sought after in just about every sphere of human endeavor.⁵⁶

---

⁵⁰ Butler-Bowdon, “Thinking the Present Historically at the Museum of Sydney,” p. 79.

⁵¹ Butler-Bowdon, “Thinking the Present Historically at the Museum of Sydney,” p. 79.

⁵² Butler-Bowdon, “Thinking the Present Historically at the Museum of Sydney,” p. 82.

⁵³ Gorbacheva, “The City Museum and its Values,” p. 53.

⁵⁴ Gorbacheva, “The City Museum and its Values,” p. 53.

⁵⁵ Jack Lohman, “City Museums: do we have a role in shaping the global community?” *Museum International* No. 231, 58: 3 (2006): 15.

⁵⁶ Lohman, “City Museums,” pp. 15-16.

According to him globalization “though a modern term used to describe the consequences of extraordinary rapid technology-driven, information-based advances over the past two decades, is not a new phenomenon.”⁵⁷ He describes it as “the story of the meanderings and coming together, the exchanges, the giving, the taking and the sharing in the long process of human encounters and achievements.”⁵⁸ Regarding this, he states that it is now “the age of identity politics in which the conflicting interests of preserving cultural identity, and that of absorbing and being absorbed by prevailing dominant cultures, clash with bloody force” as it was throughout the human history.⁵⁹ About the situation of this century he states that “increasing diversity and consequent conflict mark the spirit of the infant twenty-first century, leaving hardly a corner of our world untouched.”⁶⁰ He explains the effects of globalization from the perspective of the “centripetal force” of globalization “which refers to the phenomenon of the world’s cultures being increasingly thrown together, leading to an undermining of a sense of territorialism and an increase in a sense of collectivism and a shared reality.”⁶¹ According to him the world is now controlled by the global forces of media, communications, information and technology, but this situation is not advantageous for everyone.

On the other hand, Lohman comments on the increasing diversity of cultures with giving reference to the “UNESCO Universal Declaration on Cultural Diversity”. As it is mentioned in the Declaration “the process of globalization, facilitated by the rapid development of new information and communication technologies, though representing a challenge for cultural diversity, creates the conditions for renewed dialogue among cultures and civilizations.”⁶² The Declaration describes cultural diversity “as a source of exchange, innovation and creativity, [which] is as necessary for humankind as biodiversity is for nature.”⁶³ In that respect “it is the common heritage of humanity and should be recognized and affirmed for the benefit of present and future

---

⁵⁷ Lohman, “City Museums,” p. 16.

⁵⁸ Lohman, “City Museums,” p. 16.

⁵⁹ Lohman, “City Museums,” p. 16.

⁶⁰ Lohman, “City Museums,” p. 17.

⁶¹ Lohman, “City Museums,” p. 18.

⁶² UNESCO Universal Declaration on Cultural Diversity, a document for the World Summit on Sustainable Development, Johannesburg, 26 August – 4 September 2002.

⁶³ UNESCO Universal Declaration on Cultural Diversity.

generations.”⁶⁴ In respect to the idea of “cultural diversity is the common heritage of humanity” he claims that “We are not able to stand apart from the societies in which we exist, to interpret and reflect diverse society to itself” and so “we are more than ‘actors,’ we are ‘interactors’ who present the multiple, diverse interactions between nature, culture, history, art, craft and indeed everything that makes us who we are.”⁶⁵ According to Lohman acknowledging difference is important and he claims that “respect for cultural diversity and intercultural dialogue is one of the surest guarantees of development and peace.”⁶⁶ The cultural diversity and intercultural dialogue is “the global richness” for him and he also acknowledges the city’s diversities in that respect. He states that “The recognition of the centrality of culture in peace-making, the pursuit of full liberty, individual and societal meaning and expression, provides cultural institutions such as city museums a rare opportunity.”⁶⁷

Contrary to Lohman Georges Prévélakis, specialist in geopolitics, discusses globalization as a threat. According to him globalization is in relation with “circulation”. He states that “globalization is nothing else than the explosive growth of circulation on the scale of the globe.”⁶⁸ He claims that “the extreme destabilization produced by successive waves of globalization creates the need to develop new modes of stability, adapted to new conditions.”⁶⁹ According to him, in order to overcome “the destructive influences of circulation, a balancing power must therefore exist, otherwise it would be difficult to explain the survival and continuity of human communities and their capacity to combine innovation with accumulation.”⁷⁰ In that point, he takes Jean Gottmann’s term “iconography” for the balancing power and describes it as “society’s self-defence mechanism against destabilization by circulation—a “glue” linking the members of a community with each other and with a parcel of geographical space.”⁷¹ He states that today “national iconographies are weakening” and “regional and city

---

⁶⁴ UNESCO Universal Declaration on Cultural Diversity.

⁶⁵ Lohman, “City Museums,” p. 18.

⁶⁶ Lohman, “City Museums,” p. 19.

⁶⁷ Lohman, “City Museums,” p. 19.

⁶⁸ Georges Prévélakis, “City Museums and the Geopolitics of Globalization,” in *City Museums and City Development* ed. by Ian Jones, Robert R. Macdonald et al. (Lanham; New York; Toronto; Plymouth: AltaMira Press, 2008), p. 20.

⁶⁹ Prévélakis, “City Museums and the Geopolitics of Globalization,” p. 20.

⁷⁰ Prévélakis, “City Museums and the Geopolitics of Globalization,” p. 17.

⁷¹ Prévélakis, “City Museums and the Geopolitics of Globalization,” p. 17.

iconographies are rapidly reappearing.”⁷² Accordingly he states the condition of the cities in the age of globalization as follows:

In their efforts to attract capital, talent, and international attention, cities are in competition on the global stage. They rely to a large extent on their image. Culture becomes an essential asset. [...] Cities are today in the forefront of new opportunities and dangers. Their growing global role creates responsibilities at a moment when the world is under stress through the generalization of circulation, while national and international institutions appear more and more irrelevant and inefficient. In order to promote new forms of cooperation between cultures, cities need to invent and to propose new cultural and political models. They are in an excellent position to become laboratories of the “dialogue of civilizations,” in order to counterbalance the effects of the “conflict of civilizations” raging in the surrounding sea of the global archipelago.⁷³

In that respect Prévélakis discusses the role of city museums as the “the forums of iconographic exploration, the crucibles of iconographic construction, and the focal points of iconographic diffusion.”⁷⁴ And he mentions the tasks of city museums on creating city iconography as follows:

Their task will be to bring together the various elements of city history that the previous period dispersed, in order to demonstrate their essential unity, based on the spirit of place. City museums must reconstruct the memories of city autonomy or independence. They must stress the importance of those periods of city history when the city did constitute a political entity, the story of its struggles against other political actors—kings, empires, nations. At the same time, museums of cities need to illustrate and defend the openness of the city, its inclusion in larger networks of cities, the linkages that connect it to the world.⁷⁵

In that point his last comment on globalization and city iconography is: “Contrary to the ideology of globalization, this archipelagic iconography will not sacrifice rootedness, the sense of place, and the sense of belonging to openness.”⁷⁶

Like Prévélakis, Lohman points the relation between city museum and identity of the city in his article “The Prospect of a City Museum.” Lohman asks the question of “what sort of institution we might want to represent a city that we first understand what sort of a city it is that we wish to celebrate.”⁷⁷ Firstly he emphasizes the importance of “the spirit of the city” and according to him the city museums can convey “a sense of a city’s ambitions, of its sense of itself as a city.”⁷⁸ Second, “the civic character” of the

---

⁷² Prévélakis, “City Museums and the Geopolitics of Globalization,” p. 20.

⁷³ Prévélakis, “City Museums and the Geopolitics of Globalization,” p. 21. He defines the term *archipelago* as “Cities are seen as islands emerging out of seas of rurality, connected among themselves in the same way that sea routes link islands” (p. 20).

⁷⁴ Prévélakis, “City Museums and the Geopolitics of Globalization,” p. 23.

⁷⁵ Prévélakis, “City Museums and the Geopolitics of Globalization,” pp. 23-24.

⁷⁶ Prévélakis, “City Museums and the Geopolitics of Globalization,” pp. 24-25.

⁷⁷ Jack Lohman, “The Prospect of a City Museum,” in *City Museums and City Development* ed. by Ian Jones, Robert R. Macdonald et al. (Lanham; New York; Toronto; Plymouth: AltaMira Press, 2008), p. 61.

⁷⁸ Lohman, “The Prospect of a City Museum,” p. 62.

city namely the city's culture which "is already present [and] exists, both as a living past that can be explained now, and as a thriving presence in the city's cultural capital."⁷⁹ And he claims that "any city museum worth its salt must never try to restrict that character by boxing it into narrow display" and he adds "it must establish a living connection with the past and present environments that are all around us."⁸⁰

According to Lohman "the power of the city, its living presence; the way in which history continues as part of any present urban landscape" is important.⁸¹ He claims that "The new urban settlement is more fluid and, one would like to think, more responsive to the varieties of cultural difference and change" so "any new museum building needs to find a way of creating a new national and civic identity."⁸² In that point he gives the Capital Museum in Beijing as an example, which is designed by the China Architecture Design and Research Group with the French practice AREP. He states that "What the building does, magnificently, is to represent local tradition within an international aesthetic. It manages to say something old, but to say it in a completely modern way."⁸³

His second example is an exhibition in the Museum of London. In that exhibition the outfits of ethnic groups (such as *salwar kameez*, *chuni*-a traditional scarf) is displayed. He states that "One such outfit is displayed at the Museum not just because it shows the shirt, trousers, and chuni that can be seen on the streets of London today, but because it has become part of the capital's culture."⁸⁴ His main argument on these examples is important regarding his approach to the global and local. He states that "An international outlook is therefore essential: City museums must not be parochial" and adds "whether it is outward-looking design such as that of the Capital Museum, Beijing, or displays such as the *salwar kameez*, the aim must be to establish local interest, but within an international outlook."⁸⁵ Lohman concludes that, the city of our time "blends both old culture and new; it is not a mosaic of carefully placed cultural pieces but a

---

⁷⁹ Lohman, "The Prospect of a City Museum," pp. 62-63.

⁸⁰ Lohman, "The Prospect of a City Museum," p. 63.

⁸¹ Lohman, "The Prospect of a City Museum," p. 66.

⁸² Lohman, "The Prospect of a City Museum," p. 66.

⁸³ Lohman, "The Prospect of a City Museum," p. 66.

⁸⁴ Lohman, "The Prospect of a City Museum," p. 68.

⁸⁵ Lohman, "The Prospect of a City Museum," p. 68.

busy, captivating, self-contradicting blur of neon lights and cultural contradictions.”⁸⁶ So, he states that, cities are not like neatly packaged boxes, therefore city museums cannot be.

Like Prévélakis’s highlight on the role of city museum in creating “city iconography” and strengthening “sense of place”, and Lohman’s assumption on city museum and reflecting “the spirit of the city” and “creating a new national and civic identity”; Gorbacheva also points the relation between city museum and the “city’s image”, “sense of place” and the “essence” of the city. According to her “the city’s unique features depend on the peculiarity of nature, landscape, building, and of the cultural variety of its communities [and] the urban process is not only continuing but quickening and the number of megalopolises in the world grows.”⁸⁷ So she claims that:

In this context, the city museum cannot remain within the confines of its traditional activities, formed in the past century. During the twentieth century, the activity of the city museum traditionally occupied one building or one complex located in the city centre, and the basis of the museum exhibitions was the artefact. The city museum remained valued, reflecting a city’s image, expressing its essence and helping its inhabitants in their self-determination. The new museum practice is based on working with space and wide areas. This means that many urban museums are now complex structures, which consist not only of individual buildings, but also entire urban territories and settlements.⁸⁸

She mentions that the Moscow City Museum has created several branches of activity, some of them settled in regions far from the historical city centre, and the most successful branch is the Museum of Culture at the Kuzminki Country Estate. She mentions the activities take place in this branch as follows:

In line with the contemporary concept of museum development, we have decided to form a museum centre that develops non-traditional forms of museum practice, based on the revival of traditions of estate life and culture, and involving the museum in contemporary social life. Exhibitions devoted to history, ethnography and everyday life were organized at Kuzminki. With the support of the Moscow government, the museum conducts an annual festival of flower gardens and an international music festival, ‘Music of Noble Estates’, which led to the concept of the ‘Park of Historical Entertainments’ on the estate.⁸⁹

In that respect, she claims that “the concept of ‘heritage’” should be worked on “rather than of museum objects to create images of the historical periods”.⁹⁰ According to her the museums are no longer composed of buildings and objects “but encompass heritage as a whole” and in that way “the museum interpretation of space provides new

---

⁸⁶ Lohman, “The Prospect of a City Museum,” p. 71.

⁸⁷ Gorbacheva, “The City Museum and its Values,” p. 51.

⁸⁸ Gorbacheva, “The City Museum and its Values,” p. 51.

⁸⁹ Gorbacheva, “The City Museum and its Values,” p. 51.

⁹⁰ Gorbacheva, “The City Museum and its Values,” p. 52.

value to the sense of the place and of inhabiting it.”⁹¹ “Sense of the place” is important for her as it was clearly seen in the case Kuzminki. She contends that “sense of the place” is about the relation of past-present-future of the city. She states that “In the urban environment and urban life, time is not divided into the past, present and future – it is united” so, “the here and now, heritage, contemporary life and spots of future are presented in urban life.”⁹²

Especially dealing with the representation of the present, Gorbacheva mentions the importance of concerning “the social and moral problems of urban development, such as criminality, sectarian and ethnic tension or terrorism” as themes of exhibitions for city museums.⁹³

Kahn also mentions the importance of focusing on the common problems of the citizens, and gives examples from the exhibitions take place in Brooklyn. One of is about AIDS, on which public awareness is needed to be raised. The other one is about the outburst between the Africans, Caribbeans and Jews, in “Crown Heights” district. He states that these different groups complain that they are misrepresented in the media. So, the exhibition about “Crown Heights” serves as a neutral zone to these groups for discussing the matters and re-presenting themselves.⁹⁴

Fleming suggests the same approach in representing the past of the city. He states that, city museum should also face the issues, former historiography ignored such as poverty, epidemics and bad economic conditions, which affected the city history considerably.⁹⁵ Whether the past experiences seen as tragic or not, they are worth to consider in city history.

Kahn also criticizes the glorification of the history, especially the mottos that are mostly used in historical exhibitions: “history is revitalizing” or “the past meets today”.⁹⁶ He states, the reason why we need revitalization of history is never explained, because it is a common thought that it is good. He claims that these approaches are mostly manipulative on history; so he suggests for city museums, admitting the

---

⁹¹ Gorbacheva, “The City Museum and its Values,” p. 52.

⁹² Gorbacheva, “The City Museum and its Values,” p. 52.

⁹³ Gorbacheva, “The City Museum and its Values,” pp. 52-53.

⁹⁴ Kahn, “Amerikan Kent Tarihi Müzelerinde Yeni Misyonlar,” p. 23.

⁹⁵ Fleming, “Kentler, Müzeler ve Toplum,” p. 26.

⁹⁶ Kahn, “Amerikan Kent Tarihi Müzelerinde Yeni Misyonlar,” p. 21.

difficulty of avoiding the pre-assumptions, to be honest with the representation of history and open to discussion the pre-assumptions.⁹⁷

The city, in the literature of city museums, is considered as an ever changing entity composed of different ethnic and religious groups and with the global networks is in relation with the other cities and cultures. So, there is a complex urban history which needs to be represented carefully. In that sense, it is argued that city museums should bring together various elements of city history from the previous periods, avoiding being reductionist and manipulative organizing them in the contemporary contexts, and should also focus on the people's experiences to seek the common components in each period of city life, with embracing the value of cultural diversity.

The relation between past, present and future is one of the mainly discussed issues in the works on city museums. As far as city history concerns what was there, it is also about who belongs there now. In that sense, the literature acknowledges that city museums should pay attention to the contemporary issues regarding the citizens. Public activities should be arranged in different parts of the city to unite the people, education programs need to be held to raise consciousness about the values of cultural diversity and conferences are organized to discuss the issues regarding the past, present and future of the city and citizens.

In the works on city museum, it is common that the aim of the city museums is to change the role of the people from passive audiences to the active users of the museum. In that sense city museums organize interactive exhibitions, public programs, lectures, performances, and so forth. There is also a basic argument that, city museum should have a mutual relation to its environment, which reduces the role of collections in museum; yet the importance of the objects for a museum is not denied.

Another important issue takes place in the discussions on city museum is reflecting the city image, city identity, even creating it, which is very problematic. The concept of cultural heritage of the city takes place in that point, however it is mostly about the potential of the heritage is being the cultural capital. So the problematic point is the "selection" of the artifacts of which worth to be listed as heritage and deserve to be the spirit of the city, which is also related to the history-writing.

---

⁹⁷ Kahn, "Amerikan Kent Tarihi Müzelerinde Yeni Misyonlar," p. 21.

1.2. The City Museums in Turkey

Beginning from the 2000s, city museums become widespread in Turkey. We come across city museums in the towns we visit, politicians' election campaigns, local historians' blogs or in the news regarding the negotiations on urban space. When I began to make an inventory on city museums in Turkey, the number of the museums reassured me that the topic was relevant for further exploration. At the beginning of the study in 2010, I listed that nearly 20 city museums were established in a decade. From that day on, in 8 years, 63 museums more added to the list. So, now there are 83 city museums in Turkey and nearly 90 ones are announced to be opened soon.⁹⁸

The names of the museums are various; such as city museum, city history museum, local history museum, urban memory museum, intangible cultural heritage museum and living museum. Although they vary in names they share the same background; emphasis on city branding, city promotion, global and local competition, preserving local culture and history, improving sense of belonging and consciousness of citizenship. In that sense, city museum is seen as the initiative institution.

In Turkey, city museums began to show up at the beginning of 2000s, but the foundations of that initiative are laid in 1990s. With the effect of globalization, throughout the world the localism gains more importance and it affected the historic preservation approaches. The atmosphere of the 1990s led to the establishment of non-governmental organizations in Turkey, aiming to develop historical consciousness in society, preserve the local historical and cultural values.

One of these NGOs is The Foundation for the Protection and Promotion of the Environment and Cultural Heritage (*Çevre ve Kültür Değerlerini Koruma ve Tanıtma Vakfı*, ÇEKÜL), established in 1990, within the project "7 Regions 7 Cities", renovated a traditional house as "Environment and Culture House" in a preserved city to emphasize cultural sustainability; this way ÇEKÜL began to take city inventories.⁹⁹

Likewise, but in with a different focus, Economic and Social History Foundation of Turkey (*Türkiye Ekonomik ve Toplumsal Tarih Vakfı*), was established in 1991, with organizing symposiums and publications about historiography and museology, and with

---

⁹⁸ For the list of the established City Museums in Turkey see Appendix A.

⁹⁹ Handan Dedehayır, Müge Değirmenci, eds., *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri* (İstanbul: ÇEKÜL Vakfı-Tarihi Kentler Birliği Yayınları, 2013), p. 24.

the studies for establishing İstanbul city museum, has an important place in non-governmental organizations.

In 1999 “The European Association of Historic Towns and Regions” was formed by the Council of Europe, as part of the initiative “Europe – A Common Heritage”.¹⁰⁰ The aim of this initiative is “to promote the interests of Europe’s historic cities through international cooperation between heritage organizations and historic towns – sharing experience and good practice and promoting the sustainable management of historic areas.”¹⁰¹ Following this initiative, in 2000 Union of Historical Towns in Turkey (*Tarihi Kentler Birliği*, TKB) was formed. The aim of the Union is “to obtain solidarity and collaboration among the municipalities in protection of the natural, cultural and historical heritage of the cities.”¹⁰² After the establishment, the council of TKB gathered in Edirne in 14 September 2002, and accepted the “The Foundation and Operation Directive for City Museums and Archives” (*Kent Müzeleri ve Arşivleri Kuruluş ve İşleyiş Yönergesi*) and shared with the members.¹⁰³ In that way, TKB become an important organization for the issue of city museums.

In 2009, in the meeting of Union of Historical Towns, Oktay Ekinci, advisory committee member of the Union, says: “Culture is local. The climate, history, traditions and geography of the region create its culture. So, the conservation of it is the primary responsibility of the local administrations.”¹⁰⁴ Ekinci states that Union of Historical Towns is a supra-party union that promotes inter-institutional consciousness for conserving and transmitting our roots to the future.¹⁰⁵

Although TKB is a supra-party organization; it is based on membership of the municipalities.¹⁰⁶ Because the municipalities are administered by parties, in that point in the works of municipalities the political approach is inevitable. Therefore, we see the use of “city museum” in the propagandas of local elections. Yet the Union’s remarkable

---

¹⁰⁰ <http://www.historic-towns.org/>

¹⁰¹ <http://www.historic-towns.org/>

¹⁰² <http://www.tarihkentlerbirligi.org/english/>

¹⁰³ Dedehayır; Değirmenci, *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri*, p. 24.

¹⁰⁴ PANEL: “Birlikleri ve Yeni Dönem Hedefleriyle Tarihi Kentler Birliği,” *Geçmişten Geleceğe Yerel Kimlik*, 18 (April-May-June 2009): 12.

¹⁰⁵ PANEL: “Birlikleri ve Yeni Dönem Hedefleriyle Tarihi Kentler Birliği,” p. 12.

¹⁰⁶ For the list of member municipalities see:
<http://www.tarihkentlerbirligi.org/?belediyeler=uye-belediyeler-tum-liste>

campaign, started in 2011, called “Cities should not Forget their Identity: A City Museum for Each City”¹⁰⁷ motivated the member municipalities.

In that way, I may claim the basic motivation is the local administrations, which get broader authority on urban spaces with neoliberal politics. And yet, after the revisions on the regulations of local administrations, to establish a city museum defined as one of the missions of the municipalities, which led the city museums become widespread in Turkey.¹⁰⁸

TKB and ÇEKÜL claim that, because city museums are for the citizens, they should be included in municipal services; so local administrations should take responsibilities on deciding the administration of the city museums.¹⁰⁹ According to Fikret Yılmaz, the former director of Ahmet Piriştina City Archive and Museum, with the proliferation of participatory democracy in the world and the increasing role of non-governmental organizations in urban issues led a transformation in municipal services; and with this transformation, city museums and city archives began to be part of municipal services like road maintenance or cleaning services.¹¹⁰

It is stated in the guide book of TKB and ÇEKÜL, *City History Museums and Archives*, for the municipalities want to have city museums, the prominent condition of establishing successful city museum is a determinate leader, the mayor. It is also mentioned that the mayors want to leave their marks in the city during their administrative period, so for them the mission “to save the history of the city” is very important. And as a bonus, with the city museum project the mayors score points in their political career.¹¹¹

In that sense, we see how city museum is introduced as one of the prestigious projects in the check list of the local administrators’ municipal services.

City museums are also seen as the agents of praising the city. Not just the local administrators, but also local historians and non-governmental organizations state that “our city deserves a city museum” or “we need a city museum is befitting of our city”

---

¹⁰⁷ “TKB, Liman Kenti Samsun’da Buluştu,” *Geçmişten Geleceğe Yerel Kimlik* 26 (April-May-June 2011): 34-39.

¹⁰⁸ Bayındırlık ve İskân Bakanlığı, “Kentleşme Şûrası 2009,” Kentlilik Bilinci, Kültür ve Eğitim Komisyonu, Ankara, April 2009, p. 50.

¹⁰⁹ Dedehayır; Değirmenci, *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri*, p. 31.

¹¹⁰ Fikret Yılmaz, “Ahmet Piriştina Kent Arşivi ve Müzesi,” *Mimarlık* 319 (September-October, 2004), <http://www.mimarlikdergisi.com/index.cfm?sayfa=mimarlik&DergiSayi=39&RecID=795>

¹¹¹ Dedehayır; Değirmenci, *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri*, p. 33.

which signify that the city owns valuable heritage. In majority of the news about city museums, it is stated that to establish a city museum is one of the unforgettable projects for a city.

In the age of globalization the discourse of localness gained importance in order to differentiate a city from the other ones. So, city branding, city promotion, global and local competition become significant, therefore, local values are seen as the input of this competition. City museums, as being the ground of preservation and presentation of the local heritage, play an active part in this competitive atmosphere. Even, they become the agent of it according to the politicians, local administrations, local historians and academicians. Hence, tourism is the prominent motivation of this competition, the interpretation of city museums as cultural investments for the development of tourism become inevitable in Turkey, where we have the Ministry of Culture and Tourism.

The other important mission of city museums is to develop sense of belonging. Yet, it is related with the integration of the citizens with their natural, historical and cultural environment. It is mostly stated that to sustain the urban identity, to develop awareness of the rich blend of historical and cultural heritage in society. Mentioning urban identity, political rhetoric refers to the pluralist structure of the society and its contribution to the urban culture.

It is mostly stated in the discourse of city museums that this era needs new historical interpretations, and it seems that city museum is the key institution to make these interpretations.¹¹² In that sense the direct relation between representation, history, history writing and city museum is revealed. Hence, the city museums gain the role of legitimization of history.

Yet, architecturally museum buildings play active part on history writing. Majority of the city museum buildings are established in historical buildings after the restoration. A few of them are new projects, such as Kayseri City Museum and the ongoing project of Antalya City Museum. However, there are several projects promoting to build historic revivalist buildings. For Osmaniye City Museum a building referring to Seljukian and Ottoman patterns is designed. The mayor of Osmaniye claims that this is the perfect way to represent the rich history of Osmaniye.

All above mentioned issues show how the topic “city museum” is composite, complex and problematic. In that point, if we look over again the main question of the

---

¹¹² See Appendix B for The Statements of the Actors.

previous section “what is city museum?” Orhan Silier’s explanation, one of the founders of the Tarih Vakfı, is insightful in discussing the complexity of the issue:

City museums come to the forefront with improving city identity, consciousness of citizenship and sense of belonging; strengthening the mutual understanding between different ethnic and religious groups living in the city; forming a non-governmental platform to take an active role in preserving the local historical and cultural heritage and to increase the capacity of solving the problems of the city and to contribute to the realization of the city development perspectives which are discussed and defined in a democratic way; supporting the city promotion in a holistic way; and being specialized communication, education and preservation and cultural centers.¹¹³

As it can be seen it is a huge answer to the question. Lots of concepts take place in one sentence: identity, sense of belonging, ethnic and religious diversity, history, heritage, past-present-future of the city, city branding, communication, education and preservation. Even, one by one all the concepts are difficult to handle, like an “all-inclusive” institution the city museum seen as the solution/answer to the “problems”.

1.3. On Methodology

The theoretical and methodological lens that this thesis has is discourse analysis. Discourse analysis is a suitable lens to detect the relationships between statements and spatial practice.

Although the word, analysis, is immediately associated with methodology, discourse analysis is a research perspective, in which theory and methodology is inseparable. Discourse analysis shares the same theoretical foundation with critical theory in which the main objective is to facilitate a clearer picture of the statements that tend to fix, manipulate, or coerce ideas of the addressed through deconstruction and disclosure. In other words, “the aim of carrying out critical research, [...] is to investigate and analyse power relations in society and to formulate normative perspectives from which a critique of such relations can be made with an eye on the possibilities for social change.”¹¹⁴

---

¹¹³ Orhan Silier, “Dünyada ve Türkiye’de Kent Müzeleri,” *Ege Mimarlık*, 74: 3 (June, 2010): 17.

“Kent kimliğini ve kentlilik bilincini geliştiren, kentte yaşayan değişik etnik, dinsel, kültürel, toplumsal gruplar arasında karşılıklı anlayış, karşılıklı saygı ve ortak yaşam kültürünü güçlendiren, bir sivil platform oluşturarak kentlilerin kentteki tarih mirasının korumasında aktif bir rol oynayan, kentin sorunlarına çözüm bulma kapasitesini artıran ve demokratik bir biçimde tartışılıp belirlenmiş kentsel gelişme perspektiflerinin gerçekleştirilmesine katkıda bulunan, kentin bir bütün olarak ve derinliğine tanıtımına yardımcı olan, uzmanlaşmış iletişim, eğitim, koruma ve kültür merkezleri olarak kent müzeleri öne çıkıyorlar.”

¹¹⁴ Jørgensen and Phillips, *Discourse Analysis*, p. 2.

1.3.1. Discourse Analysis

The concept “discourse” has mainly used in different contexts referring to different meanings. But in many cases “discourse” is “language structured according to different patterns that people’s utterances follow when they take part in different domains of social life.”¹¹⁵ In that sense, basically, “discourse analysis” is the analysis of these patterns.

Marianne Jørgensen and Louise Phillips states that this general definition of “discourse” and “discourse analysis” does not clarify efficiently “what discourses are, how they function, or how to analyse them.”¹¹⁶ So, they assert that “discourse analysis is not just one approach, but a series of interdisciplinary approaches that can be used to explore many different social domains in many different types of studies.”¹¹⁷ Yet, they state that because of there are different perspectives on various studies and there cannot be a clear consensus on the definition of “discourse” and “discourse analysis”. However, they propose that a preliminary definition of discourse reveals a general meaning, which is “*a particular way of talking about and understanding the world (or an aspect of the world)*.”¹¹⁸

“Discourse analysis” is “not just a method of data analysis, but a theoretical and methodological whole”; a “complete package” for understanding how our way of talking play an active role in creating and changing our world, identities and social relations.¹¹⁹

Jørgensen and Phillips state that “in discourse analysis, *theory* and *method* are intertwined and researchers must accept the basic philosophical premises in order to use discourse analysis as their method of empirical study.”¹²⁰ They also mention the valuable possibility for the researcher is to combine elements from different discourse analytical perspectives and also non-discourse analytical perspectives, which is “multiperspectivalism.”¹²¹ With the help of multiperspectivalism, “different

---

¹¹⁵ Jørgensen and Phillips, *Discourse Analysis*, p. 1.

¹¹⁶ Jørgensen and Phillips, *Discourse Analysis*, p. 1.

¹¹⁷ Jørgensen and Phillips, *Discourse Analysis*, p. 1.

¹¹⁸ Jørgensen and Phillips, *Discourse Analysis*, p. 1; emphasis in original.

¹¹⁹ Jørgensen and Phillips, *Discourse Analysis*, pp. 1, 4.

¹²⁰ Jørgensen and Phillips, *Discourse Analysis*, p. 4; emphasis in original.

¹²¹ Jørgensen and Phillips, *Discourse Analysis*, p. 4.

perspectives provide different forms of knowledge about a phenomenon so that, together, they produce a broader understanding.”¹²²

In this “complete package” there are four premises, which constitute both theory and method. Jørgensen and Phillips quote these four premises from Vivien Burr, as the premises of social constructionist approaches. Social constructivism is “the view that some aspect of the world is an artifact of social practices, including language and institutionalized ways of categorizing the world.”¹²³ In that sense, I take these four premises as the basic premises of discourse analysis of city museums in Turkey.

First premise is to approach the common knowledge critically. Our knowledge and the representations of the world should not be discussed as de facto. They are “not reflections of the reality ‘out there’, but rather are the products of our ways of categorising the world, or, in discursive analytical terms, products of discourse.”¹²⁴

The second one is about historical and cultural specificity. It underlies that “the ways in which we understand and represent the world are historically and culturally specific and *contingent*”, which means “our worldviews and our identities could have been different, and they can change over time.”¹²⁵ In that sense, discourse analysis is in an “anti-foundationalist” position with opposing solid and meta-theoretical perspectives in human actions; and also has an “anti-essentialist” approach with taking objection to the pre-given, determined and fixed origins in social world.¹²⁶

The third premise asserts that the knowledge about the world is strongly related to the social processes. Our ways of understanding the world are constructed by our social interactions and also with these interactions “we construct common truths and compete about what is true and false.”¹²⁷

The last one is the link between knowledge and social action, which claims our socially constructed understandings of world lead forth various social actions and eventually social consequences.¹²⁸

---

¹²² Jørgensen and Phillips, *Discourse Analysis*, p. 4.

¹²³ *Oxford Dictionary of Philosophy*, second edition revised by Simon Blackburn (New York: Oxford University Press, 2008), p. 341.

¹²⁴ Jørgensen and Phillips, *Discourse Analysis*, p. 5.

¹²⁵ Jørgensen and Phillips, *Discourse Analysis*, p. 5; emphasis in original.

¹²⁶ Jørgensen and Phillips, *Discourse Analysis*, p. 5.

¹²⁷ Jørgensen and Phillips, *Discourse Analysis*, p. 5.

¹²⁸ Jørgensen and Phillips, *Discourse Analysis*, p. 6.

1.3.2. Research Strategy

There are various channels within the discourse analysis framework, but I have contended that there are one or two approaches, which can be accepted as focusing on grander and historical concepts, and the ones that are focusing on the moments in history.

The first and more comprehensive group is set by Michel Foucault's discourse formation¹²⁹ and Ernesto Laclau and Chantal Mouffe's discourse theory.¹³⁰ Although this thesis has not developed a genealogical examination and has not interrogated the ways in which city museum sets norms in which discursive practices are realized and transformed, Foucault's theory influenced the thesis to place the discourse revolving around the city museum into a more general discourse on the museum and museology on one hand, and, on the other, Foucault's categories: "objects, statements, concepts, and themes," for analyzing the ways in which the discourses are formed were adopted as a tactical guide.

Ernesto Laclau and Chantal Mouffe's discourse theory is open to analyzing both the textual and non-textual material to be incorporated into the discourse analysis. This offered me to analyze the buildings of the city museums and the exhibitions themselves to be a part of the discourse as well as the statements related to them. Although I primarily focus on the statements of the mayors, governors, politicians, museum directors, various non-governmental organizations and scholars, I also examine the ways in which discourse is formed through non-textual elements. If a discourse consists of interrelated discursive practices then in the case of the city museums in Turkey, as well as the statements, the museum buildings and the exhibitions are also the discursive parts. In different approaches within discourse analysis, there is a general agreement on whether non-textual material can be accepted as part of a discursive practice. For Fairclough, there is a clear distinction between discursive and non-discursive practices, in which non-textual practices, such as a physical practice that is involved in construction of a bridge, are non-discursive and should be analyzed according to their nature.¹³¹ Although they do not discuss methodological issues explicitly, for Laclau and

---

¹²⁹ Michel Foucault, *The Archaeology of Knowledge*, translated by A. M. Sheridan Smith (London; New York: Routledge, 2002).

¹³⁰ Laclau and Mouffe, *Hegemony and Socialist Strategy*, pp. vii-xix.

¹³¹ Norman Fairclough, *Discourse and Social Change* (Cambridge: Polity Press, 1992), p. 66.

Mouffe, non-linguistic practices and objects are also part of discourses. For instance electoral observers, ballot boxes and the physical set-up of parliament belong to the discourse of liberal democracy.¹³² Yet, as Stuart Hall states “discursive” refers to any approach in which meaning, representation and culture are constitutive.¹³³ So the premises of the analysis for the “voices of the actors” are valid for the parts “message of the buildings” and “exhibitions as narrators”.

In accordance with the acceptance that discursive practices also include non-discursive practices. I have considered first the information related with the location of the museums exploring whether the museum is in a city, town or a county. At this point the redefinition of the counties as municipalities, villages and boroughs as neighborhoods under the new local administrative law while the study was being conducted was disregarded as the important point in this study is how the actors define the settlements in the city museums. Second, the membership status of the municipalities to TKB was considered. This information is significant in analyzing the impact of TKB membership on the museum and the curatorial support provided. Afterwards the data about the organizations and people that provide financial support or consultancy to the museums and museum administrators were added to the inventory to uncover the positions of the actors.

For Foucault the rules of formation are based on the formation of the objects, enunciative modalities, concepts and strategies. So, to decipher the formation rules of the discourse of city museums in Turkey, it was crucial to discuss the Nationalist, Conservative and Neo-liberalist discourses which the political conjuncture of Turkey is based upon and the relation of these discourses to the museological past of Turkey. The next step of the research focused on the readings on both the political and the museological past of Turkey to understand the production of the city museums.

As have been put forward, I contend in this dissertation that the production of city museums in Turkey is a part of a bigger discursive formation on museology, which is composed of three main discursive parts: the statements of the actors, the buildings and the exhibitions. As well as the correlations are important between these parts, the relations of them to the museological and political discourses are significant.

---

¹³² Jørgensen and Phillips, *Discourse Analysis*, p. 50.

¹³³ Stuart Hall, *Representation: Cultural representations and signifying practices* (London; Thousands Oaks; New Delhi: Sage, 1997), p. 6.

1.3.3. Elements forming the Discourse

If discourse is a “systematic set of relations” which configures the “meaning”,¹³⁴ then, what are the interrelated discursive parts constructing the discourse of city museums in Turkey?

There is a tripartite system, which forms the discourse of city museums in Turkey conceptually and contextually: Voices of the actors, Message of the buildings and Exhibitions as narrators.

1.3.3.1. Voices of the Actors

The strategy of this study at the beginning is mainly constructed on the rhetoric of the actors, which help me to figure out the basic arguments, on the discourse of city museums in Turkey.

The conceptual background stands on “identity”, “sense of belonging”, “ethnic and religious diversity”, “memory”, “history”, “archive”, “heritage”, “past-present-future of the city”, “city branding”, “communication, education and preservation”.

In discourse analysis, “the representation of reality” and “the knowledge of the world” are fundamental issues, which are strongly related with “language” in discourse analysis. According to Hall “languages work *through representation*” and they are “systems of representation.”¹³⁵ The elements of these systems, the “*signs* [...] construct meaning and transmit it” and in that way “*represent* our concepts, ideas and feelings in such a way as to enable others to ‘read’, decode or interpret their meaning.”¹³⁶ Language is a “signifying practice” and “any representational system which functions in this way can be thought of as working [...] according to the principles of representation through language”, such as photography, exhibition or a display in a museum.¹³⁷

The relation between representation and meaning in “*semiotic* approach” is about the “*how* of representation, with how language produces meaning – what has been

---

¹³⁴ Ernesto Laclau and Chantal Mouffe, *New Reflections on the Revolution of Our Time* (Verso, 1990), pp. 100-103; quoted by Hall, *Representation*, p. 70.

¹³⁵ Hall, *Representation*, p. 4; emphasis in original.

¹³⁶ Hall, *Representation*, p. 5; emphasis in original.

¹³⁷ Hall, *Representation*, p. 5; emphasis in original.

called its ‘poetics’.”¹³⁸ However “the *discursive* approach is more concerned with the *effects and consequences* of representation – its ‘politics’.”¹³⁹ The discursive approach examines “not only how language and representation produce meaning, but how the knowledge which a particular discourse produces connects with power, regulates conduct, makes up or constructs identities and subjectivities, and defines the way certain things are represented[.]”¹⁴⁰

So, this dissertation focuses on the construction of the representations socio-historically rather than the linguistic properties that formed them. So, I conduct the study according to “what has actually been said or written, exploring patterns in and across the statements and identifying the social consequences of different discursive representations of reality”.¹⁴¹

According to Foucault, discourse “is not ideal, timeless form [...] it is, from beginning to end, historical – a fragment of history, a unity and discontinuity in history itself, posing its own limits, its divisions, its transformations, the specific modes of its temporality.”¹⁴² Considering the city museums in Turkey, this discursive formation is a phenomenon of the beginning of the 21st century. So it strongly relates to the practices of this time period, especially the political practices. In this context, the concept of “interdiscursivity” gains importance. According to Norman Fairclough “interdiscursivity involves the relations between other discursive formations which according to Foucault constitute the rules of formation of a given discursive formation[.]”¹⁴³ Thus, if we accept that discourse analysis is the “systematic investigation of relations within and between texts and types of discourse;”¹⁴⁴ this thesis discusses how the discourse of city museums in Turkey constitutes the knowledge of a place, which is the object of this discourse, with using the concepts of memory, history and identity through the representative strategy of today’s political discourse.

According to Foucault the value of the statements “is not defined by their truth, that is not gauged by the presence of a secret content; but which characterizes their

---

¹³⁸ Hall, *Representation*, p. 6; emphasis in original.

¹³⁹ Hall, *Representation*, p. 6; emphasis in original.

¹⁴⁰ Hall, *Representation*, p. 6; emphasis in original.

¹⁴¹ Jørgensen and Phillips, *Discourse Analysis*, p. 21.

¹⁴² Foucault, *The Archaeology of Knowledge*, p. 131.

¹⁴³ Fairclough, *Discourse and Social Change*, p. 47.

¹⁴⁴ Fairclough, *Discourse and Social Change*, p. 47.

place, their capacity for circulation and exchange, their possibility of transformation[.]¹⁴⁵ In that point, the inventory on the statements of the actors was analyzed to understand these relations of the statements considering the regularities and repetitions, in other words the unity that the statements provided.¹⁴⁶ However this unity is not only composed of the regularities and repetitions but also the rarities and exclusions. As Foucault states “we must also give our attention to those that are criticized, discussed, and judged, as well as those that are rejected or excluded”¹⁴⁷ So, the analysis of the statements of the actors includes both the concepts and topics mostly discussed and the rare ones.

The political rhetoric of the government and local administrations keeps harping on the issue of city museums. There are 83 city museums in Turkey, 70 of which are run by the municipalities, so it is obvious the local administrations are one of the leading actors in this topic. Also, considering the broad authority of the local administrations on urban space, the critical decisions on city museums are directly related to them. So, in local news especially, we frequently come across the declarations of the mayors.

In defining the missions of city museums the directors of the museums play active part. Actually, there is a connection to the local administrations, especially the municipalities. As I stated the majority of the city museums belong to the municipalities, the directors of these museums are assigned by them. So it is quite clear to see parallel assumptions on this topic.

The non-governmental organizations, especially ÇEKÜL and TKB with organizing seminars, publishing periodicals like “Geçmişten Geleceğe Yerel Kimlik” and guide books such as *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri*, consult the municipalities want to establish city museums. In that point, their voices have an important role to lead the basic formations on discourse of city museums.

The articles of local historians are also important. They follow the process of establishing the city museums, attend the symposiums write comments on their blogs, ask questions to the municipalities, list their musts about the city museums, and represent the voice of the public.

---

¹⁴⁵ Foucault, *The Archaeology of Knowledge*, p. 136.

¹⁴⁶ For the statements of the actors on the museums see Appendix B.

¹⁴⁷ Foucault, *The Archaeology of Knowledge*, p. 64.

When we look at the academic works, the majority of the studies defines the missions, describes the exhibitions or the establishment process of the museums. It is hard to find a critical approach. The reason is, probably, most of the academicians take part in the establishment of museums as consultants. So, these works mostly represent the voice of consultants.

1.3.3.2. Message of the Buildings

Apart from the inventory on the statements, I made another inventory on the already functioning museums. This inventory consists of the data about the physical characteristics of the museum buildings, the plans and the contents of the exhibitions.

To the section on the physical characteristics of the museums, the location of the museum in the city and the physical status of the buildings are included. Information on whether the museum building is a restoration or reconstruction project or even newly constructed is provided in the section on the status of the building. If the building is historical, additional information on the former function is added and if the building is new what kind of representative feature that the facade provided is included. Afterwards, the data on the exhibition contents and plan of the museums were gathered.¹⁴⁸ In this process approximately 10 museums were visited where necessary brochures, photos and plans were gathered and interviews were conducted with the museum administrators or the employees. Data on the rest of the museums were gathered through virtual tours, museum websites, social media accounts, phone calls with museum administrators, curators and cultural unit directors of municipalities. Then, the data was analyzed through the regularities and differences to figure out what are the repetitive and rare features of the buildings (about locations, facades, etc) and the exhibitions (about contents, objects, themes, display techniques, etc).

As a visual component the building itself is important to legitimize the symbolism of the museum. Among 83 city museums in Turkey, 8 of the museum buildings are new constructions. 3 museums are reconstruction, 2 museum buildings are renovation projects, and 65 buildings are restored and transformed into museums. Thus, I contend that city museums are facilitators and legitimators of preservation. There is an intricate relation between city museums and preservation. It is mentioned in the

---

¹⁴⁸ On museums and exhibition contents see Appendix C.

discourse of city museums that one of the basic missions of the museums is to preserve the local values,¹⁴⁹ then; I contend that, a direct relation comes to the forefront for the actors that the building should be a preserved historical building. To restore the historical buildings and locate the city museums in them is also helps the mayors to fulfill the governmental mission of “saving the history” with both “saving” the ruinous buildings and “saving” the local values through museums.

Among the new constructions 3 buildings are historical revivalist, and there is one more historical revivalist building, which is a renovation project. It is obvious that the revivalist projects are few in number comparing the restoration projects, but their representative messages are important considering the historical revivalist architectural conjuncture of today.

Not only the building itself but also its location in the city is important. As the city is the milieu of the socio-economic conditions and the local administration has the power to control it, then the settlement of the museum needs to be criticized.

Most of the museums are settled in the historic city centers or near the center. Several ones are in outer parts of the city. And when I examine the locations of the buildings it reveals that the urban space become the arena of negotiation and controversion over the museum function.

In that point of the research, to understand the production of the city museums, Henri Lefebvre’s theory of production of space broadened my viewpoint, especially on the relation of ideology and space. Lefebvre, to stress the relation between ideology and space, asks “What is an ideology without a space to which it refers, a space which it describes, whose vocabulary and links it makes use of, and whose code it embodies?”¹⁵⁰ According to him “ideology only achieves consistency by intervening in social space and in its production.”¹⁵¹

For the analysis of spaces Lefebvre proposes two tri-partite systems of reading of space. These are perceived space, conceived space and lived space. In relation to the first system he proposes a second system to explain the production of space: spatial practice, representations of space and representational space.¹⁵² These two systems roughly correspond to each other respectively: “Spatial practice” is related to the

---

¹⁴⁹ See Appendix B for The Statements of the Actors.

¹⁵⁰ Henri Lefebvre, *The Production of Space* (Maiden; Oxford; Victoria: Blackwell, 1991), p. 44.

¹⁵¹ Lefebvre, *The Production of Space*, p. 44.

¹⁵² Lefebvre, *The Production of Space*, pp. 38-39.

“perceived space” which locates “characteristic of each social formation.”¹⁵³ “Representations of space” is about the “conceived space” which has the knowledge of “frontal relations” to the space.¹⁵⁴ It is “conceptualized space, the space of scientists, planners, urbanists, technocratic subdividers and social engineers, as of a certain type of artist with a scientific bent - *all of whom identify what is lived and what is perceived with what is conceived.*”¹⁵⁵ And last “representational space” is “directly lived through its associated images and symbols, and hence the space of ‘inhabitants’ and ‘users’.”¹⁵⁶ It is the “lived space” which is dominated by “representations of space”, in other words, shaped by the space of ideology which the decision makers define and visualize the space according to the ideology.

Lefebvre suggests studying “not only the history of space, but also the history of representations, along with that of their relationships – with each other, with practice, and with ideology.”¹⁵⁷ According to him “history would have to take in not only the genesis of these spaces but also, and especially, their interconnections, distortions, displacements, mutual interactions, and their links with the spatial practice of the particular society or mode of production under consideration.”¹⁵⁸ He emphasizes that “representations of space have a practical impact, that they intervene in and modify spatial textures which are informed by effective knowledge and ideology.”¹⁵⁹ And he adds “representations of space must therefore have a substantial role and a specific influence in the production of space.”¹⁶⁰

1.3.3.3. Exhibitions as Narrators

As Tony Bennett states museum is a “backteller” and “narrative machinery”, the narration is the basis of the exhibitions since 19th century.¹⁶¹ In 21st century, the key

---

¹⁵³ Lefebvre, *The Production of Space*, p. 33.

¹⁵⁴ Lefebvre, *The Production of Space*, p. 33.

¹⁵⁵ Lefebvre, *The Production of Space*, p. 38, emphasis added.

¹⁵⁶ Lefebvre, *The Production of Space*, p. 39.

¹⁵⁷ Lefebvre, *The Production of Space*, p. 42.

¹⁵⁸ Lefebvre, *The Production of Space*, p. 42.

¹⁵⁹ Lefebvre, *The Production of Space*, p. 42.

¹⁶⁰ Lefebvre, *The Production of Space*, p. 42.

¹⁶¹ Tony Bennett, “Museum and Progress: Narrative, Ideology, Performance,” in *The Birth of the Museum: History, Theory, Politics*, Tony Bennett (London; New York: Routledge, 1995), p. 178.

figure, the exhibition, in constructing the concepts of city museums suggests a narrative of localness, which enables a new way of history-writing, constructing identity and producing so-called shared memory.

To understand the narrative in city museums, it is important to decipher what kind of tools are using, what are the installation techniques, how the syntax is organized, which titles are chosen and which are “not”.

In majority of city museums in Turkey, apart from some nuances, regarding the exhibition titles and installation techniques, similar topics are exhibited with similar techniques. A chronological history narration beginning from the first settlements in the city to these days, history of education, sports and press, tourism, economy, demography, immigrants and migrations, local administrators, people who make the city special, natural beauties of the city, cuisine culture, historical buildings of the city, daily life visualizations with mannequins and thematic gallery of “Handicraft Bazaar” are the fundamental parts of the exhibitions in city museums in Turkey. In that sense I claim that the city museums established with certain templates. Hence TKB is promoting this template with the publications.

1.4. Organization of the Chapters

In Chapter 2, which is a fairly long chapter, the discussion is on the production of city museums in Turkey through a tripartite system mentioned before: actors, buildings and locations, and exhibitions. To analyze this system as a whole these three sections are discussed in the same chapter.

The first section of this chapter discusses how the fact that the city museums are considered as a need/lack by the actors. Afterwards which actors take which roles in the process is discussed.

The next section of the chapter focuses on the buildings and the locations of them in the city. The majority of the city museums are located in city centers and almost all are in historical buildings. The new buildings, few in number, are constructed with a historicist approach. This section discusses the representation that these buildings and how the buildings legitimize the processes of intervention and struggle on urban space.

The last section of this chapter discusses exhibitions in detail. This section first focuses on how the exhibition content is determined. The process of forming an archive

and a collection, in relation to this developing a concept and a scenario and the manipulative side of this process is discussed. Following section examines what the museum content represents and how this content is represented. This section discusses how identity, history, memory, and culture are used interchangeably as city brands in city museums. The questions of what kinds of representation these concepts offer through which medium of representation (object, text, photo, and model) are elaborated.

Chapter 3 focuses on the ideological foundations of the discourse of city museums in Turkey. This chapter first handles the theoretical relationship of concepts of identity, history and memory that dominate the discourse of city museums with ideologies starting with nationalism as well as conservatism and neo-liberalism. How these concepts are instrumentalized to establish the mentioned ideologies by the authority is discussed through various examples. At the last part of this chapter I argue that the discourse of city museums emerges in the cross-section of nationalism, conservatism and neo-liberalism. This part first examines how the two main sources that influence the city museums, archeology and ethnographic museums –eventually the Atatürk museums– are formulated ideologically from the Ottoman period until today. Lastly, both the museological past and the mentioned ideological relationships are examined to explain the theoretical framework of the discourse of city museums in Turkey.

The entirety of Chapter 4 includes concluding thoughts formulated through these discussions. This chapter, while handling the limitations of this dissertation, also offers ideas on how these limitations can be potentials for later studies.

CHAPTER 2

PRODUCTION OF CITY MUSEUMS IN TURKEY

2.1. Pre-Production: The Need of City Museums

When I started this study in 2010, there has been twenty city museums established and twenty-two museums were still in the process of foundation in Turkey since 2000. In the eight years that passed, city museums now total eighty-three; the number of museums in the foundation or proposal/demand process has reached ninety. When I investigated this subject, I have found that the news of the establishment of city museums in the new cities and districts have been broadcasted with headlines of “the good news of the city museums.” In these news, the local government, especially the mayors, mention the lack of city museums within their cities and underline that to fill this deficiency is an important duty of them. So much so, that the city museums also appear in the campaigns for the local elections. The mayoral candidates from various political parties, while discussing upcoming projects, mention the city museums in the first place; they promise to build city museums in every district within the city that they campaign or they emphasize how they will provide the city a museum addressing the existing paucity. Local historians as well as prominent figures in the city also touch on the fact that the city museums are a need. Even the local communities, like in Bingöl, İznik and Keşan examples, have started signature campaigns on change.org and Facebook for the establishment of a city museum.

We can see how this issue has been interpreted as a lack/need when we look at the literature on the city museums in Turkey as well. In his “*Kent Müzeleri ve Türkiye’de Kent Müzelerine Duyulan İhtiyaç*” book the former president of History Foundation (Tarih Vakfı) Orhan Silier handles the global formation process of the city museums touching on the basic characteristics through several examples and discusses the issue in Turkey under the title “*Türkiye’de Kent Müzeleri Boşluğu*” (The Gap of City Museums in Turkey). Silier argues that Museology in Turkey is an area not well

developed thus the city museums as a sub-specialty is unexplored.¹ According to Silier in Turkey Museology is underdeveloped because of the lack of conservation awareness and historical scholarship falling behind. He emphasizes that the cultural heritage of Turkey remains simply as a potential, despite being world class, and that this heritage will be lost in a short amount of time without the necessary investment and policies.² This process of the loss of heritage is considered as losing identity within the discourse of city museums. Metin Sözen also uses culture and identity as synonyms, saying “cultural heritage is the heritage of identity; the city museums are the strongest narrators of this heritage.”³ The city museums are regarded as both narrators and institutions preserving identity as Sözen says. The campaign motto in the TKB meeting in Samsun in 2011 sums up this approach: “Cities should not forget their identity: A City Museum for Each City.”⁴ Forgetting and remembering is of course related to memory as Metin Sözen asks “did we lose our memory I wonder?”⁵ This concern is frequently found in the discourse of city museum and the sustainability of the urban memory and remembering urban history is linked with the city museums.

This loss of identity/memory is expressed in the book *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri* as:

Loss of memory has a significant impact on cities as it has on people. People with memory loss cannot remember who they are, where they come from, where they live and their close ones; they cannot form healthy relationships with their environment and they cannot work nor produce. A city without a connection with its past is in the same situation. A city with the residents who don't know their own city, what they have and unaware of their identity is no different. As we do not have the sense to protect the memory of our cities, we can far too easily ignore and dispose of them. Removal of urban texture can be seen as a grand reconstruction project and an achievement of the mayor. All of this resembles the unconscious acts of a person with memory loss.⁶

---

¹ Orhan Silier, *Kent Müzeleri ve Türkiye’de Kent Müzelerine Duyulan İhtiyaç* (İstanbul: Tarih Vakfı, 2007), p. 21.

² Silier, *Kent Müzeleri ve Türkiye’de Kent Müzelerine Duyulan İhtiyaç*, pp. 7-9.

³ Metin Sözen “Kent müzeleri bir eğitim meselesidir...” in Dedehayır, Handan ve Değirmenci, Müge, eds., *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri* (İstanbul: ÇEKÜL Vakfı-Tarihi Kentler Birliği Yayınları, 2013), p. 9.

⁴ “TKB, Liman Kenti Samsun’da Buluştu,” *Geçmişten Geleceğe Yerel Kimlik* 26 (April-May-June 2011): 34-39.

⁵ Metin Sözen, “Değişen Teknolojiler Perspektifinde Kent Müzeleri ve Kent Arşivleri,” in Erciyes Üniversitesi Kayseri Araştırma ve Uygulama Merkezi (KAYHAM), *Kent Hafıza Merkezleri, Kent İhtisas Kütüphaneleri, Kent Arşivleri ve Kent Müzeleri Sempozyumu Bildiriler ve Tartışmalar Kitabı*, 26-27 Mart 2010, Erciyes Üniversitesi (Ankara: Detay Yayıncılık, 2010), p. 4.

⁶ Handan Dedehayır and Müge Değirmenci, eds, *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri* (İstanbul: ÇEKÜL Vakfı-Tarihi Kentler Birliği Yayınları, 2013), p. 28.

The fact that the loss of urban texture and urban identity causes loss of awareness is explained in the Ministry of Public Works and Housing's (Bayındırlık ve İskan Bakanlığı) Sense of Urbanity, Culture and Education Commission Report (Kentlilik Bilinci, Kültür ve Eğitim Komisyonu Raporu) as following:

Urban texture includes all elements the city contains. Urban textures reflect the characteristics of the periods they were built in changing to their current state in time and form the existing identity of the city. Alterations and degeneration of the urban texture causes the city to lose meaning and identity. This situation also affects the urban resident negatively as the users. As time passes people who isolated from the spaces they live, are alienated within large crowds and become more removed from a sense of urbanity. The resident's loss of identity and featureless urban spaces reduce the life quality of people and remove sense of belonging.⁷

Sözen interprets the process of losing identity/memory/sense of belonging of the residents as:

With the migration movements after 1950s, Turkey has faced an identity crisis. Before the urban resident had formed a center of unity within their own family-environment relationship. However migration to the big cities, breaking away from their places and the difficulty of understanding the differences in the migrated places upended collective memory. People moving away from every corner of Turkey could not appreciate their own collective memory within the outskirts of big cities.⁸

Migration to cities and adjustment to the urban context is often identified with the sense of urbanity and urbanizing. Within the ministry report urbanizing, "*kentlileşme*", is defined as "the population migrating from rural to the urban context through rural disengagement and urban condensation abandoning rural economic and social characteristics and internalizing urban qualities."⁹ In addition it is mentioned that urbanization is an economic and demographic dimension whereas urbanizing is a sociological dimension and urban culture as "a dynamic concept formed through the demographic, political and cultural processes contributing to economic and social spaces" forms city culture.¹⁰ According to the report the concept of sense of urbanity is also handled "at the cross section of urbanization, urbanizing and urban culture" and is defined as "understanding urban culture, having sense of belonging to the city and its dynamics, feeling safe and responsible of urban developments."¹¹

---

⁷ Bayındırlık ve İskân Bakanlığı, "Kentleşme Şûrası 2009," Kentlilik Bilinci, Kültür ve Eğitim Komisyonu, Ankara, April 2009, pp. 29-30.

⁸ Sözen, "Değişen Teknolojiler Perspektifinde Kent Müzeleri ve Kent Arşivleri," p. 6.

⁹ "Kentleşme Şûrası 2009," p. 17.

¹⁰ "Kentleşme Şûrası 2009," p. 17.

¹¹ "Kentleşme Şûrası 2009," p. 17.

Within this framework, Prof. Cevdet Yılmaz and Necmi Çamaş, the Head of the Cultural and Social Works of Samsun Metropolitan Municipality, describe the motivation led the birth of city museums as following:

In our country with a significantly fast process of urban migration, the population has increased; even the existing population in the city have not reached a consciousness of urbanity. And this situation left our cities without an identity and delayed the opportunity to create a common future within urban context. This situation brought the need to establish city museums and formulate urban memory in our country following the examples of developed countries.¹²

Fikret Yılmaz, former director of Ahmet Piriştina City Archive and Museum, also argues that “there is no problem in determining that, in last fifty years and before, the residents of the cities in Turkey have a lack of a sense of urbanity and belonging in the cities, which are quickly changing and urbanizing in controversial ways.”¹³ He expresses the relationship between city museums and urbanization, sense of urbanity and sense of belonging as: “It is clear that we need to handle, much more consciously, the city museums which give the opportunity to the residents to improve sense of belonging to their city and to relate themselves with the spaces they live in within a historical context.”¹⁴ Yılmaz highlights how the foundation of city museums in various cities in Turkey came one after another and asserts this: “It is like someone flipped a switch. I believe it is necessary to think ‘this is a need’.”¹⁵

As Yılmaz explains, like someone flipped a switch, from Istanbul to Şebinkarahisar, everywhere in Turkey the process of establishing city museums is underway. So what kind of an institution is a city museum which can address the need of a city with fifteen million population like Istanbul as well as a district with a twenty thousand population like Şebinkarahisar?

---

¹² Yılmaz and Çamaş, “Samsun Kent Müzesi ve Samsun Kent Arşivi Kuruluş Çalışmaları,” in Erciyes Üniversitesi Kayseri Araştırma ve Uygulama Merkezi (KAYHAM), Kent Hafıza Merkezleri, Kent İhtisas Kütüphaneleri, Kent Arşivleri ve Kent Müzeleri Sempozyumu Bildiriler ve Tartışmalar Kitabı, 26-27 Mart 2010, Erciyes Üniversitesi (Ankara: Detay Yayıncılık, 2010), p. 297.

¹³ Fikret Yılmaz, “İzmir Kent Arşivi ve Müzesi Deneyimi,” in *Kentler ve Kent Müzeleri, Kent Müzeleri Uluslararası Sempozyumu, 21-22 Nisan 2006, Antalya*, Silier, Orhan, ed. (Antalya: Tarih Vakfı Müzecilik-Sergicilik Yayınları, 2008), p. 60.

¹⁴ Yılmaz, “İzmir Kent Arşivi ve Müzesi Deneyimi,” p. 60.

¹⁵ Yılmaz, “İzmir Kent Arşivi ve Müzesi Deneyimi,” p. 60.

2.2. Process: Actors, Buildings, Locations and Exhibitions

2.2.1. Actors

The main motivation for city museums is on the local governments. Their process of acquaintance with city museums starts with ÇEKÜL and TKB. In the book *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri* this process is explained as follows:

City museums, one of the important notions of the ÇEKÜL Foundation, have gained traction with the establishment of Tarihi Kentler Birliği (Union of Historical Towns in Turkey). In 2000 the city Bursa, hosting the foundation of Union of Historical Towns, made a demand from the Metropolitan Municipality: “Bursa is proud of being the first capital of the Ottoman Empire however it cannot demonstrate the riches it possesses to neither the residents nor the visitors.” This city needs a city museum!..” The process of the acquaintance of the mayors and the governors with city museums started as such.¹⁶

ÇEKÜL is an institution that has been active in the preservation of local history and culture through various projects since the early of 1990s. Especially the “7 Regions 7 Cities” project came forth. Within the scope of the project, ÇEKÜL carried out the process of restoration and renovation of a traditional house as “Çevre ve Kültür Evi” (Environment and Culture House) in cities preserving their identities, to emphasize cultural sustainability. This can be seen as a predecessor to city museums. Yet, there are municipalities today that are working to transform these culture houses built by ÇEKÜL into city museums.

In 2000 TKB has been founded to “bring together historic cities and to preserve and sustain the urban, cultural and natural heritage of these cities through an understanding of Common Heritage.”¹⁷ Afterwards TKB prepared “The Foundation and Operation Directive for City Museums and Archives” which was approved in the Edirne meeting in 2002.

ÇEKÜL and TKB, which is founded on a system of municipality membership; they have joint publications like “Geçmişten Geleceğe Yerel Kimlik” (Local Identity from Past to Future), they arrange several projects and educational seminars about municipality, preservation, culture, environment, reconstruction and historic cities, and act as consultants for the municipal members. Their seminars especially about city

---

¹⁶ Dedehayır and Değirmenci, eds, *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri*, p. 26.

¹⁷ <http://www.tarihkentlerbirligi.org/hakkimizda/tarihce/>

museums and archives such as “Urban Memory: Formation, Digitalization and Documentation of a City Archive”, “City Museums: Functionality and Foundation”, “City Museums: Museum Administration and Sustainability” are offered to the member municipalities shows that these institutions are active on the issue of city museums in Turkey.¹⁸

The process of relocating the issues of preservation of local culture and identity within the authority of the local governments began also in 2000s. “Kültürel Değerlerin Korunmasında Yerel Yönetimlerin Rolü ve Sorumluluğu” (The Role and Responsibility of the Local Governments in the Preservation of Cultural Values) Symposium in 2000 organized by Kastamonu governorship, the Chamber of Architects, ÇEKÜL and the Union of Municipalities of the Marmara Region is a precursor for this process. As a note, the Kastamonu City History Museum is also one of the first city museums in Turkey. After the symposium the Kastamonu Declaration was published and in this document there is an emphasis on how “places where historical and cultural environment is preserved and kept alive can also help develop a sense of citizenship and strengthen public enlightenment.”¹⁹ It is clarified how there has been efforts to initiate the preservation of cultural and environmental values by the collective effort of local governing bodies and civil society against elements threatening internal security and how this would contribute in “building a social development sensitive to its culture and future built by conscious citizens who have identity” as elements providing internal security. In the Declaration it is argued that “the preservation of cultural heritage is not an obstacle against change involving development but the source of its inspiration and its prerequisite” and asserted “for this reason the basic starting point for all the strategies for the future must be to preserve the value of collective memory in historical change.” At this point it is also emphasized that “tourism must also be seen not as the reason but as a productive solution to the preservation of historical and cultural environments.” The document also touches on the necessity of building a permanent unity within the public administration, local government, private sector and civil society to achieve this goal; however for this unity the main moderating dynamics must be local and the entrepreneurs must be organized locally. These works should not only be urban

---

¹⁸ <http://www.tarihkentlerbirligi.org/etkinlikler/egitimler-cekul-akademi/>

¹⁹ Kastamonu Bildirgesi, 3-4 Haziran 2000, accessed: 26.12.2014
<http://dergi.mo.org.tr/dergiler/4/543/8081.pdf>

but also should be about basin levels of preservation relationships providing regional definitions. The deceleration ends with these words: “The process started at Kastamonu is not just any preservation campaign but is a step forward to be a country and public with identity, which embrace 2000s with the goal to reach further by gaining strength from all the accumulation of the past during the civilization process and not alienating from the cultural values.”

In 2000s the negotiations for EU membership was still ongoing and the social municipality, which is on the global agenda, was becoming more widespread in Turkey.

In 2002 with the decree of the Cabinet a new regional classification appropriate for EU Regional Statistics System is created under the EU membership negotiations.²⁰ Following this process in 2003, regional based institutions defined as Regional Development Agencies are established outside the authority of central and local governments to support economic development.²¹ The mission of Development Agencies was defined as “to reveal local potential by supporting cooperation among public, private sector and non-profit organizations.”²²

City Councils, a product of the approach to social municipality in Turkey, have been defined in the 2005 Municipal Law number 5393 as institutions aimed to “develop a sense of citizenship and urban vision in urban life, to protect urban rights and law, to revitalize the principles of sustainable development, environmental sensitivity, social solidarity and support transparency, accountability, participation and local governing.”²³ In this law it is also mentioned that “the municipalities are providing help and support to the city councils, comprised of professional organizations with public institution qualifications, unions, notaries, universities if one exists, relevant non-profit organizations, political parties, the representatives of public institutions and neighborhood mukhtars and other relevant parties in conducting effective and productive activities.” In the City Council Regulations published in the official gazette

---

²⁰ 2002/4720 numbered decree of the Cabinet:
<http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2002/09/20020922.htm>

²¹ <http://www.planlama.org/index.php/tuerkiyede-boelgesel-kalknma-ajanslar/tuerkiyedeki-statistiksel-boelge-birimleri-bb>

²² <https://www.gmka.gov.tr/kalkinma-ajansi-nedir-gorevleri-nelerdir>

²³ Access to the Municipal Law number 5393:
<http://www.mevzuat.gov.tr/MevzuatMetin/1.5.5393.pdf>

dated to 8 October 2006, one of the duties of the city council is “to develop and protect to historical, cultural, natural and similar values relevant to the cities identity.”²⁴

Additionally the European Urban Charter published in 1992 by the Council of Europe,²⁵ especially the “Manifesto for a New Urbanity” European Urban Charter II in 2008 both has been taken into account by the local governments in the preservation of local and cultural values. This item from the European Urban Charter II is especially interesting:

We know that our towns and cities have a long history and must be viewed from a long-term perspective of our cultures. We think that these roots in the past and in our collective memories are also an asset that helps us to project ourselves into the future on the basis of a strong identity.²⁶

When we examine the city museums in Turkey considering these processes, it reveals that local governments, non-profit organizations, city councils and development agencies are the leading actors in the process of production of these museums. Of course the process is not the same for every museum however generally the municipality decides to establish a city museum. In some cases, the city council is also a part of the decision process or the city council might be the one to demand a museum. A building suitable for the museum is determined. In some cases, the municipalities choose buildings endowed to them or granted by the ministry or governorship, or buildings donated for the purpose of being converted into a museum, or they purchase a

---

²⁴ Access to City Council Regulations published in the official gazette dated to October 8, 2006: <http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2006/10/20061008-5.htm>

²⁵ Aydan Erim, who has translated the European Urban Charter II, explains the importance of the Council of Europe in the local and regional decisions and the connection of Turkey to this matter as such: “When you translate it into Turkish, it is very difficult to differentiate the European Council (Avrupa Konseyi) which is one of the agencies of the European Union from the Council of Europe - COE (Avrupa Konseyi) which is a post World War II organization. The European Urban Charters, first published in 1992 and second relayed here is the product of the latter institution. The Council of Europe, comprised of forty seven European countries, has been founded in Europe in 1949 to strengthen democracy and human rights and Turkey has been a member since 9 August 1949. The Congress of Local and Regional Authorities, whose main principles defined as to “develop pluralist democracy” is one of three main units of the Council. The Special Commission of Communal and Regional Affairs established in 12 January 1957 by the Council has been reformulated in 17 January 1994 into the contemporary Congress with 318 of elected local governors of the member countries with two units one covering the regional and one local governments. During the general meeting of the Congress in 1 May 2008 Yavuz Mildon, member of Çanakkale provincial assembly and long time head of the Regional Authorities Unit was elected as the President. Hence the Council documents are very significant for us as Turkey was directly involved in the Council of Europe operations.” The Chamber of Architects, August 2008: http://kisi.deu.edu.tr/yakup.ozkaya/UIKDocs_kentselsart.pdf

²⁶ Manifesto for a New Urbanity European Urban Charter II, 15th Plenary Session of the Congress of Local and Regional Authorities, 29 May 2008, Strasbourg (Strasbourg: Council of Europe Publishing, 2009), p. 33.

building in order to make a museum. At the same time, they arrange a financial source to implement the project. The development agencies are leading institutions in providing the most amount of financial support. In addition the municipalities, the Ministry of Culture and Tourism, local companies, individuals and private foundations also act as sponsors. At the same time universities, private companies and often TKB and ÇEKÜL act as curatorial consultants. In some cases working teams formed by the municipality handle the curation. In short the municipalities as executive and possessors, TKB, ÇEKÜL and the universities as consultants deciding on the criteria, development agencies, the Ministry, foundations, individuals and companies as sponsors, all act as determinant actors in the discourse of city museums in Turkey.

2.2.2. Buildings and Locations

ÇEKÜL and TKB suggest that “the building selected for a city museum should be a historical symbol identified with the city’s identity” and emphasize that “big scale public buildings like an old government office, municipality building or school and industrial structures which have lost their function would be appropriate for such use in general.”²⁷ According to ÇEKÜL and TKB “setting the city museum within a historic building ensures a urban heritage is raised” and thus “a historic structure is turned into a symbol solidifying the message which the museum wishes to convey, the continuity of the city.”²⁸

When we look at the city museums in Turkey we can see they are often located in the city center, near or within the historical environment, on a touristic axis or near such an axis. At the same time these museums are established through a restoration project of a historic building. These structures have often former functions such as a residence, school, municipality or barracks and most are dated to nineteen or early twentieth century. In fact, some buildings had gone through several changes in function before becoming a museum. For example, a building can be a school in the nineteenth century, municipality in mid-twentieth century and a museum in the twenty-first century. This shows that in fact any museum placed in a historic building has gone

---

²⁷ Dedehayır and Değirmenci, eds, *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri*, p. 41.

²⁸ Dedehayır and Değirmenci, eds, *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri*, p. 41.

through a “handover story”. Most interestingly, these handover stories are at the same time signifying the processes of negotiation and controversion on urban space.

A significant example of a negotiation is the Bursa City Museum built in 2004 (Figure 2.1). The museum takes place in the courthouse, built by Ekrem Hakkı Ayverdi in 1926 in Osmangazi, a central district of Bursa. Refunctioning the building as a city museum takes a very contentious process. Ahmet Erdönmez, the Coordinator of the Bursa City museum, notes that when the law courts moved out of the courthouse, many investors wanted to utilize the building as a restaurant or a bar because of its central location though the winner in the end was the city museum.²⁹

Figure 2.1. Bursa City Museum
(Source: Bursa City Museum, 2014)

As the area was noted as a “Cultural Zone” in the Conservation Development Plan in 1993, an application was made to the General Directorate of National Real Estate in 2000 with the help of Bursa Metropolitan Municipality Mayor and TKB founding President Erdoğan Bilenser to grant the building to the Municipality to use the building for cultural purposes.³⁰ Handan Dedehayır, TKB editor in chief, notes that the most challenging part at this stage was to convince the judicial authorities as they wanted to use the building as a “Hakimevi” (a social space for the judiciary members) and she adds:

---

²⁹ Ahmet Erdönmez, “Bursa Kent Müzesi,” in *Kent Müzeleri Uluslararası Sempozyumu*, 21-22 Nisan 2006, Antalya, ed. Orhan Silier (Antalya: Tarih Vakfı Müzecilik-Sergicilik Yayınları, 2008), p. 65.

³⁰ Bursa Kent Müzesi “Adliye Sarayı’ndan Kent Müzesi’ne” exhibition and Neslihan Türkün Dostoğlu, “Bursa Kent Müzesi: Yaşayan Kent, Yaşayan Müze,” *Mimarlık* 317 (May-June 2004), accessed 20.12.2013
<http://www.mimarlikdergisi.com/index.cfm?sayfa=mimarlik&DergiSayi=29&RecID=411>

However the Ministry of Justice was more favorable to the project considering that the building would be useful for the whole city if a museum was established and provided that one part of the museum would be for “the Judicial History” and instead a place would be found within the Cultural Park for the Hakimevi.³¹

In some cases we see that the local historians, politicians and journalists are against the selected building and they argue for a different function than a museum. This is closely related to the fact that the city centers are highly valued zones. The arguments made during the foundation process of the Tire City Museum, opened in 2014, is a good example (Figure.2.2). Seyfullah Ayvalı, the head of Tire Cultural Association and Tayfur Çiçek, Mayor of Tire, argued about the function of the municipality building, dated to 1940s-1950s, and the situation also caught the attention of the press through Ayvalı. Ayvalı and artists from Tire argued that this building in the center of the city should be a cultural center with various workshops and that this function was much more needed in Tire than a city museum. Munis Armağan, a local historian, also argued this about the subject:

Museum is a concept that must be very well planned. Tire Museum is already an ethnographically rich museum. Our city is very rich ethnographically. Instead of a second museum what our city needs is the enlargement of the existing museum. Our former municipal building should be a cultural center.³²

Figure 2.2. Tire City Museum
(Source: Tire Municipality, 2014)

Tire Cultural Association argues that as the former function of the building before becoming a municipality structure was a Halk Evi (Community Center), it would make more sense to turn it into a cultural center. If there must be a city museum, the Association says, they would not be against it. However instead of this building within

---

³¹ Handan Dedeşayır, “Bursa Kent Müzesi,” *Geçmişten Geleceğe Yerel Kimlik* 15 (July, August, September 2008): 46.

³² Tire Kültür Derneği “Tire Kent Müzesi Tartışması Büyüyor,” *Tire Kültür* (07.04.2011) accessed 03.06.2013 <http://www.tirekultur.com/?Syf=18&Hbr=147097>

the city center “this project must be handled as an act of urban transformation and the historic buildings sitting idle in regions of the city more appropriate for the museum concept should be converted into a center of attraction.”³³ Asst. Prof. Bekir Koçlar criticized the insistence of Mayor Çiçek on the construction of a city museum as “Tayfur Bey presumably wants a museum under his own control.”³⁴ Former Minister of Public Works Halil Çulhaoğlu argued that the public should decide what the building should be used as and “to achieve this, the topic should be brought forward in the city council and municipal council and should be handled democratically.”³⁵

Mayor Çiçek mentions that he is happy to have started the process for a city museum fulfilling his campaign promise and that the city museum would be more than a museum and be “the place to reflect the cultural, social and historical identity of our district.”³⁶ Arguing that the criticisms against a project that would increase the prestige of the city would cease once it the construction is finished, Çiçek maintains this about the criticisms made:

We are not talking without knowing anything that this work would be done but we are working systematically. We had meetings for months, we have visited the Bursa City Museum which is one of the biggest works that come to mind as a city museum and we have done research. Our Restoration Unit made studies about this subject. An expert Archaeologist started working with the Municipality in order to work with a larger scope. We have started to gather the data we possess. The project bid is over; construction bid is soon to come. There is no return. The people of Tire will soon come together with a City museum.³⁷

Trabzon City Museum constructed in 2017 is also going through a similar process (Figure 2.3). The Building located in Ortahisar, one of the central districts of Trabzon, was the Central Bank in 1963 and preserved this function until 1994. After the Central Bank was moved into a new building the building was rented to Ziraat Bank and was later “granted to the Trabzon Governorship to use for art and social functions with the thought that the Central Bank had social responsibilities to the city and citizens” and then building continued to function as Tevfik Serdar Cultural Center.³⁸ The building is

---

³³ Seyfullah Ayvalı, “Eski belediye binası kültür merkezi olmalı,” *Haber Tire* (08.03.2011) accessed 03.06.2013 <http://www.habertire.com/genel/eski-belediye-binasi-kultur-merkezi-olmali-h4373.html>

³⁴ Tire Kültür Derneği “Tire Kent Müzesi Tartışması Büyüyor,” (07.04.2011).

³⁵ Tire Kültür Derneği “Tire Kent Müzesi Tartışması Büyüyor,” (07.04.2011).

³⁶ “Kent Müzesi için çalışmalar başladı,” *Haber Tire* (05.04.2011) accessed 03.06.2013 <http://www.habertire.com/genel/kent-muzesi-icin-calismalar-basladi-h5841.html>

³⁷ “Kent Müzesi için çalışmalar başladı,” (05.04.2011).

³⁸ Trabzon Metropolitan Municipality, Trabzon City Museum brochure (2017), p. 4.

an example for the Second Movement of Republican Architecture and was registered in 2006 as a Cultural Asset by the Regional Council of Monuments of the Ministry of Culture and Tourism. Dr. Orhan Fevzi Gümrukçüoğlu, Trabzon Metropolitan Municipality Mayor, argued that "once the work to fulfill the promise to the people of Trabzon for a city museum is underway, the experts will find the most suitable building to be the historic Central Bank building."³⁹ With the demand of Mayor Gümrukçüoğlu and the approval of the governor of the time, the Mahmut Goloğlu Cultural Center which belonged to the Municipality was exchanged with the Central Bank building, the Tevfik Serdar Cultural Center, which belonged to the governorship. In 2014 a sponsorship protocol was signed between Oltan Foundation and the Trabzon Metropolitan Municipality; after the work was done the museum was opened in 24 February 2017 in the ninety-ninth anniversary of the liberation of Trabzon from enemy occupation.⁴⁰

Figure 2.3. Trabzon City Museum
(Source: Trabzon Metropolitan Municipality, 2017)

During this period the local newspapers argued that the location of the museum was a mistake and criticized undoing the existing function as a cultural center. In his column, journalist Uğur Yenidoğan censured the praise everyone bestowed hearing that a city museum would be established in Trabzon. Yenidoğan asked "Isn't there any space for a museum?" and argued that any property of the municipality could be used

---

³⁹ Trabzon City Museum brochure, p. 4.

⁴⁰ Trabzon City Museum brochure, p. 4.

for this purpose and the closing down the Tefvik Serdar Cultural Center for a museum was the wrong move.⁴¹

The former deputy Mayor of Trabzon Municipality and owner of a construction company Hasan Cömert defended his objections to the restoration of the Central Bank building as:

This is a building with fifty-sixty years of history, with no cultural value and one that I think was registered only to prevent it from demolition. Let's say that there will be a City Museum established here. It is not located at a place where a City Museum would be built. If they are going to build a city museum, it would be better that the former Municipality building to be restored and established as such. [...] Kunduracılar and Uzunsokak as well as Maraş Street later will be opened to pedestrian traffic. This place could be a place where people could go shopping, stroll around within the greenery. Who has decided that this place should be a city museum? Will this place be constructed just because Oltan Foundation is giving money, just so that their money will be spent? A big mistake is being made. I don't know what kind of a decision this is. It's obvious it is to grant it to the public. Even if it is made a green area it is still a public area. I think it would be much more functional.⁴²

The Halimbey Mansion City Museum opened in 2010, on the other hand, is criticized for the later added function as the City Council. The Mansion was constructed in the Biga district of Çanakkale in the year 1900 and was expropriated in 1998 by the Ministry of Culture and Tourism as a second degree historical artifact. Afterwards the Biga Municipality takes over the mansion from the ministry with the caveat of making it into a museum. Within the news report of a local newspaper with the title "Biga City Council was pushed to the museum" the rearrangement within the Halim Bey Mansion for a secretariat room and a meeting room after the municipal administration changed is discussed as "the occupant of the building was changed by force."⁴³ The news article criticizes the fact that neither the Municipal Service Building nor the Cultural Center was preferred for the City Council.

All these arguments show that the handover processes of the historical buildings are topical because the city centers are very valuable areas and that's why they are the stages for various controversion. We can see that the municipalities turn the controversion into a negotiation through an exchange of city property with various public bodies for the museum buildings. Furthermore the fact the museums are

---

⁴¹ Uğur Yenidoğan, "Kent Müzesi'nin Yeri Yanlış!" *Karadeniz'de Son Nokta* (18.02.2013) accessed 31.05.2013 <http://www.karadenizdesonnokta.com.tr/kent-muzesinin-yeri-yanlis-makale.160.html>

⁴² Mustafa Kul, "Kent Müzesi orda olmaz!" *Kuzeyekspres* (21.04.2015) accessed 29.05.2018 <http://www.kuzeyekspres.com.tr/kent-muzesi-orada-olmaz-47092h.htm>

⁴³ "Biga Kent Konseyi müzeye kaldırıldı," *Bigazete* (18.10.2016) accessed 27.03.2018 <http://www.bigazete.com.tr/2016/10/biga-kent-konseyi-muzeye-kaldirildi-h24291.html>

municipal projects shows that the city museums are a space of controversion because of political disagreements. Mayors construct the legitimacy of their administration through city museums both fulfilling their campaign promises and realizing the mission of “Recovery of the Urban History”⁴⁴ noted as a mayoral duty by TKB and ÇEKÜL. While people critical of the administration suggest a public function instead of a city museum in order to provide their own political legitimization.

This dissertation, while providing a critical approach to city museums, acknowledges that it is a positive effort to restore and preserve the historic buildings as they are part of urban memory.⁴⁵ With this approach, the preservation effort of historic buildings through designation the function of a city museum by local governments offers a dimension of negotiation on urban space. However the fact that non-profit organizations and the local community can suggest a city museum function to preserve historic monuments against local politics reveals another dimension: controversion on urban space.

This kind of preservation effort can be seen, if only slightly, in Kuşadası “Öküz Mehmet Paşa Caravanserai should be given to the Municipality to establish a city museum”, in Burdur “Old Girls’ Technical and Vocational High School should not be demolished but should be accepted as a Cultural Artifact and made into the Burdur City Museum” and in Ünye “Burhan Bey Mansion should be the Ünye City Museum” signature campaigns started over change.org. As I have the first hand experience of the process, explaining the Denizli example might be more elucidating at this point.

Denizli is another city that was the part of the early city museum furor with the City Museum Entrepreneurs Association founded in 2002. However there has not been a city museum established yet. Regardless the urban spaces have been stages of controversion over the city museum issue over ten years. The locations suggested for a city museum changed over the years like the other cities. In 2005 the Provincial Director of Culture and Tourism Mehmet Korkmaz noted that a 25.000 meter square

---

⁴⁴ Dedehayır and Değirmenci, eds, *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri*, p. 33.

⁴⁵ While it is necessary to acknowledge the importance of issues such as the restoration projects of historic buildings, the implementation process and the decision to convert the building to a city museum and the arguments that the evaluation of these projects within the universal preservation principles would bring, these subjects are outside the scope of this dissertation.

area on the Denizli-Ankara highway was allocated for a city museum.⁴⁶ Afterwards in the Denizli Special Provincial Administration General Secretary Strategic Plan of 2006-2010 there was a section noting “the work will begin before 2009 for the construction of a modern city museum which can satisfy the need for tourists with shops, cafe and resting areas etc, where the archaeological artifacts will be exhibited, which will include an area where local wares can be displayed and sold” in the area of Hierapolis and Laodikeia.⁴⁷

In 2009 two competition projects come to the forefront of Denizli’s news. First the competition for National Architectural Project for Denizli Municipality Service Building and its Environment is staged. Afterwards as the governorship argues that the old government office is insufficient the competition for Denizli Government Office Architectural Project and Urban Design Project for its Environment comes to the forefront. Within the scope of the competition, ideas about combining the museum and city square functions with the new government office is brought up. As a matter of fact there were already arguments for many years about the competition area to build an archeology museum to attract tourists to the city center. As the first competition project causes many arguments about urban space and considering the ongoing conflict on historic monuments and areas about the area of the government office competition, Denizli Chamber of Architects organized the “Denizli Looks for its Future within the Scale of the Urban Center” Symposium in 1-2 May 2009 to exchange ideas about this area. In the conclusion of the Symposium these statements were made about the city museum:

The capacity and existing building use value of the area must be determined. If the area has potential designing a museum, it should be considered. However this museum must be a “City Museum” and must include the history and culture of the city and the citizens. And the archaeological artifacts should be displayed in the museums built in their own excavation sites.⁴⁸

In addition the concluding remarks of the symposium, an entry is included as “Buildings of Republican heritage with identity; Erkek Sanat Okulu Taş Atölyeleri (Stone Ateliers of Male Vocational School) [1945], Hükümet Konağı (the Government

---

⁴⁶ “Denizli’ye kent müzesi,” (07.01.2005), accessed 29.02.2016
<http://www.haberler.com/denizli-ye-kent-muzesi-haberi/>

⁴⁷ Denizli İl Özel İdaresi Genel Sekreterliği Stratejik Planı 2006-2010, p. 82. Accessed 29.05.2018 <http://www.sp.gov.tr/upload/xSPStratejikPlan/files/4wD5c+DenizliIOISP0610.pdf>

⁴⁸ “Kent Merkezi Ölçeğinde Denizli Geleceğini Arıyor,” *Mimarizm* (13.05.2009) accessed 23.05.2018 http://www.mimarizm.com/haberler/kent-merkezi-olceginde-denizli-gelecegini-ariyor_116408?PageNo=2

Office) [1952], Kız Meslek Lisesi (Girls' Vocational School) [1957], Gazi İlkokulu (Gazi Elementary School) [1931] and the green texture of the trees on the area should be carefully preserved” and advised the reconfiguration of one of the buildings mentioned into a city museum.⁴⁹ Two weeks after the Symposium Yavuz Erkmen, the governor of Denizli at the time, puts the symposium conclusions into a vote in a meeting with non-profit organizations, aldermen, political party representatives and professional chambers in the Chamber of Commerce meeting room and the conclusions are rejected.⁵⁰ This situation disrupts the ongoing process between the Chamber of Architects and the Governorship which was at first in negotiation. Afterwards, though just barely, they reach agreement again and according to the protocol between the Governorship and the Denizli Chamber of Architects the statement “The stone structures in the Old Government Office and the Male Vocational School will be absolutely preserved” will be included in the competition regulations and the symposium conclusions will be added as an appendix to the regulations.⁵¹ Although it is not specifically called a city museum, the museum function is mentioned in the regulations.⁵² The Competition projects were thus produced preserving the buildings mentioned and in some examples these structures were proposed as the museum/city museum. In 2010 as the project of Yavuz Sepin, selected as first place, begins implementation, the Girls' Vocational High school, proposed by Sepin to be preserved, is demolished in one night. This situation causes big debates in Denizli and many concerns are voiced about the future of other buildings in the area. Afterwards every urban decision of the winner project is ignored and only new Government Office is constructed. And now the area of the demolished Girls' Vocational High school is used as a car park.

---

⁴⁹ “Kent Merkezi Ölçeğinde Denizli Geleceğini Arıyor,” *Mimarizm* (13.05.2009) accessed 23.05.2018 http://www.mimarizm.com/haberler/kent-merkezi-olceginde-denizli-gelecegini-ariyor_116408?PageNo=3

⁵⁰ Seval Uysal, “Kız Meslek Lisesi Nasıl Yıkıldı?” (04.04.2016) accessed 23.05.2018 <http://www.denizlihaber.com/ozgun/isin-asli/kiz-meslek-lisesi-nasil-yikildi/>

⁵¹ Denizli Valiliği, “Yeni Hükümet konağı ve meydan projesi ile ilgili protokol tutanağı,” (11.06.2009), Denizli, relayed by Ezgi Orhan, “Kent’in ‘Modern Harabeler’inin İncelenmesi: Denizli Taş Atölyeleri Örneği,” *Planlama* 26 (2 2016):165.

⁵² Denizli Valiliği, Denizli Hükümet Konağı Mimari Projesi ve Yakın Çevresi Kentsel Tasarım Projesi Yarışması Şartnamesi, 2009. accessed 23.05.2018 <http://www.mimdap.org/images/guncelhaberler/Denizli-Hukümet/sartname.pdf>

In 2012 there is a new sponsorship agreement between the Ministry of Culture and Tourism and businessman Ahmet Zorlu for a museum in this area.⁵³ According to the agreement one archaeological museum in Hierapolis and one city museum in the afore-mentioned area, two museums in total are designated, however later only an archaeological museum in 10.000 meter square area in the city center is decided instead of two museums.⁵⁴ The project is given to Kayhan Çakanel, an architect from Denizli, and when the details are revealed it becomes clear that he intends to demolish the Stone Ateliers. In 2013 Aydın Regional Board of Protection of Cultural Heritage confirms the decision of the Ministry to demolish the buildings arguing that they “do not show the attributes of a cultural asset.”⁵⁵ After this decision the Chamber of Architects appeals to the Denizli Administrative Court for stay of execution against the Ministry of Culture and Tourism. In the twenty month lawsuit where the panel of experts changes twice and appeal for a stay of execution is granted five times, the court decides to cancel the order of demolition and the Chamber of Architects wins the case.⁵⁶ Since the beginning of the lawsuit several non-profit organizations especially the Chamber of Architects conduct studies about alternative uses of the Stone Ateliers and suggest the function of a city museum multiple times. The local community starts signature campaigns; one to stop the demolition over change.org and the other to refunction the building as a museum over Facebook. Pamukkale University Department of Architecture and Dokuz Eylül University Department of Architecture both conduct workshops separately and among the suggestions is one for the use of the buildings as a city museum. In the meantime the buildings become what Ezgi Orhan terms as “Ruins of Modernity.”⁵⁷ In the early 2018 a news report emerges in the newspapers that a museum complex will be constructed in the area and the Stone Ateliers will be a part of the complex as a city museum.⁵⁸

---

⁵³ Seval Uysal, “Taş Binalar Bu Kentin Belleğidir” *Denizli Haber* (26.10.2015), accessed 29.02.2016 <http://www.denizlihaber.com/ozgun/isin-asli/tas-binalar-bu-kentin-bellegidir/>

⁵⁴ Uysal, “Taş Binalar Bu Kentin Belleğidir” (26.10.2015).

⁵⁵ Orhan, “Kentin ‘Modern Harabeler’inin İncelenmesi,” p. 166.

⁵⁶ Derya Gürsel, “Taş Binalar Yıkılmayacak,” *Arkitera* (20.10.2015) accessed 29.02.2016 <http://www.arkitera.com/haber/25577/tas-binalar-yikilmayacak>

⁵⁷ Orhan, “Kentin ‘Modern Harabeler’inin İncelenmesi,” pp. 160-167.

⁵⁸ “Turizm Bakanlığı’ndan Denizli’ye Kültür Vadisi,” *Denizli Gazetesi* (22.02.2018), accessed 29.05.2018 <http://www.denizligazetesi.com/haberler/guncel/turizm-bakanligindan-denizliye-kultur-vadisi/70280/>

Concurrent to this process Governor Erkmen notes that his aim is to establish a city museum worthy of Denizli.⁵⁹ Before the local elections Sezer Cihan, presumptive nominee for Denizli Metropolitan Municipality and TKB Secretary General, regards the city museum as the first among his projects.⁶⁰ This situation implies that because the statements of the local administrators since 2000 in Turkey has been to this direction, the efforts of non-profit organizations and local community to implement city museums as a conservation tool with using the repertoire of common discourse of the central authority has been a tactical approach.⁶¹

While these examples show a process of controversion against the intervention of the local governments, we can also find the use of the city museums itself as a tool for intervention by the local authorities in other examples. This process might occur as legitimization of urban transformation projects through the city museum function, gentrification of certain areas of the city through a city museum and creating a new attraction or writing history through the city museum building.

Bartın City History Museum, opened in 2018, is located in the city center in a building in 1885 built as İptidai ve Rüştüye Mektebi (Primary and Secondary School) which functioned as a Cumhuriyet İlk Mektebi (Republican Primary School) between 1924-1949 and as a Municipality Building between 1953-2008 (Figure 2.4).

During the foundation process of the museum the Mayor Cemal Akın emphasized that the museum is “a milestone for Bartın” in the publicity meeting and noted the following:

We definitely want to build the City History Museum, which we regard as a must for Bartın. During the construction, the bathhouse, Municipality garden, mosques and the buildings in the vicinity will be redesigned according to the museum. Namely we will turn the museum and the buildings in the vicinity into a complex. Besides this we hope the museum will generate a museum. We will also construct a Museum of Naval History. We are also working on that. Maybe this place will also generate other museums. That is to say we want there to be quite a few museums in Bartın.⁶²

---

⁵⁹ “Denizli Valisi Erkmen: Hedefimiz Denizli’ye Yakışır Bir Kent Müzesi,” *Denizli Haber* (18.05.2011) accessed 26.04.2013 <http://www.denizlihaber.info/haber/denizli-valisi-erkmen-hedefimiz-denizli-ye-yakisir-bir-kent-muzesi-741185.html>

⁶⁰ “Cihan’ dan 5 yılda 10 müze sözü,” *Denizli Haber* (31.10.2013) accessed 19.12.2013 www.denizlihaber.com/denizli/kent-genel/ak-parti-denizli-buyuksehir-belediye-baskan-aday-adayi-sezer-cihandan-5-yilda-10-muze-sozu/

⁶¹ For more on the “tactics” see Michel De Certeau, *The Practice of Everyday Life* (Berkeley; Los Angeles; London: University of California Press, 1988).

⁶² “Kent Tarihi Müzesi Bartın İçin Milat Olacaktır” (12.01.2016) accessed 26.02.2016 <http://www.bartinbelediyesi.com/haber.asp?id=11207>

Figure 2.4. Bartın City History Museum
(Source: Bartın City History Museum, 2018)

Mayor Akın discusses the “historical transformation” and “identification” process conducted with the museum and the resulting touristic potentials as:

We need to unearth all the cultural assets we have. In this process the Bartın City History Museum is also a milestone. We need to carry the cultural heritage of Bartın into the future. Uniform buildings will be constructed. Constructing roads, sewage is of course necessary however we also need to reveal the city identity. There will also be works in the historic bazaar. Urban Planning Department has organized a few projects about this. If a building is demolished a new one is intended to be constructed, all the new buildings will be uniform. There will not be any varied buildings. Furthermore during the construction of the museum, the shops below the former Municipality Building now the City museum will also be uniform. Thus this place will also look like it did before. We complain that no tourist visits Bartın. However if the history of the city is not revealed at what would tourists come to look? What will they buy specific to Bartın? Our purpose is to reveal these things.⁶³

After two years has passed, Mayor Akın notes the following in the opening speech of the museum:

In our Bartın City History Museum the work has started a year ago in January 2017. The city museum, bridges the past and the future, is the work of many people with over a hundred donating pieces and over two-thousand pieces displayed. We have a very beautiful and functional museum. I offer my thanks to Head of ÇEKÜL Prof. Metin Sözen, ÇEKÜL authorities, the Administration and the Advisory Board of the Union of Historical Towns for helping to create an awareness of the importance of city museums by keeping it on the agenda. We have received donations of artifacts while the restoration of the building was underway. Our museum has prospered with information, documents and historical artifacts. It has become a museum full of surprises.⁶⁴

---

⁶³ “Kent Tarihi Müzesi Bartın İçin Milat Olacaktır” (12.01.2016)

⁶⁴ “Kent Tarihi Müzesi Açıldı,” (27.01.2018) accessed 30.03.2018
<http://www.bartınbelediyesi.com/haber.asp?id=24802>

In his speech Mayor Akın notes that the City History Museums is “a very important achievement for our Bartın” and mentions the historical axis the museum rests on:

Today is also the 719th anniversary of the foundation of the Ottoman State. The Ottoman State, founded in Bilecik Söğüt in 27 January 1299, has ruled three continents as an empire. This museum, intended to tell and keep the history of Bartın alive, is opened on the anniversary of the foundation of the Ottoman State.⁶⁵

The city museum is also discussed in relation to projects that highlight historical artifacts. An example to this process is underway in the Divriği district of Sivas. Sivas Special Provincial Administration notes that under the scope of a landscaping project the area of The Great Mosque of Divriği and the Darüşşifa (Hospital Complex) was expropriated and the demolition of the buildings has started in stages. It is also noted that there will be a walking track and gift shops built between the Great Mosque of Divriği and the Darüşşifa, and the historic Divriği Castle. A city museum will be constructed at a later date in an area to be determined and in this museum “artifacts and inventory reflecting the culture of daily life of Divriği and what was found in the district in general” will be displayed.⁶⁶

The work carried out in Erzurum implies a more radical change and a process of “a historicist transformation.” The urban transformation works conducted by Yakutiye Municipality was publicized with the heading “Yakutiye Municipality’s urban transformation projects are saving Erzurum.” Mayor Ali Korkut while discussing the Hacıcuma quarter and its urban transformation notes that “a new sense of urbanism evoking the old historical texture will be developed” and that “this project will ensure the preservation of the unpreserved totality of Erzurum” adding “there will be a search of new approaches respecting the old.”⁶⁷ Additionally Mayor Korkut also mentions that they are preparing a big city square project entitled “Üç Kümbetler Cazibe Merkezi Projesi” (Three Tombs Attraction Center Project) which includes various historical buildings and notes that “with the project the city’s horizon will change” and argues the following:

---

⁶⁵ “Kent Tarihi Müzesi Açıldı,” (27.01.2018)

⁶⁶ “Divriği Ulu Camii Kamulaştırma Çalışmaları Devam Ediyor,” (20.05.2012) accessed 23-05-2013 <http://www.sivasilozelidaresi.gov.tr/yazi.php?yad=1044>

⁶⁷ “Yakutiye Belediyesi’nin Kentsel Dönüşümü Erzurum’u Kurtarıyor,” (28.06.2012) accessed 11.12.2013 www.yakutiye.bel.tr/index.php?option=com_content&view=article&id=683:kentsel-donusum&catid=1:son-haberler

In the city center of Erzurum there have not been any “fair and convention center”, “city museum”, “hypermarket”, “construction store” and any accommodations like a “boutique hotel.” We will provide these. Without a doubt the national economic performance is in the long run directly proportional to the cities’ economic performance. In this framework growth pole policies are used in the guidance of urbanization and migration processes in order to reorganize urban systems. Our project will be the infrastructure for this.⁶⁸

A year later after the demolition process for the Three Tombs Project was completed, news titled “the obstacles in front of history have been lifted” and “history erupted from the ground” emerged and Mayor Korkut argued:

Finally all obstacles between Çifte Minareli Medrese (Twin Minaret Madrasa) and Three Tombs have been lifted. [...] 22 more historic residences surfaced. We will also restore them. We will preserve the examples of civil architecture. We have prepared a reorganization project for this place. We have presented the project to the board. When the project is approved, we will implement it and establish a city museum next year.⁶⁹

Another example in creating attraction centers and focal points through the visibility of urban identity is the Kadir Has City and Mimar Sinan Museum opened in 2003 financed by Kadir Has Foundation (Figure 2.5). The Museum is located in Kocasinan, one of the central districts of Kayseri in a new building inside the Kadir Has Cultural Park and Fair Grounds.

The architects of the project, Vacit İmamoğlu and Haluk Pamir mention in their paper about the museum that in 1996 the Kayseri Municipality wanted to develop a project to “transform” the area of the Kayseri Fair Grounds “into a strong focal point with regards to urban identity.”⁷⁰ İmamoğlu and Pamir, undertaking the project, designate the buildings for Kadir Has Cultural, Conference and Sport Facilities as “a city museum to handle and display the urban identity of Kayseri with its dense social and cultural depth”, an Industry and Trade Fair building, “a Science and Technology Museum to support highlighting Kayseri as a city of science, technology and industry,” a Conference and Congress Center, sport facilities, wedding halls and a library.⁷¹ The architects, having investigated city museum examples abroad, argue that city museums are in general structures that “try to hide itself” within the historical texture.⁷² They note that they identify the museum they wish to build as “a part of a large cultural külliye

---

⁶⁸ “Yakutiye Belediyesi’nin Kentsel Dönüşümü Erzurum’u Kurtarıyor,” (28.06.2012)

⁶⁹ “Erzurum’u Açık Hava Müzesi Yapacağız” 18.08.2013 Accessed 30.05.2018
<https://www.haberler.com/ali-korkut-erzurum-u-acik-hava-muzesi-yapacagiz-4953045-haberi/>

⁷⁰ Vacit İmamoğlu; Haluk Pamir, “Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kadir Has Kent Müzesi,” *Kent Müzeleri Uluslararası Sempozyumu, 21-22 Nisan 2006, Antalya* in, ed. Orhan Silier (Antalya: Tarih Vakfı Müzecilik-Sergicilik Yayınları, 2008), p. 49.

⁷¹ İmamoğlu; Pamir, “Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kadir Has Kent Müzesi,” pp. 49-50.

⁷² İmamoğlu; Pamir, “Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kadir Has Kent Müzesi,” p. 50.

(complex)” however, “because of everything here would be new, the museum building with having the potential to be the symbol of identity of this whole complex” would be a new building.⁷³

Figure 2.5. Kadir Has City and Mimar Sinan Museum
(Source: Kadir Has Vakfi, 2013)

Scholar H. Sencer Erkman, in his article on the Kayseri City Museum, on the other hand argues that the main duty of the museum, congruent to its location being in the fairgrounds, is to promote Kayseri and he notes that the building itself also fulfills this function.⁷⁴ Erkman asserts that “the architectural expression of the building corresponds to an approach that looks not to the past but to the present and the future and chooses the living culture of the city.”⁷⁵ Erkman, reading the building through “machine aesthetic”, comments that “the existence of the big chimneys and the factory and refinery imagery develops the formation of a contemporary monument that will represent Kayseri the Industry City.”⁷⁶

The news about a city museum that creates a similar attraction in the Üsküdar district of Istanbul breaks out in the municipality website (Figure 2.6). Abdullah Ayaz, the Deputy Mayor, introduces the Municipality Service Building and Square Project of the Üsküdar Municipality as such:

---

⁷³ İmamoğlu; Pamir, “Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kadir Has Kent Müzesi,” p. 50.

⁷⁴ H. Sencer Erkman, “Kayseri Kent Müzesi,” *Mimarlık* 324 (July- August 2005), Accessed 18.04.2013
<http://www.mo.org.tr/mimarlikdergisi/index.cfm?sayfa=mimarlik&DergiSayi=31&RecID=522>

⁷⁵ Erkman, “Kayseri Kent Müzesi,” *Mimarlık* 324 (July- August 2005).

⁷⁶ Erkman, “Kayseri Kent Müzesi,” *Mimarlık* 324 (July- August 2005).

This is a total transformation area with the Municipal Center block, cultural center block, wedding hall block and the sport complex right next door, the bazaar and the car park right below and the square on the ground level. We can say that this is one of the biggest transformation areas of Istanbul. God willing this will be the attraction center of Üsküdar. [...] There will be a city museum that is overall 200 meter square. We are thinking of making this museum as a boutique museum.⁷⁷

Figure 2.6. Project of Üsküdar Municipality
(Source: Üsküdar Municipality, 2015)

Another example of creating an attraction is The Bilecik Living City Museum (Figure 2.7). This is also a new structure however built with a historicist approach. The museum opened in 2017 with the efforts of Bilecik Municipality and Bursa-Eskişehir-Bilecik Development Agency located outside the historical center of the city on the İstanbul-Eskişehir highway. During the construction period of the museum the local newspapers argued that the museum building would “impress with its majestic architecture” and “bring together historical and modern.”⁷⁸ In the opening of the museum the Culture and Tourism Minister Nabi Avcı discussed the relationship of the museum with history as follows:

Today by opening the Living City Museum, designed appropriate to the Ottoman architecture and urban spirit of Bilecik which has played a significant role in the formation of Devlet-i Aliyye (The Exalted Ottoman State) and our Republic, we have fulfilled some of our responsibility to our past and ancestors. The Living City Museum is a monument that tells the Ottoman period of the city and also aims to impart the history of the last hundred years including the social, cultural customs of recent history to the present and future generations. I hope that our museum undertakes the function of keeping the consciousness of history alive by creating a bridge between past and the future.⁷⁹

---

⁷⁷ “Üsküdar’ın Dev Projelerine Basın Turu,” (19.05.2015) accessed 27.05.2016
<https://www.uskudar.bel.tr/tr/main/news/uskudarin-dev-projelerine-basin-turu/290>

⁷⁸ “Kent Müzesi İhaleye Çıkıyor,” *Yarın11* (23.12.2013) Accessed 06.11.2015
<http://www.yarin11.com/bilecik/kent-muzesi-ihaleye-cikiyor-h2109.html>

⁷⁹ “Kültür ve Turizm Bakanı Nabi Avcı, Yaşayan Şehir Müzesi Açılışını Gerçekleştirdi,”
Accessed 02.04.2018 <http://bilecikkentmuzesi.com.tr/project/muzeacilis/>

Starting his opening speech with words from Sheikh Edebali “O son know your past so well that you can walk strongly to the future,” the Bilecik Mayor Selim Yağcı notes that Bilecik is “the cradle of revival, foundation and independence.”⁸⁰ In the statement Mayor Yağcı gives about the museum he argues that it is “a bridge between past and the future” and touches on this:

I believe the Living City Museum will play an important role in the accomplishment of the aim of “Bilecik as a Brand City Boasting with its Past Taking Firms Steps Towards the Future.” For this purpose we try to look after our historical heritage and strive for a more livable Bilecik, one of our first-ever goals in a socio-cultural sense.⁸¹

Figure 2.7. Bilecik Living City Museum
(Source: Bilecik Living City Museum, 2015)

Even though it is argued that the Bilecik Living City Museum building was constructed “historically appropriate,” we can see that the project endeavors a combination of Neo-Ottoman style as the emulated past and Neoclassical style as what first comes to mind thinking of a museum and the result is a beyond eclectic distorted form of representation. When the built environment where the museum is constructed is examined the museum also appears to be the trigger of a transformation. The Museum is, as mentioned before, outside the historical center of the city but it is in an area that is newly developing. Its location on the Istanbul-Eskişehir highway is important for the visibility of the museum as it is a frequently used route. The constructions around the museum are built with the distorted historicist approach mentioned above which

---

⁸⁰ “Kültür ve Turizm Bakanı Nabi Avcı, Yaşayan Şehir Müzesi Açılışını Gerçekleştirdi.”

⁸¹ “Başkan’dan Mesaj,” Accessed 02.04.2018 <http://bilecikkentmuzesi.com.tr/baskandan-mesaj/>

suggests that the museum and the other constructions on the entry axis of the city are formulated as a means of representation (Figure 2.8).

Figure 2.8. Bilecik Living City Museum and its environment
(Source: Google Maps, 2018)

The Kızılcahamam Educator Nuray Yeşil City Museum, opened by the contributions of Kızılcahamam Municipality, Kızılcahamam District Governorship, Ankara Development Agency and businessman Ali Yeşil in 2015, is a new historicist building relatively outside of the city center across Kızılcahamam Municipality Big Springs Central (Figure 2.9). However it was constructed not as a museum but as Ankara Konak Restaurant in 2007 and the museum opened on the ground floor of the

restaurant in 2015. In 2018 the restaurant vacated the building and a new exhibition area for the museum was prepared on the first floor.

In the opening speech of the Kızılcahamam museum the officials from the municipality, district governorship and development agency emphasized that the project would strengthen the tourist infrastructure in the district, spread the promotion of the district with its historical, natural and touristic assets to four seasons and provide cultural transmission to the future generations by introducing professions almost forgotten.⁸²

Figure 2.9. Kızılcahamam Educator Nuray Yeşil City Museum
(Source: Kızılcahamam Museum, 2018)

Similarly, the Nusaybin City Museum, constructed in 2014 but not yet operational, is a new historicist building (Figure 2.10). The work for a city museum started after the demolition of the prison in 2005 which was built in 1940, and Nusaybin Municipality made this statement during the preparation process:

History is the biggest treasure that remains from the past. To protect this history, keep it alive and transmit it to future generations must be a mission for people. The most important instrument in transmitting history is the historical environment. People can only build their future by protecting historical environment and evaluate their present time with what they have learned from the past. Furthermore the city museum that will be built later is the best example to this.⁸³

⁸² "Kızılcahamam Kent Müzesi Geçmişten Geleceğe Kültür Taşıyacak," *Habertürk* (20.10.2015), Accessed 06.11.2015 <http://www.haberturk.com/yerel-haberler/haber/40855825-kizilcahamam-kent-muzesi-gecmisten-gelecege-kultur-tasiyacak>

⁸³ "Tarihine Sahip Çıkmak, Geleceğe Sahip Çıkmaktır," (02.03.2012) Accessed 31.05.2013 <http://www.nusaybin.bel.tr/default.aspx?c=d&g=8&k=4018>

The municipality distributed support letters in four languages, Turkish, Kurdish, Arabic and Syriac, and encouraged all information and documents reflecting the historical identity of Nusaybin to be donated to the municipality.⁸⁴ Noting that the city museum would form the historical texture of the district, the municipality asserted that the museum is built “entirely according to Mesopotamian architecture.”⁸⁵ Since 2017 in the museum building Nusaybin Urban Transformation Contact Office and Conciliation Commission worked for the neighborhoods affected from terrorist activities.⁸⁶

Figure 2.10. Nusaybin City Museum
(Source: Nusaybin Municipality, 2017)

Another historicist museum building example is the Osmaniye City Museum opened in 2013 (Figure 2.11). The museum established with the cooperation of the city council and East Mediterranean Development Agency on behalf of the Osmaniye Municipality was founded in the renovated building positioned in a central location which was used as Çamlık Tea Garden in 1960s and as a social facility for the municipality and as wedding hall afterwards.

---

⁸⁴ “Nusaybin Belediyesi; ‘Kent Müzesi’ İçin Çağrıda Bulundu,” (12.04.2013) Accessed 31.05.2013 www.nusaybin.bel.tr/default.aspx?c=d&g=8&k=5549

⁸⁵ “Nusaybin Belediyesi; ‘Kent Müzesi’ İçin Çağrıda Bulundu,” (12.04.2013)

⁸⁶ “Kaymakam/Belediye Başkan Vekili Ergün Baysal Kentsel Dönüşüm Ofisini Ziyaret Etti,” (17.11.2017) Accessed 04.05.2018 <http://nusaybin.bel.tr/tr-tr/haber/kaymakambelediye-baskan-vekili-ergun-baysal-kentsel-donusum-ofisini-ziyaret-etti/42225>

In the introduction section of the museum booklet Osmaniye Mayor Kadri Kara discusses the relationship of the museum with branding, urban history and identity as:

To form Brand Cities first one must develop the cities' identity. In the formation of an urban identity it is important to protect the history, culture, nature, social life, politics, agriculture, economy and common cultural heritage of the city. As the mayor of Osmaniye, after having meetings with non-profit organizations and decision leaders about creating an identity for Osmaniye and branding Osmaniye, we have made a mutual decision in the construction of the Osmaniye City Museum to develop the sense of the city and urbanity.⁸⁷

Figure 2.11. Osmaniye City Museum
(Source: Osmaniye Belediyesi, 2013)

In this context the statements of Mayor Kara about the renovation of the building demonstrate how the museum was designed to develop an identity for the city:

As we believe in the importance of ascribing a historical mission to the outside appearance as much as the objects displayed within a concrete building, reflecting our history and culture, the facade has been constructed with stone revetment in the Seljuk style.⁸⁸

The details of the mentioned “Seljuk style” facade are mentioned as such in the museum booklet:

The double-headed eagle which was a symbol of power of the Seljuk Sultanate is treated on the right side of the entrance gate. The double headed eagle motif used in every period as a Seljuk totem was formed taking the eagle motif in the Konya Ince Minareli Madrasa as an example. As for the muqarnas gate, as it is a must in the Seljuk architecture especially in complexes like mosques and madrasas, it was built taking the muqarnas of the mosque in Afyon built by Ahmet Gedik Pasha as an example.⁸⁹

---

⁸⁷ Osmaniye Belediyesi, *Kent Müzesi* (Osmaniye: Hasret Basın Yayın, 2013), p. 7.

⁸⁸ “Osmaniye Kent Müzesi,” *Kent & Başkan Dergisi* (28.04.2014) Accessed 04.12.2014 <http://www.kentvebakan.com.tr/?p=8795>

⁸⁹ Osmaniye Belediyesi, *Kent Müzesi*, pp. 13-14.

This historicist expression shows that representation from various spaces and buildings were imitated and presented as a sense of spoliated belonging through the articulation of the decontextualized pieces within the museum building. As for the city museum, it legitimizes the formation of the urban identity through the production of this spoliated sense of belonging and the writing of history through this identity.

As a result, the museum buildings and the locations of these buildings in the city indicate important processes. The basis rests on the processes of urban intervention and the efforts of legitimization of these processes.

Most of the historic buildings where the city museums are located are situated in valuable properties in the city center. As a result, the “handover stories” of these buildings born out of their transformation into city museums in some cases turn into preservation efforts of the local governments and in other cases preservation efforts by the local community against the local authorities. However both situations serve as a process of legitimization considering the discourse of city museum in the last twenty years in Turkey. Relating to the local governments the museums legitimize the validity of the administration of the mayors’ as elected officials who preserve their history and fulfill their promises, whereas within the context of the local communities and non-profit organizations it is the tactical approach against the authority that gets legitimized.

Whether in the city center or not, the city museums are often related to the discourses of transformation of the urban space through being the central attractions or focal points. In some examples the city museum itself is considered as the initiator of a transformation, in other examples it is represented as the history/culture branch legitimizing the transformation project. However in every case the city museum plays a part in the discourse assigning the city its identity. This can be seen in the emphasis on the role of the museum in city branding and the participation of the museum as an element of reflecting historical process and creating identity. While low in number, the examples with a historicist approach stand out at this point, especially considering how the discourse of “reviving history” has been rooted in the conjuncture of Turkey. In these examples we see that the urban history is handled through a selective process of spoliation and thus the history writing is legitimized. This also demonstrates that the city museum is formulated as a tool for the legitimization of city identity and sense of belonging as well.

2.2.3. Exhibitions

2.2.3.1. Content: Values That Make the City

In the discourse of city museums in Turkey, the museums are often described as the archive or the memory of the city. Aside from being seen as institutions that collect memories and revive history, they are also regarded as institutions that determine a city's identity in the discourse. Concepts such as identity, memory, history, essence and culture are the backbone of this discourse and evidently these terms are used as synonyms within the context of the city museums.

Iskenderun Mayor Yusuf Civelek notes that “the city museum will be the memory (repository) of our city” discussing the Iskenderun City Museum that is still in construction and adds “World always changes, however what matters is to preserve the essence in this process of change, to transmit, preserve and keep the cultural artifacts alive from generation to generation.”⁹⁰

In the website of the Sabancı Foundation, it is noted that the Sakıp Sabancı City Museum and Dilek Sabancı Art Gallery, opened in 2009, “aids the promotion of the historical culture of Mardin's accumulated for centuries” and emphasized that this is accomplished through the “exhibition” units “where the different dimensions of the authentic characteristics of the town can be viewed.”⁹¹

In the opening speech of the Eskişehir City Memory Museum, opened in 2012, Eskişehir Metropolitan Municipality Mayor Yılmaz Büyükerşen highlights that municipal work is not only the construction of roads but that the cities beyond anything else mean “culture” and in this sense it is very important to establish museums befitting of Eskişehir.⁹² He notes that the City Memory Museum is the most meaningful among these museums and adds:

We put the values that make Eskişehir and the memory of Eskişehir into the service of the people of Eskişehir, our children and future generations as well as the visitors of Eskişehir. This

---

⁹⁰ “İskenderun'un hafızası Kent Müzesi'nde yaşayacak,” (09.12.2011) Accessed 15.12.2013 http://hatayhaberim.com/haber_detay.asp?haberID=240

⁹¹ “Sakıp Sabancı Mardin Kent Müzesi” Accessed 28.02.2013 <http://www.sabancivakfi.org/tr/kultur/mardin/sakip-sabanci-mardin-kent-muzesi>

⁹² “Büyükşehir Belediyesi Kent Belleği Müzesi açıldı,” (18.10.2012) Accessed 23.05.2013 http://www.eskisehir-bld.gov.tr/haber_dvm.php?resim_id=346767

museum is very meaningful because you can feel in this museum what we depended on when we started and why we rely on Eskişehir. When the museum was completed, I was once again very proud of my Eskişehir. I hope that our museum will lead to you to be proud of Eskişehir and say “Fortunately Eskişehir exists.”⁹³

The function of the Kuşadası F. Özel Arabul Cultural Center and Museum (KUAKMER) opened in 2015 is described by the Kuşadası Municipality noting “the center founded to promote the past and culture of Kuşadası and its country side on a national and global scale will serve as a city archive and museum.”⁹⁴ The sponsor of the center, Honorary Chair of KEGEV Foundation Hüseyin Arabul notes the following: “A rich memory (repository) of Kuşadası will be formed and with this memory it will be ensured that the new generations knows the essence of being from Kuşadası.”⁹⁵

To preserve the identity/memory/history/culture of the city, in other words, the “essence” of the city and to transmit it to future generations is discussed as a prerequisite of the “development of a sense of urbanity” within the city museum discourse.

In the opening speech of the Polatlı City Promotion Center founded in 2011, Polatlı Mayor Yakup Çelik reflects on the relationship between essence, history and sense of urbanity as such:

All the things history and geography has contributed to our Polatlı, in the name of the struggle of humanity we will be seeing a summary of these here. And thus we will realize our sense of history, geography and humanity. Protecting the city, protecting the town means actually protecting yourself, your essence; the issue of creating a sense of urbanity, of being from Polatlı in our youth, children even adults relies a little on unearthing, organizing this culture and familiarizing our people with it.⁹⁶

Yalova Mayor Yakup Bilgin Koçal also notes that the Yalova City Museum opened in 2013 will undertake many roles like “developing and extending the sense of urbanity and awareness of history, increasing social solidarity by developing the sense of belonging” and will continue developing as “a space that will transmit our urban culture to the future generations by strengthening the sense of citizenship.”⁹⁷

---

⁹³ “Büyükşehir Belediyesi Kent Belleği Müzesi açıldı,” (18.10.2012)

⁹⁴ “KUAKMER 7 Eylül’de Açılıyor,” (31.08.2015) Accessed 11.02.2016
<http://www.kusadasi.bel.tr/haber-kuakmer-7-eylulde-aciliyor>

⁹⁵ “Kuşadası’nın En Büyük Eksiklerinden Bir Tanesi Gideriliyor,” Accessed 22.02.2016
<http://www.kuakmer.org/kuakmer-haberler/haber5>

⁹⁶ “Polatlı’nın Tarihi ve Kültürü Kent Tanıtım Merkezi’nde Sergilenecek,” (14.05.2011)
Accessed 03.03.2016 <https://www.haberler.com/polatli-nin-tarihi-ve-kulturu-kent-tanitim-merkezi-2726254-haberi/>

⁹⁷ Yalova Belediyesi, *Doğa, Sağlık ve Turizm Kenti Yalova* (Yalova: Doğu Ofset, 2012), p. 9.

Values that make the city and elements that reflect urban culture/identity also represent the concepts of “common values”, “common culture” and “collective memory” in the discourse of city museums. This issue is discussed by Yalova Mayor Koçal as such:

The City museum built by Yalova Municipality is a window that allows us to witness our city’s collective memory and illuminates our future. When looking through this window, it is possible to see the history, culture, social life, economy, remarkable people and many other values of Yalova and realize what we have. Yalova City Museum, which was developed through a long and meticulous team work, is a common cultural heritage of all of us as the citizens of this city. To protect this heritage and transmit the values that form our city’s identity to our children is all of our duty.⁹⁸

As noted in the quote about the Yalova City Museum, within the discourse of city museum in Turkey a range of issues from the history of the city to the social life, from important figures to natural beauty and from forgotten professions to the brands of the city, all are handled as common values of the city. However when the entirety of this discourse is considered the concept of “branding” comes to the fore.

On the issue of city branding, TKB and ÇEKÜL emphasize that globalization in present conditions causes “the redefinition of well-known values” and that this situation on the one hand “exposes various cultures to the danger of resembling each other” and on the other hand becomes attractive through “the authentic identities and values of various cultures.”⁹⁹ TKB and ÇEKÜL highlight the fact that “cities that preserve their authenticity, present and promote their distinctness become center of attention and attraction” and these cities that “try to differentiate itself from similar ones” participate “in the competition for ‘identity’ or by the trendy phrase ‘branding’ by developing concepts that symbolize their authenticity” and the city museums become “spaces to display the distinctness, cultural wealth and identity of the cities.”¹⁰⁰

While the development of the Turgutlu City Museum, opened in 2017, was still underway, the Turgutlu District Governor Uğur Turan made these statements about branding: “Today like every field, cities also need branding; City Museums themselves contribute to the process of branding by revealing the unique values of the cities. In this respect we care very much about the Turgutlu City Museum.”¹⁰¹

---

⁹⁸ Yalova Belediyesi, *Doğa, Sağlık ve Turizm Kenti Yalova*, p. 7.

⁹⁹ Dedehayır and Değirmenci, eds, *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri*, p. 22.

¹⁰⁰ Dedehayır and Değirmenci, eds, *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri*, p. 22.

¹⁰¹ “Kent Müzesi Kapılarını İlk Etkinliğe Açtı,” (19.05.2016) Accessed 19.06.2016 <http://turgutlu.bel.tr/tr/haber/kent-muzesi-kapilarini-ilk-etkinlige-acti>

On the relationship of unique values and branding, Mayor Kasım Karahan touches on about the Simav City Museum opened in 2014 noting that “the city museum will display the historical adventure of the brands of the city from the haricot beans of Simav to the chestnuts, hormone-free vegetable production to its natural beauties, from the carpets to rugs.”¹⁰²

While the development for the Bekirağalar Mansion Çubuk City Museum, opened in 2013, was still ongoing, Mayor Lokman Özden noted the following about city branding: “Çubuk City Museum will display the historical adventure of city brands like the Çubuk agate stone and the Çubuk pickle and reveal all historical and cultural values of the city from the local outfit culture to food culture, from 1402 Ankara Battle to customs and sports.”¹⁰³

In the discourse of city museums in Turkey it is handled that the promotion of common values would not only create awareness but also build up a sense of belonging.

If we look back at Eskişehir City Memory Museum again, Mayor Büyükerşen notes in the forward of the museum website that it is easier to understand other societies when their museums are more accessible, thus one can begin to realize the similarities of their past with the other’s and regard the differences as the richness of humanity.¹⁰⁴ Büyükerşen with this approach emphasizes that it is an important step to “support museums in order to discover the commonalities between European Union and Turkey and to help evaluate the differences as richness of Europe” and notes that “they have realized the Eskişehir City Museum with the this awareness utilizing the resources the European Union reserved with the same awareness.”¹⁰⁵ Büyükerşen touches on the museum and themes of belonging as such:

Eskişehir, in a geography that has been the cradle of civilizations, on the crossroads of the Silk Road, enriched with the accumulation of the history of all humanity, part of Europe for centuries, is once again opening up to Europe and the world at a pace increasing in recent years. My biggest wish is that the cultural and artistic collaboration between Eskişehir City Museum and Den Haag History Museum (Haags Historisch Museum) will help us to know each other better in

---

¹⁰² “Simav'ın da artık kent müzesi olacak,” (23.03.2010) Accessed 16.12.2013
www.belediye gazetesi.net/haber/simavin-da-artik-kent-muzesi-olacak-2715.html

¹⁰³ “Kent Müzesi Çalışmalarına Start Verildi,” (20.02.2013) Accessed 18.04.2013
<http://www.cubukhaber.com/kent-muzesi-calismalarina-start-verildi-7119h.htm>

¹⁰⁴ “Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Kent Belleği Müzesi,” accessed 23.05.2013
<http://www.kentbellegi.org/>

¹⁰⁵ “Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Kent Belleği Müzesi”

this historical period when new interpretations are needed, and contribute to new collaborations we will make.¹⁰⁶

Similarly the issue of the sense of belonging can be seen in the Izmir Metropolitan Municipality Ahmet Piriştina City Archive and Museum (APIKAM) as well. In the website of APIKAM, a directorate of the Izmir Metropolitan Municipality Department of Cultural and Social Affairs, it is noted that the city archives and museums are regarded as urban service agencies as a result of the changing approach to municipal work. Consequently it is emphasized that “the production of cultural service is the prerequisite of the formation of conscious citizens” and the institution works for “strengthening the people of Izmir’s sense of belonging with exhibitions and other activities alongside with the formation of the urban memory.”¹⁰⁷

It is noted that the institution consists of two main units, a museum and an archive, and the City Archive aims to “house every material reflecting the historical and cultural accumulation of Izmir in sorted and organized way.”¹⁰⁸ APIKAM, arguing that the range of civilizations Izmir has witnessed and the cultural accumulation from the Ottoman period allows the city to have an “international identity,” notes that the aim is to “make the archive that has been established the center of international intellectual interest in the context of history, art history, architecture, ethnography, archeology and similar social sciences.”¹⁰⁹ Thus there will be an opportunity to create relationships in the academic field as well as the areas of industry and municipal work with cities like “Venice, Florence, Geneva, Dubrovnik, Alexandria, Marseilles, London, Amsterdam and Rotterdam where there are historical connections with Izmir.”¹¹⁰

The city museum part is named as the unit that “presents the urban history visually” and it is emphasized that the visual materials for this unit will be provided through the city archive and this combination will contribute to the “urban consciousness” of the people of Izmir.¹¹¹

---

¹⁰⁶ “Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Kent Belleği Müzesi”

¹⁰⁷ “Apikam’da Ne Var?” accessed 02.03.2016 <http://www.apikam.org.tr/Bagimsiz/apikamda-ne-var>

¹⁰⁸ “Apikam’da Ne Var?”

¹⁰⁹ “Apikam’da Ne Var?”

¹¹⁰ “Apikam’da Ne Var?”

¹¹¹ “Apikam’da Ne Var?”

In conclusion, in the discourse of city museum in Turkey, the concepts of history, culture, memory, essence, identity and the concepts like value and branding are located in a reciprocal existence in the context of cities and it is argued that they will produce a “consciousness” by ensuring “commonality” and thus build up a “sense of belonging.”

The relationship of this approach to the city museums can be summed up by these words of Handan Dedehayır, the editor in chief of TKB:

The prerequisite of creating the urbanity identity and consciousness is to keep the historical adventure that makes the city “that city” alive, make it familiar with the historical texture, spaces, customary practices and forms of relationships, reach to the future tying the past and present together. Exactly at this junction the city museums and archives act to create citizens with consciousness of urbanity that participate in a transformation of the city coherent with its past and culture. They assume an important role that eliminates the destructive effect of transformation that pulls the citizens from their place and alienates them from their past. They serve to connect, integrate different people in a common identity and to reconcile them with their cities. [...] Alongside with the function to create an urban consciousness, sense of belonging, education, tourism and promotion, they also organize, categorize and preserve everything that we are losing. Globalization, economic and social changes lead to a search for a new identity in people and the city museums answer this need; every city tries to define their own identity with opening a city museum.¹¹²

2.2.3.1.1. Archive and Collection

As mentioned above the city museums are considered as city archives, metaphorically. Alongside with this conceptual approach, it is often emphasized that the museums need to establish an archive in addition to the exhibition sections.

TKB and ÇEKÜL note that research and documentation are the most important stages of the city museum process and it is beneficial to establish a research center in the foundation process and later to provide an information flow. The importance of scanning the archives of state and public institutions through the center, conducting tangible and intangible cultural studies and oral history studies reaching to neighborhoods and villages is emphasized. It is noted that this process conducted by the center would aid the formation of an archive and a collection.¹¹³

---

¹¹² Handan Dedehayır, “Bana Kentimi Anlat, Bana Kendimi Anlat,” *Geçmişten Geleceğe Yerel Kimlik* 15 (July, August, September 2008): 39; 41.

¹¹³ Dedehayır and Değirmenci, eds, *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri*, p. 37.

The city museums in Turkey put a specific emphasis on archive and collection both it in the preparation process and after the foundation. Moreover there are examples that give names like the city archive and museum to museums. However APIKAM especially comes to the forefront in this issue.

APIKAM, while aiming to “contain every material reflecting the historical and cultural accumulation of Izmir in sorted and organized way” in the archive, also notes that this is not just a document storage but the materials are also organized with scientific methodology allowing all kinds of research with technological means.¹¹⁴ To this end APIKAM alongside with the storage areas offers a city library, a pre-sorting unit for the materials, research offices, meeting rooms and special work areas for the technical infrastructure like hybrid cameras and microfilm scanning.¹¹⁵

APIKAM argues that the collection acquisition policies are formulated to “organize the administrative, financial, legal, social and cultural material of Izmir and Aegean Region” and accordingly the collection was formed through alongside with the systematic transfer of the files generated by the Izmir Metropolitan Municipality, the donations by individuals, families, non-profit organizations as well as the cooperation and special protocol agreements with local, national and international institutions with cultural academic functions.¹¹⁶

Antalya City Museum City Memory Center established with the founding consultancy of Orhan Silier is opened in 2006 as City Memory Center as the first step of the still ongoing foundation process of the Antalya City Museum. In 2014 it was moved to its new building with the name now including terms: memory and museum. There are no exhibition halls in the Center but instead there is a library and an archive. However in various locations in the city (especially in the Karaalioğlu Park where the city museum is under construction) there are temporary exhibitions, events and workshops organized.

---

¹¹⁴ “Apikam’da Ne Var?”

¹¹⁵ Among the museums with city archive mentioned in the name, there is no other museum like APIKAM where the archive is in the forefront. Balıkesir City Archive (2006) and Çorum Municipality City Archive (2008) come to the fore with the establishment of the archive function however there are no exhibition halls in these institutions. Regardless they are included in the discourse of city museums in the context of this dissertation as they do display documents and photos even if only in a few boards.

¹¹⁶ “Tasnif Çalışmaları,” Accessed 02.03.2016 <http://www.apikam.org.tr/Bagimsiz/tasnif-calismalari>

The Center mostly prioritizes oral history studies. With these studies, the center emphasizes that they aim to “enlighten the recent history of the city of Antalya, contribute to urban memory and develop a sense of urbanity in this way” and they enrich the archive conducting oral history research with the people of Antalya “with the awareness that the best resource about the city history is the people of the city.”¹¹⁷

In the Center there are also the “City-Museum-History Talks” conducted, organized since 2008 every month between September and May and sometimes these talks are supported with an exhibition. Among the talks there are themes like “Time and City Museum in Antalya”, “Oral History in Newspapers”, “Antalya since the First Age”, “Anniversary of the Foundation of Aksu Village Institute” “Antalya’s Cultural and Touristic Problems” “Birds of Antalya”, “Antalya’s Architectural Heritage and the Development of the Urban Texture”, “Women and Abortion”, “Migration and Population Dynamics in Antalya” and “The Independence of Antalya from Italian Occupation.”¹¹⁸

During the foundation process of İnegöl City Museum, built in 2009 defining itself as the first district city museum in Turkey, not a separate research center but a municipal commission is established. In the museum website it is highlighted that the first step of the process is taken by the İnegöl Municipality Mayor Alinur Aktaş who has “openly adopted the idea that one of the most unforgettable projects in a city is to build a city museum” and started working accordingly.¹¹⁹ Afterwards a coordination commission is created from volunteers and the commission includes members like a businessman, a municipal council member, the chair of the municipality cultural commission, a gemologist, a collector, a teacher and a Folk Dance Federation Referee. The field work developed through creating a division of labor according to the interests of the members and formulating a road map is discussed as such in detail:

First there have been works conducted in order to determine where the materials, objects, documents, photos and everyday objects can be found in İnegöl with its five towns and ninety-one villages. The Coordination Commission has met with the prominent families and administrators of the city according to the urban study programs. Moreover there have been vigorous efforts to determine the people from İnegöl that has moved away from İnegöl and to gather information and material going to the cities they live in. Our Mayor also attended these meetings from time to time, by creating environment by chatting the contribution is ensured by

---

¹¹⁷ “Sözlü tarih amacı,” Accessed 18.02.2016 <http://www.antalyakentmuzesi.org.tr/>

¹¹⁸ “Söyleşiler,” Accessed 18.02.2016 <http://www.antalyakentmuzesi.org.tr/>

¹¹⁹ “İnegöl Belediyesi Kent Müzesi,” Accessed 18.04.2013 <http://www.inegolkentmuzesi.gov.tr/tr/KentMuzesi/>

primarily showing the seriousness of the issue to the families that would contribute to the formation of the museum. After a certain time period the point of view of the people of İnegöl on the “museum” issue has been broadened and public opinion is formulated. Moreover, in every place like an institution, establishment, association, chamber, foundation, the issue of the City Museum has been kept on the agenda by constantly organizing meetings and mini-exhibitions. With press releases presented almost every day to local newspapers and TV stations an active promotion and advertisement campaign has been conducted. As a result of all these active works conducted materials have been collected and registered to the donation records for free. The Coordination Commission while conducting these works on the other hand also monitored the project for the museum building for the display of these pieces collected. [...] As a result more than 2000 everyday objects, wares and materials, documents and photos close to 15000 have been added to the museum archive.¹²⁰

The foundation processes of many other museums have some similar points with the process in İnegöl example. Especially, by creating a public opinion, to encourage people to donate materials gets importance. To this end, actions such as distributing bulletins, making a statement to the press, meeting with neighborhood mukhtars and various associations are carried out (Figure 2.12 and Figure 2.13). The importance of a call for action in the formation of a collection is also emphasized by TKB and ÇEKÜL.¹²¹ At this stage while the foundation process of the museum is underway, they make announcement to the public like “let’s open the chests and sustain our history”, “let’s protect our history”, “let’s sustain our culture with your name” and “come let us write our history together.”

Figure 2.12. Announcement for Antalya City Museum
(Source: Antalya City Museum, 2014)

¹²⁰ “İnegöl Belediyesi Kent Müzesi” accessed 18.04.2013
<http://www.inegolkentmuzesi.gov.tr/tr/KentMuzesi/>

¹²¹ Dedehayır and Değirmenci, eds, *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri*, pp. 48-49.

Figure 2.13. Announcement for Bozüyük City Museum and Archive
(Source: Bozüyük City Museum, 2018)

In the discourse of city museums to form the entire collection with the public support is embraced and it is made into the pride and joy of the museums.

Uşak City History Museum administrator Haydar Doğan notes that in Turkey some city museum are built turnkey, their inventory are bought from the antiquarians or collectors and adds “In Uşak City History Museum no product was bought, everything is a donation.”¹²²

Accordingly the issue of collecting appears to be a taboo. The Museum staff talks on the issue very timidly and do not wish to bring it up. In museums like KUAKMER and Ödemiş Yıldız City Archive and Museum (ÖYKAM) we can only read in between the lines that a great part of the collection is obtained through purchase from antiquarians in various cities.

In this framework, the statements of TKB and ÇEKÜL about the formation of the collection seem quite interesting:

The goal of a city museum is to encourage the local population to protect the museum, contribute to the process of the formation of the collection. The objective is more than forming the museum collection; it is to create a sense of urbanity through the collection. To awaken this sense, the imitations of the objects can be displayed and replaced later when the original is found.¹²³

Although the collection formation process of every city museum in Turkey is not the same as the examples above, the collections are often comprised of similar materials. Apparel, shoes, kitchenware, agricultural implements, everyday objects like

¹²² Interview with Uşak City History Museum administrator Haydar Doğan in 16 February 2016.

¹²³ Dedehayır and Değirmenci, eds, *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri*, p. 48.

handicrafts, objects of warfare like rifles, swords, military garb, documents on various topics and photos are the major components of the collections.¹²⁴

2.2.3.1.2. Concept and Scenario

TKB and ÇEKÜL emphasize that during the foundation process of the museums, research and collecting process and the designation of the museum concept and scenario are mutually generative processes and discuss what needs to be done in order to acquire the collection suitable material for the scenario.¹²⁵ At the same time it is mentioned that the selection, restoration, interior design and exhibition organization of the museum building is also tied to the museum concept and accordingly the designation of the concept and writing the scenario is top priority.¹²⁶

Noting that the concept must be formulated according to the prominent characteristics of the city, TKB and ÇEKÜL emphasize that determining “in cities with historical depth and strong urban identity which characteristics of the city the museum will highlight and how the flow of the museum scenario is organized” requires serious work beforehand:

The formation of the museum systems by writing a scenario developed according to the concept is established by the contributions of the prominent people of the city (advisory committee), trusted local historians, scientist if any, various politicians of the city, participating individuals, representatives of long-established families. The conciliation on concepts that the citizens would accept and adopt agreement on common values precludes discussions on spatial design and style.¹²⁷

Dedehayır notes that for Bursa City Museum, this process begins after the development and approval of the restoration and restitution projects with the workshop organized in 19-20 October 2002 by the Union of Historical Towns searching answers to the question “How should a city museum be?”¹²⁸ Within the scope of the workshop, the experts “agreeing on the decision of a living museum different from the classical perception of a museum” define the concept of Bursa City Museum as “Living City,

---

¹²⁴ Only in Kadir Has City Museum, Mimar Sinan Museum (2003), Izmit Electronic City Museum and Eskişehir City Memory Museum (2012) are there no ethnographic objects displayed.

¹²⁵ Dedehayır and Değirmenci, eds, *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri*, pp. 31-49.

¹²⁶ Dedehayır and Değirmenci, eds, *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri*, p. 39.

¹²⁷ Dedehayır and Değirmenci, eds, *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri*, p. 39.

¹²⁸ Dedehayır, ed., “Bursa Kent Müzesi,” 47.

Living Museum.”¹²⁹ The principles, which shape the vision of Bursa City Museum, determined according to this living museum concept are explained by Dedehayır as such:

Cities develop as they exist, gain new qualities as they develop, the city museums also must follow this development and motion. Because the city museums are the mirror of the cities. Different from the classical museums, the city museums’ scope can never be reached; it must have a constantly renewing dynamic structure. The city museums must while explaining the past, present of the city also highlight their tomorrow.¹³⁰

Dedehayır notes that the chronological system suggested by the History Foundation is adopted and a professional agency is employed for the application in the organization of the museum content and exhibition scenarios and emphasizes that a dynamic understanding and structure in both content and form is used in the formation of the city museum.¹³¹

Bursa City Museum realized accordingly asserts its goal as “forming a city museum in Bursa, which boasts the identity of a pioneer city in the formation and development of around 7000 year old traditional Anatolian and Ottoman culture, where the citizens and the visiting tourists can see this accumulation and even learn by living it” and “inspire a sense of citizenship especially in children and youth.”¹³²

The foundation process of Samsun City Museum opened in 2012 starts in 2003 with the suggestion of the deputy governor at the time and the work conducted by the Samsun Local History Group. Sümer Atasoy in his article discussing the museum project argues that the city museums play a positive role in raising the quality of life of the city and notes that these institutions “create environments where people come together and discuss, unite around common goals, display common products.”¹³³ Atasoy argues that the museum have a goal to answer questions like “What is the urban history of Samsun?”, “Who are the people of Samsun?”, “What are the basic social, economic and political powers that have affected the lives of the people of Samsun?”, “How are these powers reflected in their apparel, social lives and beliefs?” in a way that everyone

---

¹²⁹ Dedehayır, ed., “Bursa Kent Müzesi,” 47.

¹³⁰ Dedehayır, ed., “Bursa Kent Müzesi,” 47.

¹³¹ Dedehayır, ed., “Bursa Kent Müzesi,” 47.

¹³² “Müze,” Accessed 21.12.2014 <http://www.bursakentmuzesi.com/hakkinda/>

¹³³ Ahmet Erdönmez, “Bursa Kent Müzesi,” *Kent Müzeleri Uluslararası Sempozyumu*, 21-22 Nisan 2006, Antalya in, ed. Orhan Silier (Antalya: Tarih Vakfı Müzecilik-Sergicilik Yayınları, 2008), p. 69.

can understand.¹³⁴ He asserts that the museum “will possess a wide variety of things that carry local characteristics” and in this respect it is necessary to research the issues that played an important role in the history of Samsun like maritime, land and railway trade, migration, tobacco farming, Atatürk and the War of Independence, the minorities living in the cities and convey it to a wide audience.¹³⁵

As argued in the website of Samsun City Museum in 2004, after Samsun becomes a member of TKB, the works for a city museum gains traction. “Work to record city memory” continues within the scope of the Department of Culture and Social Affairs. After the meeting of the Head of ÇEKÜL Metin Sözen and the members of the board of directors in 2007, the momentum of the “work carried for the preservation of the history and cultural values of the city” increases and “a city museum project where the urban memory can be transmitted and where the collective memory is kept alive” begins to take shape. The project is carried out after the TKB meeting which was held in between 13-15 May 2011 in Samsun with the heading “Cities should not Forget their Identity: A City Museum for Each City.” The location of the site, the content and design for the museum were realized with the support of Metin Sözen and ÇEKÜL. Accordingly public housing belonging to TCDD (The State Railways of the Republic of Turkey) and Demirspor Clubhouse were expropriated in 2011 and thus their restoration started. Afterwards design, scenario and museum content were completed with “objects valuable for city memory by the support of people of Samsun and many institutions.” Thus it is emphasized that the group of buildings would be “regained by the city as a center where the people of Samsun can meet their past.”¹³⁶

Turgutlu City Museum staff Mehmet Gökyayla notes that the foundation process of the museum, which was opened in 2017, started with a period of purchase of the historic Üzümcü Mansion (1927) by the municipality in 2012 and the museum was completed in the two year period after that they gained the support of the Zafer Development Agency. Gökyayla mentions that as soon as the restoration started an intense campaign for public opinion was started and adds the following: “We wanted all

---

¹³⁴ Atasoy, “Samsun Kent Müzesi Projesi,” pp. 69-70.

¹³⁵ Atasoy, “Samsun Kent Müzesi Projesi,” p. 70.

¹³⁶ “Kent Müzesine Doğru,” Accessed 31.05.2013 <http://www.samsunkentmuzesi.com/>

Turgutlu to hear about the museum. Even though local governments are political institutions the museum is a national phenomenon.”¹³⁷

Gökyayla asserts that work started with Prof. Engin Berber who was the founding consultant and TSR Museum working on visual design, however as Berber could not offer enough time to the museum because of Berber’s heavy work-load at the university they have parted ways after some time. Afterwards Gökyayla mentions that a team formed within the body of the municipality who continued the work and notes the following about their work:

By today’s expression “wise men” in Turgutlu have been consulted. These are a group of 30-35 people, consisting of people like former mayors, district heads of political parties, people who have acted as district head of political parties that we know are interested in the issue, association representatives. Every corner of the political spectrum was there. People who would not meet for another issue have come together for the museum. It was a good brain storming session. There have been discussions on which parts of the history of Turgutlu should be foregrounded in the museum, whether X should be more in the forefront than Y. After all, the topic is 5000 years old history. At this stage Manisa Provincial Director of Culture and Tourism was also very supportive. TKB and ÇEKÜL showed no support as we are not a member of TKB. It is being discussed whether we should be or not. Some say they provide contributions to the city’s finances and consultancy and some say it is not necessary.¹³⁸

In conclusion, we can see in the discourse of city museums, as Silier emphasizes, “in the formation and strengthening of urban and urbanity identity, the development of archive, library and collections and increase of the research based on this has an important role.”¹³⁹ The collection formed with all this research and the simultaneous “decision making” stage forms the concept and the scenario. This “selection” process that is mentioned formulates the history writing with the act of “foregrounding.”

To summarize with Dedehayır’s words, the city museums while activating “the designation and completion of the existing shortcomings of the city history” also “in a way accomplishes visual history writing.”¹⁴⁰

---

¹³⁷ Interview with Turgutlu City Museum staff Mehmet Gökyayla in 5 April 2018.

¹³⁸ Interview with Turgutlu City Museum staff Mehmet Gökyayla in 5 April 2018.

¹³⁹ Silier, *Kent Müzeleri ve Türkiye’de Kent Müzelerine Duyulan İhtiyaç*, p. 16.

¹⁴⁰ Dedehayır, “Bana Kentimi Anlat, Bana Kendimi Anlat,” p. 41.

2.2.3.2. Representation: “City at a Glance”¹⁴¹

In the discourse of city museums in Turkey it is emphasized that the museums are to reflect and promote the city’s characteristics and thus offer a place to display every value/asset of the city within a single space. In this way the city museums are regarded as “the venue of the city”, “the mirror of the city” and even with all these features “the brand of the city.”

As I discussed in the section above, the archive, collection, concept and scenario mutually generate each other in the discourse of city museums and in this sense the archive is seen as a source and the museum as a tool to write a visual history. Of course the process is not the same for every museum, however generally we can see that the process of reaching, compiling and storing information, documents and materials and creating an exhibition in this direction is prevalent in the city museum discourse.

In line with this process the “visual expression” built on the “source” organized to “reflect” the city as a whole is formulated around these themes even if the names occasionally change: Chronological historical narrative, History of education, History of Sports, History of the Press, Tourism, Economy, Demographic Structure, Migrations, Immigrants, Local Administrators, What makes the city, Natural beauties of the City, Cuisine Culture, Historic Buildings, Handicrafts Bazaar, visualizations of daily life (birth, childhood, marriage customs, dowry, bathhouse culture etc.)

The content is displayed using introductory text, photos, photo block panels, thematic displays using various models and mannequins, computer aided information and object displays. These display techniques and the experience they present is going to be examined in detail in the next section. In this section the relationship of the content that is argued to “represent” the city with the “identity representation” is discussed.

Looking at the city museums in Turkey, chronological historical narratives are the primary exhibition elements in the museums in general. At this section of the exhibition the historical timeline of the city from the antiquity to the present time is

---

¹⁴¹ The title of Ertuğ Uçar’s article on panorama museums (Bir Bakışta Kent) seems fitting for the city museum theme as well. See Ertuğ Uçar, “Bir Bakışta Kent,” *Mimarlık* 336 (July-August 2007), accessed 18.04.2013
<http://www.mimarlikdergisi.com/index.cfm?sayfa=mimarlik&DergiSayi=286&RecID=1595>

handled. The importance of this section is also apparent in the discourse of the actors. Frequently it is mentioned that the city has a long history and that they have founded a museum worthy of such a history and even that a single city museum could not be enough for a city with thousands of years old history. At the same time this appears to be a part of a competition. APIKAM director Fikret Yılmaz after discussing the city museums around the world sums up the issue of competition in the statements he makes: “When cities in the world with no more than 100-150 years of a past have museum and archives, (the fact) that our cities with thousands of years old histories do not have these institutions is both a big absence and a thought-provoking topic.”¹⁴²

While a comparative reading of the historical narratives in textual sources of the cities/districts with the chronological sections of the museums would be rather significant, it is also far beyond the scope of this dissertation. However this dissertation argues that handling the museums which magnify the “specific” sections of the chronological narrative can generate significant arguments.

Bekirağalar Mansion Çubuk City Museum (2013) is one of these examples. As mentioned before the Ankara Battle which happened in Çubuk in 1402 is considered here as one of the brands of the city. On the ground floor of the museum the visitors are welcomed by the 1402 Ankara Battle panorama. The panorama is a 1/25000 scale model of the Çubuk district at the time of the battle displaying the figurines of the military troops and munitions used with sound and light effects (Figure 2.14).

Çubuk Mayor Dr. Tuncay Acehan noting that this battle is very important for the Turkish world makes these statements:

Many important historical events have happened in Çubuk until today. I think we have a duty to unearth all of these in time. I hope that this historical animation also will be kept alive for generations. I want the new generations to visit frequently to remember the Ankara Battle and its consequences. I wish the animation to bode well reminding our Çubuk its historical and cultural values.¹⁴³

---

¹⁴² Fikret Yılmaz, “Ahmet Piriştina Kent Arşivi ve Müzesi,” *Mimarlık* 319 (September-October 2004), Accessed 18.04.2013
<http://www.mimarlikdergisi.com/index.cfm?sayfa=mimarlik&DergiSayi=39&RecID=795>

¹⁴³ “1402 Ankara Savaşı Panoraması Açıldı,” Accessed 11.12.2016
<http://www.cubuk.bel.tr/haberdetay.asp?cat=MTg4Mg==>

Figure 2.14. Çubuk City Museum, 1402 Ankara Battle exhibition
(Source: Çubuk Municipality, 2016)

Another example is the Turgutlu City Museum (2017). As mentioned before, there was a discussion during the foundation of the museum of what and how much any part of the 5000 year history of Turgutlu was to be foregrounded. Consequently one of the sections that they focus on is the 1922 fire. So the entire basement floor is organized to display the fire by the Greek soldier started while fleeing in 4 September 1922 (Figure 2.15). The basement floor consists of five rooms open to a hallway. Museum staff Mehmet Gökyayla mentions how this area is organized to represent the city with three rooms on domestic life, two on workplaces and the hallway indicating the street. Gökyayla defines this exhibition area as “the area where time has stopped on 04.09.2012 on 20:20.” In this section, voices of Turgutlu people and Greek soldiers shouting can be heard with sensors and a heavy smell of wood burning is diffused. Gökyayla notes that the aim of this exhibition method is to “make them experience that moment in every way.”

Figure 2.15. Turgutlu City Museum, the Fire of Turgutlu 1922 exhibition
(Source: Turgutlu City Museum, 2018)

Mayor Turgay Şirin also discusses the relationship of the fire and the city museum with the following:

Turgutlu is, as we all know, a city that was almost completely burned down, destroyed from a fire which started by the Greek Army at the end of the occupation. And the city has been raised again with the Republic. This fire almost destroyed along side with the material culture, houses, shops, places of worship also even more painfully the non-material culture, the memory of the citizens. Hence not only we do not have enough information about the history of Turgutlu, but also the sense of citizenship with the serious impact of the heavy migration and the instinct of the citizens to embrace the city has not developed sufficiently. We believe that Turgutlu City Museum will be an impetus; both the history will be illuminated and a sensitivity to protect urban culture will be formed with the research studies conducted with city museum.¹⁴⁴

On the Road to Independence, İnebolu City Museum (Kurtuluşa Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi) opens in 2017 after İnebolu Municipality applies to TKB with the curatorial lead of Ahmet Erdönmez, ÇEKÜL Foundation Museum Unit Advisor as well as Bursa City Museum coordinator. In every exhibition area of the museum there are installations focusing on the role of İnebolu in the War of Independence. At the entrance there are visualizations of the woman who has carried ammunition from İnebolu to Kastamonu with a tumbrel and the İstiklal road (Figure 2.16). On the first floor articulated in relation to the chronological historical narrative where there is the exhibition “İnebolu during the War of Independence” and on the second floor there are sections on the independence of İnebolu on 9 September 1921 and the War of Independence Medal given to İnebolu. It is often emphasized that İnebolu is the only district with a War of Independence Medal. Even, the figure of the War of Independence Medal is placed above the museum building with the *denk* boat that is deemed as the sign of İnebolu (Figure 2.17).

Figure 2.16. İnebolu City Museum, entrance hall
(Source: İnebolu Municipality, 2018)

¹⁴⁴ “Kent Müzesi Kapılarını İlk Etkinliğe Açtı,” (19.05.2016) Accessed 19.06.2016
<http://turgutlu.bel.tr/tr/haber/kent-muzesi-kapilarini-ilk-etkinlige-acti>

Figure 2.17. İnebolu City Museum, exterior view
(Source: İnebolu Municipality, 2018)

At the İnebolu Municipality website there is a call: “we are waiting all visitors who protect their history in the İnebolu Municipality On the Road to Independence, İnebolu City Museum which is our memory, history, culture, values, heritage to transmit to future generations” and these lines are added for the promotion of the museum:

A saga starting in İnebolu,
Our saga is to tell what is not being told,
Our saga is to experience again what has been experienced,
Our saga is to not forget what happened, to make sure they are not forgotten,
That saga is the rebirth of a nation,
That saga starts at these lands.
We wrote a saga for you
This saga,
Is dedicated to those who reached the Shahadat level,
They are those who have given their lives for this country,
They are those who have granted this country to you.
This is İnebolu
It has been crowned by the War of Independence Medal
The saga its heroes has written
This is İnebolu
Where new deeds of heroism will be written
“The land of the Mad Turks”¹⁴⁵

Mayor Engin Uzuner notes that “to understand the spirit of the lands we live in” it is necessary to “have all the life experiences and preserve every single one fiercely” and that the museums remind us “our existence and historical depth” by being “the protective safes of collective memory.”¹⁴⁶ Mayor Uzuner also asserts about the people

¹⁴⁵ “Kurtuluşa Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi,” accessed 13.03.2018
<http://www.İnebolu.bel.tr/İnebolu-kent-muzesi.asp>

¹⁴⁶ “Bursa’dan Gelen Heyet ile ‘Kurtuluşa Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi’ne Son Dokunuşlar,” Accessed 13.03.2018 <http://www.İnebolu.bel.tr/haber-detay.asp?Id=1947&haber=bursadan-gelen-heyet-ile-%91%91kurtulusa-giden-yolda-İnebolu-kent-muzesi-ne-son-dokunuşlar>

who would visit the city museum that: “They will live İnebolu, get to know İnebolu and leave as part of them becomes a person from İnebolu.”¹⁴⁷

Havran City Museum opened in 2017, is curated by Ahmet Erdönmez. Museum staff Burçin Armutovalı notes that the city museum is “like a mirror by which the citizens can get to know the city” and defines it as “a place where the citizens can find themselves, meet their memories and spend some time in” and adds: “Here the people of Havran meet their past.”¹⁴⁸

Havran Mayor Emin Ersoy asserts these points in his opening remarks:

When we say Havran, home of Corporal Seyit, every door is open to us. The Turkish people protect their real heroes and their unique thousand year history. We experienced the same thing in the foundation of the Harran City Museum. I am thankful on behalf of my city and my citizens to Prof. Metin Sözen and Ahmet Erdönmez who have gotten ready and provided every kind of support until today saying that it is honor for us to volunteer for the home of Corporal Seyit, the hero of Battle of Gallipoli.¹⁴⁹

Regarding the content of the museum, Corporal Seyit exhibitions, as Mayor Ersoy highlighted, appear to be most emphasized. On the ground floor of the museum there is chronological history of Harran from antiquity to the Republican period. On the first floor there are a Corporal Seyit model with combat voice effects, as well as sections on the entry of the Ottoman Empire to the World War I, objects from the Gallipoli Campaign and a documentary on Corporal Seyit (Figure 2.18).

Figure 2.18. Havran City Museum, Corporal Seyit exhibition
(Source: ÇEKÜL, 2018)

---

¹⁴⁷ “Bursa’ dan Gelen Heyet ile ‘Kurtuluşa Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi’ ne Son Dokunuşlar”

¹⁴⁸ Interview with Havran City Museum staff Burçin Armutovalı in 2 April 2018.

¹⁴⁹ “Havran Kent Müzesi ziyarete açıldı,” (12.09.2017) Accessed 25.01.2018
<https://www.cekulvakfi.org.tr/haber/havran-kent-muzesi-ziyarete-acildi>

Osmaniye City Museum, as it is mentioned, offers a historicist approach with the motto of “museum building should reflect history as much as the content of the museum does.” The history that the museum content reflects is formulated with an emphasis of Turkish identity referencing the official history writing.

The ground floor of the museum is organized as handicrafts bazaar and on the first floor the first section welcoming the visitors is the exhibition space “Turkish States on Earth” (Figure 2.19). In this section there are flags of Turkish states on a board. The exhibition content is explained with the following on the museum booklet:

The flags and geographic locations of Turkish states of the Turkish people which has lived on earth as long as five thousand year history is shown on the map. The fact that the Turkish people with a long civilization continued to survive until today preserving their national identity, that they took sides with oppressed nations and they formed great civilizations in Asia, Europe and Anatolia is explained.¹⁵⁰

Figure 2.19. Osmaniye City Museum, Turkish States on Earth exhibition
(Source: Osmaniye Belediyesi, 2013)

Additionally at the same floor there is a “şor odası” defined as “one of the special spaces of Turkish culture” as well as an entertainment space.¹⁵¹ Also at this floor in the “Osmaniye from Past to Present” exhibition Turkmen tribes living in Anatolia, regions they are located around Osmaniye and daily life objects of them are displayed.

Another exhibition on the first floor is the section “January Seven Diorama” which is a diorama of the experiences of Osmaniye from the War of Independence to the liberation from occupation (Figure 2.20). The exhibition content of this section is explained with the following on the museum booklet:

¹⁵⁰ Osmaniye Belediyesi, *Kent Müzesi*, p. 56

¹⁵¹ Osmaniye Belediyesi, *Kent Müzesi*, p. 62.

The auspicious conflict of the Kuvay-i Milliye (National Forces) and Osmaniye people including women, elderly and children during the War of Independence has been depicted with images. It is explained how the Armenian people, local conspirators of the allied forces, have shown their true faces at the worst time. It is explained with visuals how the ideas of crusader mentality repressed for years have arisen and attacked to our sanctuaries.¹⁵²

Figure 2.20. Osmaniye City Museum, January Seven Diorama
(Source: Osmaniye Belediyesi, 2013)

In most of the city museums in Turkey, the period of the War of Independence form the majority of the historical narrative, however the way of formulating the narrative of the examples mentioned above show the narratives are differentiated according to the emphasis of representation and exhibition.

Bilecik Municipality Living City Museum also as mentioned before highlights a specific historical period with the museum building and its content. The museum building is argued to act as a reference to the Ottoman past and there are also projects such as Kayı monument and Historical Timeline of the Ottoman Sultans in the city that emphasize the Ottoman period (Figure 2.21).

Figure 2.21. Kayı monument and Historical Timeline of the Ottoman Sultans
(Source: Bilecik Belediyesi, 2018)

¹⁵² Osmaniye Belediyesi, *Kent Müzesi*, p. 80.

In the statements about the museum Sheikh Edebali's motto quoted frequently and the motto is also supported with the displays on the museum entrance. On the entrance, the first thing that greets the visitors are the words of Sheikh Edebali, mannequins of the founding period Sultans of the Ottoman Empire, a portrait of Atatürk, Kayı tribe flag, Ottoman coat of arms and the Turkish flag (Figure 2.22).

Figure 2.22. Bilecik Living City Museum, entrance hall
(Source: Bilecik Living City Museum, 2017)

In the discourse of city museums, the concepts such as history, culture, root, essence as well as the concepts of belonging and being authentic are situated within the definition of identity. Thus, in exhibitions other than the historical narratives, we can find these concepts and their emphasis on identity.

In Bursa City Museum sense of belonging founded on root and identity is signified with the metaphor of the tree roots. The exhibition text of “Roots of Bursa” within the “Bursa with its Life and Culture” exhibition space on the first floor is the following:

The symbol of the Ottoman State is the plane tree branching deep in the Anatolian soil. This is the grand plane tree that Osman Gazi dreamed in the birth of the empire. Rising from the ground, branching wide; spreading over mountains, valleys, seas and the sky... Losing all its leaves with a sudden wind... And on its branch jewelry resembling a sword showing the way to Istanbul... It is not for nothing that there are many plane trees in Bursa; because the Ottoman State was born and grown in these lands and this city has been the capital of a grand state. The families in Bursa with their family trees reaching back to the foundation of the Ottoman State are the roots of this grand plane tree.¹⁵³

¹⁵³ Bursa City Museum, “Bursa'nın Kökleri” (Roots of Bursa) exhibition

Figure 2.23. Bursa City Museum, Roots of Bursa exhibition

We can see the same metaphor used in the İnegöl City Museum. In the exhibition “Celebrities and Those Who Left their Mark” on the first floor of the museum, brief biographies of the famous names who have left a mark on the history of İnegöl from fields like politics, business, culture and arts are narrated. However within the introduction of this section on the museum booklet a different narrative from the exhibition content is provided:

Families, whose existence reaching back to the foundation of the Ottoman State, are virtually the roots of a grand plane tree rising in İnegöl. The families arriving to İnegöl with the migration have strengthened this grand plane tree like branches that become green. These families and their generations, which could be considered as the deed of İnegöl, have carried İnegöl from yesterday to today with their service. When one says service the first names that must be commemorated are without a doubt Osman Gazi and Turgut Alp. The name of Osman Gazi will be carried to eternity with a magnificent empire he has founded while Turgut Alp’s name will be among the unforgettable (things) of Bursa and İnegöl.¹⁵⁴

Selçuk Ephesus City Memory Center opened in 2012 touches on the subjects of root, belonging and identity differently than these examples. Museum, defining itself as “an education, communication, research and cultural center” highlights that it contributes “the popularizing and development of a consciousness of urbanity, history and culture of common life in Selçuk” and it supports “people who visit the city or are interested in the city to get to know within its urban totality and continuity.”¹⁵⁵

¹⁵⁴ İnegöl Belediyesi, *İnegöl Kent Müzesi*, p. 26.

¹⁵⁵ “Kent Belleği Hakkında,” Accessed 23.12.2014
<http://selcukefeskentbellegi.com/kentbellegi.aspx?id=1>

The Museum emphasizes that it aims to understand the rapid changes happening in Selçuk and “to help people from varying ages, gender and social, ethnic, religious and cultural origins” to develop a “sense of being from Selçuk.”¹⁵⁶

At the same time the museum notes that the purpose is to “understand the problems, contradictions, bottlenecks of the urban life in Selçuk and the city’s way of dealing with this as a dynamic whole” and in this way to develop “the capacity of the city to problem solve” and “a culture of cooperation and collaboration.”¹⁵⁷

Izmir Development Agency, financially supporting the City Memory Center, notes that the aim of the project is “to open the tangible and intangible memory to the public, allowing the people of Selçuk to understand the city they live in, and to form a common idea of urbanity” clarifying “the rich mosaic, the people who have migrated to Selçuk for various reasons belong to, will be concertized under this umbrella of memory with the sense of urbanity.”¹⁵⁸

Keeping these statements in mind, when we look at the content of the museum, the concept of migration forms the main scenario of the City Memory Center. The Center is among the museums that conduct oral history research like many others and include these works within their exhibitions. The importance of the oral history research on the theme of migration can be seen on the panel on the entrance of the museum (Figure 2.24). On the panel placed next to a mirror, the places where the immigrants come from and Selçuk district is connected with lines on a map and this map provided with a text highlighting the theme of roots:

We followed our roots and cared about everything, just everything we could find. Sometimes a picture, a song and sometimes even a branch of geranium. A handful of soil from homeland has touched our hearts... We needed to blend that handful of soil with the land we live in to grow out roots again.

On the ground floor there are the “Ephesus-Ayasuluk- Selçuk Chronology”, “Tobacco Exhibition”, “The Memory of Tomorrow Exhibition” with a selection of the oral history interviews and the exhibition of Prof. Melek Göregenli and her team’s work on “The Cognitive Representations of Selçuk.” Even though Göregenli’s exhibition is

---

¹⁵⁶ “Vizyon-Misyon,” Accessed 23.12.2014
<http://selcukefeskentbellegi.com/kentbellegi.aspx?id=3>

¹⁵⁷ “Vizyon-Misyon,” Accessed 23.12.2014

¹⁵⁸ “Selçuk Kent Belleği Projesi,” (03.06.2011), Accessed 03.06.2013
<http://www.izka.org.tr/haberler/5653/>

not very visible among the other exhibition sections, this work where the citizens describe their city offers a perspective that cannot be found in other museums.¹⁵⁹

Figure 2.24. Selçuk Ephesus City Memory Center, entrance hall

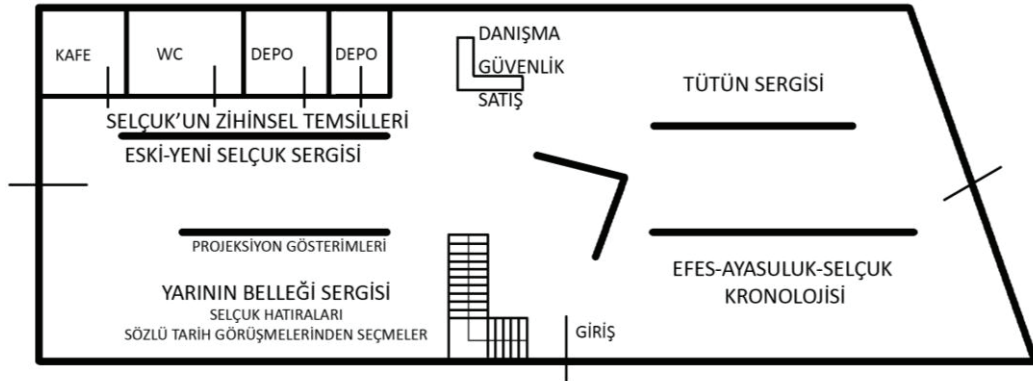

Figure 2.25. Selçuk Ephesus City Memory Center ground floor sketch

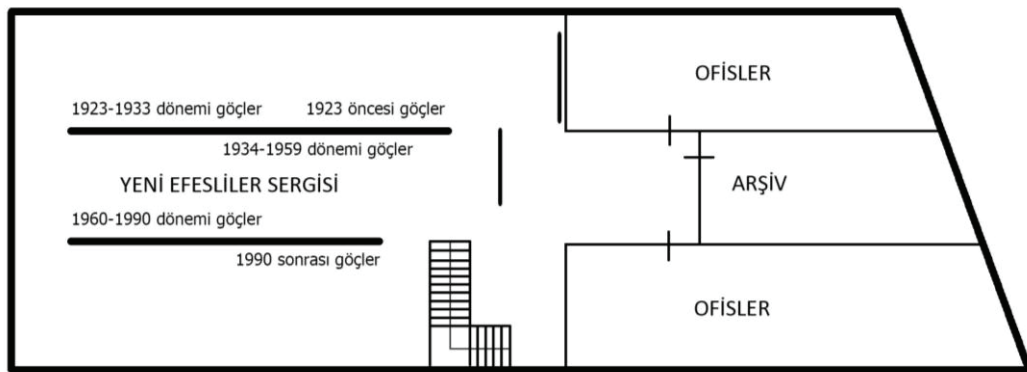

Figure 2.26. Selçuk Ephesus City Memory Center first floor sketch

¹⁵⁹ For more detailed information on this work: Melek Göregenli, Pelin Karakuş, İrem Umuroğlu ve Erdem Ömürüş, *Selçuk Kent Belleği: Dün, Bugün ve Geleceğin Zihinsel Temsilleri* (İzmir: Selçuk Belediyesi Selçuk-Efes Kent Belleği Yayınları, 2013).

It appears that the main themes mentioned are based on the “New Ephesians Exhibition” on the first floor. On the introductory text of the exhibition there are these statements about the oral history research and exhibition partitioning:

Selçuk Ephesus City Memory Center adopted the principle to evaluate the city with its nature, people, spaces, historical objects, memories and documents and to handle Selçuk as not only a space but an economic, social, cultural and political whole. According to this principle, to prepare the New Ephesians Exhibition, 62 interviews selected from 147 oral history interviews which are conducted since 2006, and, 24 of 52 in depth interviews, which are conducted with the cooperation of the Ege University within the scope of Selçuk Migration Research, selected considering their representational significance on the demographic structure of the city. According to the research, in Selçuk, which is a city of immigrants, it is revealed that there are five main migration periods. These migrations are divided into periods of before 1923, between 1923-1933, between 1934-1959, between 1960-1990, and after 1990.

In the exhibition there are daily life objects like clothes, kitchen utensils, handcrafted products, photos, texts with brief information about migrations and population exchanges and the interviews of the people who have been contacted.

We can see that the immigrants do generally define themselves as “people of Selçuk”, however in the exhibition texts their struggles of adapting the society and the city are mentioned; and this offers a critical approach for the visitors. Additionally the research results, used to formulate the exhibition, are included. Among these results, the evaluation graphics of “the sense of belonging to Selçuk” and “the sense of being the citizen of Selçuk”, considering the neighborhoods of Selçuk and the immigrants from different periods, comes to the forefront (Figure 2.27). Accordingly the most substantial approach to the concepts of sense of belonging and urbanity in the discourse of city museums is found in Selçuk Ephesus City Memory Center.

At this point we must briefly discuss the concept of multiculturalism which appears in the discourse of city museums quite often. The issue of narrating a city as a “whole” is important in the discourse, so it is emphasized that this narration should contain the values from the history of the city to the geography, and also the common culture which is produced by every segment of society. In this respect the city museum is considered as a “cultural dialog center” that “connects different segments,” “unites the citizens,” and “explains multiculturalism.” Even as paleontologist and museologist Berna Alpagut argues that city museums are one of the instruments producing this common culture and she adds: “Starting today, the people live in the city and the ones

settled in later must work to produce a well-organized common culture, so that, this culture can be the common heritage of future.”¹⁶⁰

Figure 2.27. Graphics of “the sense of belonging to Selçuk” and “the sense of being the citizen of Selçuk”

Representing every segment of the society is often emphasized as one of the main objectives of museums; however the only radical approach about this topic comes from the founding director of APIKAM Fikret Yılmaz. While it is not much reflected in the content of APIKAM, Yılmaz notes the following about being inclusive: “In the museum every religion, language, race and cultural group that exists must find its place in the urban history on the scale of its impact without discrimination. For example the places of criminals or prostitutes within urban life must be noted.”¹⁶¹

Regarding the city museums in Turkey, the concept of multiculturalism handled under the headings like “Migration,” “Immigrants,” “Demographic Structure,” “Population” is interpreted as a mosaic of communities living in the city which has already commingled. The content discussed under these headings however fall wide of the mark of offering the spectrum that Yılmaz is talking about.

¹⁶⁰ Berna Alpagut, “Kent Müzelerinde Nasıl Bir Eğitim?” in *Kentler ve Kent Müzeleri, Kent Müzeleri Uluslararası Sempozyumu, 21-22 Nisan 2006, Antalya*, Silier, Orhan, ed. (Antalya: Tarih Vakfı Müzecilik-Sergicilik Yayınları, 2008), p. 118.

¹⁶¹ Yılmaz, “İzmir Kent Arşivi ve Müzesi Deneyimi,” p. 58.

In Selçuk Ephesus City Memory Center the communities within the city are considered also as parts of the mosaic, however, the center differs with stating the problems in the process of the formation of this mosaic. Though, in several museums, focusing on the population exchange, there are also object based exhibitions touching on the theme “homesickness,”¹⁶² Selçuk appears to be a singular example in the way the topic of the sense of belonging is handled.

In other museums the narrative of living in harmony is supported by mentioning the place of the urban communities within economic and social life. While at least briefly referring various ethnic groups is relatively better than a total lack of representation, a narrative without a conflict is presented instead of examining the formation, fragmentation, reformation or not-reformation processes of the ethnic-cultural mosaic making up the city. In fact, in some examples, in an even more sterilized way, the various ethnic groups living in the city are listed under the titles like “colors of the city” or “religious buildings of minorities” or represented only as numerical data in the sections give statistical information.

In the narratives of recent history or present day, we do not find this approach of harmony without conflict, which offers no critical ground in reading history. Whereas, in the discourse of city museums, the museums are regarded as platforms to solve the problems of the city. Orhan Silier discusses the following on this topic, referring to the global approach to city museology:

City Museums have bigger work to accomplish than to save a nostalgic past or bring order to urban chaos. City Museums are not responsible for pleasing the visitors; on the contrary they must contribute to the discussion of problems that are not discussed in other museums like urban marginalization, housing crisis, pollution, violence, societal tensions.¹⁶³

The cities in Turkey witnessed “us” versus “them” struggles between the urban and rural identities of the social classes in the recent past, and today they become the places where the immigrants from Syria are discriminated. In the city museums the physical aspects altering the city are discussed rather than the socio-cultural aspects. For example, in the metropolitan municipality city museums, the issues of the migration and urban squatting, industrial zones and unplanned growth are noted as the problems solved in the process of becoming a metropolis.

---

¹⁶² Küçükköy City Museum (2013), Tuzla City and Population Exchange Museum (2013), Cretan House Side City Museum (2016) and Gökçeada City Museum (2017) are among the museums focusing on the issue of population exchange.

¹⁶³ Silier, *Kent Müzeleri ve Türkiye’de Kent Müzelerine Duyulan İhtiyaç*, p. 20.

Accordingly, the topics that the city museums discuss about the present day do not go beyond the promotion of municipal projects. We can see that the topics of infrastructure and superstructure projects done, cultural investments and the benefits they offer to tourism, urban transformation and housing projects, and festivals organized are approached as current issues in the museums. This situation also strengthens the idea that the local administrations use the museums as means of advertising. Hence in almost every museum there are headings like mayors, deputies, administrators of the city and municipality history which highlight the local administration.

Bursa City Museum is among the museums with a strong emphasis on local administration. On the ground floor of the museum there is a chronological historical narrative from past to present and the emphasis on the local administrations is represented in almost half of the exhibition about the present day (Figure 2.28). After sections on the foundation of the Republic and Atatürk, there are the following statements on the introduction of the exhibition section “Administrators of Bursa” where governors of Bursa and parliament members from past to present are mentioned:

It is really good fortune to administer a city with rich cultural and natural values, adorned with beauty. On the other hand to administer Bursa, much more crowded than many countries in the world, as difficult as to administer a country. Considering this, it can be seen that the duty of the governors administering Bursa is both difficult and enjoyable. Bursa with its natural beauties, underground resources, tourism potential, developed agriculture, industry and historical identity continues to sparkle since many centuries.

In the following section, “Who make Bursa, the Bursa” where the mayors are mentioned, these statements are found:

Bursa has never betrayed a mayor, on the contrary has handed itself over so that they can administer it justly. Bursa [...] has expected from them to create more humane living conditions. To this end it presented them all the wealth coming from its existence. All the mayors have correctly responded to this expectation of Bursa and accepted the duty to the city as if worship. To be the mayor of Bursa is both good fortune and an ordeal. To go through this ordeal is a big honor.

Sections like “Bursa with Numbers,” “Urbanization in Bursa,” “Step by Step to the Metropolis” and “Contemporary Bursa” follows these administration exhibitions. These headings include the theme of developing Bursa and within this framework various infrastructure projects, public transportations, twin towns on various countries, Healthy Cities Association and the Union of Historical Towns memberships, various awards and international projects take place.

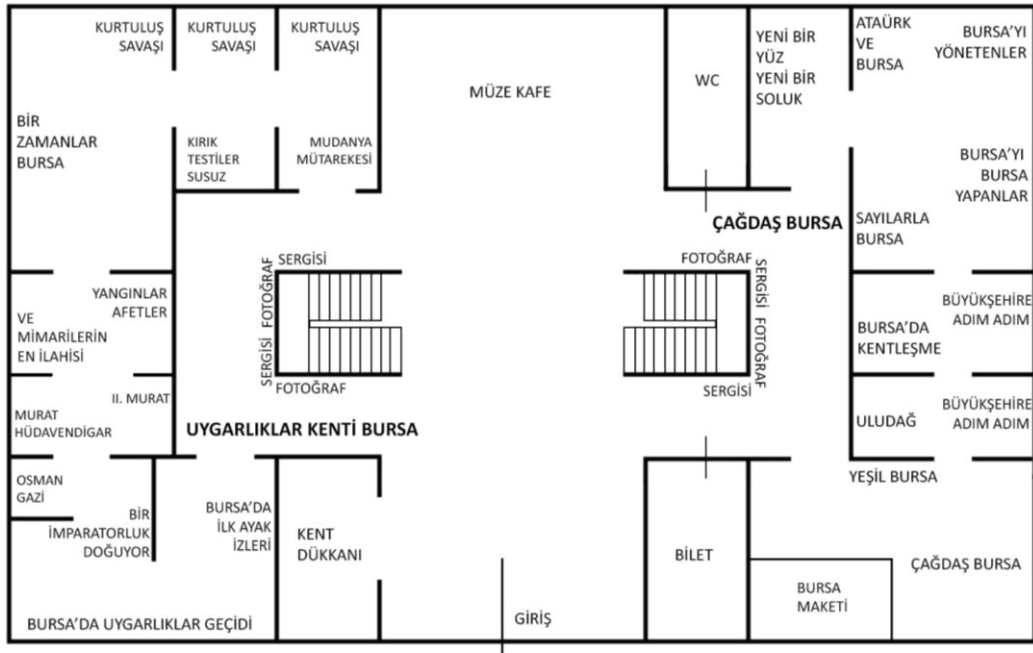

Figure 2.28. Bursa City Museum ground floor sketch

Another example prominent because of municipal works is the Bayazhan Gaziantep City Museum founded in 2009. On the entrance of the museum a city model and the “To be a Metropolis” exhibition welcome the visitors. In this exhibition there are the subheadings “Planned Modern City,” “Modern water, gas and sewage infrastructure,” “Roads, Crossroads and transportation System befitting Gaziantep,” “Pioneer in Urban Transformation,” “City of Industry and Commerce,” “City opening to the World” and “Museum City” (Figure 2.29). At the same time on the first floor of the Museum in the “City that preserves itself” section there are issues like the museum projects of the municipality, restoration projects of historic buildings, street and facade renovation projects (Figure 2.30). In the section “Culture and Art in Gaziantep” alongside with discussing cultural spaces, various festivals the municipality organizes are also mentioned. At the same time, in the section “Tourism in Gaziantep” along with the natural beauties of the city, the role of Gaziantep as a tourism capital is emphasized with the all the before mentioned preservation activity and the cultural spaces opened.

Among the examples that introduce municipal work, APIKAM can be seen as a fairly distinct example. APIKAM already defines itself as a cultural unit tied to the municipality and in fact a large portion of its archive consists of the municipality archive. What differentiates it from other museums is the organization of exhibitions on themes on the city’s and thus the municipality’s agenda. Museum also notes this issue on its missions as such:

These museums are the stage of urban memory. Therefore the city museum is not only a space of display but at the same time a public space where the cultural interaction is dominant. Moreover the decisions on the organization of this public space are optional. The exhibitions can be reorganized at will and changed over and over again according to its target audience.¹⁶⁴

Figure 2.29. Bayazhan Gaziantep City Museum ground floor sketch and city model

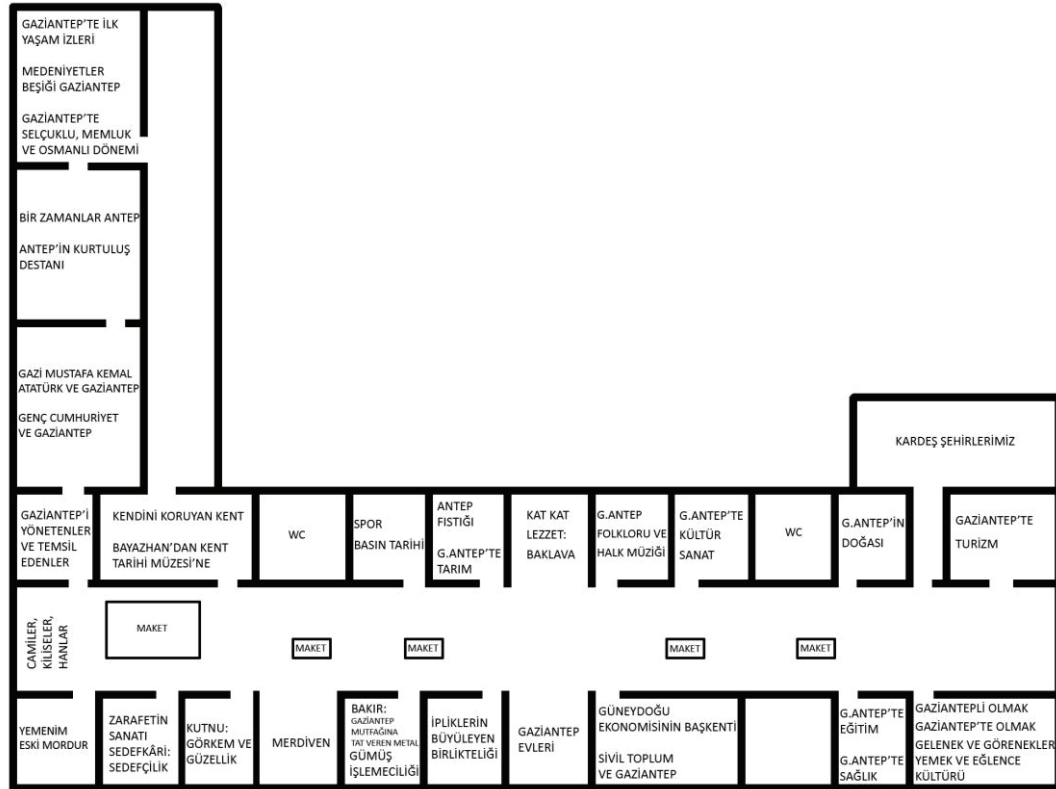

Figure 2.30. Bayazhan Gaziantep City Museum first floor sketch

¹⁶⁴ "Müze Hakkında," accessed 02.03.2016 <http://www.apikam.org.tr/Bagimsiz/muze-hakkinda>

Considering this, meanwhile Izmir Metropolitan Municipality was applying to the Expo 2020 with the theme “Health for All,” the exhibition in APIKAM was titled as “City and Health” with the theme of health from antiquity to the present day. After the Expo process, ongoing transportation projects like tunnel, viaduct works, widening the metro and suburban line, tramway project and bicycle roads on the coast of Izmir come to the fore. During this process APIKAM opens “City and Transportation” exhibition.

In the discourse of city museums, the missions of the museums comprise not only promoting municipal works, but also as mentioned before, branding various assets of the city and promoting them. Among these some of the most prominent items are the local cuisine and various handicrafts and in every museum without exception there are exhibitions displaying these items. For example; in Gaziantep this is baklava, in Izmit Electronic City Museum (2006) Turkish fairy floss (*pişmaniye*), in Bursa, under the title “The Unique Quintet of Bursa”, iskender kebab, candied chestnuts or Uşak tarhana in the case of Uşak.

Before discussing the handicrafts we should note that in almost every museum there is an exhibition with mannequins showing a thematic model of a “handicrafts bazaar.” Like in the examples of İnegöl, Tire, Osmaniye, some museums place these bazaar exhibitions on the entrance of the museum. Though there are some small differences, in almost every exhibition there are professions like ironmonger, tinsmith, basket weaver, bladesmith, saddle-maker, blacksmith or cobbler. Some museums give more prominence to some products in addition to these professions/products, like glazed ware in Kütahya City History Museum (2010), silk in Bursa and furniture in İnegöl.

Figure 2.31. Bursa City Museum and İnegöl City Museum handicrafts bazaars

Figure 2.32. Osmaniye City Museum and Beypazarı City History Museum handicrafts bazaars

In KUAKMER example there is a controversial situation. As mentioned before, the museum staff hesitates to discuss how most of the collection is assembled. So the following statements of the museum staff about the “Craftsmen” section on the first floor of the museum, displaying boot-maker (*yemenici*), saddle-maker and potter, bring the common content of the handicraft exhibitions up for discussion: “Because of the material on hand these three crafts were included to the exhibition. These are the ones that are prevalent; actually not special to Kuşadası.”¹⁶⁵

Figure 2.33. KUAKMER, Boot-maker (*yemenici*) and Potter exhibitions

One of the museums differentiating itself on this issue is Uşak City History Museum. Uşak Municipality Deputy Mayor Hakan Uludağ notes that “we have made many efforts to bring Uşak’s cultural assets to the forefront as the municipality” and “especially for the Uşak Carpet, we conducted works to bring its historical and cultural

¹⁶⁵ Interview with KUAKMER staff and historian Tolga Mert in 13 July 2016.

value to the forefront and make it the city brand” in the museum.¹⁶⁶ The point the Uşak example differs is that the museum focuses on the Uşak carpet, as the local government emphasizes, without any exhibitions on a generic handicrafts bazaar or any thematic product display with mannequins. This situation is highlighted by the museum director Haydar Doğan noting that “every city has a cobbler; the important thing is to show what differentiates Uşak.”¹⁶⁷

Looking at the ground floor of the main exhibition building in the courtyard of the museum, chronological historical narrative is followed by sections on carpet making and is much more detailed in content and exhibition technique compared to the other professions displayed in the museum. In the carpet making section, there is a carpet loom, carpet samples and their brief histories, a section on Uşak carpet in European paintings, weaving dictionary, weaving objects and weaving instruction texts. Moreover on the back of the chronological history panel in the middle of the main space, there is an archive section displaying historical documents about carpet making.

In addition to the carpet making section, the section “The Arrival of Electricity to Uşak and Lighting” is fairly prominent which seems to be connected to the fact that the museum building was an old power plant built in 1936. Likewise, in other museums there are headings like “towards a city museum” about the former function of the building, though not in such detail.

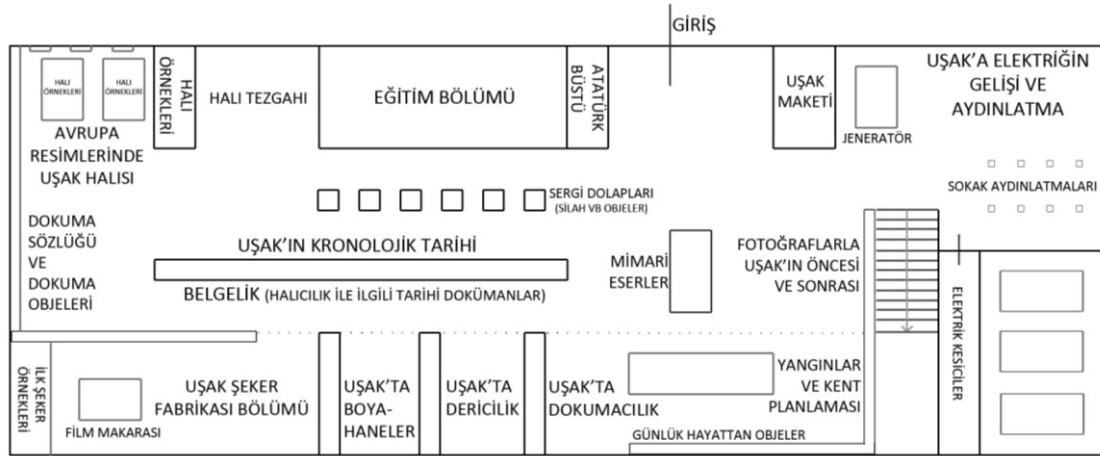

Figure 2.34. Uşak City History Museum main exhibition building ground floor sketch

¹⁶⁶ “Uşak Kent Tarihi Müzesi Yeni Müzelere Örnek Oluyor,” (09.04.2015) accessed 23.06.2016 <http://www.usakkentmuzesi.com/icerik/turgutlubelediyesi.html>

¹⁶⁷ Interview with Haydar Doğan director of Uşak City History Museum in 16 February 2016.

Figure 2.35. Carpet Loom and Uşak Carpet in European Paintings

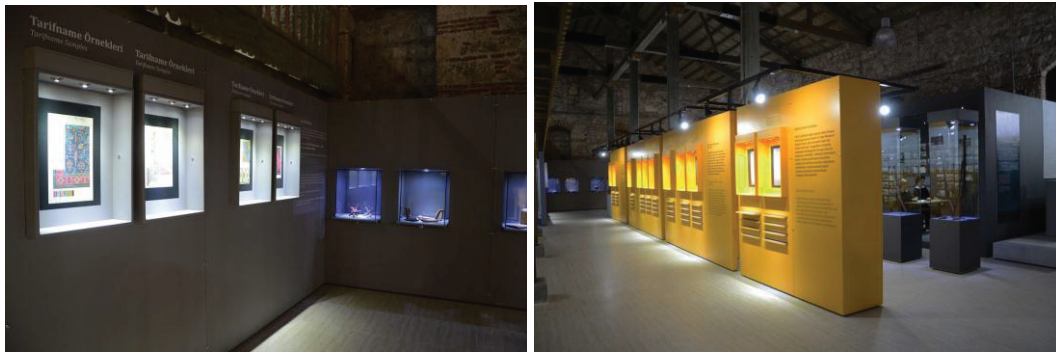

Figure 2.36. Weaving dictionary, objects, instructions and Archive (documents about carpet making)

Other exhibition units handled in the city museums related to brands are exhibitions on fauna, flora and geography. In some examples these exhibitions are discussed with titles like “Rivers,” “Valleys,” “Unique endemic plants,” “Rich underground resources” are located within “natural beauties” section and in some other examples handled within the “tourism” exhibition sections. The competition to differentiate and branding the city is also supported with these characteristics of the city as well. In the city museum discourse, Bursa City Museum’s “Tourism” exhibition section best sums up the consideration of the geography as natural beauty and utilization of it as an element of competition:

Bursa is unique for its natural and cultural values. Uludağ rising right next to the city is the peak of the beauty of Green Bursa. Uludağ is at the same time one of the most important resources and trekking centers in Turkey. The thermal springs boiling several meters underground are peerless. [...] On the other hand Bursa is rich enough to compete with Istanbul in historical identity and architectural heritage. Architectural structures built in the period of the first six Sultans brought Bursa the appearance of an open air museum. Parks built within the city, such as Kültürpark, Botanik Park and Zoo Park, have added even more green to the greenery of Bursa. Bursa is among the cities welcoming highest number of tourists in Turkey with its cultural values and natural beauties.

Looking at the city museums established in Turkey since 2000, the museums are seen as institutions that present the city “at a glance.” However the fact that the

exhibition object is the city itself requires the discussion of how the city should be represented. In the “City Museology Report” of “A Tripartite Cooperation to Developing City Museology” research conducted by Izmir, Bologna and Lisbon, the disadvantages of this situation is discussed as “the expansive and abstract nature of the material renders it a ‘museum’ object, while also encouraging institutions and curators to create new venues.”¹⁶⁸ Another risk that can arise while considering the display of a material with such vast scope, noted in the report, is “defining city museology instruments based on de facto concepts may cause unique conditions and characteristics of each city to be overlooked.”¹⁶⁹

The preoccupation of the city museums in Turkey with handling the city in every aspect results in the formation of exhibitions in specific topics and these are implemented as a template. We can say that this is something that TKB and ÇEKÜL, which are among the leading institutions of city museology in Turkey, have put into effect. They support municipalities that wish to establish a city museum with offering various seminars as well as act as curators in a great majority of the museums. Additionally on the Samsun meeting TKB organized in 2011 on the seminar entitled “Cities should not Forget their Identity: A City Museum for Each City” ÇEKÜL Foundation Deputy Director Mithat Kırayoğlu emphasizes that “globalization actually serves for localization as well” and highlights that “TKB and ÇEKÜL would create a city museum model in Turkey.”¹⁷⁰

Analyzing the exhibition content of the city museums in Turkey we find that sections like chronological history narration beginning from the first settlements in the city to these days, history of education, sports and press, tourism, economy, demography, immigrants and migrations, local administrators, people who make the city special, natural beauties of the city, cuisine culture, historical buildings of the city, daily life visualizations (birth, wedding customs, dowry, bathhouse culture) and handicrafts bazaar are essential.

---

¹⁶⁸ Republic of Turkey Ministry of Culture and Tourism EU-Turkey Intercultural Dialog Museums Grant Program “A Tripartite Cooperation to Developing City Museology City Museology Report,”2012.

¹⁶⁹ “City Museology Report,” 2012.

¹⁷⁰ “TKB, Liman Kenti Samsun’da Buluştu,” *Geçmişten Geleceğe Yerel Kimlik* 26 (April-May-June 2011): 34-39.

This idea of a common template in city museology leads to the museums becoming increasingly identical as highlighted in the “City Museology Report” and is contradictory to the statements of the city museums about “local preservation”, “local values” and “differentiating with the local.” The things that are argued to differentiate them do not go beyond city branding.

Looking at city brands, while what is prominent appear to be the local cuisine or the handicrafts, history is also a brand with the exhibitions focusing on certain periods in historical narratives and the city is promoted through this specific time period.

While the museums aim to evoke the values that make the city to introduce the city to its citizens, in a way they define these values through branding. In other words, while defining the local values, the museum defines the city brands and consequently constructs an urban identity. Yet, in the discourse of city museums the concepts essence, culture, history, memory and identity are used as synonyms to form consciousness and sense of belonging.

All these values are discussed as the common culture of the citizens and this commonality is said to be internalized through the consciousness of urbanity. The city museums themselves are seen as the institutions that accomplish this consciousness. Shared culture is discussed alongside with multiculturalism; however the representation of the various groups living in the city does not go beyond an idea of a cultural mosaic; a myth of almost everyone living in harmony is formulated. Yet, this representation is only handled within the historical narrative and the changing socio-cultural conflicts of the present day are not even touched on. So even though the city museums are considered as the institutions to discuss past, present and future of the city, there is nothing on the issues like alienation and xenophobia. And discussing multiculturalism only within the historical narratives -in a limited manner- suggests that the historical interpretation presented from a relative distance prevents criticism and manipulate critical topics.

Topics about the present day are only the municipality projects. There is an emphasis on the image of a developing city and acting as a pioneer with the investments of the municipality. Yet, city museums are also regarded as prestigious ones among the municipality projects which the city deserves.

Moreover the lack of a critical ground against the city supports the presentation of the museums as pride/prestige projects. There are very frequent statements about how

the museum would evoke admiration; the visitors would be proud about the city and even they would feel like a citizen of that city.

Considering these issues, the statement in the 2023 Turkey Tourism Strategy; “Culture tourism within the political framework of diversifying domestic tourism and spreading it to the entire country will be given weight and there will be works to create brand cities”; comes to the forefront.¹⁷¹ The relationship of this process with city museums is explained in the Action Plan under the heading “Branding in Urban Scale” as “city museums will be established to create urban symbols in international standards.”¹⁷²

Considering these statements of the Ministry, in the city museums in Turkey the city is handled as a whole, from handicrafts to cuisine culture, natural beauties to its long history, with a concern of branding and with a narcissistic narrative, comprising every aspect, a pride project is produced.

2.2.3.3. Presentation: From the City Model to Miniature

The purpose of the museums are discussed as “sustaining” cultural heritage “to present day generations according to modern museology approaches using technological opportunities as well” in the “The Foundation and Operation Directive for City Museums and Archives.”¹⁷³ It is stated that to operate this purpose “to exhibit the available information in various themes graphically” is essential and thus “with both cheap and constantly changing themes museums can dynamically produce and present the knowledge.”¹⁷⁴ It is highlighted that encouraging computer technology would ease the preparation of exhibition catalogs and presentation of the exhibition online thus

---

¹⁷¹ Kültür ve Turizm Bakanlığı, “Türkiye Turizm Stratejisi – 2023” (Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı, 2007), p. 15. Accessed 20.12.2013 <http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2007/03/20070302-17-1.doc>

¹⁷² Kültür ve Turizm Bakanlığı, “Türkiye Turizm Stratejisi – 2023 Eylem Planı (2007-2013)” (Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı, 2007), p. 62. Accessed 20.12.2013 <http://www.kultur.gov.tr/Eklenti/906.ttstratejisi2023pdf.pdf?0>

¹⁷³ “Kent Müzeleri ve Arşivleri Kuruluş ve İşleyiş Yönergesi,” accessed 26.12.14 <http://www.tarihkentlerbirliigi.org/kent-muzeleri-ve-arsivleri-kurulus-ve-isleyis-yonergesi/>

¹⁷⁴ “Kent Müzeleri ve Arşivleri Kuruluş ve İşleyiş Yönergesi”

“through museums the promotions of the cities would be done much faster and effectively.”¹⁷⁵

In statements about city museums, there are often discussions on how the museums are “different than classic museology” and “modern” having “dynamic” exhibitions with a “not object centered” approach. These contents as mentioned in the previous sections are displayed according to themes that define the city using introduction texts, photos, photo block panels, thematic visualization with various models and mannequins, computer supported information and object displays.

Apart from the content offering a holistic view on the city, the city is also presented as a whole in a single space as an experience. The city model is important in this aspect to situate the visitor within the city. In the museums without a city model a big map of the city is displayed.

On the city model the locations of historic and cultural spaces, institutions, and architectural pieces are noted and this model is often supported with a kiosk. The visitor is able to select on the kiosk to see the location of the buildings or acquire information about them. The city model is the first element welcoming the visitor in examples like Antep, Kayseri, Trabzon, Uşak, Kuşadası while in places like Bursa, Bartın, Samsun, İzmit it is placed along with the sections on the development process of the city.

Figure 2.37. Kadir Has City and Mimar Sinan Museum

Figure 2.38. Bartın City History Museum

In the museums another way to display various structures of the city is the use of miniatures or small scale models. This exhibition approach is seen in almost every museum whether there is a city model or not. Often the architectural pieces are presented individually or by a model of a certain section of the historic environment. Whereas in some examples the miniature figures are added to the exhibition as

¹⁷⁵ “Kent Müzeleri ve Arşivleri Kuruluş ve İşleyiş Yönergesi”

dioramas; like visualizations of village life, the production process of a local product or a historical event.

Figure 2.39. İzmit Electronic City Museum

Figure 2.40. Çubuk City Museum

Modeling is not only used in miniatures but also human scale mannequins especially in thematic exhibitions. Mannequins with local attire are represented in performing daily activities. In that point, staff of Taşköprü City Museum, Yeşim Karataç criticizes visualizations with mannequins. Karataç mentions that Taşköprü City Museum is executed by North Anatolian Development Agency and the Ministry of Culture and Tourism; and apart from sponsorship the Ministry provided technical support. Karataç claims that the Ministry was very strict in curatorship; for instance, they stipulated that there should be a mannequin of a woman rolling dough. Karataç states that as museum staff they did not want to exhibit such a figure and it was difficult to convince the Ministry at that point. Apart from this, the Ministry insisted on exhibiting ten silicone mannequins and Karataç states that “in that case the museum would be like a tunnel of horror, so we tried to negotiate on reducing the number of the mannequins in three.”¹⁷⁶

As mentioned before the most frequent example of the visualizations with mannequins is the handicrafts bazaars. While the Bazaar sometimes has names like Artisan Street, Arasta or Market, the exhibition technique is almost always the same. While in examples like Tire or Osmaniye the bazaar is the first exhibition section on the ground floor, in museums like Bursa or Safranbolu they are located on the basement. This arrangement seems to be related to both scenario and the organization of the museum building. As the bazaar visualizations are formulated to represent a street with

---

¹⁷⁶ 9 Nisan 2018 tarihinde Taşköprü Kent Tarihi Müzesi sorumlusu Yeşim Karataç ile yapılan görüşme.

a thin long route. The area on the route, in some examples two-sided in other one-sided, is divided into small areas creating exhibition spaces for every profession. As mentioned, in these sections mannequins with local attire representing handicrafts like saddle-making, tin-smithing or iron-smithing with objects and equipment used, display the profession. These exhibitions are supported with texts and videos.

Figure 2.41. Bursa City Museum “Handicrafts Bazaar”

In the display of the bazaar theme Tire example is different. Tire City Museum (2014) as mentioned welcomes the visitor first with a handicrafts bazaar. However, the professions are exhibited in practical application. The practitioners of the professions, as museum staff, are working in the museum every day except when the museum is closed. Some of them mention that they use the knowledge they have gained from their family and some say that they have been instructed for the museum exhibition.

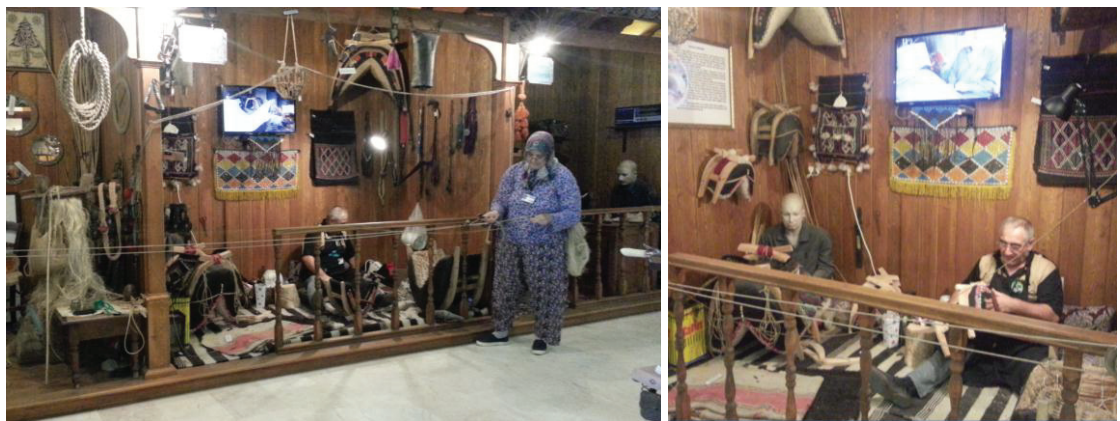

Figure 2.42. Tire City Museum “Handicrafts Bazaar”

In Tire museum there are both thematic and object exhibitions however there are no additional notations in the name about this practical application. More frequently museums with practical applications highlight the word “living” in their names. Bilecik Living City Museum (2017) does not offer a continuous display of practical applications though it does offer exhibitions like other museums in Turkey. Mostly there are seasonal events. Other museums offering displays of practical applications

without exhibitions are Beypazarı Living Museum (2007), Ankara Intangible Cultural Heritage Museum (2013) and Ünye Living Cultural Heritage Museum (2017.) In these museums displays like local story telling (*meddahlık*), traditional shadow puppetry (*karagöz*) and marbling art are practiced by museum staff with local attire.

Ankara Intangible Cultural Heritage Museum (2013) is prominent in highlighting the issue that there are no exhibitions. Museum setting off with the manifesto “We do not exhibit!” define their mission as such:

The purpose of establishment of our museum is to contribute in making our capital a center of cultural tourism. To activate Ankara’s potential of cultural tourism, to conduct research to reveal its historical and cultural values and to transform the data from this field work into practical application models in the museum are among the objectives of our museum.¹⁷⁷

In the museum website it is stated that there needs to be “dynamic exhibition techniques, methods allowing touchable and one-to-one participation, for a sustainable tourism.”¹⁷⁸ It is also emphasized that “tourism is one of the most important ways of transmitting information and customs to future generations” with adopting the principles of “amusement, education, preservation, making things intelligible and promotion.”¹⁷⁹

In addition to museums with practical applications, other museums that do not display daily life objects are Kadir Has City and Mimar Sinan Museum (2003), İzmit Electronic City Museum (2006) and Eskişehir City Memory Museum (2012) which all define themselves as digital museums. The exhibition style of these museums is based on videos on themes like history, culture, economy and tourism. In the Eskişehir example, there are videos on the basis of the oral history research; while Kayseri and İzmit offer videos focusing on the city promotion and also display miniatures of architectural pieces. In the İzmit example there is also a model of a Turkish fairy floss (*pişmaniye*) workshop with mannequins.

Eskişehir City Memory Museum in this way is defined by Eskişehir Metropolitan Municipality Deputy Secretary General Canan Demir as a museum that “entitles its visitors a choice within the areas it possesses, so invites them in a way to

---

¹⁷⁷ “Kültürel Miras Müzesi,” accessed 20.12.2014
http://www.kulturelmirasmuzesi.com/index.php?lang=tr&page=12&anlIcat_1=2&anlIitm_1=1

¹⁷⁸ “Manifestomuz,” accessed 20.12.2014
http://www.kulturelmirasmuzesi.com/index.php?lang=tr&page=12&anlIcat_1=2&anlIitm_1=3

¹⁷⁹ “Bilgi Aktarımını Nasıl Yapıyoruz?” accessed 20.12.2014
<http://www.kulturelmirasmuzesi.com/index.php?lang=tr&page=20>

discover its contents.”¹⁸⁰ Izmit City Museum’s exhibition style is explained as “when someone who does not know Izmit at all comes to the museum, they can have enough information about the historical, cultural, sociological and physical characteristics of the city without needing a guide.”¹⁸¹ In the Kayseri example the exhibition method is not a definition aimed at practicality like in other examples but actually defines an identity.

Figure 2.43. Kayseri City Museum, İzmit Electronic City Museum and Eskişehir City Memory Museum

H. Sencer Erkman interprets the formation of the city museum concept in his article on Kadir Has City and Mimar Sinan Museum as “a conceptual dissolution between the past and present.”¹⁸² According to Erkman “the image of the city transmitted from past to future can only exist in conceptual framework and yet, ‘city museum’ becomes the space for conceptual representations.”¹⁸³ At the same time “the museum that is also the indicator of the sense of belonging utilizes the freedom to rebuild and preserve the dissolved urban image in a new synthesis.”¹⁸⁴ So Erkman argues that the new exhibition techniques would provide new viewpoints on perceiving the city, so in Kayseri City Museum, intentionally, there is no object displays, rather, the digital representations based on documents are preferred. For Erkman “as the melancholia of subjective feelings transmitted into the museum through the material existence of the memory objects is avoided by the lack of object displays”, thus “the museum becomes the place of the interesting representations of the digital environment

---

¹⁸⁰ “Eskişehir, geçmişini canlandırıyor: Kent Belleği Müzesi,” (16.01.2013) Accessed 23.05.2013 <http://www.sonhaber.com.tr/eskisehir-gecmisini-canlandiriyor-kent-bellegi-muzesi-roportaj,4.html>

¹⁸¹ “Kent Müzesi,” accessed 24.12.2014 <http://kocaeli.bel.tr/icerik/muzeler/2427/20566.aspx>

¹⁸² H. Sencer Erkman, “Kayseri Kent Müzesi,” *Mimarlık* 324 (July-August 2005), Accessed 18.04.2013 <http://www.mo.org.tr/mimarlikdergisi/index.cfm?sayfa=mimarlik&DergiSayi=31&RecID=522>

¹⁸³ Erkman, “Kayseri Kent Müzesi,” *Mimarlık* 324 (July-August 2005).

¹⁸⁴ Erkman, “Kayseri Kent Müzesi,” *Mimarlık* 324 (July-August 2005).

provided.”¹⁸⁵ Noting that the social atmosphere of Kayseri chooses to “emphasize the continuity of life instead of seeing the past as a collection of lost values and feeling the spatial and historical discontinuities” Erkman comments that this point of view “does not refer to any pessimistic or melancholic perspective of the past; rather, accepts and encourages urban development as a state of constant renewal.”¹⁸⁶ In this context Erkman notes that the museum is far from becoming “a memory space where the values of the past are represented with a sense of longing” and argues that, in conjunction to the location of the museum in the fairgrounds, the museum’s main objective is to promote Kayseri and that this building itself fulfills this function.¹⁸⁷

Apart from these “non-displaying” examples, in most of the museums the thematic exhibitions are formulated by models with diorama or mannequins, color coded sections, graphic displays, various effects activating by sensors, kiosks and large scale photos.

Figure 2.44. APİKAM

Figure 2.45. Samsun City Museum

Figure 2.46. ÖYKAM

Figure 2.47. Bursa City Museum

¹⁸⁵ Erkman, “Kayseri Kent Müzesi,” *Mimarlık* 324 (July-August 2005).

¹⁸⁶ Erkman, “Kayseri Kent Müzesi,” *Mimarlık* 324 (July-August 2005).

¹⁸⁷ Erkman, “Kayseri Kent Müzesi,” *Mimarlık* 324 (July-August 2005).

Figure 2.48. Çubuk City Museum

Figure 2.49. Bilecik Living City Museum

These mentioned exhibition methods are selected to grasp the visitor's attention to the museum. The museum staffs support this noting that the visitors do not wish to read text so the exhibition style must keep up the attention. APIKAM director Hasan Tahsin Kocabaş's statements about experiencing the museum point that there is a concern to provide visual satisfaction to the museum visitors:

The Exhibition should be thematic. The exhibitions displayed on Vasfi Çınar Square have the characteristics of documents; texts are being displayed. That does not seem very attractive to people. There should not be static space and text. You need to make it colorful. You need to make it shine.¹⁸⁸

Bursa City Museum coordinator Ahmet Erdönmez also states that he is happy with the number and variety of visitors coming to the museum since the opening and adds:

Remarks like "these people do not understand anything" and "they do not visit museums" are empty remarks. This is even true for the illiterates. If you present something the people can understand they show unbelievable interest. We have experienced this in Bursa City Museum.¹⁸⁹

Erdönmez's approach supports Metin Sözen's statement: "City museums are a matter of education."¹⁹⁰ Similarly the idea that the city museums are institutions that will educate by reviving and sustaining history is often found in statements about the museums. The statements of Osmaniye Mayor Kadir Kara in the introduction of the Osmaniye City Museum booklet sums up this situation: "People visiting the museum gain information about history, culture, social life, economy and politics of Osmaniye by just seeing and living, without reading any resources."¹⁹¹ This educational function of the museums is supported by various workshops as well as exhibitions. These events

¹⁸⁸ Interview with APIKAM director Hasan Tahsin Kocabaş in 10 September 2016.

¹⁸⁹ Erdönmez, "Bursa Kent Müzesi," p. 65.

¹⁹⁰ Metin Sözen "Kent müzeleri bir eğitim meselesidir...", pp. 9-10.

¹⁹¹ Osmaniye Belediyesi, *Kent Müzesi*, p. 7.

especially aimed at children correspond also to the mission of the museums to “transmit past values to future generations.”

In addition to the mentioned exhibition techniques, there are also events like concerts, conversations, temporary exhibitions in various themes to keep visitor’s interest alive. And also restaurants, cafes and souvenir shops added to the museum functions. Among these functions, there is an interesting one which is the wedding hall. In Çubuk City Museum located in the historical Bekirağalar Mansion, the *Cihannüma* (gazebo) part of the building functions as a wedding hall. Also the couples take wedding pictures in front of the exhibitions in the museum. Likewise in several museums which are located in a complex of buildings, such as Kumluca, Torbalı, and ongoing projects like Üsküdar, Antalya, there are also places for wedding organizations.

Figure 2.50. *Cihannüma* part as wedding hall and the couples taking picture

Of course there are museums like Halimbey Mansion City Museum (2010), Mudurnu City Museum (2012), Arhavi Dikyamaçköyü Lifestyle Museum (2012), Seferihisar City Memory and Recollection House (2013), Mecitözü Culture House and City Museum (2013), Yenipazar Municipality City Museum (2014), Şereflikoçhisar City Museum (2016) and Şebinkarahisar City Museum (2017) that lie outside these exhibition methods. In general as these museums are small scale district and even town museums; the daily life objects are almost piled up. In a way they are like ethnographic storages like Orhan Silier criticizes.¹⁹² However looking at the statements about these museums, the transmission of values to future generations, promoting the city etc. are as valid here as other museums.

¹⁹² Orhan Silier, “Dünyada ve Türkiye’de Kent Müzeleri,” *Ege Mimarlık*, 74: 3 (June, 2010): 17.

Figure 2.51. Yenipazar City Museum

Figure 2.52. Şereflikoçhisar City Museum

Figure 2.53. Şebinkarahisar City Museum

Figure 2.54. Mudurnu City Museum

Additionally there are also city museums in Turkey like Ödemiş İbrahim Hakkı Ayvaz City Museum and Bedia Akartürk Art Museum (2008), Elmalı Muhammet Hamdi Yazır City Museum (2013) and Niksar City Museum (2014) which only house personal objects but are still titled city museums. The statements about these museums especially Niksar and Elmalı examples are considered in terms of their contribution to tourism. In fact for Elmalı “A Tourism Brand in the Rural Area: Şehr-i Elmalı Project” is executed by West Mediterranean Development Agency (BAKA) with the support of 2011 Tourism Potential Evaluation Financial Support Program.¹⁹³

Considering the city museums in Turkey within this framework, the city museum appears to be the “venue” and the “spectacle” of the city.¹⁹⁴ Especially statements like “reviving history”, “teaching history through experiencing it” are realized as exhibitions of historical moments or spaces visualized with miniature,

¹⁹³ “BAKA’nın Desteğiyle Elmalı’ya Kent Müzesi Açıldı,” (04.08.2013) Accessed 20.12.2014 <http://baka.org.tr/writeme.php?tip=H&id=1213>

¹⁹⁴ For concepts of city, representation and spectacle Christine Boyer, *The City of Collective Memory, Its Historical Imagery and Architectural Entertainments* (Cambridge: MIT Press, 1998).

diorama or mannequins. These visualizations and other graphic exhibition techniques which aimed to grasp the visitor's attention, make the museum almost like a spectacle. Within this spectacle, the visitor meets with a range of staging from the city model to miniature, from a bathhouse bowl to a rake. This staging that removes the visitors from a concept of time and space in a way reduces the experience only to watch the show. This in turn supports the approach of perceiving and consuming the city instantly.

2.3. Concluding Remarks

In the discourse of city museums most of the discussions are about being competitive in city branding with using the local values as cultural capitals, the anxiety of the loss of the local identity with the effects of the globalization, and the concern of the lack of consciousness of urbanity and changes in urban development due to the rural-urban migration. City museum is considered as a necessity for the city as memory spaces that preserve and even define urban identity within the framework of "Cities should not forget their identity" motto.

The paranoia of the loss of identity is accompanied by the problems of the representations of culture and identity supposed to be preserved. This issue which we can also call a crisis of representation also signals a struggle for legitimacy as well. On one hand the authority over the urban space legitimizes its urban intervention through the meaning the museum represents, on the other hand the city museum also strengthens the legitimacy of the local authorities using the heading of "preservation." Beside, the museum building and its content also legitimizes the identity, sense of belonging, consciousness and history writing through representation.

On the other hand, the museum regarded as the "venue of the city" promises and represents instant urban perception almost transforming itself into an information office through the "city at a glance" approach, with its collection and exhibition methods.

This situation also brings up the concept of "spectacle" to the discussion. The museum is transformed into a spectacle with its building and exhibition. From the museum examples with a problematic approach of constructing identity through a specific part of history, to the museums that scatter daily life objects, the exhibition rationale and technique of all of them lay the groundwork of this spectacle. With all

these features the museum becomes the space for attraction, spectacle and entertainment, and yet this representative feature of the museum reveals the dilemmas of the consumption culture as well.

This approach aimed to please the visitor builds up a non-conflict narrative and produces an urban sanctity in every way. Thus the city museum itself formulates a brand identity for the city branding competition by producing “values that make the city” from the history of the city to the geography, from handicrafts to cuisine.

Considering the city museums in Turkey within this framework, it reveals that a template is formed with the statements of the actors, the content of the museums and the presentations of the content and provides a generic narrative. After all, in the example of Turkey the city museum, with the representation constrained into a single space and the meaning assigned into a single institution, signifies a stacked meaning in a stacked space.

CHAPTER 3

IDEOLOGICAL FOUNDATIONS

In 1980s as the “new museology” concept finds its place within the museology, the importance of the social role of the museums as well as the need for a more participatory and an interdisciplinary approach is emphasized; and it is underlined that with the interactive exhibitions the museums should be visitor centered spaces rather than the object centered approaches of the ‘classical museology.’¹ The reasons for this change is the questioning of the existing historical approaches in 1970s and adopting approach of history from below, narratives of the everyday life, rather than the grand narratives, thus, in a way the museums are democratized as the history is democratized.²

The city museums emerging in the rapidly globalized world of 1990s embrace this approach of New Museology. The city museums, while adopting the mission to promote the city with a narrative on daily life and to discuss the urban history with positive and negative aspects, are also concerned as providing a platform for the discussion of contemporary issues and the exchange of ideas on the urban vision with democratic participation.

As discussed in the previous chapters, regarding the examples in Turkey we see that the ideal missions of the generic framework the city museums offer significant arguments. In the discourse of city museums in Turkey, the museums are regarded as the spaces of memory that construct and promote the identity of the city, that strengthen the sense of belonging to the city with developing consciousness of urbanity and that preserve, sustain and teach history.

We can find the concepts of identity, sense of belonging and memory and the relationship of their representation to history writing and teaching since the emergence of the museum in history. Although the city museums argue that their approach to

---

¹ André Desvallées and François Mairesse, eds., *Key Concepts of Museology* (Paris: Armand Colin, 2010); Peter Vergo, ed., *The New Museology* (London: Reaktion Books, 2006); Janet Marstine, ed., *New Museum Theory and Practice: An Introduction* (MA; Oxford; Victoria: Blackwell, 2006).

² Georg G. Iggers, *Historiography in the Twentieth Century: From Scientific Objectivity to the Postmodern Challenge* (Hanover; London: Wesleyan University Press, 1997); Gaynor Kavanagh, ed., *Making Histories in Museums* (London; New York: Leicester University Press, 1999).

history differentiates them from other museums, actually the city museums act as the instruments of representation of ideologies because of this particular approach.

3.1. On the Relation of History, Identity, Memory and Ideology

History is a concept that has found a place for itself as a “necessity.” Moreover it has an existential importance. In fact a Turkish idiom states that ones who do not know their past/history cannot know their future and would disappear. So what is “our history” and how can we know or “learn” it? The documents accumulating in the archives from yesterday to today are the greatest resources for the historical research and the writings of these historians become the history that we learn. How we learn this history is more of a concern of the daily life: the school books from the beginning of our education, the ceremonies we attend, the newspaper stories, movies and TV shows, the museums we visit as tourists or monuments we take pictures with. This is because we are more likely to internalize what we learn about our history within the context of daily life and thus make it a part of our memory.

There is a significant literature that discusses how this process mentioned above is conducted ideologically, using various governmental instruments via power relations in order to strengthen the authority of the ruling power and situated within collective memory.³ Terry Eagleton, quoting from John B. Thompson, discusses this utilization of ideology while highlighting what ideology relates to: ideology “is to study the ways in

---

³ Benedict Anderson, *Imagined Communities: Reflections on the Origin and Spread of Nationalism* (London: Verso, 1991); Eric Hobsbawm and Terence Ranger, *The Invention of Tradition* (Cambridge: Cambridge University Press, 1983); Eric Hobsbawm, *Nations and Nationalism since 1780: Programme, myth, reality* (Cambridge: Cambridge University Press, 2012); Eric Hobsbawm, *Tarih Üzerine*, çev. Osman Akınhay (İstanbul: Agora Kitaplığı, 2009); Louis Althusser, *On the reproduction of capitalism: Ideology and ideological state apparatuses* (London; New York: Verso, 2014); Göran Thernorn, *İktidarın İdeolojisi ve İdeolojinin İktidarı*, translated by İrfan Cüre (Ankara: Dipnot, 2017); Sibel Bozdoğan, *Modernism and Nation Building: Turkish Architectural Culture in the Early Republic* (Seattle; London: University of Washington Press, 2001); Enzo Traverso, *Geçmiş Kullanma Klavuzu, Tarih, Bellek, Siyaset*, translated by Işık Ergüden (İstanbul: Versus, 2009); Pierre Nora, “Between Memory and History: *Les Lieux de Mémoire*”, *Representations*, Special Issue: Memory and Counter-Memory, 26 (Spring 1989): 7-24; Jan Assman, *Cultural Memory and Early Civilization: Writing, Remembrance, and Political Imagination* (Cambridge: Cambridge University Press, 2011); Paul Connerton, *How Societies Remember?* (Cambridge: Cambridge University Press, 1989); Alev Erkmen, *Geç Osmanlı Dünyasında Mimarlık ve Hafıza: Arşiv, Jübile, Abide* (İstanbul: Akın Nalça Kitapları, 2010); Esra Özyürek, ed, *Hatırladıkları ve Unuttuklarıyla Türkiye'nin Toplumsal Hafızası* (İstanbul: İletişim, 2001).

which meaning (or signification) serves to sustain relations of domination”⁴ and “has to do with *legitimizing* the power of a dominant social group or class”.⁵ Eagleton states the strategies for a process of legitimization as such:

A dominant power may legitimate itself by *promoting* beliefs and values congenial to it; *naturalizing* and *universalizing* such beliefs so as to render them self-evident and apparently inevitable; *denigrating* ideas which might challenge it; *excluding* rival forms of thought, perhaps by some unspoken but systematic logic; and *obscuring* social reality in ways convenient to itself.⁶

It is apparent that the dominant power needs to utilize certain instruments to apply these interwoven strategies. These instruments are in Althusser’s approach repressive or ideological apparatuses.⁷ According to Althusser “Repressive State Apparatuses” are bodies that have violence and enforcement mechanisms like the government, administrations, military, police force, courts and the prisons.⁸ However, as Birsen Örs states referring to Althusser, the states cannot exist purely utilizing repressive apparatuses; “to survive they also need legitimization instruments that make their existence right, valid and indispensable.”⁹ These are the “Ideological State Apparatuses” which are the religious institutions, educational institutions, political parties, unions, the press, radio-television and areas like literature, fine arts and sports.¹⁰ The reason why the Ideological State Apparatuses provide a much better legitimization of the dominant ideology lies in the ease of its saturation within society; likewise since these apparatuses impact the “consciousness” of the society,¹¹ the dominant ideology “finds the opportunity to continuously transmit its ideology to the new generations, thus legitimize the status quo.”¹²

---

⁴ John B. Thompson, *Studies in the Theory of Ideology* (Cambridge: Polity Press, 1984), p. 4; quoted by Terry Eagleton, *Ideology: An Introduction* (London; New York: Verso, 1991), p. 5.

⁵ Eagleton, *Ideology*, p. 5; emphasis in original.

⁶ Eagleton, *Ideology*, pp. 5-6; emphasis in original.

⁷ Louis Althusser, *On the reproduction of capitalism: Ideology and ideological state apparatuses* (London; New York: Verso, 2014).

⁸ Althusser, *Ideology and ideological state apparatuses*, p. 75.

⁹ H. Birsen Örs, “İdeoloji: Karmaşık Dünyayı Anlaşılır Kılmak,” in *19. Yüzyıldan 20. Yüzyıla Modern Siyasal İdeolojiler*, H. Birsen Örs, ed. (İstanbul: İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları, 2013), p. 24.

¹⁰ Althusser, *Ideology and ideological state apparatuses*, pp. 75-76.

¹¹ Althusser, *Ideology and ideological state apparatuses*, p. 157.

¹² Örs, “İdeoloji,” p. 24.

At this stage, the wish to sustain the dominant ideology in even new generations implies the instrumentalization of the Ideological State Apparatuses to dominate collective memory. Since, “it is surely the case that control of a society’s memory largely conditions the hierarchy of power.”¹³ According to sociologist Maurice Halbwachs, who has brought the concept of collective memory, memory is dependent on social conditions and these conditions are always defined by the “social framework” that formulates the memories of the individual.¹⁴ According to Jan Assman “[d]espite the fact that it is always the individual who ‘has’ memory, it is created collectively.”¹⁵ Assman also notes that Halbwachs’ theory discusses on remembering as well as forgetting: “If persons -and societies- are only able to remember what can be reconstructed as a past with the referential framework of their own present, then they will forget things that no longer have such referential framework.”¹⁶ Undoubtedly the “social framework” that defines the act of remembering and forgetting of collective memory is not solely formed by the ruling power, however the strong connection between the ruling power and collective memory does not deny the role of the ruling power in the formation of this framework. Yet, “[r]ulers usurp not only the past but also the future because they want to be remembered, and to commemorate their own deeds by monuments, ensuring that their glory will be narrated, sung, immortalized or, at the very least, recorded in archives.”¹⁷ Thus, “power legitimizes itself retrospectively and immortalizes itself prospectively.”¹⁸

Assman states that collective memory “is dependent on its bearers and it cannot be passed on arbitrarily [...] whoever shares it thereby demonstrates his membership in the group, and so it is not only bound to time and place but also to a specific identity.”¹⁹ The identity, the membership to a group brings, is “underpinned by factors that are purely symbolic” and has no existence of its own; “[it] is simply a metaphor – an

---

¹³ Paul Connerton, *How Societies Remember?* (Cambridge: Cambridge University Press, 1989), p. 2.

¹⁴ Maurice Halbwachs, *On Collective Memory*, ed. and translated by Lewis A. Coser (Chicago: University of California Press, 1992).

¹⁵ Jan Assman, *Cultural Memory and Early Civilization: Writing, Remembrance, and Political Imagination* (Cambridge: Cambridge University Press, 2011), p. 22.

¹⁶ Assman, *Cultural Memory and Early Civilization*, p. 22.

¹⁷ Assman, *Cultural Memory and Early Civilization*, p. 54.

¹⁸ Assman, *Cultural Memory and Early Civilization*, p. 54.

¹⁹ Assman, *Cultural Memory and Early Civilization*, p. 25.

imaginary construct” and as such “it has its own position in reality.”²⁰ The collective identity “comes into being through recognition by its participating individuals” and is related to their *identification*.²¹ Thus, collective identity and “we” identity is associated.²²

The process of the formation of “we” identity can be considered as a process of “*identification*” as Stuart Hall describes.²³ Hall emphasizes the necessity of the reconceptualization of identity through political and discursive practices rather than discussing it through the subject; however he does not deny the subject. This reconceptualization is the concept of identification.

Hall argues that identification, in discursive approach, is a construction and a never ending process which “operates across difference” and “requires what is left outside [of] its constitutive outside.”²⁴ Hence, “this entails the radically disturbing recognition that is only through the relation to the Other, the relation to what it is not.”²⁵

According to Hall identity is representation and he emphasizes that rather than focusing on “who we are” we must actually consider “how we have been represented.”²⁶ Hall, considering the concept of representation, argues how identity, which has a rather political significance, is constituted in relation to Other, which eventually cause exclusion of it, in order to establish the hierarchy between them, and highlights how identities are produced in specific historical and institutional sites within specific strategies and power relations.²⁷

3.1.1. Nationalism

We can say that nationalism is best common ground for the concepts like group membership, collective identity, “us”/“them” and remembering/forgetting. Actually it

---

²⁰ Assman, *Cultural Memory and Early Civilization*, p. 113.

²¹ Assman, *Cultural Memory and Early Civilization*, p. 113-114; emphasis in original.

²² Assman, *Cultural Memory and Early Civilization*, p. 113.

²³ Stuart Hall, “Who Needs Identity?” in *Questions of Cultural Identity*, Stuart Hall and Paul du Gay, eds. (London: Sage, 1996), p. 2.

²⁴ Hall, “Who Needs Identity?” pp. 2-3.

²⁵ Hall, “Who Needs Identity?” p. 4.

²⁶ Hall, “Who Needs Identity?” p. 4.

²⁷ Hall, “Who Needs Identity?”, pp. 1-17.

would be more accurate to discuss that nationalism produces these concepts ideologically and makes use of them by combining them under the title of history.

The basis of nationalism rests on the presumption of the existence of a distinctive nation/people.²⁸ As Ernest Renan also emphasizes “the essence of a nation is that all individuals have a lot in common and at the same time they all have forgotten a lot.”²⁹ Considering Renan’s argument there is an emphasis on sharing and common forgetting. The basis of the nations’ paranoia on common past and shared memory can be considered as “an implicit rule that participants in any social order must presuppose a shared memory.”³⁰ Because, “images of the past commonly legitimate a present social order,”³¹ or, societies produce the images of the past for their legitimization:

For history is the raw material for nationalist or ethnic or fundamentalist ideologies, as poppies are the raw material for heroin addiction. The past is an essential element, perhaps the essential element, in these ideologies. If there is no suitable past, it can always be invented.³²

Because “the past legitimizes” and “gives a more glorious background to a present that doesn’t have much to celebrate.”³³ The ruling power “establishes a nation and an identity through the practices and discourse; immobilizes the answers to the questions ‘who are we actually?’ and ‘how should we be?’”³⁴

According to Benedict Anderson the concept of “us” in another word “nation” is “an imagined political community- and imagined as both inherently limited and sovereign.”³⁵ Nation is “imagined” because the members of the nation would not recognize each other “yet in the minds of each lives the image of their communion.”³⁶ This is the sense of belonging and “any group that wants to consolidate itself will make

---

²⁸ İnci Özkan Kerestecioğlu, “Milliyetçilik ‘Uyuyan Güzeli Uyandıran Prens’ten Frankeştayn’ın Canavarına”, in *19. Yüzyıldan 20. Yüzyıla Modern Siyasal İdeolojiler*, H. Birsen Örs, ed., p. 314.

²⁹ Ernest Renan, “Qu’est que c’est une nation?” *Euvres Completes*, 1, p. 892; in Benedict Anderson, *Imagined Communities: Reflections on the Origin and Spread of Nationalism* (London: Verso, 2016), p. 6.

³⁰ Connerton, *How Societies Remember?*, p. 3.

³¹ Connerton, *How Societies Remember?*, p. 3.

³² Eric Hobsbawm, *Tarih Üzerine*, trs. Osman Akinhay (İstanbul: Agora Kitaplığı, 2009), p. 6; emphasis in original.

³³ Hobsbawm, *Tarih Üzerine*, p. 6.

³⁴ Tanıl Bora, *Türk Sağının Üç Hali Milliyetçilik, Muhafazakarlık, İslamcılık* (İstanbul: Birikim Kitapları, 2015), p. 13.

³⁵ Anderson, *Imagined Communities*, p. 6.

³⁶ Anderson, *Imagined Communities*, p. 6.

an effort to find and establish a base for itself, not only to provide a setting for its interactions but also symbolizes its identity and to provide points of reference for its memories.”³⁷ Group and space gain a symbolic symbiotic bond together and the framework of this symbolic bond is formed through a sense of homeland.³⁸ This is the geography that is imagined within a certain boundary. Hence Hobsbawm also emphasizes that a nation is only a social entity as long as it is associated with a certain territorial state, a nation-state otherwise there is no point in discussion nation and nationality.³⁹ Nationalist ideology argues that the nation is an everlasting phenomenon, in other words “an entity taking root in such old times of history that one cannot remember.”⁴⁰ However, this is nothing more than fiction as Ernest Gellner highlights:

Nations as a natural, God-Given way of classifying men, as an inherent though long-delayed political destiny, are a myth; nationalism, which sometimes takes pre-existing cultures and turn them into nations, sometimes invents them, and often obliterates pre-existing cultures: *That* is a reality, for better or worse, and in general an inescapable one.⁴¹

In other words nations do not come together to form a state, the state itself invents a nation.⁴² Politician Massimo d’Azeglio states this quite clearly: “We have made Italy: now we must make Italians.”⁴³ This need for an origin of the ruling power,⁴⁴ both solidifies its existence on the geography it wants to rule as well as strengthens the sense of belonging of the society it rules. In other words, the ruling power with “*national* terms [...] has grounded itself firmly in a territorial and social space.”⁴⁵ The most effective tool that proves this is history; what matters is how it is written and what it instrumentalizes.

---

³⁷ Assman, *Cultural Memory and Early Civilization*, p. 25.

³⁸ Assman, *Cultural Memory and Early Civilization*, p. 24-25.

³⁹ Eric Hobsbawm, *Nations and Nationalism since 1780: Programme, myth, reality* (Cambridge: Cambridge University Press, 2012), pp. 9-10.

⁴⁰ Kerestecioğlu, “Milliyetçilik”, s. 318.

⁴¹ Ernest Gellner, *Nations and Nationalism* (Oxford: Blackwell Publishing, 1983), p. 48-49; emphasis in original.

⁴² Hobsbawm, *Nations and Nationalism*, p. 10.

⁴³ Quoted by Eric Hobsbawm, “Mass-Producing Traditions: Europe, 1870-1914” in *The Invention of Tradition*, Eric Hobsbawm and Terence Ranger, ed. (Cambridge: Cambridge University Press, 1983), p. 267.

⁴⁴ Assman, *Cultural Memory and Early Civilization*, p. 54.

⁴⁵ Anderson, *Imagined Communities*, p. 2; emphasis in original.

Nationalism emerges in the end of the eighteenth century and accelerates in the nineteenth century.⁴⁶ This period is also the time of professionalization of history within the academic world as a scientific field.⁴⁷ In this period positivism is the leading scientific approach, Iggers states, “to be sure the postulate of an absolute objectivity and scientificity of historical knowledge is no longer accepted without reservation.”⁴⁸ The defender of this approach is Leopold von Ranke who puts his mark on history writing of the nineteenth century. The aim of Ranke is “to turn history into a rigorous science practiced by professionally trained historians.”⁴⁹ He argues that “the historian was to refrain from ‘judging the past’ and limit himself to ‘showing how things actually happened’.”⁵⁰ For the accuracy of history primary sources must be used;⁵¹ otherwise there is no reality that can be interpreted. Thus Ranke emphasizes the importance of the archive; as for him anyone who works outside an archive is nothing but an amateur.⁵² However this document based history writing inevitably focuses on the state and political history and this situation is not only because most of the documents of the period are state records. In the nineteenth century, historical research is conducted within state financed universities and institutions and “despite the academic freedom the professoriat enjoyed, the recruitment process, in which the state played a role, guaranteed a high degree of conformity.”⁵³ The historian “served definite public needs and political aims that made it important to communicate the results of its research to a public whose historical consciousness it sought to shape and who turned to the historians in search of their own historical identity.”⁵⁴ Hence history writing became increasingly ideological and “historians went into the archives to find evidence that would support their nationalistic and class preconceptions and thus give them the aura

---

⁴⁶ Anderson, *Imagined Communities*; Hobsbawm, *Nations and Nationalism*.

⁴⁷ Georg G. Iggers, *Historiography in the Twentieth Century: From Scientific Objectivity to the Postmodern Challenge* (Hanover; London: Wesleyan University Press, 1997), pp. 23-47.

⁴⁸ Iggers, *Historiography in the Twentieth Century*, p. 12.

⁴⁹ Iggers, *Historiography in the Twentieth Century*, p. 25.

⁵⁰ Iggers, *Historiography in the Twentieth Century*, p. 25.

⁵¹ Iggers, *Historiography in the Twentieth Century*, p. 25.

⁵² Peter Burke, *Fransız Tarih Devrimi Annales Okulu*, translated by Mehmet Küçük (Ankara: Doğu Batı, 2014), p. 28.

⁵³ Iggers, *Historiography in the Twentieth Century*, p. 28.

⁵⁴ Iggers, *Historiography in the Twentieth Century*, p. 23.

of scientific authority.”⁵⁵ Hobsbawm notes “the history which became part of the fund of knowledge or the ideology of nation, state or movement is not what has actually been preserved in popular memory, but what has been selected, written, pictured, popularized and institutionalized by those whose function it is to do so”⁵⁶ and the historians were less scientists and more political actors.⁵⁷ It also emphasizes how manipulative the archive can be as a basic resource of historians.

Pierre Nora notes that the archive is the memory of the modern world, that memory needs written or visual traces and the obsession with the archives of our age is born out of the wish to record these traces.⁵⁸ This recording memory, which delegates its responsibility of remembering to the archive, is the “storehouse of a material stock of what it would be impossible for us to remember, an unlimited repertoire of what might need to be recalled.”⁵⁹ In the modern age the past is preserved in this repertoire of documents and the archive reproduces the past.⁶⁰ According to Foucault the archive is not a stock where everything that has been said accumulated amorously, “they are grouped together in distinct figures, composed together in accordance with multiple relations, maintained or blurred in accordance with specific regularities” in it.⁶¹ So in a way it is a system where phenomena are formed and reformed in various relationships or occasionally grayed out and brought forward. History instrumentalizes exactly this aspect of the archive. According to Foucault “history has altered its position in relation to the document: it has taken as its primary task, not the interpretation of the document, nor the attempt to decide whether it is telling the truth or what is its expressive value, but to work on it from within and to develop it.”⁶² History, as Foucault states, “organizes the document, divides it up, distributes it, orders it, arranges it in levels, establishes series, distinguishes between what is relevant and what is not, discovers

---

⁵⁵ Iggers, *Historiography in the Twentieth Century*, p. 28.

⁵⁶ Hobsbawm, *The Invention of Tradition*, p. 13.

⁵⁷ Hobsbawm, *Tarih Üzerine*, p. 7.

⁵⁸ Pierre Nora, “Between Memory and History: *Les Lieux de Mémoire*”, *Representations*, Special Issue: Memory and Counter-Memory, 26 (Spring 1989): 13.

⁵⁹ Nora, “Between Memory and History,” p. 13.

⁶⁰ Alev Erkmen, *Geç Osmanlı Dünyasında Mimarlık ve Hafıza: Arşiv, Jübile, Abide* (İstanbul: Akın Nalça Kitapları, 2010), p. 27.

⁶¹ Michel Foucault, *The Archaeology of Knowledge*, translated by A. M. Sheridan Smith (London; New York: Routledge, 2002), p. 146.

⁶² Foucault, *The Archaeology of Knowledge*, p. 7.

elements, defines unities, describes relations.”⁶³ The document, then, “is not the fortunate tool of a history that is primarily and fundamentally memory; history is one way in which a society recognizes and develops a mass of documentation with which it is inextricably linked.”⁶⁴

The way history makes use of documents shows how the documents in the archives are organized hierarchically. The documents are grouped under certain categories to signify specific meanings, whereas the data not included in any category faces the risk of being grouped under the heading “other” and thus in time forgotten. In this way the archive establishes hegemony on what should be remembered. In other words the archive while helping what it documents to be remembered also condemns phenomena it “excludes” to be forgotten.⁶⁵ Nora notes that the archivist’s work is “the art of controlled destruction.”⁶⁶ The process that establishes the archive “starts with an inevitable choice that decides what it includes and excludes and this decision itself also inevitably politicizes the archive.”⁶⁷ As Derrida also emphasizes that “there is no political power without control of the archive, if not of memory.”⁶⁸ As the archive’s political position as an institution also appears in their definition as the “memory of the state.”⁶⁹ As Wolfgang Ernst notes, all significant changes in the internal structure of a state can be read through the changes of its archival order.⁷⁰ Archives “are political focuses that undertake the representation of continuity, centralization and legitimization of the ruling power.”⁷¹ As seen in the Rankean history writing that focuses on the archive, the archive “forms the interface of the ruling power with historical information.”⁷² This interface becomes the representation of ideologies. Like in

---

⁶³ Foucault, *The Archaeology of Knowledge*, p. 7.

⁶⁴ Foucault, *The Archaeology of Knowledge*, p. 7.

⁶⁵ Erkmen, *Geç Osmanlı Dünyasında Mimarlık ve Hafıza*, p. 27.

⁶⁶ Nora, “Between Memory and History,” p. 14.

⁶⁷ Erkmen, *Geç Osmanlı Dünyasında Mimarlık ve Hafıza*, pp. 27-28.

⁶⁸ Jacques Derrida, “Archive Fever: A Freudian Impression,” *Diacritics*, 25: 2 (Summer, 1995):11.

⁶⁹ Erkmen, *Geç Osmanlı Dünyasında Mimarlık ve Hafıza*, pp. 30-31.

⁷⁰ Wolfgang Ernst, “Archival Action: The Archives as ROM and its Political Instrumentalization under National Socialism” *History of Human Sciences*, No: 2 (1999): 15; quoted by Erkmen, *Geç Osmanlı Dünyasında Mimarlık ve Hafıza*, p. 31.

⁷¹ Erkmen, *Geç Osmanlı Dünyasında Mimarlık ve Hafıza*, p. 35

⁷² Erkmen, *Geç Osmanlı Dünyasında Mimarlık ve Hafıza*, p. 34 -35

nationalism, the national archives fulfilled this purpose as the “instruments that allow the revelation and preservation” of national memory,⁷³ likewise the libraries and museums which base on the archive.

Museums, spread in Europe beginning from the eighteenth century, are spaces where the ideas of the modern individual, nation and universe are articulated and realized together.⁷⁴ “The citizen” is nurtured in the museum and gains a sense of publicness.⁷⁵ The pioneer of this “modern museum age”, when the national, universal museums and global exhibitions spread fast, is the Louvre Museum.⁷⁶ One of the major figures designed the Louvre as the most effective political decor of the French sovereignty was Jacques Louis David who was a minister of the French Revolution and in charge of the revolutionary representation of art. David “prepared the coup that would appropriate the royal collections and academy for the French nation.”⁷⁷ David was also in charge of political demonstrations and ceremonies and he was the one who moved the focus of these ceremonies from the church and the palace to the museum. On the second year of the French Revolution, on the day when Marie-Antoinette was beheaded, the Parisians, with the museum authorities at the head, ceremonially walked to the Louvre and held a ceremony for the martyrs of the revolution. David has painted *The Death of Marat* (1793) for one of the martyrs, head of the “L’Ami du people” (The Friend of the People) gazette and he displayed this painting in the ceremony in the Louvre thus “wishes for adoption by the ‘Mother of the Republic’ Jacobins to show the patriotism in his heart and his wish was granted.”⁷⁸ With David’s ceremony the art works which were dedicated to the king for centuries now were dedicated to the public.⁷⁹ The ruling power of the public had turned Louvre which was the “mansion of the kings and the temple of arts” into a memory which destroys its meaning from

---

⁷³ Pierre Nora, *Hafıza Mekanları*, translated by Mehmet Emin Özcan (Ankara: Dost Kitabevi, 2006), pp. 154-155.

⁷⁴ Ali Artun, *Müze ve Modernlik Tarih Sahneleri-Sanat Müzeleri I* (İstanbul: İletişim, 2012), p. 155.

⁷⁵ Artun, *Müze ve Modernlik*, p. 155.

⁷⁶ Artun, *Müze ve Modernlik*, p. 156.

⁷⁷ Artun, *Müze ve Modernlik*, p. 156.

⁷⁸ Artun, *Müze ve Modernlik*, pp. 156-157.

⁷⁹ Artun, *Müze ve Modernlik*, p. 157.

interior.⁸⁰ A year before this ceremony the Minister of the Interior Roland stated to David what the museum's mission must be:

This is a national monument and no one would be deprived of the chance to enjoy it. It will leave such a mark on minds raise spirits and excite the hearts so much so that it will be one of the strongest mediums that promote the French Republic.⁸¹

In other words what was expected in a museum was “to ensure everyone internalizes their states mentally, spiritually and at their heart for patriotism.”⁸² Thus the museum “is the site of a symbolic transaction between the visitor and the state,” in this way “in the presence of the state's spirituality, the individual intensifies the bond to the state.”⁸³ Hence, “the crucial role of the museum is the hegemonic function of it over the experience of citizenship.”⁸⁴

Not long after with the rise of Napoleon, David painted *Napoléon Crossing the Alps* (1800). Moving rapidly from Jacobins to Bonapartism, David acted as Bonaparte's “dramaturg” and was closely related to “official art.”⁸⁵ Thus the Louvre and its collection were once again dedicated to the kings. After all, “states always, on demand, have a David to paint *Oath of Horatii* today, and a *Napoléon's Coronation* tomorrow.”⁸⁶

National museums form the notion of citizenship effectively not only by formulating the collection by renaming it, but also by focusing on the historical narratives. History is the representation of the past,⁸⁷ and the state has a critical role on formulating this representation by nationalizing history and historicizing the nation.⁸⁸ The most functional space for this is the national museum. National museums are spaces where the “us” identity is represented as a narrative.⁸⁹ To gather the individuals

---

⁸⁰ Nora, *Hafıza Mekanları*, p. 154.

⁸¹ Carol Duncan and Allan Wallach, “The Universal Survey Museum,” *Museum Studies: An Anthology of Contexts*, ed. Bettina Messias Carbonell (Massachusetts: Blackwell Publishing, 2004), p. 56; quoted by Artun, *Müze ve Modernlik*, p. 160.

⁸² Artun, *Müze ve Modernlik*, p. 160.

⁸³ Duncan; Wallach, “The Universal Survey Museum,” p. 59; in Artun, *Müze ve Modernlik*, p.160

⁸⁴ Duncan; Wallach, “The Universal Survey Museum,” p. 59; in Artun, *Müze ve Modernlik*, p.160

⁸⁵ Artun, *Müze ve Modernlik*, p. 157.

⁸⁶ Roger Chartier, *The Cultural Origins of the French Revolution*, trans. Lydia G. Cochrane (Durham: Duke University Press, 1991), p. 225; in Artun, *Müze ve Modernlik*, p. 157.

⁸⁷ Nora, “Between Memory and History,” p. 8.

⁸⁸ Tony Bennett, *The Birth of the Museum: History, Theory, Politics* (London; New York: Routledge, 1995), p. 141.

under the identity as a citizen and encourage them to connect with the homeland is essential for nation states.⁹⁰

Anatolian Civilizations Museum in this way is important to connect the ancient history of the Turkish identity and the Anatolian geography with the notion of homeland.

Early Republican period was the era “to show the world how the country was succeeding in shaking off its ‘oriental malaise’ (*şarklılıktan kurtulmak*) and beginning to participate in contemporary civilization (*asrileşmek*).”⁹¹ The motto “New against the old” left its mark on this period.⁹² Yet, declaring Ankara as the new capital of the Turkish republic was “a dramatic historical decision to distance the new regime from its Ottoman past.”⁹³ In this way the Anatolian Civilizations Museum formulated its narrative to support the Turkish History Thesis (1932) conducted by the Turkish Historical Society. Turkish history thesis hypothesized that “as a consequence of droughts and wars in prehistoric times, Turks had migrated to India, China, Mesopotamia, Anatolia, and crossing the Ural Mountains, into Europe” with “carrying their civilization and disseminating it to diverse peoples.”⁹⁴ In that point of view “the first indigenous people of Anatolia, the Hittites, were in fact ancestors of Turks.”⁹⁵

Parallel to this approach, there is a historical narrative in the Anatolian Civilization Museum from Paleolithic period to the modern based on archaeological evidence and thus the museum becomes a tool “that produces a ‘territorial kinship’ through a relationship of land and culture.”⁹⁶ The museum, which considers the Anatolian culture from the past to today “as a chain of civilization tied by a cultural essence” and “locates the concept of civilization in state tradition and urbanization and defines the framework of the collective memory with national borders by displaying

---

⁸⁹ Bennett, *The Birth of the Museum*, pp. 177-209.

⁹⁰ Bora, *Türk Sağının Üç Hali*, pp. 28-34; 46-47.

⁹¹ Bozdoğan, *Modernism and Nation Building*, p. 58; emphasis in original.

⁹² Bozdoğan, *Modernism and Nation Building*, pp. 62-80.

⁹³ Bozdoğan, *Modernism and Nation Building*, p. 67.

⁹⁴ Bozdoğan, *Modernism and Nation Building*, p. 243.

⁹⁵ Bozdoğan, *Modernism and Nation Building*, p. 243.

⁹⁶ Aslı Gür, “Üç Boyutlu Öyküler: Türkiyeli Ziyaretçilerin Gözünden Anadolu Medeniyetleri Müzesi ve Temsil Ettiği Ulusal Kimlik,” in *Hatırladıklarıyla ve Unuttuklarıyla Türkiye'nin Toplumsal Hafızası*, Esra Özyürek, ed. (İstanbul: İletişim, 2012), p. 222.

pieces from every civilization of Anatolia from the cavemen to the Ottomans.”⁹⁷ Thus it serves “the mystification of the geographic and cultural material of Anatolia with a national point of view” and the glorification of it as “the abstract space of Turk’s epic resurrection” by approaching it as “the homeland.”⁹⁸

According to Hobsbawm, nations “exist not only as functions of a particular kind of territorial state or the aspiration to establish one [...] but also in the context of a particular stage of technological and economic development.”⁹⁹ Thus “nations and their associated phenomena must therefore be analysed in terms of political, technical, administrative, economic and other conditions and requirements.”¹⁰⁰ In the formation process of nations the state is the ruler of both the society and the national economy. The period when nationalism was at the forefront in world history is also the time when colonialism was at its peak. Hence there were also certain instruments needed to economically legitimize colonialism. The basis of colonialism is the discourse of the “them” and the content of this discourse is who is represented by whom through attributing which characteristics.¹⁰¹ And museums in this way build both “us” and formulate “them” aiding this legitimization. Museums combine the linear and evolutionary history writing of nineteenth century with a taxonomic system inherited from the Age of Enlightenment to define the concepts of “us” and “them” hierarchically with “primitive” and “modern.”¹⁰²

Bennett calls the nineteenth century museum as a “backteller” and “narrative machinery”.¹⁰³ According to him “in the newly fashioned deep-times of geology, archaeology and paleontology, new objects of knowledge were ushered forth into the sphere of scientific visibility” and “the museum conferred a public visibility on these objects of knowledge.”¹⁰⁴ The museum was where “these new pasts were organized into

---

⁹⁷ Gür, “Üç Boyutlu Öyküler,” p. 223.

⁹⁸ Bora, *Türk Sağının Üç Hali*, p. 46.

⁹⁹ Hobsbawm, *Nations and Nationalism*, p. 10.

¹⁰⁰ Hobsbawm, *Nations and Nationalism*, p. 10.

¹⁰¹ James Duncan, “Sites of Representation, Place time and the discourse of the Other,” in *Place/ Culture/ Representation*, James Duncan and David Ley, eds. (London; New York: Routledge, 1993), p.43.

¹⁰² Duncan, “Sites of Representation,” p. 42.

¹⁰³ Bennett, *The Birth of the Museum*, p. 178.

¹⁰⁴ Bennett, *The Birth of the Museum*, p. 178.

a narrative machinery through which, by means of the techniques of backward construction, they linked together in sequences leading from the beginnings of time to the present.”¹⁰⁵

Kevin Walsh states that “such representations implied a control over the past through an emphasis on the linear, didactic narrative, supported by the use of the object, which had been appropriated and placed in an artificial context of the curator’s choosing.”¹⁰⁶ This type of display, Walsh states, does not allow criticism because they offer a “removed and *distanced* context.”¹⁰⁷ In this way, “museums attempt to ‘freeze’ time, and almost permit the visitor to stand back and consider ‘the past before them’.”¹⁰⁸ Walsh emphasizes that “this is the power of the gaze, an ability to observe, name and order, and thus control.”¹⁰⁹

Bennett states “the museum’s formation needs also to be viewed in relation to the development of a range of collateral cultural institutions.”¹¹⁰ According to him libraries, public gardens, exhibitions and fair grounds are interrelated with the development of the museum. He claims that “each of these institutions is involved in the practice of ‘showing and telling’: that is, of exhibiting artefacts and/or persons in a manner calculated to embody and communicate specific cultural meanings and values.”¹¹¹

The world fairs in particular were one of the prominent spaces of showing and telling the ideological attributions of culture. The idea of the European progress crystallized in these expositions and the other cultures were displayed as spectacles.

For industrial progress and to determine their own place, Europeans named themselves as ‘us’ and the Non-Europeans as ‘them’ and this distinction “made that culture hegemonic both in and outside Europe: the idea of European identity as a superior one in comparison with all the Non-European peoples and cultures.”¹¹² So

---

¹⁰⁵ Bennett, *The Birth of the Museum*, p. 179.

¹⁰⁶ Kevin Walsh, *The representation of the past: museums and heritage in the post-modern world* (London; New York: Routledge, 2002), p. 32.

¹⁰⁷ Walsh, *The representation of the past*, p. 32; emphasis in original.

¹⁰⁸ Walsh, *The representation of the past*, p. 32.

¹⁰⁹ Walsh, *The representation of the past*, p. 32.

¹¹⁰ Bennett, *The Birth of the Museum*, p. 6.

¹¹¹ Bennett, *The Birth of the Museum*, p. 6.

¹¹² Edward W. Said, *Orientalism* (New York: Vintage Books, 1979), p. 7.

'them', the "colonized peoples had to be proved barbarous to justify their colonization."¹¹³ "World fairs were idealized platforms where cultures could be encapsulated visually through artifacts and arts but also, more prominently, through architecture."¹¹⁴

For instance in the 1878 and 1889 expositions the colonial sections established exotic conventions for pavilions, decorative programs, entertainment sections, landscaping, exhibits and native displays.¹¹⁵ In these years for the exhibition of 'Rue des Nations' each nation constructed a façade for the display, "which had 'all the beauty and interest of the individual countries' architectural styles."¹¹⁶ All of these attempts were for the "search for a cultural image".¹¹⁷ Architecture "as a complex response to the geographic and cultural environment, served as one of the chief indicators of the 'advancement' of a society, a kind of précis of evolutionary development."¹¹⁸ It was "manipulated to summarize cultures and nations visually" and that "architectural representation is never pure and is always coloured by power relations."¹¹⁹

According to Anderson "for museums, and the museumizing imagination, are both profoundly political."¹²⁰ Through restoration the monumentalization/musealization of the archaeological remains in colonized countries shows how political this process is. Actually what makes this process political is not just the restoration works. These monuments are marked in maps prepared for public education and archaeological restorations and traditional literature that followed were published by state support. Thus the official ideological program claimed the colonized native people were not from the same race who built these monuments, or that the natives were in a state of decay long way from accomplishing their ancestors' success. With this approach, the monuments that are rebuilt "juxtaposed with the surrounding rural poverty, said to the

---

¹¹³ Patricia A. Morton, *Hybrid Modernities: Architecture and Representation at the 1931 Colonial Exposition, Paris* (London: The MIT Press, 2000), p. 179.

¹¹⁴ Zeynep Çelik, *Displaying the Orient, Architecture of Islam at Nineteenth-Century World's Fairs* (Berkeley, Los Angeles, Oxford: University of California Press, 1993), p. 11.

¹¹⁵ Morton, *Hybrid Modernities*, p. 177.

¹¹⁶ John Allwood, *The Great Exhibitions* (London: Studio Vista, 1977), p. 59.

¹¹⁷ Çelik, *Displaying the Orient*, p. 9.

¹¹⁸ Morton, *Hybrid Modernities*, p. 180.

¹¹⁹ Çelik, *Displaying the Orient*, p. 195.

¹²⁰ Anderson, *Imagined Communities*, p. 178.

natives: Our very presence shows that you have always been, or have long become, incapable of either greatness or self-rule.”¹²¹

Even when the colonized people rebelled the colonizing power could turn this situation into legitimization; like the case of India. Like every colonial power the British argued that the Indians were incapable of ruling themselves and claimed that they could only develop by British education.¹²² In mid-nineteenth century the Indian people uprising and the British forces suppressed this mutiny of these “disloyal Indians” that opposed the established order.¹²³ This conflict resulted in the reconsideration of the relationship between the rulers and the ruled. The locations where important events happened for the British were revisited as a regular Mutiny pilgrimage.¹²⁴ Monuments, tombstones, inscriptions stated the self-sacrifice of the English martyrdom and sanctified the British rule in India.¹²⁵ In other words, “the Mutiny was seen as a heroic myth embodying and expressing their central values which explained their rule in India to themselves - sacrifice, duty, fortitude; above all it symbolized the ultimate triumph over those Indians who had threatened properly constituted authority and order.”¹²⁶

The mutiny and the process afterwards illuminate the three overlapping types of invention of traditions Hobsbawm discusses. According to Hobsbawm invented traditions are processes of “routinization and bureaucratization” that allow “establishing or symbolizing social cohesion or the membership of groups, those establishing or legitimizing institutions, status or relations of authority, those whose main purpose was socialization, the inculcation of beliefs, value systems and conventions of behavior.”¹²⁷ The British symbolize their losses after the conflict as “martyrs”, monumentalize the graves and create a regular visiting ritual to strengthen their own group membership within this framework of “self-sacrifice” and also placed the “duty” to be in India as a ritual within collective memory. Most importantly they have declared the Indian people as a threat within the framework of “us” and “them”, alienating them in the land they

---

¹²¹ Anderson, *Imagined Communities*, p. 181.

¹²² Bernard S. Cohn, “Representing Authority in Victorian India” in, *The Invention of Tradition*, Hobsbawm and Ranger, ed, p. 167.

¹²³ Cohn, “Representing Authority in Victorian India” p. 178.

¹²⁴ Cohn, “Representing Authority in Victorian India” p. 179.

¹²⁵ Cohn, “Representing Authority in Victorian India” p. 179.

¹²⁶ Cohn, “Representing Authority in Victorian India” p. 179.

¹²⁷ Hobsbawm, *The Invention of Tradition*, pp. 3; 9.

live in and thus consolidating the legitimacy of their authority. As connecting “them” with the concepts of alien and threat strengthens the group membership that “us” identity brings and “if the foreigners with their knavish tricks did not exist, it would be necessary to invent them.”¹²⁸

Like in India example, the concept of martyrdom is one of the elements that consolidate group membership. Memory of the dead allows “establishing the community” and “link with them consolidate identity.”¹²⁹ And this bond with particular names “always entails some sort of socio-political integration” and in a way monuments become “identity providers for the survivors.”¹³⁰

The monuments to the Unknown Soldier as Anderson calls them are one of the best elements to express this bond. It does not matter whether there is anyone in the tomb; what matters is the national symbolism attributed to that monument.¹³¹ Public monuments are among the “mass-producing traditions” of the nineteenth century as Hobsbawm terms it.¹³² This tradition functions almost like “statuomania” consolidates the image of the ruling power and “the past patriotism finds value in.”¹³³

Commemorative ceremonies organized with a focus on the monuments or festivals held to celebrate a special day are invented traditions that strengthen group identity. In fact “rites are felt by those who observe them to be obligatory, even if not unconditionally” and “the interference with act that are endowed with ritual values” is unacceptable.¹³⁴ Ritual “refer to ‘rule-governed activity of a symbolic character which draws the attention of its participants to objects of thought and feeling which they hold to be of special significance’.”¹³⁵ Most of the time these rules or the symbols they contain reference a past; in a way “they are responses to novel situations which take the

---

¹²⁸ Hobsbawm, *Nations and Nationalism*, pp. 170; 174.

¹²⁹ Assman, *Cultural Memory and Early Civilization*, p. 44.

¹³⁰ Assman, *Cultural Memory and Early Civilization*, p. 44.

¹³¹ Anderson, *Imagined Communities*, p. 9.

¹³² Hobsbawm, “Mass-Producing Traditions: Europe, 1870-1914,” in *The Invention of Tradition*, pp. 305-356.

¹³³ For discussions on *statuomanie, statuomania*: Maurice Agulhon, “La Statuomanie et l’Histoire”, *Ethnologie Française*, No: 2/3 (1978): 145-172; William Cohen, “Symbols of Power: Statues in Nineteenth Century Provincial France”, *Comparative Studies in Society and History*, No: 31 (1998): 497-513; Hobsbawm, “Mass-Producing Traditions”, p. 315.

¹³⁴ Connerton, *How Societies Remember?*, p. 44.

¹³⁵ Steven Lukes, “Political Ritual and Social Integration,” *Sociology*, 9 (1975):289-308; in Connerton, *How Societies Remember?*, p. 44.

form of reference to old situations, or which establish their own past by quasi-obligatory repetition.”¹³⁶

The ceremonies on the late Ottoman period are interesting examples in this topic. As an invented tradition the Jubilee ceremonies of the Abdulhamid II were a first.¹³⁷ A few months before the opening of the 1893 Chicago World Fair, the fair administration decided to designate a day for the national holiday of every participating country and to demonstrate these symbolic celebrations in that days.¹³⁸ Fahri Bey, who was in charge of the Ottoman exhibition, asked the Palace which day and which events would be appropriate for a Ottoman national holiday and the answer was that the Ottoman national holiday to be on 31 August, the anniversary of Abdulhamid II's enthronement.¹³⁹ On the celebration day an inscription of “Long Live my Padishah!” would be illuminated, the *Mızıka-i Hümayün* (Imperial Band) would play *Hamidiye* March with fireworks show and there would be a feast for the representatives of the other countries.¹⁴⁰ These preparations show the effort to “consolidate the legitimacy of the traditional form of rule and the existence of the Ottoman state trying to articulate itself in the late nineteenth century modern world in the international stage.”¹⁴¹ Matching this national holiday, which would be celebrated in the Ottoman lands during the rule of Abdulhamid II lasting more than thirty years, with the day of enthronement of Abdulhamid represented him “like the old sultans” and thus he was embraced by the public as “reviving the procedures of his ancestors” (*ecdadının usulünü ihya buyurmak*).¹⁴² During the celebrations roads and houses were illuminated in various counties of the Ottoman State, squares were decorated with arches with the *tughra* (signature) of the Sultan, the newspapers printed “Long Live my Padishah” headings, bands played the *Hamidiye* march and various monuments were erected to

---

¹³⁶ Hobsbawm, *The Invention of Tradition*, p. 1.

¹³⁷ Erkmen, “Osmanlı Jübileleri: Bir Bayramın İcadı”, pp. 76-118, in Erkmen, *Geç Osmanlı Dünyasında Mimarlık ve Hafıza*.

¹³⁸ Erkmen, *Geç Osmanlı Dünyasında Mimarlık ve Hafıza*, p. 77.

¹³⁹ Erkmen, *Geç Osmanlı Dünyasında Mimarlık ve Hafıza*, p. 77.

¹⁴⁰ Erkmen, *Geç Osmanlı Dünyasında Mimarlık ve Hafıza*, p. 77.

¹⁴¹ Erkmen, *Geç Osmanlı Dünyasında Mimarlık ve Hafıza*, p. 78.

¹⁴² Hasan Karateke, *Padişahım Çok Yaşa! Osmanlı Devleti'nin Son Yüzyılında Merasimler*, (İstanbul: Kitap Yayınevi, 2004); quoted by Erkmen, *Geç Osmanlı Dünyasında Mimarlık ve Hafıza*, pp. 90-91.

commemorate this day.¹⁴³ One of the most interesting monuments at this time is the *Hamidiye* fountains. Fountains, have an important place in collective memory, are instrumentalized for the Ottoman people as a new representation, “a legitimization tool of circulating monumental image.”¹⁴⁴ In a way the fountain as an old use is used in the construction of newly invented traditions.¹⁴⁵ These all work as “reminder images” and work as the “visual confirmation” of the sovereignty of the Sultan that constantly reminds people the power of the Sultan and his “ubiquitous presence everywhere.”¹⁴⁶

With the declaration of the *II. Meşrutiyet* (Second Constitutional Era) in 23 July 1908 Abdulhamid II is deposed and Mehmed V who was known as the “independent sultan of an independent nation” took his place.¹⁴⁷ The first anniversary of the declaration of the Constitution was celebrated as the “Ottoman Festival”. The newspapers call “every ‘*Ottoman citizen*’ to celebrate this ‘*biggest, most sacred, most lofty*’ festival to commemorate, ‘*the heroes who have sacrificed themselves for homeland*’”.¹⁴⁸ This festival also known as “Independence Festival” and “Constitutional Monarchy Festival” was the first of the celebrations the constitutional monarchy invented and all these celebrations helped to build a new public sphere on the road to transform Ottoman society into the “Ottoman nation”.¹⁴⁹ However as Erkmen terms it these festivals have created a “*déjà vu*” effect in the Ottoman society; as “the enthronement festival of the Abdulhamid II and the Independence Festivals of the Second Constitutional Era were celebrated in almost exactly the same way and a tradition of anniversaries was formed that kept its continuity between the two periods.”¹⁵⁰ This is in a way to reinterpret a tradition through “social habit-memory,”¹⁵¹

---

¹⁴³ Erkmen, *Geç Osmanlı Dünyasında Mimarlık ve Hafıza*, pp. 76-236.

¹⁴⁴ Erkmen, *Geç Osmanlı Dünyasında Mimarlık ve Hafıza*, p.. 227.

¹⁴⁵ Hobsbawm, *The Invention of Tradition*, p. 5.

¹⁴⁶ Erkmen, *Geç Osmanlı Dünyasında Mimarlık ve Hafıza*, pp. 180, 184.

¹⁴⁷ Erkmen, *Geç Osmanlı Dünyasında Mimarlık ve Hafıza*, p. 241.

¹⁴⁸ Erkmen, *Geç Osmanlı Dünyasında Mimarlık ve Hafıza*, p.. 239; emphasis in original

¹⁴⁹ Erkmen, *Geç Osmanlı Dünyasında Mimarlık ve Hafıza*, pp. 239-240.

¹⁵⁰ Erkmen, *Geç Osmanlı Dünyasında Mimarlık ve Hafıza*, p.. 243; emphasis in original

¹⁵¹ For “habit-memory” and “social habit-memory” see Connerton, *How Societies Remember?*, pp. 23-40.

like in the case of the continuity of the traditions of the “Independence Festival” of the constitutional monarchy after the declaration of the Republic.¹⁵²

These festivals tied to a specific calendar, regardless of their content, represent “collectively experienced time” and thus embedded into the collective memory.¹⁵³ This memory tends toward spatialization, anchorages this common experience into the place.¹⁵⁴ Ultimately, invented traditions embed the sense of belonging of a society, especially the sense of citizenship, into the sense of space and time in collective memory.

As Nora terms them, these are “*lieux de mémoire*” (sites of memory); “Museums, archives, cemeteries, festivals, anniversaries, treaties, depositions, monuments, sanctuaries, fraternal orders—these are the boundary stones of another age, illusions of eternity.”¹⁵⁵ These are rituals of societies without rituals, temporary sanctities, signs of differentiation and “signs of distinction and of group membership in a society that tends to recognize individuals only as identical and equal.”¹⁵⁶ According to Nora the real reason for the existence of a site of memory is to stop time, prevent forgetting, immortalize death, and materialize the immaterial and to get the most amount of meaning from the least amount of indicators.¹⁵⁷ For him sites of memory are also sites of history.¹⁵⁸ History, like memory, is involved in as much forgetting as remembering. History, reconstructed on the past, exists through the old habits of society; and with loading these habits new meanings, empties them and causes the old meaning to be forgotten in collective memory in time. Or more relatively, history makes the events to be forgotten with ignoring them. As Renan emphasizes “getting its history wrong is part of being a nation.”¹⁵⁹ Renan discusses, the massacres in French history emphasizing that “to have already forgotten” them is a civic duty.¹⁶⁰ Ultimately remembering the

---

¹⁵² Metin Süloş, “Cumhuriyet Döneminde Hürriyet Bayramı Kutlamaları”, *Toplumsal Tarih*, No: 151 (July 2006): 72 -75; in Erkmen, *Geç Osmanlı Dünyasında Mimarlık ve Hafıza*, p. 243.

¹⁵³ Assman, *Cultural Memory and Early Civilization*, p. 24.

¹⁵⁴ Assman, *Cultural Memory and Early Civilization*, pp. 24-25.

¹⁵⁵ Nora, “*Les Lieux de Mémoire*,” p. 12.

¹⁵⁶ Nora, “*Les Lieux de Mémoire*,” p. 12.

¹⁵⁷ Nora, “*Les Lieux de Mémoire*,” p. 19.

¹⁵⁸ Nora, “*Les Lieux de Mémoire*,” p. 19.

¹⁵⁹ Ernest Renan, “Qu’est que c’est une nation?”, p. 7-8; in Hobsbawm, *Nations and Nationalism*, p. 12.

¹⁶⁰ in Anderson, *Imagined Communities*, pp. 199-200.

massacres would be contrary to the pride in the nation. As Nora states “the holy nation thus acquired a holy history; through the nation our memory continued to rest upon a sacred foundation.”¹⁶¹

According to Anderson religion serves the need to hold on to spirituality and sanctity and with the Age of Enlightenment rational thinking has moved away from serving this need.¹⁶² The concept of nation is a new thing that brings “a secular transformation of fatality into continuity, contingency into meaning.”¹⁶³ In this way religion is the cement of nationalism.¹⁶⁴ The nation is conceptualized as an everlasting phenomenon and thus the nation acquires a sacred characteristic. However, the nation is sacred as a whole; the subjects forming the nation cannot exist as individuals but must exist as a nation.¹⁶⁵ In a way, the nation is meaningful only under the umbrella of the state.¹⁶⁶

3.1.2. Conservatism and Neo-Liberalism

Nationalism easily appeals to the masses through group membership and identity. And this characteristic of nationalism is fairly convenient in co-operating with other ideologies. Conservatism is the first one of them. The paths of conservatism follow Religion, State and Authority; thus the community -or nation-, tradition and history are articulated to this path.¹⁶⁷ For conservatism, traditions and institutions created through generations have proven their rightness and operability and in this way gained legitimacy.¹⁶⁸ In a way conservatism insists on what is “essential and unchanging.”¹⁶⁹ Nation as the new equivalent of the community in the nineteenth century also represents a historical bond in conservatism and symbolizes the society not

---

¹⁶¹ Nora, “*Les Lieux de Mémoire*,” p. 11.

¹⁶² Anderson, *Imagined Communities*, pp. 7.

¹⁶³ Anderson, *Imagined Communities*, p. 7.

¹⁶⁴ Hobsbawm, *Nations and Nationalism*, p. 79.

¹⁶⁵ Bora, *Türk Sağının Üç Hali*, pp. 28-33.

¹⁶⁶ Bora, *Türk Sağının Üç Hali*, pp. 30-31.

¹⁶⁷ Bora, *Türk Sağının Üç Hali*, p. 58

¹⁶⁸ E. Zeynep Güler, “Muhafazakarlık: Kadim Geleneğin Savunusundan Faydacılığa”, in *19. Yüzyıldan 20. Yüzyıla Modern Siyasal İdeolojiler*, H. Birsen Örs, ed., p. 117.

¹⁶⁹ Bora, *Türk Sağının Üç Hali*, p. 55

the individual; thus the state is the assurance of the integrity of the nation.¹⁷⁰ The State authority itself is in this way a source of stability, safety and legitimacy.¹⁷¹ Conservatism uses history also as “a tautological source of explanation for all these values and their paths.”¹⁷²

As much as conservatism is insistent on the essential and unchanging phenomena, the fact that it can “instrumentalize a new consistency” against historical and social changes shows its “practical-pragmatic” approach.¹⁷³ Hence, as the disappointment after the world wars in the twentieth century strengthened the criticism against modernism, liberalism and rationalism, this reaction gained the conservative approach new strength.¹⁷⁴ Conservatism gains a more “constructive” nature and became a way of “social engineering,”¹⁷⁵ then embarks on reconstructing the lost values through politics.¹⁷⁶ As Moeller van der Bruck calls: “Conservatism is to create values worth conserving.”¹⁷⁷

The aftermath of World War II is a period of spreading capitalism economically and at the same time, is an era that technological development well adopted by the conservative ideology.¹⁷⁸ Conservatism in this way go along with capitalism economically and technologically while finding it difficult to resist “the consumption culture that threatened its own cultural values, social discipline and creativity.”¹⁷⁹ This process is in a way the herald of Neo-Conservatism. According to Bora the most important characteristic of Neo-Conservatism is welding conservatism and liberalism. As Bora notes the central thesis of “liberal-Conservatism” is that “modern liberal societies cannot be deprived of their values, cultural identities, if they are they would degenerate and collapse; freedom, progress and creativity liberalism brings can only

---

¹⁷⁰ Bora, *Türk Sağının Üç Hali*, p. 59

¹⁷¹ Bora, *Türk Sağının Üç Hali*, p. 59- 60

¹⁷² Bora, *Türk Sağının Üç Hali*, p. 60

¹⁷³ Bora, *Türk Sağının Üç Hali*, p. 55

¹⁷⁴ Güler, “Muhafazakarlık”, p. 146.

¹⁷⁵ Bora, *Türk Sağının Üç Hali*, p. 66-67.

¹⁷⁶ Güler, “Muhafazakarlık”, p. 146.

¹⁷⁷ Quoted by Bora, *Türk Sağının Üç Hali*, p. 67

¹⁷⁸ Bora, *Türk Sağının Üç Hali*, p. 68

¹⁷⁹ Bora, *Türk Sağının Üç Hali*, p. 69

continue to exist if the society preserves certain values.”¹⁸⁰ The critical point of this weld of conservatism and liberalism is the state; neo-liberalism economically weakens state power by supporting private entrepreneurship which also weakens the legitimacy of the state as the “absolute authority” and new conservatism tries to cover the lack of authority and social discipline with motifs like religion, education, family, neighborliness, localness and cultural values.¹⁸¹

The last quarter of the twentieth century especially after 1980 is the period of the rise of Neo-Conservatism. The period of Ronald Reagan in USA and Margaret Thatcher in England is a time of political expansion with neo-liberal politics in the economic field; privatization and successes gained are not only economic and political victories but at the same time cultural and intellectual victories.¹⁸²

The Turkey of 1980s is a period when Turgut Özal lefts his mark after the 12 September 1980 coup d'état. Özal is the executor of the economic decision packet of the September 12 regime which paves the way to a “truly capitalized” economy of Turkey “ridding it from etatist-protectionist forms and to be included in the global capitalist economy.”¹⁸³ Özal accepts the idea of free movement economy and lays the foundation of “the sovereignty of *ideology of economics* in Turkey.”¹⁸⁴ In fact for Özal even Nationalism is not to boast about the history but to boast about the accomplishments of the society; his question of “Can you compete with the world?” is a sign of his encouragement of openness to the world and global competition.¹⁸⁵

Globalization as a political discourse while preparing the basis for the legitimization of neo-liberal economical politics also gains new meanings by the statements of the distinguished political figures like “opening the doors to the world”, “removing obstacles” and “uniting with the world.”¹⁸⁶ The cultural, social and economic projects of the state, for the integration to the world, directly shape the lebensraum of all

---

¹⁸⁰ Bora, *Türk Sağının Üç Hali*, p. 69.

¹⁸¹ Bora, *Türk Sağının Üç Hali*, p. 70; Güler, “Muhafazakarlık”, pp. 146, 147, 152.

¹⁸² Güler, “Muhafazakarlık”, p. 152.

¹⁸³ Tanıl Bora, *Cereyanlar Türkiye’de Siyasî İdeolojiler* (İstanbul: İletişim, 2017), p. 550; emphasis in original.

¹⁸⁴ Bora, *Cereyanlar*, pp. 550 -551; emphasis in original.

¹⁸⁵ Bora, *Cereyanlar*, p. 552.

¹⁸⁶ Ayşe Öncü and Petra Weyland, “Giriş: Küreselleşen Kentlerde Yaşam Alanı ve Toplumsal Kimlik Mücadeleleri”, in *Mekan, Kültür, İktidar: Küreselleşen Kentlerde Yeni Kimlikler*, Ayşe Öncü and Petra Weyland, eds, trs. Leyla Şimşek ve Nilgün Uygun (İstanbul: İletişim, 2005), pp. 28-29.

groups in the society.¹⁸⁷ In a way neo-liberal approach increases the interest of the states on the cities; and cities and regions are defined as “milieu” and “medium” where the social and political objectives are met.¹⁸⁸ In other words, in the struggles of power over the metropolitan areas the state appears to be the most important social actor.¹⁸⁹

As the cities come to the forefront they become the window of the country that opens to the world and in a way the cities become the representation of the country. In 1980s the Turkish government attempts to create a global metropolis to be the “showcase of Turkey” alongside with the policies to open up to foreign markets.¹⁹⁰ Istanbul is the equivalent of this; and a series of transformation-destruction projects to “take the magnificent Istanbul of the past to the future” is held.¹⁹¹ The surroundings of historic buildings are cleared out of ruinous buildings, the old timber buildings are reconstructed in eye catching colors and approximately 30.000 buildings around Haliç are destroyed. As a result of these “renewal” works that largely destroy the nineteenth century texture of the city “‘historical’ spaces which have never existed in the past - clean, well-kept, tidy-” are formed.¹⁹² Thus in the beginning of the 1990s Istanbul gains a suitable appearance for the Turkish economy opening out and at the same time the “city’s glorious history” is redecorated for the service of global tourism industry.¹⁹³

This period is also when the negotiations to join the European Union starts. Turkey’s approach of cultural identity is both modern and referencing the West, and also tied to its Ottoman past. Turkey is the bridge between East and the West and geographically Istanbul is the symbol of it.

Istanbul symbolizes both this cultural identity and the economic progress and after the 80s this economic progress also brings waves of migration with it. The class that self-defines as urbanite cannot identify the rural immigrants with the urban culture

---

¹⁸⁷ Öncü and Weyland, “Giriş”, p. 29.

¹⁸⁸ Ayda Eraydın, “Girişimci Devlet, Otoriterleşen Populizm: Neoliberalizmin Yeni Evresinde Devletin Yeni Davranış Kalıpları,” in *KBAM 3. Kentsel ve Bölgesel Araştırmalar Sempozyumu, ‘Kent Bölgeler, Metropoliten Alanlar ve Büyükşehirler: Değişen Dinamikler ve Sorunlar’*, (Ankara, 2012), p. 19.

¹⁸⁹ Öncü and Weyland, “Giriş”, p. 29.

¹⁹⁰ Öncü and Weyland, “Giriş”, p. 30.

¹⁹¹ Ayşe Öncü, “‘İdealinizdeki Ev’ Mitolojisi Kültürel Sınırları Aşarak İstanbul’a Ulaştı”, in *Mekan, Kültür, İktidar: Küreselleşen Kentlerde Yeni Kimlikler*, Ayşe Öncü and Petra Weyland, eds, p. 86.

¹⁹² Öncü, “İdealinizdeki Ev,” pp. 86-87.

¹⁹³ Öncü, “İdealinizdeki Ev,” p. 87.

and identity, thus the immigrants produce their own sense of belonging from the music to their living spaces; and yet the city becomes the stage of both spatial and cultural discriminations.¹⁹⁴

The spatial discrimination of the cities in 1990s ends with the abandonment of the historical urban centers both because of insufficient infrastructure and superstructure as well as socio-political reasons and consequently a transformation focused on destruction starts in these areas designated as wreckage areas.¹⁹⁵ Consequently preservation efforts intensify with a concern of loss of identity and like in the Safranbolu example the foundation is laid for the motivation to create an urban identity through cultural heritage.¹⁹⁶

In the 2000s, like in Özal period, economic progress is at the forefront; economic rational “is developed as an instrumental enrichment directed to keeping up in a hostile world becoming a ‘value’.”¹⁹⁷ The small scale rural capital that is the backbone of this process is known as “Anatolian Tigers” and the development of these cities to integrate with global markets is encouraged.¹⁹⁸ In fact this progress is accepted with the liberal-conservative comment that “the cure of modernism that would revitalize [...] authentic-national culture is found, finally, in the economic way.”¹⁹⁹ For this revitalization ruling authority focuses on to designate the characteristics of the city and to form a “city brand”.²⁰⁰ In a way, the “local” becomes the “value” from its economy to the culture.

---

¹⁹⁴ Öncü, “İdealinizdeki Ev,” pp. 85-103; İlhan Tekeli, “Türkiye’de Kentlerdeki Kültürel Oluşum Üzerine Düşünceler”, in *Kent, Kentli Hakları, Kentleşme ve Kentsel Dönüşüm*, İlhan Tekeli (İstanbul: Tarih Vakfı Yurt, 2011), pp. 163-169.

¹⁹⁵ Zeynep Eres, “Doğal Çevre, Kültürel Miras ve Kentsel Kimlik” in *Yerel Yönetimler, Kentleşme ve Demokrasi Sempozyumu, 23-24 Ocak 2014* (Ankara: TMMOB Mimarlar Odası, 2015), pp. 157-169.

¹⁹⁶ Eres, “Doğal Çevre, Kültürel Miras ve Kentsel Kimlik”, pp. 157-169.

¹⁹⁷ Bora, *Cereyanlar*, p. 561.

¹⁹⁸ Bora, *Cereyanlar*, p. 561; Tahire Erman, “Küresel ve Yerel Dinamikler Altında ‘Anadolu Kapları’ Kentleri”, *İdealkent Kent Araştırmaları Dergisi*, 8 (January 2013): 50-73.

¹⁹⁹ Bora, *Cereyanlar*, p. 562.

²⁰⁰ Turkish Republic Ministry of Culture and Tourism, “Türkiye Turizm Stratejisi 2023 Eylem Planı 2007-2013” (Ankara: Turkish Republic Ministry of Culture and Tourism, 2007).

3.2. The City Museums in Turkey in the Cross-section of Nationalism, Conservatism and Neo-Liberalism

As mentioned above all these ideological approaches function through certain tools. The museum is one of the most important of these instruments. In this respect, to analyze the city museums in Turkey, it would be fruitful to discuss the museological past of Turkey on which the city museums based, through these ideological perspectives.

3.2.1. The Museological Foundations of City Museums

The cabinet of curiosities, the precursor of museums, seen first in the palace collections, is established on the collecting practices following the age of discovery, in the fifteenth century Europe as a symbol of economic power.²⁰¹ The most famous is the Palazzo Medici Riccardi. Ali Artun emphasizes that the Topkapı Palace is one of the most important cabinet of curiosities of the fifteenth century.²⁰² The collection consisting of various art pieces, objects, weapons, maps and books from the lands taken “is the symbol of the power of the ruler over the lands and cultures he rules.”²⁰³ In the Topkapı Palace not only the collection but also architecture is instrumentalized as a symbol of sovereignty. Some of the kiosks in the Palace complex are an example of this. For example the Tiled Kiosk built during the reign of Mehmed II is in the style of Persian architecture and symbolizes the conquest of Karaman; the kiosk built in the Greek style on the other hand signifies the conquest of Constantinople.²⁰⁴

As Artun highlights, one of the most sumptuous of the Topkapı collection is the weapon collection.²⁰⁵ The Hagia Irine Church that houses this collection first functions as an arsenal with the conquest of Constantinople and in time also serves as the location

---

²⁰¹ Eilean Hooper-Greenhill, *Museums and the Shaping of Knowledge* (London; New York: Routledge, 1992), pp. 23-24.

²⁰² Ali Artun, *Mümkün Olmayan Müze Müzeler Ne Gösteriyor?* (İstanbul: İletişim, 2017), p. 20.

²⁰³ Artun, *Mümkün Olmayan Müze*, p. 21.

²⁰⁴ Gülru Necipoğlu, *Architecture, Ceremonial and Power, The Topkapı Palace in the Fifteenth and Sixteenth Centuries* (New York: The Architectural History Foundation, 1991), p. 210; in Artun, *Mümkün Olmayan Müze*, p. 21.

²⁰⁵ Artun, *Mümkün Olmayan Müze*, p. 20.

where the war prizes are gathered.²⁰⁶ This space is named as *Darü'l Esliha* (the house/place of weapons) in 1730 and the valuable objects inside are officially displayed. However, there are no exhibitions in this space open to public, only important guests are allowed to see limited areas.²⁰⁷

In the *Darü'l Esliha* apart from the weapons there were also Christian Relics taken over from the Byzantine Empire with the conquest and Islamic Sacred Relics that came with the conquest of Egypt and the transition of the caliphate to the Ottoman Sultans.²⁰⁸ According to Wendy Shaw the Ottoman possession of Christian and Islamic Sacred Relics strengthens the claim for sovereignty over both societies.²⁰⁹ According to Shaw, *Darü'l Esliha* uses “a vocabulary of holy relics to speak subliminally of imperial dominion in a language appropriate for a period when historians use religion as the primary justification for political authority.”²¹⁰

The process of institutionalization of this museum occurred in the nineteenth century when the museums also spread in Europe. In 1846 *Tophane-i Amire Müşiri* (head of imperial arsenal) Ahmet Fethi Pasha decides on placing two collections of the Sultan in the rooms around the inner courtyard of Hagia Irene Church.²¹¹ These collections are *Mecmua-i Esliha-i Atika* (Old Weapons Collection) and *Mecmua-i Asar-i Atika* (Collection of Antiquities).²¹² The Old Weapons Collection includes various weapons and armor used since the foundation of the Empire; the Collection of Antiquities contains various pieces from Greek and Byzantine periods. The spatial organization of these two collections symbolizes the power of the authority and the role of the museum in history writing. The visitors are welcomed by a mannequin wearing a Janissary uniform alongside with various objects like an anvil or the drums the Janissary used. Displaying the Guild of Janissaries, which is abolished just 20 years ago, alongside with the old weapons represents that this old military order is already a

---

²⁰⁶ Wendy M. K. Shaw, *Osmanlı Müzeciliği Müzeler, Arkeoloji ve Tarihin Görselleştirilmesi*, trs. Esin Soğancılar (Istanbul: İletişim, 2015), p. 21.

²⁰⁷ Shaw, *Osmanlı Müzeciliği*, p. 23.

²⁰⁸ Shaw, *Osmanlı Müzeciliği*, p. 24.

²⁰⁹ Shaw, *Osmanlı Müzeciliği*, p. 25.

²¹⁰ Shaw, *Osmanlı Müzeciliği*, p. 25.

²¹¹ Shaw, *Osmanlı Müzeciliği*, p. 43.

²¹² Shaw, “İkili Koleksiyon: Mecmua-i Esliha-i Atika ve Mecmua-i Asar-i Atika,” in *Osmanlı Müzeciliği*, pp. 41-100.

history.²¹³ Going through the inner courtyard, Byzantine sarcophagi are displayed with the chains the Byzantine Empire used to close off the Golden Horn. According to Shaw the sarcophagi represents the death of the Byzantine Emperors and the chains in front of them, which the Ottoman Empire has managed to get through, represents the metaphorical death of the Byzantine Empire.²¹⁴ The apsis of the Church is for the most valuable weapons and coat of arms. The objects displayed here, like the jewelry of Timur, the keys of the cities under Ottoman rule or most importantly the sword of Mehmed II, symbolize both the historical process the Ottoman Empire go through and the scale of Ottoman sovereignty.²¹⁵

Later the Old Weapons Collection is separated from the Collection of Antiquities. The Collection of antiquities in Hagia Irene was named *Müze-i Hümayun* in 1869 and the first *Asar-i Atika Nizamnamesi* (Directory of Antiquities) was published in the same year.²¹⁶ This directory includes a regulation on the smuggling of archaeological pieces outside the country. Since 1780s European diplomats, travelers and “(self-proclaimed) archaeologists” have taken many archaeological finds from Ottoman lands to the museums in Europe.²¹⁷ Artun notes that the basis of the appetite for these pieces is born out of the foundation of the cultural historiography that is based on Hellenic narratives starting with the *History of Ancient Art* (1764) of Winckelmann.²¹⁸ Artun explains how the foundations of modern museology are based on these narratives and how the Ottomans attempt to relate to this museology as such:

The ancient Greek sculpture symbolizes both the start and the peak of the universal civilization moving to its ultimate goal. The Ottomans also wish to both take credit of the ancient Greek heritage as well as show that they can measure up to other enlightened dynasties of Europe by adopting the ancient wealth in their lands and exhibiting them.²¹⁹

In this process a fierce competition starts between the Ottomans and the European countries over archaeological finds and excavation sites.²²⁰ However until 1880s there is no effective preservation of the antiquities. The 1884 Directory strictly

---

²¹³ Shaw, *Osmanlı Müzeciliği*, pp. 53-59.

²¹⁴ Shaw, *Osmanlı Müzeciliği*, p. 93.

²¹⁵ Shaw, *Osmanlı Müzeciliği*, p. 50.

²¹⁶ Artun, *Mümkün Olmayan Müze*, p. 40.

²¹⁷ Edhem Eldem, “Türkiye’de Arkeoloji ve Siyaset,” *Toplumsal Tarih* 232 (April, 2013): 69.

²¹⁸ Artun, *Mümkün Olmayan Müze*, p.39.

²¹⁹ Artun, *Mümkün Olmayan Müze*, p. 39-40.

²²⁰ Shaw, *Osmanlı Müzeciliği*, pp. 78-86.

prohibits the historical artifacts smuggling in the Ottoman lands.²²¹ In this process the *Müze-i Hümayun* take back some artifacts. While before the collection is formed by the donation of the state elites, now the administrative mechanism of the state steps in.²²² *Maarif Nazırı* Safvet Pasha (Education Minister), is responsible of the institutionalization process of the museum, asks for the historical artifacts to be packed and sent to the capital in a text sent to various regions of the Empire.²²³ The fact that the Education Minister is responsible for this duty highlights the educational role of the museum.²²⁴ Yet, Edward Goold, one of the first directors of the museum, writes the following in the 1871 museum catalog dedicated to Grand Vizier Ali Pasha: “The foundation of the *Müze-i Hümayun* in Istanbul as an extension of the newly formed public education project is possibly through the clever initiative of his excellency.”²²⁵

In 1881 Osman Hamdi is appointed as the director of the museum and is afterwards responsible of the preservation of all cultural assets by founding the *Sanay-i Nefise Mektebi* (Academy of Fine Arts).²²⁶ Not only the Collection of Antiquities but also the works of painting and carving arts were very important for him.²²⁷ Through Osman Hamdi’s initiative the construction of a new museum complex starts in 1891.²²⁸ The architecture of *Müze-i Hümayun* is important because of the visual representation. The Museum building is neoclassical like the Western examples.²²⁹ The location of the museum was also critical for its visitors. The institutionalization of the museum is within the period when the Ottoman Empire is under transformation from education to administration with a concern of westernization with the Tanzimat Reforms. This process impacts the Ottoman elites at first. Therefore the newly developing museums are located near the *Bâb-ı Âli*, the administrative center of the Ottoman Empire, to be “the favorite places of the ruling elite who will welcome the new institution as their

---

²²¹ Eldem, “Türkiye’de Arkeoloji ve Siyaset,” p. 69.

²²² Shaw, *Osmanlı Müzeciliği*, p. 104.

²²³ Shaw, *Osmanlı Müzeciliği*, p. 104.

²²⁴ Shaw, *Osmanlı Müzeciliği*, p. 104.

²²⁵ in Shaw, *Osmanlı Müzeciliği*, p. 106.

²²⁶ Emre Madran, “Cumhuriyetin İlk Otuz Yılında (1920-1950) Koruma Alanının Örgütlenmesi-I,” *ODTÜ MFD* 16:1-2 (1996): 61.

²²⁷ Artun, *Mümkün Olmayan Müze*, p. 43.

²²⁸ Artun, *Mümkün Olmayan Müze*, p. 41

²²⁹ Artun, *Mümkün Olmayan Müze*, p. 50.

tastes become Europeanized.”²³⁰ Thus the administrators “strengthen their ties to the European culture through the museum right to the next door.”²³¹

Figure 3.1. *Müze-i Hümayun*
(Source: Artun, 2017)

With the impact of the Tanzimat Reforms the Museum first distances itself from Islamic references and focuses on the fine arts with *Asar-i Atika* and *Asar-i Nakşiye* Collections.²³² However, the nationalist movements in the Ottoman lands, especially Arabian nationalism, make it imperative that the religious authority of the Sultan as the Caliph to be brought forward in order to preserve the integrity of the lands.²³³ In this regard during the reign of Abdulhamid “who legitimizes the power of the Empire with religion unlike the Sultans before” the museum opens a section on Islamic art and the directory on the preservation of antiquities is revised comprising the Islamic oeuvres, in 1906.²³⁴

Considering all these processes, *Müze-i Hümayun* confronts a “representational dilemma” as Artun calls it.²³⁵ Within the colonial framework that shapes the Western museums, the museum “is glorified as the showcase of a universal civilization that

---

²³⁰ Shaw, *Osmanlı Müzeciliği*, p. 42.

²³¹ Shaw, *Osmanlı Müzeciliği*, p. 42.

²³² Artun, *Mümkün Olmayan Müze*, p. 52.

²³³ Artun, *Mümkün Olmayan Müze*, p. 52.

²³⁴ Artun, *Mümkün Olmayan Müze*, p. 52.

²³⁵ Artun, *Mümkün Olmayan Müze*, p. 51-54.

centralizes the nation it represents.”²³⁶ The Ottoman museum on the other hand struggles with the contrasts like East/West, ancient/modern, religious/secular that the colonial narrative produced.²³⁷ It attempts to represent a European centered narrative while at the same time resisting it; while trying to produce Ottoman nationalism it also struggles with other nationalisms and while glorifying Islam it also isolated its other representations.²³⁸ In a way the museum “becomes the arena of the identity crises that comes even before the radical changes the Republican period will bring.”²³⁹

When the Grand National Assembly is opened in Ankara in 1920, one of the first actions of Atatürk is to establish the *Türk Asar-i Atika Müdürlüğü* (The Turkish Directorate of Antiquities) under the Ministry of Education.²⁴⁰ The Directorate of Antiquities is responsible of the preservation of architectural pieces and archaeological sites as well as the administration of the branches of *Müze-i Hümayun* in various cities established before.²⁴¹ This directory is named *Hars Müdürlüğü* (the Directorate of Culture) a year later and expanded the responsibilities to libraries and fine arts.²⁴²

After the War of Independence, in 1922, the Minister of Education publishes *Müzeler ve Asar-i Atika Hakkında Talimat* (Instructions on Museums and Antiquities) explaining the duties and responsibilities of museum staff, providing “technical information about the collection of archaeological and ethnographic pieces and how to do inventory and preservation” and sends it all over the country.²⁴³ At the same time *Heyet’i Ilmiye* (Scientific Committee) is founded by the order of Atatürk to examine educational and cultural problems and the action plan of the committee includes also “building a National Museum in Ankara and in connection to this opening the Turkish Ethnographic Museum immediately.”²⁴⁴ In the report the committee presents a month

---

²³⁶ Artun, *Mümkün Olmayan Müze*, p. 52.

²³⁷ Artun, *Mümkün Olmayan Müze*, p. 52.

²³⁸ Artun, *Mümkün Olmayan Müze*, p. 53.

²³⁹ Artun, *Mümkün Olmayan Müze*, p. 53.

²⁴⁰ Mehmet Önder, “Atatürk ve Müzeler,” *Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi* VI: 16 (November 1989): 63.

²⁴¹ Önder, “Atatürk ve Müzeler,” p. 63.

²⁴² Önder, “Atatürk ve Müzeler,” p. 63.

²⁴³ Önder, “Atatürk ve Müzeler,” p. 64.

²⁴⁴ Önder, “Atatürk ve Müzeler,” p. 64; emphasis in original. “Ankara’da bir Milli Müze kurulması ve buna bağlı olarak Türk Etnografya Müzesi’nin hemen açılması.”

later it is mentioned that not only in Ankara but “*in appropriate centers national museums will be built in order to gather and explore the national artifacts.*”²⁴⁵

In 1924 a commission is established to work on museums and the artifacts are gathered first in a room in Istanbul in *Dar-ül Fünun*.²⁴⁶ After the abolishment of the dervish lodges and zawiyahs in 1925 the pieces from these places are also added to the archive of the ethnographic museum.²⁴⁷ Afterwards the Hungarian Turkologist Dr. Meszeras is appointed to establish the museum and the construction of the museums starts in Ankara in the Namazgah Hill. There was a cemetery in pre-Seljuk period, a madrasa in the period of Seljuk ruler Izzeddin Keykavus and a cemetery in the Ottoman period, while the hill is also used for rituals like rain prayers and religious eid prayers.²⁴⁸ In Ankara Ethnography Museum’s website, it is stated that the hill “has quite a sacred importance” and the regulations of the museum project includes the note: “as the most of the wares and pieces that will be displayed in the museum are religious and national pieces, so this building should be appropriate to its content and should take inspiration from old Turkish architecture.”²⁴⁹ The museum is opened to public in 1928 (Figure 3.2). In the museum there are local attires from various regions and several displays like crafts, Turkish coffee, bride’s room, circumcision room and Turkish bath (Figure 3.3).²⁵⁰ The museum also housed the body of Atatürk after his passing in 1938 until Anıtkabir is constructed.

Like ethnographic pieces archaeological finds are also important for the newly established Republic. The excavation sites are under the authority of foreign archeologists and there is a distinct lack of Turkish specialists on preservation, students are sent abroad to study archeology with the order of Atatürk.²⁵¹ At the same time *Türk Tarih Kurumu* (Turkish Historical Society) and *Türk Dil Kurumu* (Turkish Language

---

²⁴⁵ Önder, “Atatürk ve Müzeler,” p. 65; emphasis in original. “*Münasip merkezlerde milli müzeler vücuda getirilerek milli asarın cem ve tetkikine çalışılacaktır.*”

²⁴⁶ Ankara Etnografya Müzesi, “Etnografya Müzesi Tarihi”, accessed 08.08.2018 <http://www.etnografyamuzesi.gov.tr/>

²⁴⁷ Önder, “Atatürk ve Müzeler,” p. 68.

²⁴⁸ Ankara Etnografya Müzesi, “Etnografya Müzesi Tarihi”.

²⁴⁹ Ankara Etnografya Müzesi, “Etnografya Müzesi Tarihi”.

²⁵⁰ Canan Dural Tasouji, “Bir Hafıza Mekâni Olarak Müze: Ankara Etnografya Müzesi,” *Karadeniz Teknik Üniversitesi İletişim Araştırmaları Dergisi* (3-56): 129-142.

²⁵¹ Önder, “Atatürk ve Müzeler,” pp. 63-73.

Institution) are founded in the beginning of 1930s. Right after that *I. Türk Tarih Kongresi* (First Turkish History Congress) is organized in 1932.

Figure 3.2. Ankara Ethnography Museum
(Source: Ankara Etnografya Müzesi, 2018)

Figure 3.3. Ankara Ethnography Museum, Coppersmith and Circumcision room exhibitions
(Source: Ankara Etnografya Müzesi, 2018)

The Turkish History Thesis, as mentioned before, argues that the Turkish tribes migrating from Central Asia are the ancestors of the civilizations in Mesopotamia, Mediterranean and Europe and this thesis is passionately supported in this congress. Hasan Cemil Bey in his presentation titled “A General Look to the Origin of Aegean Civilization” argues that the Aegean, Hittite, Scythian, Sumerian and Egyptian civilizations are connected like a chain and the congress report notes that his speech is interrupted with applause when he says “the both sides of the chain were hammered in

the iron furnaces of the Altai.”²⁵² Similar narratives are supported in other sessions of the congress and there are some discussions on how this history writing will be integrated to education.²⁵³ Yet, the Minister of Education of the time is always accompanying Atatürk, while visiting various historical sites.²⁵⁴

In the same period Ministry of Education prepares a program called “Memorandum on how the Antiquities and Historical Artifacts can be utilized in classes” and it includes these notes:

- All historical artifacts in this country are the documents of the constructions and culture of the Turkish people,
- Regardless of the names given to the pieces in this country like Hittite, Phrygian Lydian, Roman, Byzantine, Ottoman, all are Turkish artifacts. The names could be useful in categorizing the periods.
- To own and preserve these documents of the ancestor is the duty of a Turk.
- The most effective measure to preserve historical artifacts and ‘Antiquities’ in this country is to arouse interest in historical pieces in every individual of the nation starting from a young age and to explain that this is a national duty.²⁵⁵

This history writing approach is not only found in schools but also in community centers (*Halkevi*) that function as local cultural centers. In a way these community centers are institutionalized to spread the ideology of the state by educating the people.²⁵⁶ Like the Hittite Museum opens in 1936 which will be later named Anatolian Civilizations Museum.

As discussed before the Anatolian Civilizations Museum has a representative feature that supports the Turkish History Thesis, keeps the Ottoman past in the background and unites the ancient civilizations in Anatolia under Turkish identity and strengthens this approach in collective memory. As Artun discusses that with this approach the early Republic attempts “to awaken a past that is based on the same roots as the civilizations that fill the universal museums of the European modernity.”²⁵⁷

---

²⁵² Hasan Cemil Bey, “Ege Medeniyetinin Menşesine Umumi Bir Bakış,” *I. Türk Tarih Kongresi*, 02-11 July 1932, Ankara, p. 201; accessed 18.08.2018
<https://drive.google.com/file/d/0B7liBn5XLsAfWgt2OThkTzBPR2c/view>

²⁵³ For the papers in the *I. Türk Tarih Kongresi*: <http://www.ttk.gov.tr/yayinlarimiz/i-turk-tarih-kongresi-02-11-temmuz-1932-ankara/>

²⁵⁴ Önder, “Atatürk ve Müzeler,” pp. 71-72.

²⁵⁵ Madran, “Cumhuriyetin İlk Otuz Yılında (1920-1950) Koruma Alanının Örgütlenmesi-I,” p.74.

²⁵⁶ On the ideological institutionalization of the Halkevi community centers: Neşe Gürallar Yeşilkaya, *Halkevleri: İdeoloji ve Mimarlık* (İstanbul: İletişim, 2003).

²⁵⁷ Artun, *Mümkün Olmayan Müze*, p. 58.

Halide Edip's point of view on articulating to this universal past and educating the people in this way offers a relatively critical approach:

They declare the earliest human culture and civilization was Turkish, the earliest human species were the Turks. I will omit the discussion whether it is really so or not. But, one can say that it is more than a sufficient compensation to offer the civilization of Ancient Greece, of the Hittites and Sumerian-Akkad to a generation whose recent past and history being taken away.²⁵⁸

In time like the branches of *Müze-i Hümayun* in various cities, both archaeological museums which refer the Hittite Museum and Ethnography Museums are established in various cities in Turkey. This is also important to spread the representation the museums offer and the ideology that produce this representation.

Another significant characteristic of the ethnography museums spreading in various cities and towns in Anatolia is that most carry the name of Atatürk and Ethnography Museum or the ones opened as Atatürk House also include ethnography exhibitions.²⁵⁹ The houses or low number of hotels Atatürk resided in Anatolia during the War of Independence and after the Republic is founded are converted into museums. In these buildings, some after 1960 and most after 1980 transformed into museum, there are objects, claimed to be used by Atatürk, such as beds, working tables, notebooks, pencils; and objects of War of Independence like weapons and uniforms; as well as the ethnography sections with various local clothing and daily life objects. The periods when these buildings are musealized signify different approaches of nationalism formulated through the image of Atatürk. Furthermore relating these museums to Atatürk shows the dominance of the official history writing. As in the studies discussing the visitor's comments in both Ankara Ethnography Museum and the Anatolian Civilizations Museum reveals that some of the visitors consider preserving these museums as protecting the legacy of Atatürk.²⁶⁰

After the active institutionalization of the Republic, while a branch of ICOM is established in Turkey in 1950s, museology continues with a focus on archaeology and

---

²⁵⁸ Halide Edip, *Conflict of East and West in Turkey* (Delhi: Jamia Press, 1935), p. 178; quoted by Artun, *Mümkün Olmayan Müze*, p. 58.

²⁵⁹ For detailed information on the Atatürk Museums: Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü, *Atatürk Evleri* (Ankara: DÖSİMM, 2007).

²⁶⁰ For related studies: Tasouji, "Bir Hafıza Mekâni Olarak Müze: Ankara Etnografya Müzesi" and Gür, "Üç Boyutlu Öyküler: Türkiyeli Ziyaretçilerin Gözünden Anadolu Medeniyetleri Müzesi ve Temsil Ettiği Ulusal Kimlik."

ethnography.²⁶¹ In the beginning of 1960s the number of museums in Turkey is 58; in 70s number raises to 87 and in the beginning of 1980s reaches 120.²⁶²

The economic leap that lefts a mark on the 80s and the attempts to integrate to the global markets generates the need for a definition of representation. On the one hand the “Anatolian Civilizations Exhibition” (1983) still supports the official history writing and the overseas promotions of the exhibition include titles like “The Spot Where Civilizations Meet: Anatolia.”²⁶³ This is the “humanist” alternative of the official history writing; Ionian Homers and Saint Paul of Tarsus are not considered as Turkish but as “our citizens.”²⁶⁴ On the other hand a history writing that glorifies the Ottoman past is formulated. “Suleiman the Magnificent” exhibition that opened in various metropolises of USA within the scope of a “Turkish Festival” named “Continuing Magnificence” in 1987-1988 is an example of this.²⁶⁵ This approach does not lose ground in 90s; and in 1996 the Kanunî Sultan Süleyman exhibition and in 1999 Ottoman Exhibition in Versailles are opened.²⁶⁶

After 1980s the number of museums in Turkey rapidly increases and the private museums have a significant role in this. With the sponsorship of companies and the collectors, various museums like industry, car, heating and lighting are opened.²⁶⁷ In the 2000s city museums also spread in Turkey under the category of private museums.²⁶⁸

3.2.2. The Conceptual Foundations of City Museums

City Museums are considered as a necessity in the literature. Supporting this, the mayors also emphasize that the city museums as being the memory/archive/venue of the

---

²⁶¹ Burçak Madran and Şebnem Önal, “Yerellikten Küreselliğe Uzanan Çizgide Tarihin Çokpaylaşımlı Vitrinleri: Müzeler ve Sunumları,” in *Müzecilikte Yeni Yaklaşımlar Küreselleşme ve Yerelleşme, Üçüncü Uluslararası Tarih Kongresi Tarih Yazımı ve Müzecilikte Yeni Yaklaşımlar: Küreselleşme ve Yerelleşme*, Kızılyaprak, Z. A; ed, (İstanbul: Tarih Vakfı, 2000), p. 181.

²⁶² Madran; Önal, “Müzeler ve Sunumları,” pp. 181-182.

²⁶³ Madran; Önal, “Müzeler ve Sunumları,” p. 183.

²⁶⁴ Artun, *Mümkün Olmayan Müze*, p. 60.

²⁶⁵ Artun, *Mümkün Olmayan Müze*, p. 60.

²⁶⁶ Madran; Önal, “Müzeler ve Sunumları,” p. 183.

²⁶⁷ Madran; Önal, “Müzeler ve Sunumları,” p. 183.

²⁶⁸ For the list of the private museums dated to 24 July 2018:
<http://www.kulturvarliklari.gov.tr/TR,135633/ozel-muzeler.html>

city preserve local values, establish urban identity, form a sense of urbanity and promote the city to the world; thus they are a necessity for the city.

Local administrations relate the issue of global promotion with city branding and the city museums are the spaces to promote these brands. In museums every aspect of the city from its history to local products is interpreted as brands of the city. In fact the city museum itself is seen as a brand and an important instrument for the promotion of the city. Side Mayor Abdülkadir Uçar explains the importance of the city museum as such:

With the city museum we will make Side a brand in the world in cultural, historical and archaeological tourism. We will establish 5 city museums with the support of the Ministry of Culture and Tourism to spread cultural and archaeological tourism in Side. We have made the allotments from the authorized institutions to build a city museum. As known, the city museum is the brand of a city and the door opening to history. All of the cities that are a brand in global cultural tourism have many city museums. Not 5 even 50 city museums built in Side would fall short.²⁶⁹

City brands are seen as factors that emphasize the rooted history and the identity of the city. However within the framework of globalization and changing socio-political conditions, the cities are argued to have “lost their identity” and thus “must form urban identity.” Urban identity is formulated with characteristics that “make the city” and with the concern to tell the “essence” of that place. The priority for this is the history writing and the city museums are seen as “visual history writing” tools. This visuality is created by formulating history writing through concepts favored by nationalism like essence/identity/roots.

In Çubuk example a wide range assets from the pickles to the 1402 Ankara Battle are seen as the values that make the city. In Bursa example a more specific representation of roots is offered in the exhibition section titled as “Roots of Bursa”. In this section the roots of plane tree Osman I dreamed during the foundation of the Ottoman State is regarded as the metaphorical family tree of the families in Bursa whose pedigree go back to the Ottoman period and thus Bursa welds itself to the Ottoman identity. In the example of Kuşadası F. Özel Arabul Cultural Center (KUAKMER), it is also emphasized that, the content is formed to reflect the essence of Kuşadası however some crafts that are not very common in Kuşadası are added to the museum and promoted as its essence.

---

²⁶⁹ “Side Belediyesi, kültür turizmi için 5 kent müzesi kuruyor,” (26.12.2011) Accessed 21.12.2014 <http://www.ilgazetesi.com.tr/side-belediyesi-kultur-turizmi-icin-5-kent-muzesi-kuruyor-143166h.htm>

Identification comes to forefront not only in the exhibition objects but also representation of the museum building. As Çelik's arguments on how the architectural representations identify "them" in the colonial world fairs,²⁷⁰ and Bozdoğan's discussions on the identification of "us" with accepting or rejecting the architectural forms in the early Republican nationalist discourse²⁷¹ show how identity and architecture are embedded.

We find this identification of "us" in the historicist examples of the city museums. Osmaniye City Museum offers a historical revivalist approach with the use of Seljukian motifs. In that way a representation which does not belong to Osmaniye is imitated and thus a spoliated sense of belonging is produced to legitimize the history writing. Similarly in the examples of Bilecik, Nusaybin and Kızılcahamam we find this imitative representation that recalls historical buildings and forms. In this regard these museums by decorating their facades with Ottoman or Seljukian motifs "attempt to establish continuity with a suitable historic past" as Hobsbawm argues.²⁷² In that way, through using the architectural signs which are considered to signify a particular time period, the cities identify themselves as "us" and legitimize history writing.

The legitimization of history writing is visible in the legitimization of preservation as well. As it is mentioned the majority of the city museums are the restoration projects of the local architecture. As David Lowenthal states the preservation efforts are now extended from monumental buildings to everyday neighbourhoods.²⁷³ He argues that it is also about "rootedness" which "secures the collective heritage of the city's inhabitants as a 'confirmation of their pasts'."²⁷⁴ It is similar to nationalist approach of identifying "us" and signifying what is "ours", yet as Lowenthal criticizes "only a heritage that is clearly ours is worth having."²⁷⁵ Almost all the actors in the discourse of city museums in Turkey use the possessive of "our" in their statements like in the speech of the Minister of the Interior Süleyman Soylu in the opening ceremony of

---

²⁷⁰ Çelik, *Displaying the Orient*.

²⁷¹ Bozdoğan, *Modernism and Nation Building*.

²⁷² Hobsbawm, *The Invention of Tradition*, p. 2

²⁷³ David Lowenthal, *The Past is A Foreign Country* (Cambridge: Cambridge University Press, 1985), p. 388.

²⁷⁴ Lowenthal, *The Past is A Foreign Country*, p. 388.

²⁷⁵ David Lowenthal, "Fabricating Heritage," *History and Memory*, Vol. 10: 1 (Spring 1998): 18.

Trabzon City Museum: “Here we gathered to open an artifact by which we protect our culture, our history which make us ‘the us’.”²⁷⁶

As it is mentioned to protect, to “save” the history of the city is accepted as a mayoral duty, so the preservation of the old buildings and “saving” them with refunctioning as city museums also legitimizes the administration of the mayors. But rather it is about the gentrification of a specific urban space. Through the museum projects especially the historic city centers are considered to be revitalized and put into service for tourism as an attraction. It is about the use of heritage as Kevin Robins argues:

In a world where differences are being erased, the commodification of place is about creating distinct place-identities in the eyes of global tourists. Even in the most disadvantaged places, heritage, or the simulacrum of heritage, can be mobilized to gain competitive advantage in the race between places.²⁷⁷

In this respect, musealization of old buildings and quarters can be considered as commodification of place. It is also, like in fabricating false identities with the historicist representations, a part of “fabricating heritage”.²⁷⁸ This can be considered as a search for a symbol of the history and identity. Especially in small cities where the local architecture is almost vanished, like Bozüyük, Torbalı and Şereflikoçhisar, the administrators musealize the remaining historical buildings to create a symbol of an urban identity.

The museum buildings serve for not only reconstructing identities with history writing but also promoting the city and representing the urban image. Like in Kayseri example, the Kadir Has City and Mimar Sinan Museum references a “machine aesthetic” to highlight the image of Kayseri as a city of industry and thus strengthening the image of the Anatolian Tiger as the local power of the economy.

These situations are directly related to the “message of the museum” as Nezih Eldem notes.²⁷⁹ Museums have a message from the building to the exhibition technique, from the archive to the collections.

---

²⁷⁶ “Trabzon Şehir Müzesi ziyarete açıldı,” Accessed 21.03.2018 <http://www.trabzon.bel.tr/haber-detay.aspx?id=7314>

²⁷⁷ Kevin Robins, “Tradition and translation: National culture in its global context” in *Enterprise and Heritage*, J.Corner and S.Harvey, eds (London; New York: Routledge, 1991), pp. 37-38.

²⁷⁸ Lowenthal, “Fabricating Heritage,” pp. 5-24.

²⁷⁹ Nezih Eldem, “Mekansal Kurgu ve Müzenin Mesajı,” in *Kent, Toplum, Müze: Deneyimler-Katkılar*, Burçak Madran, eds. (İstanbul: Tarih Vakfı, 2001), pp. 124-131.

In the process of establishing a city museum, first, values that “make the city” which are “particular to the city” are defined and thus an archive and a collection are prepared, then a scenario, exhibition and a narrative is formulated accordingly. This process shows the manipulative side of the archive and the representation it offers. What this narrative or “message” includes is directly related to what the archive and the collection includes. As TKB and ÇEKÜL states “the objective is more than forming the museum collection, it is to create a sense of urbanity through the collection.”²⁸⁰

The relationship between urban identity, values particular to the city, consciousness of urbanity and city museum is explained by Handan Dedehayır as such:

The prerequisite of creating the urbanity identity and consciousness is to keep the historical adventure that makes the city “that city” alive, make it familiar with the historical texture, spaces, customary practices and forms of relationships, reach to the future tying the past and present together. Exactly at this junction the city museums and archives act to create citizens with consciousness of urbanity that participate in a transformation of the city coherent with its past and culture. They assume an important role that eliminates the destructive effect of transformation that pulls the citizens from their place and alienates them from their past. They serve to connect, integrate different people in a common identity and to reconcile them with their cities.²⁸¹

The aim of the city museums of forming a “common identity” with developing “sense of belonging” overlaps with the aim of nationalism creating a nation with identifying a society which exists within a certain territory. In this regard the city museums are instrumentalized to create “micro-nationalism” in the urban scale. Forming a consciousness of urbanity and common identity recall Hobsbawms criticism of nationalism, “to insist on consciousness or choice as the criterion of nationhood is insensibly to subordinate the complex and multiple ways in which human beings define and redefine themselves as members of groups, to a single option: the choice of belonging to a ‘nation’ or ‘nationality’.”²⁸² Although the city museums focus on paper on issues like “sense of belonging to the city” and assimilating the “multicultural” structure of the city as a cultural mosaic, they still formulate the myth of everyone living in harmony similar to nationalism. Museums do not mention the historical conflict between classes, ethnic or religious groups. Museums apart from the Selçuk City Memory Center superficially touch on the subject. The way these topics are

---

²⁸⁰ Dedehayır ve Değirmenci, eds, *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri*, p. 48.

²⁸¹ Handan Dedehayır, “Bana Kentimi Anlat, Bana Kendimi Anlat,” *Geçmişten Geleceğe Yerel Kimlik* 15 (June July August 2008): 39.

²⁸² Hobsbawm, *Nations and Nationalism*, p. 22

discussed noting how these groups lived in harmony, how the minorities or the immigrants are a part of the spectrum that forms the city or handled in an even more sterile manner gathering them under a single heading like “religious buildings of minorities.” Not only the conflicts in the past are ignored but also the contemporary problems are not included in the narratives of city museums. The discussions on contemporary issues are limited to the mayors and their contributions to the city.

In the discourse of city museums almost every city emphasizes that they have a deep-rooted history. The more the historical narrative goes back in time; the city has much rooted history. The city museum is the project which the city deserves with its thousand years of history. The value the city deserves is provided with the way this history is narrated. Narration of the history in the museums includes a chronological narrative of the cities archaeological past to today. The search for the “rootedness” to a certain geographic region goes back to the first steps in the city which shows how important archeology is as a political tool.²⁸³ Thus the historical narrative of the city in the museums begins with various archaeological finds or their replicas alongside with information from written sources. Archeology is so important that some small scale museums touch on the archaeological past not in urban scale but in regional scale because of a lack of sources. This actually shows another problem of the city museums. The late Ottoman and early Republican periods the museums intensely focus on have different political urban borders than the contemporary geographic city borders. While some cities occupy wider place on map in the past but today they cover geographically a much narrower zone. Thus the information on the written sources, trade agreements, agriculture and production, eating and drinking habits also has common stakes. In this regard the museum content in small close by cities which were in the past in the provision of a singular much larger province becomes quite the same.

The city museums argue that they differentiate themselves with local characteristics. Neoliberal approach discusses this differentiation as the city brands.²⁸⁴

---

²⁸³ For the relationship of archeology with politics from the first archaeological studies in the Ottoman period until the present crisis in the excavation sites: Edhem Eldem, “Türkiye’de Arkeoloji ve Siyaset,” *Toplumsal Tarih* 232 (April, 2013): 68-71; for the approach to archaeology in the museums within the changing political framework: Zeynep Çelik, *About Antiquities Politics of Archaeology in the Ottoman Empire* (Austin: University of Texas Press, 2016) and Wendy M. K. Shaw, *Osmanlı Müzeciliği Müzeler, Arkeoloji ve Tarihin Görşelleştirilmesi*, translated by Esin Soğancılar (İstanbul: İletişim, 2015).

²⁸⁴ Alberto Vanolo, *City Branding: The Ghostly Politics of Representation in Globalising Cities* (NY; London: Routledge, 2017); Joern Langhorst, “Rebranding the Neoliberal City: Urban Nature as Spectacle, Medium, and Agency,” *Architecture, Media, Politics, Society* 6: 4 (February 2015): 1-15;

The consumption culture neoliberal economy imposes markets the cities through selected images and thus city museums accomplish this promotion. Yet, from food culture to agricultural activity and even specific time periods within the historical narrative are offered as brands in the city museums. Especially the representation of a time period or an image that recalls that moment is particularly problematic in terms of identifying the city through the museum. In this regard the museum works as a space that makes a past “the past”, more accurately, helps a certain past to be perceived as “the past”.²⁸⁵

What is important for the city museums is to make sure that everyone living within that city’s boundaries knows the city with the characteristics that define it, connect with the city and are proud of the city. In fact even the visitors, though they do not live in that city, are meant to be impressed with the city’s characteristics and feel like they are the citizens of it. Thus the museum as an instrument of promotion is a prestige project. It represents the content in “the best way” from the gastronomy to history of the city. Even the geography of the city is discussed under the heading of natural beauties which recalls the early Republican approach: the use of geography for the mystification of the homeland.²⁸⁶ Intellectuals of that period take on “the duty to promote these (the country and the natural beauties of it) to connect the citizens to the country better.”²⁸⁷ Similarly the concept of folk culture regarded as the beauties of Anatolia and the early Republic gathers ethnography collections ranging from folk dances to local attire. In this respect, the city museums follow a similar path.

Ethnography exhibitions take an important part in city museums. However the exhibition method is a bit fancier than the Republican era ethnography museums. The displays supported by various effects are not only about the kitchen life, bride’s room or bathhouse we are accustomed to see but also a specific historical moment. It is expected that the visitors observing these visualizations about the lost values would be moved and hold on to their past much more strongly. In this respect these displays turn into a spectacle that is meant to affect the audience visually and emotionally.

Hülya Ekşi Uğuz and Enes Yalçın, “Neoliberal Düzenin Mekânsallaşması: Marka Kentler,” in *International Congress on Management Economics and Business Proceedings*, September 7-9 2017, Çeştepe, H.; Yıldırım, E., eds. (Zonguldak: Bülent Ecevit University, 2017): 393-399.

²⁸⁵ Shaw, *Osmanlı Müzeciliği*, p. 7.

²⁸⁶ About the mystification of Anatolia as homeland: Bora, *Türk Sağının Üç Hali*, pp. 46-48.

²⁸⁷ Bora, *Türk Sağının Üç Hali*, p. 47.

Baudillard's argument that "we require a visible past, a visible continuum, a visible myth of origin" sums up the process of transforming history into a spectacle in the city museums.²⁸⁸ These spectacles the city museums present turn them into a simulation space as Baudrillard terms it. As the history/essence/roots/identity/memory considered to have disappeared, these yearned for "values" have actually become nostalgic spectacles in the museums.²⁸⁹ An imaginary historical moment is formulated through the placement of mannequins in various local attires in a decor resembling a time period. History in a way is reproduced as "a retro scenario."²⁹⁰ The museums claim they sustain and preserve history in this way. Whereas according to Baudrillard musealization is in opposition to preservation because "it is killing, freezing, sterilizing, dehistoricizing and decontextualizing."²⁹¹

The museums almost reproducing the city with "disneyite forms of Imagineering" through daily life narratives "provides the basic instrumentarium of spatial arrangements necessary to create simulacra that appear to circumvent the obvious irretrievability of the past."²⁹² In a way this situation is "to transform imagined images of the intangible past into a tangible present"²⁹³ through "constructing authentic relationships with a particular retelling of the past, and that past assists in the construction or reaffirmation of a sense of identity."²⁹⁴

In this respect, these questions Hanzade Uralman asks finds a response in the example of the city museums in Turkey: "Do the museum exhibitions or activities that

---

²⁸⁸ Jean Baudrillard, *Simulacra and Simulation*, translated by Shelia Fraia Glaser (Ann Arbor: University of Michigan, 1994), p. 10.

²⁸⁹ On the relationship of nostalgia, history and memory: Svetlana Boym, *Nostaljinin Geleceği*, trs. Ferit Burak Aydar (İstanbul: Metis, 2009); Atilla Silkü, Murat Erdem and Patrick Folk, eds., *Memory and Nostalgia*, Proceedings of the Eleventh International Cultural Studies Symposium, Ege University, May 2007 (İzmir: Ege University, 2009); Silke Arnold-de Simine, *Mediating Memory in the Museum; Trauma, Empathy, Nostalgia* (Hampshire, NY: Palgrave Macmillan, 2013).

²⁹⁰ Baudrillard, "History: A Retro Scenario," in *Simulacra and Simulation*, pp. 43-47.

²⁹¹ In Andreas Huyssen, *Twilight Memories, Marking Time in a Culture of Amnesia* (NY; London: Routledge, 1995), p. 30.

²⁹² Wolfgang Hochbruck and Judith Schlehe, "Introduction: Staging the Past," in *Staging the Past: Themed Environments in Transcultural Perspectives*, Judith Schlehe, Michiko Uike-Bormann, et al, eds. (Verlag: Transcript, 2010), p. 9.

²⁹³ Gordon L. Jones, "'Little Families': The Social Fabric of Civil War Reenacting," in *Staging the Past*, p. 25.

²⁹⁴ Yorke Rowan, "Repacking the Pilgrimage: Visiting the Holy Land in Orlando," in *Marketing Heritage. Archeology and the Consumption of the Past*, Yorke Rowan; Uzi Baram, eds. (Walnut Creek, CA: Alta Mira Press, 2004), p. 263.

focus on the public move away the museums from being instruments of the political power's administration of authority? Is it possible to talk about the public centered approaches' way of creating a new reputation and thus new propaganda in relation to this?"²⁹⁵

Considering this perspective while the city museums claim they avoid "great history" narratives to convey the history of daily life and thus differentiate themselves from classical museology by democratizing history, they actually show how manipulative the daily life could be by its method of formulation.

3.3. Concluding Remarks

In globalization theory, as Roland Robertson indicates, there are two mainstream approaches, which see globalization as homogenizing and, on the contrary, heterogenizing.²⁹⁶ Frederic Jameson states that the former one discusses globalization as standardization of culture, the destruction of local differences, and the massification of all the peoples on the planet".²⁹⁷ For the latter one, globalization is the "celebration of difference and differentiation [of] all the cultures around the world are placed in tolerant contact with each other in a kind of immense cultural pluralism."²⁹⁸

Considering these approaches globalization is regarded in the city museum discourse in Turkey as more of a destructive power. With this point of view the need to preserve culture, identity, history, memory and essence is emphasized. All these concepts used like synonyms are handled as values that made the city, reflect the uniqueness of the city. This approach overlaps with Robertson's argument: "we appear to live in a world in which the expectation of uniqueness has become increasingly institutionalized and globally widespread"²⁹⁹ According to Robertson "Globalization

---

²⁹⁵ N. Hanzade Uralman, "Müzelerde Propagandanın Üretimi," in *Propaganda, Algı, İdeoloji ve Toplum İnşasına Dair İncelemeler*, Gürdal Ülger, ed. (İstanbul: Beta, 2015), p. 77.

²⁹⁶ Roland Robertson, "Glocalization: Time-Space and Homogeneity-Heterogeneity," in *Global Modernities*, Mike Featherstone, Scott Lash and Roland Robertson, eds. (London; California; New Delhi: Sage, 1995), p. 26.

²⁹⁷ Frederic Jameson, "Notes on Globalization as a Philosophical Issue," in *The Cultures of Globalization*, Frederic Jameson and Masao Miyoshi, eds. (Durham; London: Duke University Press, 1998), p. 64.

²⁹⁸ Jameson, "Notes on Globalization as a Philosophical Issue," pp. 56-57.

²⁹⁹ Robertson, "Glocalization," p. 28.

can mean the reinforcement of or go together with localism, as in ‘Think globally, act locally’.”³⁰⁰ It brings, inescapably, the concept of “glocalization” which “is formed by telescoping *global* and *local* to make a blend” and “a global outlook adapted to local conditions.”³⁰¹

Regarding the glocalization, in the context of the city museums in Turkey, the global aspect of this term is seen both in museology approaches concerning daily life narratives more oriented to amusement with using technology like in the other examples in the world, as well as contributing global tourism industry. The local part is found in the “definition” and “representation” of the local values.

Looking from this perspective while we cannot say that the Critical Regionalist approach,³⁰² like some museum examples in the world, is visible in the city museum buildings in Turkey, the revivalist city museum examples, while low in number, produce a local identity through history.

However considering the statements, contents and exhibition methods of the city museums in Turkey, an overall pattern/template appears as TKB who dominate the city museum discourse in Turkey states the intention of creating a Turkish template. In this respect we can say that the discourse of city museums in Turkey represents a glocal template that considers localness in the national scale.

Thus the city museums are also articulated to the discourse of “local and national” (*yerli ve milli*) that pervades the Turkish political jargon as an approach against globalization. This discourse which appears in every field from economy to social life while leaning on the nationalist ideology, also accommodates the conservative concern of producing authentic values worthy of preserving. On the other hand it strengthens the ties to the neo-liberal ideology with the way that integrating the “local” values into global economy is a process of “national” branding.

Considering all these, it seems inevitable that the embodiment of the existing political discourse, which considers globalization as an erosion of local culture, would

---

³⁰⁰ Jan Nederveen Pieterse, “Globalization as Hybridization,” in *Global Modernities*, Mike Featherstone, Scott Lash and Roland Robertson, eds. (London; California; New Delhi: Sage, 1995), p. 49.

³⁰¹ Robertson, “Glocalization,” p. 28.

³⁰² For more on Critical Regionalism: Kenneth Frampton, “Towards a Critical Regionalism: Six Points for an Architecture of Resistance,” in *The Anti-aesthetic: Essays on Postmodern Culture*, Foster, H., ed. (Port Townsend; Washington: Bay Press, 1983), pp. 16-30.

be in city museums through the formation of a Turkish template by which the museum exhibits/markets local values.

In other words we can say that the discourse of “local and national” is an attempt of nation branding. According to Somogy Varga nation branding is “an *inneroriented, cultural-political* measure that targets the citizens of the national state, characterized by conservative, transformative and transferring political agendas.”³⁰³ Considering this perspective, the formation of a Turkish city museum template appears to be not just for the integrating local values into global markets but also for re-constructing the nation with a national-conservative approach.

Consequently, like *statuomania*, which spreads the visibility of nationalism to glorify it, the spread of city museums in Turkey through the motto of “a city museum in every city,” is a form of “*musemania*” which represents urban sanctity.³⁰⁴

This competitive approach, every city markets itself to take a part on the global map, always builds itself on “versus” grounds. Whereas in the political jargon the discourse of the “local and national” versus the “foreign forces” is popular, the city museums offer “the city” versus “other cities”.

At the same time this is also a competition for the mayors. All the mayors boast about their own works and are proud because they have gained the city a city museum. The fact that the local administrations are quite effective in the city museum discourse shows the museums are directly tied to politics. Although most of the municipalities in Turkey are members of the ruling political party, the local administrations of various parties show similar approaches in both history writing and the participation in the global market. How the dominant political discourse refers to the Ottoman past, other parties display different appearances of different nationalist approaches in the city museums; for instance, *Osmaniye* refers to pan-Turanism, *Eskişehir* uses early Republican discourse with the focus on Atatürk and *Diyarbakır* refers to Kurdish nationalism. However the basis of all of them lies on how the city does not resemble any other and the pride about this fact.

Much as these museums feed on the opposition of self and the other, they do not touch on the socio-cultural us versus the other conflicts in the past or present. They do

---

³⁰³ Somogy Varga, “The politics of Nation Branding: Collective identity and public sphere in the neoliberal state,” *Philosophy and Social Criticism* 39 (8): 825; emphasis is original.

³⁰⁴ For more on *Musemania*: Ali Artun, “*Müzemani*,” in *Mümkün Olmayan Müze*, pp. 180-183.

not represent any conflict that happened during the socio-cultural formation of the city. In a way they formulate a tangential historical narrative. This tangential narrative turns history into an entertainment. History is considered as a marketable touristic asset in the branding competition and the museum, from the building to the exhibitions, displays historicist representations with anachronistically flattening history. In a way the often mentioned revival of history becomes actually the construction/invention of the past.

Ultimately the aim is to create an attractive impression on the visitors. Thus the information package the museum offers is to reflect the city focusing on an instant urban impression. With this package the museum is to be visited quickly, the displays are to be observed at a glance and the visitors are to be immediately moved by this, thus the museum promises a simulacrascape rather than a cityscape.³⁰⁵ The museum, as the project “befitting the city” and “we can be proud of”, becomes a space that the perception of reality is made into the concern of consumption through the manipulation of the images. In a way the city museum embodies a fictional expectation loaded ideologically.

Considering the political statements since 2000’s, the neo-conservative and neo-liberal approach of the ruling power forms a “discourse coalition” on the basis of nationalism.³⁰⁶ This coalition legitimizes the must-haves of the pieces that form it by reproducing them in a utilitarian approach to establish the authority of the ruling power; and the city museums are one of the tools of this legitimization. The local values that are defined by the authentic and fundamentalist approach of conservatism become the urban brands of the local development that represents the economic side of the neo-liberal politics.

With one stroke, the ruling powers gain ground in collective memory using various instruments to strengthen their authority; space is one of these instruments. As the sites of memory and the archive of the society, the museums are “concentrations of ideological symbols—the ‘visual ideologies’ of society.”³⁰⁷ While serving an “array of practical purposes, museums and similar cultural organizations have a fundamental

---

³⁰⁵ For more on simulacrascape: Bianca Bosker, *Original Copies: Architectural Mimicry in Contemporary China* (Honolulu: University of Hawaii Press, 2013).

³⁰⁶ On nationalism and discourse coalition: Kerestecioglu, “Milliyetçilik,” p. 310.

³⁰⁷ Kevin Coffee, “Museums and the Agency of Ideology: Three Recent Examples,” *Curator: The Museum Journal* 49:4 (2006): 435.

function to define and control visual expressions of major social narratives,”³⁰⁸ they “perform a special role in communicating and legitimizing predominant social relations and the ideological views that reinforce those relations in society.”³⁰⁹

In this regard, like in the World Fairs where the colonial discourse performed, in the national museums where nationalist ideology is formulated the exhibitions on archeology or ethnography, the museums are instrumentalized by ideologies to reconstruct identity, history and memory. Today as we see in the city museums, the museums are still ideological and political; methodology and the instruments remain the same, what changed is the different set of relations of a different discourse.

---

³⁰⁸ Coffee, “Museums and the Agency of Ideology,” p, 435.

³⁰⁹ Coffee, “Museums and the Agency of Ideology,” p, 435.

CHAPTER 4

CONCLUSIONS

4.1. Concluding Discussion

I started this dissertation wondering what a city museum is, as I have never visited one but somehow came across the name mentioned frequently in local news reports. When I first examined global and Turkish literature on city museums, it was noted that the city museums were different than other museums. The city museums tell local history in an attractive manner with modern methods of museology and the museum would hold events to make it desirable for the people. All this sounded great in the first glance. The statements frequently take place in the literature are about the city museums build tomorrow while portraying yesterday and the current state of the city. It was the first moment where I had questions: How does the museum narrate history, what kind of topics does it handle about today and why does it build the future?

The literature argues that the city museums do not impose a historiography of the “great men” but offer a history from below, the history of the daily life of those who lived in the city. It is emphasized that this narrative should include significant transformations the city went through, natural disasters like fires or floods and the impact of these factors. At the same time, as the cities are cosmopolitan structures, the museum should discuss multiculturalism in both historical narrative and relevant topics of today. Also, the museum should be the platform where the problems of the city and the current topics are discussed; and these discussions should accommodate foresight about the future of the city. In this regard the museum is foreseen to work as a bridge between the local administration and the public. As with the social municipality approach developing since 1990s, the communication between the administrator and the public has been increasing. The fact that most of the city museums in the world and in Turkey are established by local governments, suggests that the city museums are considered as a social municipality institution.

As the research proceeded and focused on the cases in Turkey, the approach of the local governments became more visible. As the mirror, venue or memory of the city,

the city museums are seen as the instrument of preservation and reviving history, branding the city with defining city's identity and promoting the city, by the local governments. The academic works and TKB and ÇEKÜL as institutions that conduct studies about city museology use a similar language. However in depth reading shows that the statements of the local governments are quoted from the TKB and ÇEKÜL's publications. The guide book and seminars these institutions provide about the city museology are effective here but even more important is the fact that these institutions are directly involved in the production process of the city museums as curators. In this respect, TKB and ÇEKÜL dominate the discourse of city museums in Turkey. The guide book they publish presents how a city museum should be from the role of the mayor, the location of the museum and the character of the building, the process of forming the archive and the collection to the designation of the museum scenario.

This dissertation, considering this point of view, focuses on how the discourse of city museums in Turkey is produced through the statements of the actors, museum buildings and their locations in the city, the content of the exhibitions and the exhibition language. All these form the parts of the discursive formation of the city museums.

This study that examines these parts of the discursive formation first focuses on the voice of the actors. The founding actors of the discourse of the city museums are the local governments as implementers and owners, non-governmental organizations like TKB and ÇEKÜL as well as scholars as consultants to determine criteria, and the development agencies, ministry, foundations, individuals and companies as the sponsors.

All these actors points that the city museum is a need. This need is born out of the idea that the urban memory is lost and thus the city identity is lost. The city has lost its identity through the migrations in recent past and unplanned growth and thus the sense of urbanity was not developed. Furthermore with the impact of globalization the local values are almost lost and the essence is about to disappear. Then the city museum, as the archive and the memory of the city, is needed to promote the values that make a city and preserve the city identity thus allowing the development of a sense of urbanity. The sense of urbanity would in turn strengthen the sense of belonging and the citizens would be proud of their city.

Then how would these missions be accomplished? First step is the selection of the museum building. The historical buildings are specifically chosen considering the process of production of the museums. Local governments consider repurposing a

historic building as a city museum as saving the history; within the prevalent political narrative as reviving the history. Similarly TKB and ÇEKÜL emphasize that the preservation of history is the duty of the mayor. Considering the preservation approaches it is a positive move to establish museums in restored historical buildings, though, it also consolidates the legitimization of the administration of the mayors.

Different alternatives are also used to revive history. While low in number, historicist buildings with a spoliated historical narrative identify the city through the museum and thus legitimize history writing.

The location of the museum within the city is another instrument of legitimization of policies through the urban space. As the majority of the buildings are located in the city center thus in very valuable property, they are the stages for various negotiations and controversions. At times governmental institutions might do an exchange of urban space for the museum and other times the non-governmental organizations sue these institutions for the museum. However in most of the cases the museum is regarded as an attraction for the city and legitimizes the gentrification of the urban space.

The last part that generates the discourse is the exhibition, which is as the actors stated the spectacle of the city and the instrument of visual history writing. Hence, it is an important realm where representations of identity, memory and sense of belonging are materialized. This materialization starts with the formation of the archive and the collection. The content that would be the basis of the exhibition is formed by the definition of the “values that make the city” and the formation of the archive and the collection in this direction. Archiving these values form the memory as well as define identity and strengthen the sense of belonging of the individuals who gain this identity. The archive that is prepared with this approach is generated by the selection process of what does and does not make a city “the city”. Ultimately as Derrida highlights “there is no political power without control of the archive, if not of memory.”¹ Thus it is clear that the archive formed this way would bring with it a political scenario as the political relationships of the parties of the local governments spread through the museum exhibitions as well. This is more often seen in the historical narrative. The municipalities closer to the existing ruling party often highlight the Ottoman past whereas the ones supporting the opposition parties reference other forms of nationalism.

---

¹ Jacques Derrida, “Archive Fever: A Freudian Impression,” *Diacritics*, 25: 2 (Summer, 1995):11.

History writing is handled with values that make the city from the food culture to local attire and these values are discussed as city brands in the statements of the local governments. It is emphasized that the city museums would promote the city by showing these brands. Thus the city could compete with other cities in the country and the world. Yet the city is believed as already capable of competing having all these values. In this regard the city museums are considered as instruments that allow the citizen to be proud of their city.

Thus the city museums while being produced as project of pride do not include subjects that might irritate the citizens, whereas in the literature the city museums are considered as the platforms where the current issues, socio-cultural conflicts or urban problems can be discussed. While there are various examples for a more critical approach in the world, in Turkey only the Selçuk example provides such an approach. Other museums produce a non-confrontational, tangent narrative to produce an urban sanctity.

From the historical narrative to the local values this whole sterile narrative is meant to revive the shared memories of the citizens and thus strengthen the sense of belonging. This sums up, as Connerton discusses, “an implicit rule that participants in any social order must presuppose a shared memory.”² Yet, the city museums identify this social order with collective identity and the city museums are the institutions build this identity. The collective identity forms a unity that is based on Assman’s “identification” and this unity is matched with “we identity”.³ This we identity is the basis of nationalism and is handled as a consciousness of citizenship in the scope of city museums. In this regard, I contend that the city museums establish “micro-nationalism” in the urban scale. Yet the city museums produce urban sanctity like the sanctification of the homeland in the nationalist ideology. It ties the basis of this sanctity to the “rooted” history of the city. What this history tells is as important as how it is told. The city museums differentiate their exhibition styles to make the narrative attractive for the visitors. The mission of “reviving history” often found in the discourse of city museums is accomplished by the presentation of historic moments as a spectacle through mannequins, visuals and several effects. Museums, in a way, transform history into a

---

² Paul Connerton, *How Societies Remember?* (Cambridge: Cambridge University Press, 1989), p. 3.

³ Jan Assman, *Cultural Memory and Early Civilization: Writing, Remembrance, and Political Imagination* (Cambridge: Cambridge University Press, 1989), p. 113.

spectacle and the visitors into spectators. Elements that recall the past are represented with the perspective of today as a retro scenario. As David Lowenthal highlights “we may fancy an exotic past that contrasts with a humdrum or unhappy present, but we forget it with modern tools”, and he adds “the past is a foreign country whose features are shaped by today’s predilections, its strangeness domesticated by our own preservation of its vestiges.”⁴

Ultimately the city museum in a way codifies the historical identity chosen in today’s conditions in a new system of relations with the representation it provides from the building to the exhibitions. As Funda Uz argues, identities that are reproduced in a nostalgic narrative “are before us with a new technique, new function, new context but a form that is not new but looks old.”⁵ This is why we can argue that the museums represent a sterile simulation from the narrative to the presentation. As Svetlana Boym also discusses nostalgia which rebuilds the past does not need the rust, debris, flaws and cracks that are the indicators of historical time.⁶ Thus the museums that are built to promote the city to global markets have no intention to show these flaws. As Lowenthal notes “if the past is a foreign country, nostalgia has made it ‘the foreign country with the healthiest tourist trade of all’.”⁷

The promotion of the city that neo-liberal economy requires is solidified in the consideration of the history and culture as touristic assets. The city museums are also tools for city branding to revitalize the cultural tourism as noted in the 2023 Turkey Tourism Strategy, which made the city museums one of the mediums of “the culture industry”.⁸ They do not only serve for city branding; TKB and ÇEKÜL highlight that the established city museums in Turkey would create a city museum model of Turkey. Thus these institutions that dominate the production of city museums in Turkey are those who prepare this template. As we look at the examples, it is obvious that the museums are produced through similar formulations from the narratives and building to content and presentation techniques. At the same time this template supports the

---

⁴ David Lowenthal, *The Past is A Foreign Country* (Cambridge: Cambridge University Press, 1985), p. xviii.

⁵ Funda Uz, “Mekân-Politik Bir Söylem Olarak Nostalji,” *Dosya* 33 (2014/1): 80.

⁶ Svetlana Boym, *Nostaljinin Geleceği*, translated by Ferit Burak Aydar (İstanbul: Metis, 2009), p. 81.

⁷ Lowenthal, *The Past is A Foreign Country*, p. 4.

⁸ Theodor W. Adorno, *The Culture Industry Selected Essays on Mass Culture* (London; New York: Routledge, 1991).

discourse of “local and national” in the dominant political parlance. These museums are “local” with exhibiting the local values and “national” with formulating the template for a Turkish city museum model. In a way the city museum functions as a medium to identify the localness of Turkey.

The political approach of the ruling party on the discourse of city museums is dominant as most of the municipalities in Turkey belong to this party, however the analysis reveals that every party represent their political approach on city museums, especially regarding the approaches of nationalism. Yet, all the museums belong to different municipalities share a common ground on the idea of reflecting the city pride. In that point it reveals that regardless of political viewpoint there is a consensus on the city museums; the museums are for marketing the cities in line with the neo-liberal policies.

Ideological approaches in Turkey are built on a nationalist, conservative nation building and neo-liberal economic development. If the concept of ideology is accepted as legitimization of the ruling power as Eagleton highlights, it is clear that this power needs instruments to legitimize itself. Considering the integrity of ideology and space, the city museums can be considered as the medium of legitimization for the existing ideological coalition of Turkey. This dissertation discusses the production of city museums as spaces of legitimization through representation with a reference to Lefebvre’s theory of production of space. I discuss how the representations of space on the minds of the actors establish the museums through the ideological approaches. Considering the number of the established museums and the ones still in construction in Turkey I claim that the city museums are significant representative spaces.

The city museum presents the brands that represent the city while at the same time is represented as the city brand, the door to the world. In other words it is the representation of the city as being the mirror of the city. At the same time, while the museum represents a selected historical narrative, as an institution that “revives the history”; it is also an instrument by which the administrators represent themselves by means of its lofty mission. A mayor who establishes a city museum is defined as the person saves history and accomplished mayoral duty. Ultimately, as often noted in the statements of the actors, the city museum is regarded as a prestigious project. This prestigious representation legitimizes the use of urban spaces.

City museum also brings together the representations of the museological past it relies on. The concepts that the archeology and ethnography Museums as well as the

Atatürk Museums, indirectly tied to the Ethnographic Museums, are grounded in, can also be seen in city museums. Regarding whether the city museums differentiate themselves from other museums, I claim that the difference lies only in visual style and technological preferences. The museums which are still ideologically formulated as instruments of nationalism are differentiated from their predecessors by utilizing these tools in the service of neo-liberal economy.

Likewise the archeology and ethnographic museums, city museums are represented as the institution of education; they are pedagogical and didactic. Thus, like its predecessors, the discourse of city museums defines subject position as well. In the discourse, the city museums work for developing consciousness of urbanity, awareness of history. So, indirectly, the citizens are considered as the ones who are no longer urbanites; unconscious about history and have no awareness on conservation of the values. Thus, the city museum is regarded as the institution educating the people. The museums while teaching the citizens to be a citizen with a predetermined mindset, also teach what their localness is.

Consequently the city museums, produced to represent, are the medium of representation of the authorities both semantically and physically. Thus the ways of perceiving and conceiving the city museums legitimate the ideologies through the representations of the museums. All in all, as Lefebvre emphasizes, “the area where ideology and knowledge are barely distinguishable is subsumed under the broader notion of *representation*,” which “supplants the concept of ideology and becomes a serviceable (operational) tool for the analysis of spaces, as of those societies which have given rise to them and recognized themselves in them.”⁹

4.2. Comments for Further Studies

As it is mentioned before the literature on the city museums emphasizes how the museums should be. This dissertation in turn attempts to decipher how the city museums are produced as a discourse in Turkey. Nevertheless, this work has limitations but these limitations can also be seen as opportunities for later studies.

---

⁹ Henri Lefebvre, *The Production of Space* (Maiden; Oxford; Victoria: Blackwell, 1991), p. 45; emphasis in original.

First, one of the reasons for taking Turkey as a case study was, rather than the other countries in the world, having comprehensive knowledge of the political processes in Turkey. At the same time the rapid increase of the number of museums in a short amount of time in Turkey was also significant. To roughly scan the other examples in the world we can find many museums opened with the titles like city museum, local history museum or memory center. Especially in the case of England we can find a city museum in almost every city like in Turkey. In the examples in England, similar to cases in Turkey, we can also find comments like the museums brought the citizens pride for their own city.¹⁰ To examine what kind of representation was utilized to produce city pride would bring out significant discussions especially considering the issue of Brexit and the increasing nationalist discourse in the political scene in England. In this regard the consideration of city museums not only in England but also in other countries within their political context would broaden the approach to the concept of city museums.

This dissertation analyzes the city museums in Turkey with focusing on the voices of the actors, the buildings and exhibitions of the established museums. The main axis of the thesis is how these museums were formulated and what they politically represent. The visitors' spatial experience and narratives as users of the space is left outside the scope of this dissertation. While it is necessary to acknowledge conducting such a work on the established museums would be very fruitful, the high number of the museums has prevented me from conducting it within the scope of this study. Thus how the discourse works at the receivers' end, can be examined in the scope of another study. Such a study would provide significant data on the city museums analyzing how the political aspects of the space are reflected in spatial experiences and collective memory as well.

Another limitation of this dissertation is in the section of museum buildings. As noted most of the city museums are established through the restoration of historic buildings. Thus, the restoration projects, the construction processes, the decisions to convert the building into a city museum and the evaluation of these projects within the universal preservation principles would bring significant discussions. However, as I do

---

¹⁰ For the example of England and city pride: Nick Merriman, "Müzeler Koleksiyonlar için mi, İnsanlar için mi? İngiltere'de Müzelere Ulaşmada Artan Olanaklar Üzerine Son Gelişmeler," in *Müzecilikte Yeni Yaklaşımlar Küreselleşme ve Yerelleşme*, Zeynel Abidin Kızılyaprak, ed, (İstanbul: Tarih Vakfı, 2000), pp. 69-80; Loraine Knowles, "Müze Gündeminde Toplumsal Tarih Kavramını Geliştirmek," in *Kent, Toplum, Müze: Deneyimler-Katkılar*, Burçak Madran, ed, (İstanbul: Tarih Vakfı, 2001), pp. 14-19.

not have the necessary expert knowledge to conduct such a study, these topics were not included into the discussions in this dissertation. However to work on the restoration processes of the museums would be an opportunity for a collaborative study.

We can say that the study of the city museums in Turkey is a never ending research project. In the process of research many more museums opened in a short time and works for new museums started in various cities. It seems like the remaining cities will also take steps to establish their own museums. In this regard the process of gathering data was ended in April 2018 to form a wholesome inventory and complete the process of writing. Thus, when 90 museums under construction, with last count, will be established in Turkey and added to the museum inventory this study will be provided with new data.

REFERENCES

- Adorno, Theodor W. *The Culture Industry Selected Essays on Mass Culture*. London; New York: Routledge, 1991.
- Agulhon, Maurice. "La Statuomanie et l'Histoire." *Ethnologie Française* 2/3 (1978):145-172.
- Akdoğan, Levent. "Neoliberalizmin Yerelleştirme Projesi." MSc thesis. Ankara: Ankara University, 2009.
- Akkaya, Mehmet Ali. "Türkiye'nin İlk Örneği Olarak Ahmet Piriştina İzmir Kent Arşivi ve Müzesinin (APIKAM) Şehirdeki Bilinirlik Düzeyine İlişkin Bir Araştırma." *Türk Kütüphaneciliği* 29:3 (2015): 501-517.
- Albayrak, Ayhan. "Kent müzelerinde barış kültürü: Adalar Müzesi örneği." MSc thesis. İstanbul: Yıldız Technical University, 2014.
- Allwood, John. *The Great Exhibitions*. London: Studio Vista, 1977.
- Alpagut, Berna. "Kent Müzelerinde Nasıl Bir Eğitim?" In *Kentler ve Kent Müzeleri, Kent Müzeleri Uluslararası Sempozyumu, 21-22 Nisan 2006, Antalya*. Orhan Silier, ed. Antalya: Tarih Vakfı Müzecilik-Sergicilik Yayınları, 2008.
- Altaylı, Şakir Afşin. "Müzenin kentsel planlama ve toplumsal dönüşümdeki rolü." MSc thesis. İstanbul: Yıldız Technical University, 2009.
- Althusser, Louis. *On the reproduction of capitalism: Ideology and ideological state apparatuses*. London; New York: Verso, 2014.
- Anderson, Benedict. *Imagined Communities: Reflections on the Origin and Spread of Nationalism*. London: Verso, 1991.
- Artun, Ali. *Müze ve Modernlik Tarih Sahneleri-Sanat Müzeleri I*. İstanbul: İletişim, 2012.
- Artun, Ali. *Mümkün Olmayan Müze Müzeler Ne Gösteriyor?* İstanbul: İletişim, 2017.
- Assman, Jan. *Cultural Memory and Early Civilization: Writing, Remembrance, and Political Imagination*. Cambridge: Cambridge University Press, 2011.
- Aytokmak, Deniz. "İstanbul Kent Müzesi İçin Yeni Yaklaşımlar." MSc thesis. İstanbul: Yıldız Technical University, 2006.
- Baudrillard, Jean. *Simulacra and Simulation*. Shelia Fraia Glaser, trs. Ann Arbor: University of Michigan, 1994.

- Beier-de Haan, Rosmarie. "Re-staging Histories and Identities." In *A Companion to Museum Studies*. Sharon Macdonald, ed. MA; Oxford; Victoria: Blackwell, 2006.
- Bennett, Tony. *The Birth of the Museum: History, Theory, Politics*. Oxon; New York: Routledge, 1995.
- Beşiroğlu, Esra. "Yerellik kavramı ve müzeler." MSc thesis. İstanbul: Yıldız Technical University, 2005.
- Bora, Tanıl. *Türk Sağının Üç Hali Milliyetçilik, Muhafazakarlık, İslamcılık*. İstanbul: Birikim Kitapları, 2015.
- Bora, Tanıl. *Cereyanlar Türkiye'de Siyasî İdeolojiler*. İstanbul: İletişim, 2017.
- Bosker, Bianca. *Original Copies: Architectural Mimicry in Contemporary China*. Honolulu: University of Hawaii Press, 2013.
- Boyer, Christine. *The City of Collective Memory, Its Historical Imagery and Architectural Entertainments*. Cambridge: MIT Press, 1998.
- Boym, Svetlana. *Nostaljinin Geleceği*. Ferit Burak Aydar, trs. İstanbul: Metis, 2009.
- Bozdoğan, Sibel. *Modernism and Nation Building: Turkish Architectural Culture in the Early Republic*. Seattle; London: University of Washington Press, 2001.
- Bozkuş, Şeyda Barlas. "Recycling the Past: Mapping Cultural Landscape Of Turkish City Museums In the Case of Istanbul Adalar Museum." *Turkish Studies* 9:5 (Spring 2014): 339-351.
- Bozkuş, Şeyda Barlas. "Kent Müzeleri Bağlamında Sözlü Tarih Çalışmaları ve Kültür Turizmine Katkıları" pp. 964-975. In *III. Disiplinlerarası Turizm Araştırmaları Kongresi Proceedings*. Kozak, N. and Çolakoğlu, O. E.; eds. 04-05 April 2014, Kuşadası, Aydın. Ankara: Detay, 2014.
- Bozkuş, Şeyda Barlas. "Kültürler Arası İletişimde Kent Müzelerinin Rolü: İstanbul Adalar, Bursa Ve Mardin Kent Müzeleri Örnekleri." *UHİVE Uluslararası Hakemli İletişim ve Edebiyat Araştırmaları Dergisi* 2:3 (April/May/June 2014): 84-110.
- Burke, Peter. *Fransız Tarih Devrimi Annales Okulu*. Mehmet Küçük, trs. Ankara: Doğu Batı, 2014.
- Butler-Bowdon, Caroline and Hunt, Susan. "Thinking the Present Historically at the Museum of Sydney." In *City Museums and City Development*. Ian Jones, Robert R. Macdonald et al., eds. Lanham; New York; Toronto; Plymouth: AltaMira Press, 2008.
- Chartier, Roger. *The Cultural Origins of the French Revolution*. Lydia G. Cochrane, trs. Durham: Duke University Press, 1991.

- Coffee, Kevin. "Museums and the agency of ideology: three recent examples." *Curator: The Museum Journal* 49:4 (2006): 435-448.
- Cohen, William. "Symbols of Power: Statues in Nineteenth Century Provincial France." *Comparative Studies in Society and History* 31 (1998): 497-513.
- Connerton, Paul. *How Societies Remember*. Cambridge: Cambridge University Press, 1989.
- Çakmak, Şükran. "Bursa Kent Müzesinde bulunan 19. ve 20. yüzyıl Bursa gelin kıyafetlerinin incelenmesi." MSc thesis. Konya: Selçuk University, 2013.
- Çelik, Zeynep. *Displaying the Orient, Architecture of Islam at Nineteenth-Century World's Fairs*. Berkeley, Los Angeles, Oxford: University of California Press, 1993.
- Çelik, Zeynep. *About Antiquities Politics of Archaeology in the Ottoman Empire*. Austin: University of Texas Press, 2016.
- Derrida, Jacques. "Archive Fever: A Freudian Impression." *Diacritics*, 25: 2 (Summer, 1995): 9-63.
- De Certeau, Michel. *The Practice of Everyday Life*. Berkeley; Los Angeles; London: University of California Press, 1988.
- Dedehayır, Handan. "Bursa Kent Müzesi." *Geçmişten Geleceğe Yerel Kimlik* 15 (July, August, September 2008): 46-49.
- Dedehayır, Handan. "Bana Kentimi Anlat, Bana Kendimi Anlat." *Geçmişten Geleceğe Yerel Kimlik* 15 (July, August, September 2008): 38-41.
- Dedehayır, Handan and Değirmenci, Müge, eds. *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri*. İstanbul: ÇEKÜL Vakfı-Tarihi Kentler Birliği Yayınları, 2013.
- Demirtaş, Kemal. "Müzelerde kentsel kültür tarihinin sergilenmesinde Antalya örneği." MSc thesis. Adana: Çukurova University, 2009.
- Desvallées, André and Mairesse, François eds. *Key Concepts of Museology*. Paris: Armand Colin, 2010.
- Dostoğlu, Neslihan Türkün. "Bursa Kent Müzesi: Yaşayan Kent, Yaşayan Müze." *Mimarlık* 317 (May-June 2004). Accessed 20.12.2013
<http://www.mimarlikdergisi.com/index.cfm?sayfa=mimarlik&DergiSayi=29&recID=>
- Duncan, Carol and Wallach, Allan. "The Universal Survey Museum." *Museum Studies: An Anthology of Contexts*. Bettina Messias Carbonell, ed. Massachusetts: Blackwell Publishing, 2004.

- Duncan, James. "Sites of Representation, Place time and the discourse of the Other" pp. 39-56. In *Place/ Culture/ Representation*, James Duncan and David Ley, eds. London; New York: Routledge, 1993.
- Edip, Halide. *Conflict of East and West in Turkey*. Delhi: Jamia Press, 1935.
- Eldem, Edhem. "Türkiye'de Arkeoloji ve Siyaset." *Toplumsal Tarih* 232 (April, 2013): 68-71.
- Eldem, Nezihe. "Mekansal Kurgu ve Müzenin Mesajı" pp. 124-131. In *Kent, Toplum, Müze: Deneyimler-Katkılar*. Burçak Madran, eds. İstanbul: Tarih Vakfı, 2001.
- Eraydın, Ayda. "Girişimci Devlet, Otoriterleşen Populizm: Neoliberalizmin Yeni Evresinde Devletin Yeni Davranış Kalıpları." In KBAM 3. Kentsel ve Bölgesel Araştırmalar Sempozyumu, 'Kent Bölgeler, Metropolitan Alanlar ve Büyükşehirler: Değişen Dinamikler ve Sorunlar', Bildiri Kitabı, Ankara, 2012.
- Erciyes Üniversitesi Kayseri Araştırma ve Uygulama Merkezi (KAYHAM). *Kent Hafıza Merkezleri, Kent İhtisas Kütüphaneleri, Kent Arşivleri ve Kent Müzeleri Sempozyumu Bildiriler ve Tartışmalar Kitabı*, 26-27 Mart 2010, Erciyes Üniversitesi. Ankara: Detay Yayıncılık, 2010.
- Erdönmez, Ahmet. "Bursa Kent Müzesi." In *Kent Müzeleri Uluslararası Sempozyumu, 21-22 Nisan 2006, Antalya*. Orhan Silier, ed. Antalya: Tarih Vakfı Müzecilik-Sergicilik Yayınları, 2008.
- Eres, Zeynep. "Doğal Çevre, Kültürel Miras ve Kentsel Kimlik" pp. 157-169. In *Yerel Yönetimler, Kentleşme ve Demokrasi Sempozyumu* 23-24 Ocak 2014. Ankara: TMMOB Mimarlar Odası, 2015.
- Erkman, H. Sencer. "Kayseri Kent Müzesi." *Mimarlık* 324 (July- August 2005). 18.04.2013
<http://www.mo.org.tr/mimarlikdergisi/index.cfm?sayfa=mimarlik&DergiSayi=31&RecID=522>
- Erkmen, Alev. *Geç Osmanlı Dünyasında Mimarlık ve Hafıza: Arşiv, Jübile, Abide*. İstanbul: Akın Nalça Kitapları, 2010.
- Erman, Tahire. "Küresel ve Yerel Dinamikler Altında 'Anadolu Kaplanı' Kentleri." *İdealkent Kent Araştırmaları Dergisi* 8 (January 2013): 50-73.
- Ernst, Wolfgang. "Archival Action: The Archives as ROM and its Political Instrumentalization under National Socialism." *History of Human Sciences* 2 (1999): 13-34.
- Fairclough, Norman. *Discourse and Social Change*. Cambridge: Polity Press, 1992.
- Fleming, David. "Making City Histories." In *Making Histories in Museums*. Gaynor Kavanagh, ed. London; New York: Leicester University Press, 1999.

- Fleming, David. "Kentler, Müzeler ve Toplum." In *Kent, Toplum, Müze: Deneyimler-Katkılar*. Burçak Madran, ed. Istanbul: Tarih Vakfı, 2001.
- Foucault, Michel. *The Archaeology of Knowledge*. A. M. Sheridan Smith, trs. London; New York: Routledge, 2002.
- Frampton, Kenneth. "Towards a Critical Regionalism: Six Points for an Architecture of Resistance" pp. 16-30. In *The Anti-aesthetic: Essays on Postmodern Culture*. Foster, H., ed. Port Townsend; Washington: Bay Press, 1983.
- Gellner, Ernest. *Nations and Nationalism*. Oxford: Blackwell Publishing, 1983.
- Gorbacheva, Tatiana. "The City Museum and its Values." *Museum International* 231, 58: 3 (2006): 50-54.
- Göregenli, Melek; Karakuş, Pelin; Umuroğlu, İrem; Ömüriş, Erdem. *Selçuk Kent Belleği: Dün, Bugün ve Geleceğin Zihinsel Temsilleri*. İzmir: Selçuk Belediyesi Selçuk-Efes Kent Belleği Yayınları, 2013.
- Gür, Aslı. "Üç Boyutlu Öyküler: Türkiyeli Ziyaretçilerin Gözünden Anadolu Medeniyetleri Müzesi ve Temsil Ettiği Ulusal Kimlik." In *Hatırladıklarıyla ve Unuttuklarıyla Türkiye'nin Toplumsal Hafızası*. Esra Özyürek, ed. İstanbul: İletişim, 2012.
- Halbwachs, Maurice. *On Collective Memory*. Lewis A. Coser, trs. Chicago: University of California Press, 1992.
- Hall, Stuart. "Who Needs Identity?" In *Questions of Cultural Identity*. Stuart Hall and Paul du Gay, eds. London: Sage, 1996.
- Hall, Stuart, ed. *Representation: Cultural representations and signifying practices*. London; Thousands Oaks; New Delhi: Sage, 1997.
- Harvey, David. *Rebel Cities: From the Right to the City to the Urban Revolution*. London; New York: Verso, 2012.
- Hasan Cemil Bey. "Ege Medeniyetinin Menşesine Umumi Bir Bakış." In *I. Türk Tarih Kongresi* 02-11 July 1932, Ankara. Accessed 18.08.2018 <https://drive.google.com/file/d/0B7liBn5XLsAfWGt2OThkTzBPR2c/view>
- Hobsbawm, Eric and Ranger, Terence. *The Invention of Tradition*. New York: Cambridge University Press, 1983.
- Hobsbawm, Eric. *Nations and Nationalism since 1780: Programme, myth, reality*. Cambridge: Cambridge University Press, 2012.
- Hobsbawm, Eric. *Tarih Üzerine*. Osman Akınhay, trs. İstanbul: Agora Kitaplığı, 2009.

- Hochbruck, Wolfgang and Schlehe, Judith. "Introduction: Staging the Past." In *Staging the Past: Themed Environments in Transcultural Perspectives*. Judith Schlehe, Michiko Uike-Bormann, et al, eds. Verlag: Transcript, 2010.
- Hooper-Greenhill, Eilean. *Museums and the Shaping of Knowledge*. London; New York: Routledge, 1992.
- Huysen, Andreas. *Twilight Memories, Marking Time in a Culture of Amnesia*. New York; London: Routledge, 1995.
- Iggers, Georg G. *Historiography in the Twentieth Century: From Scientific Objectivity to the Postmodern Challenge*. Hanover; London: Wesleyan University Press, 1997.
- İhtiyar, Melis Nur. "Çağdaş müzecilik ve kent müzeciliği: Yeni bir program önerisi," MSc thesis. İstanbul: İstanbul Technical University, 2011.
- İmamoğlu, Vacit and Pamir, Haluk. "Kayseri Büyükşehir Belediyesi Kadir Has Kent Müzesi." In *Kent Müzeleri Uluslararası Sempozyumu, 21-22 Nisan 2006, Antalya*. Orhan Silier, ed. Antalya: Tarih Vakfı Müzecilik-Sergicilik Yayınları, 2008.
- Jameson, Frederic. "Notes on Globalization as a Philosophical Issue." In *The Cultures of Globalization*. Frederic Jameson and Masao Miyoshi, eds. Durham; London: Duke University Press, 1998.
- Jones, Gordon L. "'Little Families': The Social Fabric of Civil War Reenacting." In *Staging the Past: Themed Environments in Transcultural Perspectives*. Judith Schlehe, Michiko Uike-Bormann, et al, eds. Verlag: Transcript, 2010.
- Jones, Ian. "Cities and Museums about Them." In *City Museums and City Development*. Jones, Ian; Macdonald, Robert R., et al, eds. Lanham; New York; Toronto; Plymouth: AltaMira Press, 2008.
- Jørgensen, Marianne and Phillips, Louise. *Discourse Analysis as Theory and Method*. London; Thousand Oaks; New Delhi: SAGE, 2002.
- Kahn, David M. "Amerikan Kent Tarihi Müzelerinde Yeni Misyonlar." In *Kent, Toplum, Müze: Deneyimler-Katkılar*. Burçak Madran, ed. İstanbul: Tarih Vakfı, 2001.
- Kavanagh, Gaynor, ed. *Making Histories in Museums*. London; New York: Leicester University Press, 1999.
- Karateke, Hasan. *Padişahım Çok Yaşa! Osmanlı Devleti'nin Son Yüzylında Merasimler*. İstanbul: Kitap Yayınevi, 2004.
- Kechriotis, Vangelis. "Kamusal Tarih." *Toplumsal Tarih* 232 (April, 2013): 66-67.
- Kızılyaprak, Zeynel Abidin, ed. *Müzecilikte Yeni Yaklaşımlar Küreselleşme ve Yerelleşme*. İstanbul: Tarih Vakfı, 2000.

- Knowles, Loraine. "Müze Gündeminde Toplumsal Tarih Kavramını Geliştirmek" pp. 14-19. In Burçak Madran, ed. *Kent, Toplum, Müze: Deneyimler-Katkılar*. İstanbul: Tarih Vakfı, 2001.
- Kopuz, Seher and Cengiz, Emine. "Müze Kütüphaneleri ve Ödemiş Yıldız Kent Arşivi ve Müzesi Kütüphanesi." *Türk Kütüphaneciliği* 27:3 (2013): 515-525.
- Köse, Ersoy. "Uygulamalar Işığında Türkiye'de Kent Müzeciliği Kavramının Değerlendirilmesi." Uzmanlık tezi. Ankara: T.C Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü, 2010.
- Kültür ve Turizm Bakanlığı Kültür Varlıkları ve Müzeler Genel Müdürlüğü. *Atatürk Evleri*. Ankara: DÖSİMM, 2007.
- Laclau, Ernesto and Mouffe, Chantal. *Hegemony and Socialist Strategy: Towards a Radical Democratic Politics*. London; New York: Verso, 1985.
- Laclau, Ernesto and Mouffe, Chantal. *New Reflections on the Revolution of Our Time*. London; New York: Verso, 1990.
- Langhorst, Joern. "Rebranding the Neoliberal City: Urban Nature as Spectacle, Medium, and Agency." *Architecture, Media, Politics, Society* 6: 4 (February 2015): 1-15.
- Lefebvre, Henri. *The Production of Space*. Maiden; Oxford; Victoria: Blackwell, 1991.
- Lohman, Jack. "City Museums: do we have a role in shaping the global community?" *Museum International* 231, 58: 3 (2006): 15-20.
- Lohman, Jack. "The Prospect of a City Museum." In *City Museums and City Development*. Ian Jones, Robert R. Macdonald et al., eds. Lanham; New York; Toronto; Plymouth: AltaMira Press, 2008.
- Lowenthal, David. *The Past is A Foreign Country*. Cambridge: Cambridge University Press, 1985.
- Lowenthal, David. "Fabricating Heritage." *History and Memory* 10: 1 (Spring 1998): 5-24.
- Lukes, Steven. "Political Ritual and Social Integration." *Sociology* 9 (1975): 289-308.
- Macdonald, Sharon. "Exhibitions of Power and Powers of Exhibition: an introduction to the politics of display." In *Museums and their Communities*. Sheila Watson, ed. London; New York: Routledge, 2007.
- Madran, Burçak and Önal, Şebnem. "Yerellikten Küreselliğe Uzanan Çizgide Tarihin Çokpaylaşımlı Vitrinleri: Müzeler ve Sunumları." In *Müzecilikte Yeni Yaklaşımlar Küreselleşme ve Yerelleşme*. Zeynel Abidin Kızılyaprak, ed. İstanbul: Tarih Vakfı, 2000.

- Madran, Burçak, ed. *Kent, Toplum, Müze: Deneyimler-Katkılar*. İstanbul: Tarih Vakfı, 2001.
- Madran, Emre. "Cumhuriyetin İlk Otuz Yılında (1920-1950) Koruma Alanının Örgütlenmesi-I." *ODTÜ MFD* 16:1-2 (1996): 59-97.
- Mercin, Levent. "Geleneksel El Sanatlarını Yaşatma Sorunu ve Bir Çözüm Önerisi: Kent Müzeleri." *Sanat Dergisi* 13 (2008): 91-95.
- Merriman, Nick. "Müzeler Koleksiyonlar için mi, İnsanlar için mi? İngiltere’de Müzelere Ulaşmada Artan Olanaklar Üzerine Son Gelişmeler" pp. 69-80. In *Kent, Toplum, Müze: Deneyimler-Katkılar*. Burçak Madran, ed. İstanbul: Tarih Vakfı, 2001.
- Morton, Patricia A. *Hybrid Modernities: Architecture and Representation at the 1931 Colonial Exposition, Paris*. London: The MIT Press, 2000.
- Necipoglu, Gülru. *Architecture, Ceremonial and Power, The Topkapı Palace in the Fifteenth and Sixteenth Centuries*. New York: The Architectural History Foundation, 1991.
- Nora, Pierre. "Between Memory and History: *Les Lieux de Memoire*." *Representations*, 26 (Spring, 1989): 7-24.
- Nora, Pierre. *Hafıza Mekanları*. Mehmet Emin Özcan, trs. Ankara: Dost Kitabevi, 2006.
- Orhan, Ezgi. "Kentın ‘Modern Harabeler’ının İncelenmesi: Denizli Taş Atölyeleri Örneği." *Planlama* 26:2 (2016):160-167.
- Osmaniye Belediyesi. *Kent Müzesi*. Osmaniye: Hasret Basın Yayın, 2013.
- Oxford Dictionary of Philosophy*. Second edition revised by Simon Blackburn. New York: Oxford University Press, 2008.
- Öncü, Ayşe and Weyland, Petra, eds. *Mekan, Kültür, İktidar: Küreselleşen Kentlerde Yeni Kimlikler*. Leyla Şimşek, Nilgün Uygun, trs. İstanbul: İletişim, 2005.
- Önder, Mehmet. "Atatürk ve Müzeler." *Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi* VI: 16 (November 1989): 63-73.
- Örs, H. Birsen, ed. *19. Yüzyıldan 20. Yüzyıla Modern Siyasal İdeolojiler*. İstanbul: İstanbul Bilgi Üniversitesi Yayınları, 2013.
- Özkan, Erhan. "Demre Kent Müzesi." MSc thesis. Antalya Akdeniz University, 2011.
- Özyürek, Esra, ed. *Hatırladıkları ve Unuttuklarıyla Türkiye’nin Toplumsal Hafızası*. İstanbul: İletişim, 2001.
- Pieterse, Jan Nederveen. "Globalization as Hybridization." In *Global Modernities*. Mike Featherstone, Scott Lash and Roland Robertson, eds. London; California; New Delhi: Sage, 1995.

- PANEL: "Birlikleri ve Yeni Dönem Hedefleriyle Tarihi Kentler Birliği." *Geçmişten Geleceğe Yerel Kimlik*, 18 (April-May-June 2009): 10-19.
- Prévélakis, Georges. "City Museums and the Geopolitics of Globalization." In *City Museums and City Development*. Ian Jones, Robert R. Macdonald et al., eds. Lanham; New York; Toronto; Plymouth: AltaMira Press, 2008.
- Robertson, Roland. "Glocalization: Time-Space and Homogeneity-Heterogeneity." In *Global Modernities*. Mike Featherstone, Scott Lash and Roland Robertson, eds. London; California; New Delhi: Sage, 1995.
- Robins, Kevin. "Tradition and translation: National culture in its global context." In *Enterprise and Heritage*. J.Corner and S.Harvey, eds. London; New York: Routledge, 1991.
- Rowan, Yorke. "Repacking the Pilgrimage: Visiting the Holy Land in Orlando." In *Marketing Heritage. Archeology and the Consumption of the Past*. Yorke Rowan; Uzi Baram, eds. Walnut Creek, CA: Alta Mira Press, 2004.
- Said, Edward W. *Orientalism*. New York: Vintage Books, 1979.
- Shaw, Wendy M. K. *Osmanlı Müzeciliği Müzeler, Arkeoloji ve Tarihin Görselleştirilmesi*. Esin Soğancılar, trs. İstanbul: İletişim, 2015.
- Silier, Orhan, ed. *Kentler ve Kent Müzeleri, Kent Müzeleri Uluslararası Sempozyumu, 21-22 Nisan 2006, Antalya*. Antalya: Tarih Vakfı Müzecilik-Sergicilik Yayınları, 2008.
- Silier, Orhan. "Dünyada ve Türkiye'de Kent Müzeleri." *Ege Mimarlık* (June, 2010):16-21.
- Silier, Orhan. *Kent Müzeleri ve Türkiye'de Kent Müzelerine Duyulan İhtiyaç*. İstanbul: Tarih Vakfı, 2007.
- Silkü, Atilla; Erdem, Murat and Folk, Patrick, eds. *Memory and Nostalgia*. Proceedings of the Eleventh International Cultural Studies Symposium. Ege University, May 2007. İzmir: Ege University, 2009.
- Simine, Silke Arnold-de. *Mediating Memory in the Museum; Trauma, Empathy, Nostalgia*. Hampshire, New York: Palgrave Macmillan, 2013.
- Sözen, Metin. "Değişen Teknolojiler Perspektifinde Kent Müzeleri ve Kent Arşivleri." In Erciyes Üniversitesi Kayseri Araştırma ve Uygulama Merkezi (KAYHAM), *Kent Hafıza Merkezleri, Kent İhtisas Kütüphaneleri, Kent Arşivleri ve Kent Müzeleri Sempozyumu Bildiriler ve Tartışmalar Kitabı*, 26-27 Mart 2010, Erciyes Üniversitesi. Ankara: Detay Yayıncılık, 2010.
- Süloş, Metin. "Cumhuriyet Döneminde Hürriyet Bayramı Kutlamaları." *Toplumsal Tarih* 151 (July 2006): 72 -75.

- Tasouji, Canan Dural. "Bir Hafıza Mekâni Olarak Müze: Ankara Etnografya Müzesi." *Karadeniz Teknik Üniversitesi İletişim Araştırmaları Dergisi* (3-56): 129-142.
- Tekeli, İlhan. *Kent, Kentli Hakları, Kentleşme ve Kentsel Dönüşüm*. İstanbul: Tarih Vakfı, 2011.
- Thernorn, Göran. *İktidarın İdeolojisi ve İdeolojinin İktidarı*. İrfan Cüre, trs. Ankara: Dipnot, 2017.
- Thompson, John B. *Studies in the Theory of Ideology*. Cambridge: Polity Press, 1984.
- "TKB, Liman Kenti Samsun'da Buluştu." *Geçmişten Geleceğe Yerel Kimlik* 26 (April-May-June 2011): 34-39.
- Traverso, Enzo. *Geçmişini Kullanma Klavuzu, Tarih, Bellek, Siyaset*. Işık Ergüden, trs. İstanbul: Versus, 2009.
- Uçar, Ertuğ. "Bir Bakışta Kent." *Mimarlık* 336 (July-August 2007). Accessed 18.04.2013
<http://www.mimarlikdergisi.com/index.cfm?sayfa=mimarlik&DergiSayi=286&RecID=1595>
- Uğuz, Hülya Ekşi and Yalçın, Enes. "Neoliberal Düzenin Mekânsallaşması: Marka Kentler." In *International Congress on Management Economics and Business Proceedings*. Çeştepe, H.; Yıldırım, E., eds. September 7-9 2017. Zonguldak: Bülent Ecevit University, 2017.
- Uralman, Nezahat Hanzade. "Müze halkla ilişkileri aracılığıyla kentlilik bilinci oluşturma: Çanakkale'deki müzelerin değerlendirilmesi." PhD. İstanbul: Marmara University, 2012.
- Uralman, N. Hanzade. "Müzelerde Propagandanın Üretimi." In *Propaganda, Algı, İdeoloji ve Toplum İnşasına Dair İncelemeler*. Gürdal Ülger, ed. İstanbul: Beta, 2015.
- Uz, Funda. "Mekân-Politik Bir Söylem Olarak Nostalji." *Dosya* 33 (2014/1): 79-85.
- Vanolo, Alberto. *City Branding: The Ghostly Politics of Representation in Globalising Cities*. NY; London: Routledge, 2017.
- Varga, Somogy. "The politics of Nation Branding: Collective identity and public sphere in the neoliberal state." *Philosophy and Social Criticism* 39 (8): 825-845.
- Vergo, Peter, ed. *The New Museology*. London: Reaktion Books, 2006.
- Walsh, Kevin. *The Representation of the Past: Museums and Heritage in the Post-Modern World*. NY: Routledge, 2002.
- Yalova Belediyesi. *Doğa, Sağlık ve Turizm Kenti Yalova*. Yalova: Doğuş Ofset, 2012.

Yeşilkaya, Neşe Gürallar. *Halkevleri: İdeoloji ve Mimarlık*. İstanbul: İletişim, 2003.

Yılmaz, Fikret. “İzmir Kent Arşivi ve Müzesi Deneyimi.” In *Kent Müzeleri Uluslararası Sempozyumu, 21-22 Nisan 2006, Antalya*. Orhan Silier, ed. Antalya: Tarih Vakfı Müzecilik-Sergicilik Yayınları, 2008.

Yılmaz, Fikret. “Ahmet Piriştina Kent Arşivi ve Müzesi.” *Mimarlık* 319 (September-October, 2004)<http://www.mimarlikdergisi.com/index.cfm?sayfa=mimarlik&DergiSayi=39&RecID=795>

Reports and Declarations

Bayındırlık ve İskân Bakanlığı, “Kentleşme Şûrası 2009,” Kentlilik Bilinci, Kültür ve Eğitim Komisyonu, Ankara, Nisan 2009.

Denizli İl Özel İdaresi Genel Sekreterliği Stratejik Planı 2006-2010. (29.05.2018)
<http://www.sp.gov.tr/upload/xSPStratejikPlan/files/4wD5c+DenizliIOISP0610.pdf>

Denizli Valiliği, Denizli Hükümet Konağı Mimari Projesi ve Yakın Çevresi Kentsel Tasarım Projesi Yarışması Şartnamesi, 2009. accessed 23.05.2018
<http://www.mimdap.org/images/guncelhaberler/Denizli-Hukumet/sartname.pdf>

“European Urban Charter-Charter without the status of a convention,” adopted by the Council of Europe’s Standing Conference of Local and Regional Authorities of Europe (CLRAE) on 18 March 1992, a Session held during the annual Plenary Session of the CLRAE (17-19 March 1992, Strasbourg).
<https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=887405>

“European Urban Charter II-Manifesto for a new urbanity,” adopted by the Congress on the occasion of its 15th Plenary Session (29 May 2008, Strasbourg).
<https://wcd.coe.int/ViewDoc.jsp?id=1302971>

European Union, “Regions in the European Union, Nomenclature of territorial units for statistics NUTS 2013/EU-28,” Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2015.

İstanbul 2010 Avrupa Kültür Başkenti Ajansı Kültürel Miras ve Müzeler Direktörlüğü. “Türkiye Müzeleri İçin Yönetim ve İşletim Modeli Öneri Raporu Projesi, Durum Analizi Raporu.” November 2008 - March 2009.

“Kastamonu Bildirgesi,” *Mimarlık* 294 (2000): 55-56. (Kastamonu Valiliğinin, Mimarlar Odası, ÇEKÜL Vakfı ve Marmara ve Boğazları Belediyeler Birliğiyle ortaklaşa düzenlediği “Kültürel Değerlerin Korunmasında Yerel Yönetimlerin Rolü ve Sorumluluğu” konulu sempozyum bildirgesi, 3-4 Haziran 2000).
<http://dergi.mo.org.tr/dergiler/4/543/8081.pdf>

“Kent Müzeleri ve Arşivleri Kuruluş ve İşleyiş Yönergesi,” in Dedehayır, Handan and Değirmenci, Müge (2013) eds; *Kent Tarihi Müzeleri ve Arşivleri* (İstanbul: ÇEKÜL Vakfı-Tarihi Kentler Birliği Yayınları), pp. 66-67. (Tarihi Kentler Birliği, 14 Eylül 2002 tarihli Edirne Toplantısı’nda TKB Meclisi tarafından kabul edilmiştir.)

Kültür ve Turizm Bakanlığı, “Türkiye Turizm Stratejisi – 2023” (Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı, 2007). Accessed 20.12.2013
<http://www.resmigazete.gov.tr/eskiler/2007/03/20070302-17-1.doc>

Kültür ve Turizm Bakanlığı, “Türkiye Turizm Stratejisi – 2023 Eylem Planı (2007-2013)” (Ankara: Kültür ve Turizm Bakanlığı, 2007). Accessed 20.12.2013
<http://www.kultur.gov.tr/Eklenti/906,ttstratejisi2023pdf.pdf?0>

T.C Kültür ve Turizm Bakanlığı AB-Türkiye Kültürlerarası Diyalog- Müzeler Hibe Programı, “Kent Müzeciliği Üzerine Üç Taraflı İş Birliği Projesi,” 2012.

“UNESCO Universal Declaration on Cultural Diversity,” 2 November 2001.
http://portal.unesco.org/en/ev.php-URL_ID=13179&URL_DO=DO_TOPIC&URL_SECTION=201.html

“UNESCO Convention for the Safeguarding of the Intangible Cultural Heritage,” 17 October 2003, Paris. http://portal.unesco.org/en/ev.php-URL_ID=17716&URL_DO=DO_TOPIC&URL_SECTION=201.html

Online News

Tire Kültür Derneği “Tire Kent Müzesi Tartışması Büyüyor,” *Tire Kültür* (07.04.2011) accessed 03.06.2013 <http://www.tirekultur.com/?Syf=18&Hbr=147097>

Seyfullah Ayvalı, “Eski belediye binası kültür merkezi olmalı,” *Haber Tire* (08.03.2011) accessed 03.06.2013 <http://www.habertire.com/genel/eski-belediye-binasi-kultur-merkezi-olmali-h4373.html>

“Kent Müzesi için çalışmalar başladı,” *Haber Tire* (05.04.2011) accessed 03.06.2013
<http://www.habertire.com/genel/kent-muzesi-icin-calismalar-basladi-h5841.html>

Uğur Yenidoğan, “Kent Müzesi'nin Yeri Yanlış!” *Karadeniz’de Son Nokta* (18.02.2013) accessed 31.05.2013 <http://www.karadenizdesonnokta.com.tr/kent-muzesinin-yeri-yanlis-makale,160.html>

Mustafa Kul, “Kent Müzesi orda olmaz!” *Kuzeyekspres* (21.04.2015) accessed 29.05.2018 <http://www.kuzeyekspres.com.tr/kent-muzesi-orada-olmaz-47092h.htm>

“Biga Kent Konseyi müzeye kaldırıldı,” *Bigazete* (18.10.2016) accessed 27.03.2018
<http://www.bigazete.com.tr/2016/10/biga-kent-konseyi-muzeye-kaldirildi-h24291.html>

- “Denizli'ye kent müzesi,” (07.01.2005), accessed 29.02.2016
<http://www.haberler.com/denizli-ye-kent-muzesi-haberi/>
- “Kent Merkezi Ölçeğinde Denizli Geleceğini Arıyor,” *Mimarizm* (13.05.2009) accessed 23.05.2018 http://www.mimarizm.com/haberler/kent-merkezi-olceginde-denizli-gelecegini-ariyor_116408?PageNo=3
- Seval Uysal, “Kız Meslek Lisesi Nasıl Yıkıldı?” (04.04.2016) accessed 23.05.2018
<http://www.denizlihaber.com/ozgun/isin-asli/kiz-meslek-lisesi-nasil-yikildi/>
- Seval Uysal, “Taş Binalar Bu Kentin Belleğidir” *Denizli Haber* (26.10.2015), accessed 29.02.2016 <http://www.denizlihaber.com/ozgun/isin-asli/tas-binalar-bu-kentin-bellegidir/>
- Derya Gürsel, “Taş Binalar Yıkılmayacak,” *Arkitera* (20.10.2015) accessed 29.02.2016
<http://www.arkitera.com/haber/25577/tas-binalar-yikilmayacak>
- “Turizm Bakanlığı’ndan Denizli’ye Kültür Vadisi,” *Denizli Gazetesi* (22.02.2018), accessed 29.05.2018 <http://www.denizligazetesi.com/haberler/guncel/turizm-bakanligindan-denizliye-kultur-vadisi/70280/>
- “Denizli Valisi Erkmén: Hedefimiz Denizli'ye Yakışır Bir Kent Müzesi,” *Denizli Haber* (18.05.2011) accessed 26.04.2013 <http://www.denizlihaber.info/haber/denizli-valisi-erkmen-hedefimiz-denizli-ye-yakisir-bir-kent-muzesi-741185.html>
- “Cihan’dan 5 yılda 10 müze sözü,” *Denizli Haber* (31.10.2013) accessed 19.12.2013
www.denizlihaber.com/denizli/kent-genel/ak-parti-denizli-buyuksehir-belediye-baskan-aday-adayi-sezer-cihandan-5-yilda-10-muze-sozu/
- “Kent Tarihi Müzesi Bartın İçin Milat Olacaktır” (12.01.2016) accessed 26.02.2016
<http://www.bartinbelediyesi.com/haber.asp?id=11207>
- “Kent Tarihi Müzesi Açıldı,” (27.01.2018) accessed 30.03.2018
<http://www.bartinbelediyesi.com/haber.asp?id=24802>
- “Yakutiye Belediyesi’nin Kentsel Dönüşümü Erzurum’u Kurtarıyor,” (28.06.2012) accessed 11.12.2013
www.yakutiye.bel.tr/index.php?option=com_content&view=article&id=683:kentsel-donusum&catid=1:son-haberler
- “Divriği Ulu Camii Kamulaştırma Çalışmaları Devam Ediyor,” (20.05.2012) accessed 23-05-2013 <http://www.sivasilozelidaresi.gov.tr/yazi.php?yad=1044>
- “Erzurum'u Açık Hava Müzesi Yapacağız” 18.08.2013 Accessed 30.05.2018
<https://www.haberler.com/ali-korkut-erzurum-u-acik-hava-muzesi-yapacagiz-4953045-haberi/>
- “Üsküdar’ın Dev Projelerine Basın Turu,” (19.05.2015) accessed 27.05.2016
<https://www.uskudar.bel.tr/tr/main/news/uskudar-in-dev-projelerine-basin-turu/290>
- “Kent Müzesi İhaleye Çıkıyor,” *Yarın11* (23.12.2013) Accessed 06.11.2015
<http://www.yarin11.com/bilecik/kent-muzesi-ihaleye-cikiyor-h2109.html>

- “Kültür ve Turizm Bakanı Nabi Avcı, Yaşayan Şehir Müzesi Açılışını Gerçekleştirdi,” Accessed 02.04.2018 <http://bilecikkentmuzesi.com.tr/project/muzeacilis/>
- “Başkan’dan Mesaj,” Accessed 02.04.2018 <http://bilecikkentmuzesi.com.tr/baskandan-mesaj/>
- “Kızılcahamam Kent Müzesi Geçmişten Geleceğe Kültür Taşıyacak,” *Haberturk* (20.10.2015), Accessed 06.11.2015 <http://www.haberturk.com/yerel-haberler/haber/40855825-kizilcahamam-kent-muzesi-gecmisten-gelecege-kultur-tasiyacak>
- “Tarihine Sahip Çıkmak, Geleceğe Sahip Çıkmaktır,” (02.03.2012) Accessed 31.05.2013 <http://www.nusaybin.bel.tr/default.aspx?c=d&g=8&k=4018>
- “Nusaybin Belediyesi; ‘Kent Müzesi’ İçin Çağrıda Bulundu,” (12.04.2013) Accessed 31.05.2013 www.nusaybin.bel.tr/default.aspx?c=d&g=8&k=5549
- “Kaymakam/Belediye Başkan Vekili Ergün Baysal Kentsel Dönüşüm Ofisini Ziyaret Etti,” (17.11.2017) Accessed 04.05.2018 <http://nusaybin.bel.tr/tr-tr/haber/kaymakambelediye-baskan-vekili-ergun-baysal-kentsel-donusum-ofisini-ziyaret-etti/42225>
- “Osmaniye Kent Müzesi,” *Kent & Başkan Dergisi* (28.04.2014) Accessed 04.12.2014 <http://www.kentvebaskan.com.tr/?p=8795>
- “İskenderun’un hafızası Kent Müzesi’nde yaşayacak,” (09.12.2011) Accessed 15.12.2013 http://hatayhaberim.com/haber_detay.asp?haberID=240
- “Sakıp Sabancı Mardin Kent Müzesi” Accessed 28.02.2013 <http://www.sabancivakfi.org/tr/kultur/mardin/sakip-sabanci-mardin-kent-muzesi>
- “Büyükşehir Belediyesi Kent Belleği Müzesi açıldı,” (18.10.2012) Accessed 23.05.2013 http://www.eskisehir-bld.gov.tr/haber_dvm.php?resim_id=346767
- “KUAKMER 7 Eylül’de Açılıyor,” (31.08.2015) Accessed 11.02.2016 <http://www.kusadasi.bel.tr/haber-kuakmer-7-eylulde-aciliyor>
- “Kuşadası’nın En Büyük Eksiklerinden Bir Tanesi Gideriliyor,” Accessed 22.02.2016 <http://www.kuakmer.org/kuakmer-haberler/haber5>
- “Polatlı’nın Tarihi ve Kültürü Kent Tanıtım Merkezi’nde Sergilenecek,” (14.05.2011) Accessed 03.03.2016 <https://www.haberler.com/polatli-nin-tarihi-ve-kulturu-kent-tanitim-merkezi-2726254-haberi/>
- “Kent Müzesi Kapılarını İlk Etkinliğe Açtı,” (19.05.2016) Accessed 19.06.2016 <http://turgutlu.bel.tr/tr/haber/kent-muzesi-kapilarini-ilk-etkinlige-acti>
- “Simav’ın da artık kent müzesi olacak,” (23.03.2010) Accessed 16.12.2013 www.belediyegazetesi.net/haber/simavin-da-artik-kent-muzesi-olacak-2715.html
- “Kent Müzesi Çalışmalarına Start Verildi,” (20.02.2013) Accessed 18.04.2013 <http://www.cubukhaber.com/kent-muzesi-calismalarina-start-verildi-7119h.htm>

- “Eskişehir Büyükşehir Belediyesi Kent Belleği Müzesi,” Accessed 23.05.2013
<http://www.kentbellegi.org/>
- “Apikam’da Ne Var?” 02.03.2016 <http://www.apikam.org.tr/Bagimsiz/apikamda-ne-var>
- “Sözlü tarih amacı,” Accessed 18.02.2016 <http://www.antalyakentmuzesi.org.tr/>
- “İnegöl Belediyesi Kent Müzesi,” Accessed 18.04.2013
<http://www.inegolkentmuzesi.gov.tr/tr/KentMuzesi/>
- “Müze,” Accessed 21.12.2014 <http://www.bursakentmuzesi.com/hakkinda/>
- “Kent Müzesine Doğru,” Accessed 31.05.2013 <http://www.samsunkentmuzesi.com/>
- “Kent Müzesi Kapılarını İlk Etkinliğe Açtı,” (19.05.2016) Accessed 19.06.2016
<http://turgutlu.bel.tr/tr/haber/kent-muzesi-kapilarini-ilk-etkinlige-acti>
- “Kurtuluş Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi,” accessed 13.03.2018
<http://www.İnebolu.bel.tr/İnebolu-kent-muzesi.asp>
- “Bursa’ dan Gelen Heyet ile ‘Kurtuluş Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi’ ne Son Dokunuşlar,” Accessed 13.03.2018 <http://www.İnebolu.bel.tr/haber-detay.asp?Id=1947&haber=bursadan-gelen-heyet-ile-%91%91kurtulusa-giden-yolda-İnebolu-kent-muzesi-ne-son-dokunuslar>
- “Havran Kent Müzesi ziyarete açıldı,” (12.09.2017) Accessed 25.01.2018
<https://www.cekulvakfi.org.tr/haber/havran-kent-muzesi-ziyarete-acildi>
- “Kent Belleği Hakkında,” Accessed 23.12.2014
<http://selcukefeskentbellegi.com/kentbellegi.aspx?id=1>
- “Selçuk Kent Belleği Projesi,” (03.06.2011), Accessed 03.06.2013
<http://www.izka.org.tr/haberler/5653/>
- Uşak Kent Tarihi Müzesi Yeni Müzeler Örneği Oluyor,” (09.04.2015) accessed 23.06.2016 <http://www.usakkentmuzesi.com/icerik/turgutlubelediyesi.html>
- “Kültürel Miras Müzesi,” accessed 20.12.2014
http://www.kulturelmirasmuzesi.com/index.php?lang=tr&page=12&anIicat_1=2&anIitm_1=1
- “Eskişehir, geçmişini canlandırıyor: Kent Belleği Müzesi,” (16.01.2013) Accessed 23.05.2013 <http://www.sonhaber.com.tr/eskisehir-gecmisini-canlandiriyor-kent-bellegi-muzesi-roportaj,4.html>
- “Kent Müzesi,” accessed 24.12.2014
<http://kocaeli.bel.tr/icerik/muzeler/2427/20566.aspx>
- “BAKA’nın Desteğiyle Elmalı’ya Kent Müzesi Açıldı,” (04.08.2013) Accessed 20.12.2014 <http://baka.org.tr/writeme.php?tip=H&id=1213>
- Ankara Etnografya Müzesi, “Etnografya Müzesi Tarihi”, accessed 08.08.2018
<http://www.etnografyamuzesi.gov.tr/>
- “Trabzon Şehir Müzesi ziyarete açıldı,” Accessed 21.03.2018
<http://www.trabzon.bel.tr/haber-detay.aspx?id=7314>

APPENDIX A

THE LIST OF THE ESTABLISHED CITY MUSEUMS IN TURKEY

Adana

- Kozan Kent Müzesi (2014)

Ankara

- Beypazarı Yaşayan Müze (2007)
- Beypazarı Kent Tarihi Müzesi (2008)
- Polatlı Kent Tanıtım Merkezi (2011)
- Ankara Somut Olmayan Kültürel Miras Müzesi (2013)
- Bekirağalar Konağı Çubuk Şehir Müzesi (2013)
- Kızılcahamam (Eğitimci Nuray Yeşil) Kent Müzesi (2015)
- Şereflikoçhisar Kent Müzesi (2016)

Antalya

- Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezi (2006'da Kent Belleği Merkezi Kent Müzesinin ilk adımı olarak açılıyor, 2014'te iki isim ile birlikte yeni binasına taşınıyor.)
- Kumluca Kent Müzesi (2008)
- Elmalılı Muhammet Hamdi Yazır Kent Müzesi (2013)
- Giritliler Evi Side Kent Müzesi (2016)

Artvin

- Arhavi Dikyamaçköyü Yaşam Tarzı Müzesi (2012)

Aydın

- Yenipazar Belediyesi Kent Müzesi (2014)
- Kuşadası F. Özel Arabul Kültür Merkezi (KUAKMER-2015) (Kuşadası Kent Tarihi Müzesi yapılmak için 2012'de başlanıp proje tamamlanamayınca işadami Hüseyin Arabul tarafından yapımı üstlenilmiş ve adı değişmiş.)
- Söke Fatma Suat Orhon Müze ve Sanat Evi (2017)

Balıkesir

- Küçükköy Kent Müzesi (2013)
- Havran Kent müzesi (2017)
- Balıkesir Kent Arşivi (2006) (2004 yılında da restore edilerek Devrim Erbil Çağdaş Sanatlar Müzesi olarak hizmete sunulan binada, 3. kat, Kent Arşivi olarak kullanılmaya başlanılmıştır.)

Bartın

- Bartın Kent Müzesi (2018)

Bilecik

- Bilecik Belediyesi Yaşayan Kent Müzesi (2014)
- Bozüyük Şehir Müzesi (2017)

Bolu

- Mudurnu Kent Müzesi (2012)

Bursa

- Bursa Kent Müzesi (2004)
- İnegöl Kent Müzesi (2009)
- Tahir Paşa Konağı Kent Müzesi (2013)

Çanakkale

- Çanakkale Kent Müzesi ve Arşivi (2009)
- Gökçeada Kent Müzesi (2017)
- Halimbey Konağı Kent Müzesi (2010) (Biga)

Çorum

- Mecitözü Kültür Evi ve Kent Müzesi (2013)
- Çorum Belediyesi Kent Arşivi (2008)

Diyarbakır

- Diyarbakır Kent Müzesi (2015)

Edirne

- Uzunköprü Kent Müzesi (2013)
- Edirne Kent Müzesi (2017)
(Edirne Fahri Yücel Kent Tarihi Müzesi (2001) bir süre önce kapanmış aynı binada kent müzesi açılmış.)

Erzincan

- Kemaliye Kent Müzesi (1999)

Eskişehir

- Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)

Gaziantep

- Bayazhan Gaziantep Kent Müzesi (2009)

Giresun

- Şebinkarahisar Kent Müzesi (2017)

Gümüşhane

- Gümüşhane İkizevler Kent Müzesi (2006)

İstanbul

- Yıldız Şehir Müzesi (1988)
- Adalar Müzesi (2010)
- Bakırköy Sanat Evi ve Kent Müzesi (2011)
- Kağıthane Şehir Müzesi (2011)
- Tuzla Kent ve Mübadele Müzesi (2013)
- Yahya Kemal Beyatlı Kent Müzesi (hakkındaki bilgi sadece turizm kültür bakanlığının özel müzeler statüsünde yer aldığı)
<http://www.kulturvarliklari.gov.tr/TR,43980/ozel-muzeler.html>

İzmir

- İzmir Büyükşehir Belediyesi Ahmet Piriştina Kent Arşivi ve Müzesi (2004)
- Ödemiş İbrahim Hakkı Ayvaz Kent Müzesi ve Bedia Akartürk Sanat Müzesi (2008)
- Ödemiş Yıldız Kent Arşivi ve Müzesi (2012)
- Bornova Kent Arşivi ve Müzesi (2012)
- Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)
- Torbalı Belediyesi Kent Arşivi ve Tanıtım Merkezi (2013)
- Seferihisar Kent Belleği ve Anı Evi (2013)
- Tire Kent Müzesi (2014)

Karabük

- Safranbolu Kent Tarihi Müzesi (2006)

Karaman

- Karaman Kent Kültürü Müzesi (2013)

Kastamonu

- Kastamonu Kent Tarihi Müzesi (2002)
- Kurtuluş Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi (2017)
- Taşköprü Kent Tarihi Müzesi (2018)

Kayseri

- Kadir Has Kent ve Mimar Sinan Müzesi (2003)

Kırklareli

- Ali Rıza Efendi Kent Kültür Evi (2018)

Kocaeli

- İzmit Elektronik Kent Müzesi (2006)

Konya

- Konya İzzet Koyunoğlu Şehir Müzesi (1984)
- Ilgın Kent Müzesi (2013)
- Adile Baysal Kültür Sanat Evi ve Seydişehir Müzesi (2013)

Kütahya

- Kütahya Kent Tarihi Müzesi (2010)
- Simav Kent Müzesi (2014)

Manisa

- Geleneksel Salihli Evi Salihli Kent Arşivi ve Müzesi (2015)
- Turgutlu Kent Müzesi (2017)

Mardin

- Sakıp Sabancı Mardin Kent Müzesi (2009)
- Midyat Kent Müzesi (2013)
- Nusaybin Kent Müzesi (2014)

Mersin

- Mustafa Erim Mersin Kent Tarihi Müzesi (2010)

Ordu

- Ünye Yaşayan Kültürel Miras Müzesi (2017)

Osmaniye

- Osmaniye Kent Müzesi (2013)
- Kadirli Kent Müzesi (2014)

Samsun

- Samsun Kent Müzesi (2012)

Şanlıurfa

- Urfa Kent Müzesi (2014)

Tekirdağ

- Şarköy Etnografya Kent Müzesi (2014)

Tokat

- Erbaa Kültür Evi Kent Müzesi (2011)
- Niksar Kent Müzesi (2014)

Trabzon

- Trabzon Şehir Müzesi (2017)

Uşak

- Uşak Kent Tarihi Müzesi (2013)

Yalova

- Yalova Kent Müzesi (2013)

Zonguldak

- Kdz. Ereğli Belediyesi Kent Müzesi (2014)

APPENDIX B

THE STATEMENTS OF THE ACTORS

1. **Milat olacak**
  - Kültürel ne kadar değerimiz varsa bunu meydana çıkarmamız lazım. Bu süreçte Bartın Kent Tarihi Müzesi'nde bir milattır_Bartın Kent Tarihi Müzesi (2018)
  - Konak müzeyle daha anlamlı hale geldi ve artık bir milat oldu_Diyarbakır Kent Müzesi (2015)
2. **Başka kentsel projeler içinde kent müzesinin de adının geçmesi**
  - 50.yıl kültür parkı içinde yer alıyor_Kumluca Kent Müzesi (2008)
  - Bartın'ın olmazsa olmazı diye düşündüğümüz Kent Tarihi Müzesi'ni mutlaka yapmak istiyoruz. Bunu yaparken de Bartın'daki hamam, belediye bahçesi, etrafındaki camiiiler ve binalar müzeye göre yeniden dizayn edilecek. Yani müze ve çevresindeki yapıları kompleks haline getireceğiz. Bunun yanında inşallah müze müzeyi doğuracak_Bartın Kent Tarihi Müzesi (2018)
  - Kent Müzeleri Kompleksinin 2. Parçası_Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012) (öncesinde Kent Belleği Merkezi çalışma grubu oluşturuluyor, 2011)
  - Kadir Has Kültür, Kongre ve Spor Tesisleri içerisinde yer alıyor_Kadir Has Kent ve Mimar Sinan Müzesi (2003)
3. **Müze başka müzeleri de doğuracak**
  - Müze başka müzeleri de doğuracak_Bartın Kent Tarihi Müzesi (2018)
  - Kurucu müze görevi üstlenecek.... Edirne Kent Belleği Müzesi, doğurgan müze olarak işlevini yürütecektir. Burada kurmuş olduğumuz seksiyonlar daha sonraki süreçlerde ayrı bir müzeye dönüşerek, kentimizi taçlandıracaktır. (başkanın mesajı websitesinden)_ Edirne Kent Belleği Müzesi (2017)
  - Prof. Dr. Metin Sözen ve ÇEKÜL Kent Müzesi ile diğer kültürel yapıların bağlantı akalarının oluşturulmasını önerdi._Bornova Kent Arşivi ve Müzesi (2012)
4. **Cazibe merkezi**
  - Bl. Bşk. Mesut Ergin: Küçükköy'de tarihi yapıları ayağa kaldırma çalışmaları devam ediyor. Burayı yavaş yavaş cazibe merkezi haline getireceğiz_Küçükköy Kent Müzesi (2013)
  - Yeni kültür ve cazibe merkezi_Bartın Kent Tarihi Müzesi (2018)
  - çarşı içinde cazibe merkezi yarattı_Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)
  - Yapacakları çalışmaların ardından Uzunoluk Hamamı'nın kenti ziyaret edenler için bir cazibe merkezi olacağını vurgulayan Kent Konsey Bşk. Zeynep Arıkan, hamamın çevresinin de yeniden düzenleneceğini bildirdi._Kahramanmaraş Kent Kurtuluş Müzesi (2014) ?
  - yeni bir kültür ve cazibe merkezi_Kurtuluş Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi (2017)
  - Bütün çabamız dünya tarihinde eşi görülmemiş bir mücadele ve onur savaşının ilk meşalesinin yakıldığı Samsunumuzu bu tarihi misyonuna layık ve asrın gereklerine uygun bir cazibe merkezi haline getirmek; modern dünyanın ve çağdaş Türkiye Cumhuriyeti'nin önemli bir şehri yapmaktır. (B.şehir Bl. Bşk. Yusuf Ziya Yılmaz, müze websitesi) (kent müzesi de bu yolda bir adım olarak görülüyor)_Samsun Kent Müzesi (2012)
  - Vali Mustafa Taşkesen "Bu proje ile kültürel mirasımızın yaşatıldığı ve tanıtıldığı bir ortam oluşturulacaktır. Bu çalışmayla Bölgemiz turizm cazibe merkezi haline getirilecektir. Turizm faaliyetlerinin etkinliğini artırmak, bölge halkı için alternatif bir ekonomik girdi sağlamak ve bu sayede dolaylı olarak yeni istihdam alanları yaratmak projemizin temel amaçlarıdır" diye konuştu_Niksar Kent Müzesi (2014)
5. **Merkez/ platform/ forum**
  - Kent müzesi Antalya'nın, Türkiye'ye ve dünyaya açılan yüzü ve geleceğin doğru kurulması için önemli kültürel aktörlerden biridir. (Türel)_Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezi (2006'da Kent Belleği Merkezi Kent Müzesinin ilk adımı olarak açılıyor, 2014'te iki isim ile birlikte yeni binasına taşınıyor.) 1999'da Antalya Kent Müzesi Girişimcileri Derneği kuruluyor)
  - bir platform oluşturulup kent markası oluşturulması_Elmalı Muhammet Hamdi Yazır Kent Müzesi (2013)
  - Kültürel merkez_Bilecik Yaşayan Kent Müzesi (2014-resmi açılış 2017)
  - kültürel ortak üretim merkezi_Çanakkale Kent Müzesi ve Arşivi (2009)
  - kültürel ortak üretim merkezi (mustafa tekeli, blog)_Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
  - Kar amacı gütmeyen sürdürülebilir bir kültür kurumu olarak Müzenin kurulması_Adalar Müzesi (2010)

- Kent Belleği Merkezi, kentlilik ve tarih bilincinin geliştirilmesi, Efes'in, Selçuk'un ve çevresinin tanıtımı işlevlerinin hem dijital ortamda, hem de yüz yüze ilişkilerle, diyalog ve tartışmaya açık bir forum olarak gerçekleştirecektir. _ Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)
- Kentin kültürel, tarihsel, sosyal, ekonomik zenginliğini tanıtmak ve yarının kentlilerine yol gösterebilmek amacıyla Safranbolu ile ilgili her türlü bilgiyi, belge, eşya, görsel malzeme, ses ve video kayıtlarını bünyesinde bulundurmak, bu verilere dayalı olarak geçici ve sürekli sergiler düzenlemek amacıyla kurulmuş kültür birimidir. _ Safranbolu Kent Tarihi Müzesi (2006)
- Taşköprü İlçesi'nin bir kültür ve tarih merkezi konumuna kavuşacak _ Taşköprü Kent Tarihi Müzesi (2018)
- Ziyaretçilere kentin tarihi hakkında doyurucu bilgiler verecek donanımına sahip bu müze, 5000 yıllık tarihe tanıklık eden İzmit için, bu birikimini yansıtacak bir platform olmaktadır. _ İzmit Elektronik Kent Müzesi (2006)
- Başkan Şirin, "Kent Müzesi ile ilgili olarak ısrarla vurguladığımız konu, müzenin yalnızca taşınır kültür varlıklarının sergilendiği ve yalnızca bir kez gidilmesi yeterli olan bir mekân olmasındansa; gerçekleştirilecek etkinliklerle, yapılacak yayınlarla her daim ziyaret edilebilecek bir kültür merkezi olmasını hedeflediğimizdir."...Müze yalnızca eski eserlerin sergileneceği bir kurum değil; aynı zamanda Turgutlu kültürü ve tarihi ile ilgili yapılacak çalışmaların da merkezi olacaktır _Turgutlu Kent Müzesi (2017)
- Farklılıkları önemseyen bir kentlilik anlayışıyla kurulan müze, Dilek Sabancı Sanat Galerisi'yle birlikte bölgede önemli bir merkez olacak...Kent Müzesi, kent kültürü, kent tarihi hakkında çalışmalar, yayınlar, toplantılarla epey hareketli olabilecek bir kurum. _ Sakıp Sabancı Mardin Kent Müzesi (2009)
- Müze olarak kent tarihinin araştırılmasına sunacağı katkılarla, Kültür ve Sanata olan ilgisiyle bilinen Mersin'in kültürel yaşamında önemli bir merkez olması amacıyla düzenlenmiştir _Mustafa Erim Mersin Kent Tarihi Müzesi (2010)
- Hem Devlet Demiryolları ve Demirspor açısından bir tarihi yansıtan, hem de bahçesinde düzenlenen kutlama törenleriyle tüm Samsunluların hatıralarında ayrı bir yere sahip olan bu yapı grubu, Samsunluların geçmişiyle buluşabileceği bir merkez olarak kente kazandırılmıştır _Samsun Kent Müzesi (2012)
- Yerel değerleri saptayarak bölgenin kültürel envanterini çıkarmak, kentin hafızasını belgelemek, sergileyerek geleceğe aktarmak ve bir eğitim-araştırma merkezi olarak hizmet vermesini sağlamak Kent Müzesinin kurulma amaçları arasında yer alıyor. (ÇEKÜL)_ Kdz. Ereğli Belediyesi Kent Müzesi (2014)

6. Kentsel hizmet kurumu

- belediyelerin görevleri arasında sadece şehrin temizliği, kanalizasyon, su elektrik, cadde, sokakların parke ile donatım işleri değildir. İçinde yaşadığı kentin sosyal toplumsal, kültürel çalışmalarına da katkıda bulunmak, sosyal ve kültürel olaylara ayna tutmak, ışık olmak, bu yolda çalışanlara kol kanat germektir. _ Söke Kent Arşivi ve Müzesi (amaç ve kapsam TKB yönergesinden) **Söke Fatma Suat Orhon Müze ve Sanat Evi** olarak 2017'de açılmış
- Büyükşehir Belediye Başkanı Prof. Dr. Yılmaz Büyükerşen ise konuşmasında, belediyeciliğin sadece otomobillerin ulaşımını kolaylaştıracak düzenlemeler yapmak olmadığını, yalnızca bu düzenlemeye göre yapılan yerleşim yerlerine şehir denilemeyeceği, şehirlerin her şeyden önce kültür demek olduğunu vurguladı. _ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- İzmir Büyükşehir Belediyesi Ahmet Piriştina Kent Arşivi ve Müzesi (2004)
  - Günümüz dünyasında belediye hizmet anlayışında görülen kökten değişim, yeni hizmet birimleri yaratmayı da beraberinde getirmiştir. Bu değişim sonucunda kent arşivleri ve müzeleri, kentsel hizmet kurumu olarak algılanmaya ve değer görmeye başlamıştır.
  - Kent arşivleri ve müzeleri, yol yapım ve bakımı vb. gibi belediye hizmet kurumu olarak algılanmaya ve değer görmeye başladı.
  - Türkiye'de bir ilk olan kurum aynı zamanda İzmir B.Bld. de arşivi. Bir anlamda hem resmi bir kurum hem de kamusal hizmet veren dışa dönük bir kentsel kültür birimi.
- Belediyelerin, "hizmet ürettim" diyebilmesi için rutin görevlerinin yanında kültürel faaliyetlerle de vatandaşlarının sosyal ihtiyaçlarını gidermesi gerekir. _ Konya İzzet Koyunoğlu Şehir Müzesi (1984)
- Biz belediyeciliği sadece alt ve üst yapı çalışmaları olarak algılamıyoruz. Tarihsel mirasımıza sahip çıkmayı, doğal güzelliklerimizi korumayı, tüm halkımıza yönelik sosyo-kültürel faaliyetlerde bulunmayı, sizler için daha yaşanabilir bir çevre oluşturmayı, bunlarla ilgili yayınlar yapmayı, kısaca şehrimizi ülkemizin en önemli kültür merkezlerinden biri konumuna getirmeyi her şeyden çok önemsiyoruz. (B.Şehir Bl. Bşk. Yusuf Ziya Yılmaz, müze websitesi)_ Samsun Kent Müzesi (2012)

7. Kamusal alan olarak kent müzesi

- Bu müzeler kentsel belleğin gösteri sahnesidir. Dolayısıyla Kent müzesi sadece teşhir mekanı değil aynı zamanda kültürel etkileşim ve yönelimin hakim olduğu bir kamusal alandır. Üstelik bu kamusal alanın nasıl düzenleneceğine karar vermek isteğe bağlıdır. Sergiler istenildiğinde yeniden düzenlenebilmekte ve hedef kitlesine göre tekrar tekrar değiştirilebilmektedir. bu nedenle

İzmir kent müzesi durağan bir obje müzesi olarak değil sınırsız sayıda ve formda sergi yapabilme olanağına sahip bir "okunur müze" olarak tasarlanmıştır. _APİKAM (2004)

- toplumsal bir varlık olmayı hedefleyen_ Kahramanmaraş Kent ve Panorama Müzesi (devam)
- Belediye Başkanı Ali Erdoğan yaptığı konuşmada şunları söyledi; "bu müzeyi oluşturmak için yola çıkarken ilk düşündüğümüz var olan bir yapıyı kamuya kazandırmaktı." _Uşak Kent Tarihi Müzesi (2013)

8. Müze kültür ilişkisi

- halkın kültürünü yaşayış biçimlerini açığa çıkaran eserler sergileniyor_ Beypazarı Tarih ve Kültür Evi Müzesi (1996)
- tarih ve kültürün sentezlendiği bir mekan_ Bekirağalar Konağı Çubuk Şehir Müzesi (2013)
- İlçemiz tarihinde bir ilk olan ve ilçemizin geçmişten bugüne kültürünü yansıtacak olan_ Şereflikoçhisar Kent Müzesi (2016)
- Kumluca ve yöre halkının yakın tarihindeki yaşam biçimini ve kültürünü anlatmak ve tanıtmak._ Kumluca Kent Müzesi (2008)
- 3000 yıllık önemli bir tarihi geçmişe sahip Side'nin pek çok uygarlığa ev sahipliği yaptığını belirten Başkan Sözen, kendine öz örf, adet ve gelenekleri olan Giritlilerin bu geçmişte önemli bir yere sahip olduğunu söyledi._ Giritliler Evi Side Kent Müzesi (2016)
- Ana dilimiz Lazcanın laz kültürünün temel taşı olduğunu ve bu nedenle çocuklarına Lazca Dilinin öğretilmesini istemiştik. Şimdi Kamparna Köyünde yine kültürümüz ile ilgili çok özel bir müzeyi ailecek ziyaret ediyoruz._ Arhavi Dikyağaç köyü Yaşam Tarzı Müzesi (2012)
- Balkan kültürünün tüm mozaikini bünyesinde barındıran Kent Müzesi_ Küçükköy Kent Müzesi (2013)
- Bartın'ın kültürel değerleri meydana çıkarılacak. Bununla beraber bizim Bartın'ın kültürünü, tarihi kimliğimizi ortaya çıkarmamız lazım. Bu da bunun başlangıcıdır. Kent tarihini de belediye olarak değil kent olarak kurmamız gerekir. Burası da benim şahsi müzem de değil Belediye'nin müzesi de değil burası kentin müzesi olacak. (bel başk. cemal akın)_ Bartın Kent Tarihi Müzesi (2018)
- Kendi kültürlerini koruyamayan ve yaşatamayan toplumlar çağın gerisinde kalır ve geleceğe asla güvenle bakamazlar. Bu nedenle Bozüyük'ün tarihsel ve kültürel birikiminin korunması ve gelecek kuşaklara aktarılması için "Kent Müzesi" adı ile bir müze kurulması çalışmalarına başladık. Kurulacak olan müze geçmiş ile gelecek arasında bir kültür köprüsü olacağı gibi yarınlarımızı emanet edeceğimiz bugünün gençlerinin yarınını yüzyıllarca aydınlatacak tükenmeyen bir ışık kaynağı görevini de üstlenecektir. Kent Müzesi tüm Bozüyük'lülere yaşadığı kenti tanımlarını ve onu sevmelerini sağlayacak, Bozüyük kenti var oldukça da yaşayacak önemli bir kurum olacaktır. (Belediye Başkanı Fatih BAKICI)_ Bozüyük Şehir Müzesi (2017)
- Biga Kent Konseyi'nden yapılan açıklamada, "Müzeler, tarihimizin yaşayan unsurları olarak geçmiş ve bugünümüz arasında bir köprü görevi görmektedir. Dokusuyla, kokusuyla, sergilenen objeler ve hikayeleri ile her daim bir merak unsuru taşımakta, insanı bulunduğu an'ın içinden çekip almaktadır. Kentimizin önemli kültür envanterlerinden biri olan Kent Müzemiz, yerel kültürün tanınması ve unutulmaması anlamında ayakta kalmaya devam ediyor. 117 yaşını dolduran Halimbey Konağı, içindeki zengin kent mirası ile zilinın çalınmasını bekliyor" ifadelerine yer verildi._ Halimbey Konağı Kent Müzesi (2010) (Biga)
- Bel. Bşk. Kamil Uğurlu: Kent müzeleri, bir kentin tarihinin, kültürünün, geçmişinin göz önüne serildiği yerlerdir._ Karaman Kent Kültürü Müzesi (2013)
- Tarihine sahip çıkan tüm konuklarımızı; Belleğimiz, tarihimiz, kültürümüz, Değerlerimiz, Gelecek Nesillere Mirasımız, İnebolu Belediyesi Kurtuluş Giden Yolda, İnebolu Kent Müzemize bekliyoruz. (inebolu bel tr)_ Kurtuluş Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi (2017)

9. Kent arşivi vurgusu

- Kişisel araştırmalar için çok önemli bir arşivi de içinde barındırıyor_ Beypazarı Kent Tarihi Müzesi (2008)
- Kent arşivi vurgusu_ Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezi (2006'da Kent Belleği Merkezi Kent Müzesinin ilk adımı olarak açılıyor, 2014'te iki isim ile birlikte yeni binasına taşınıyor.) 1999'da Antalya Kent Müzesi Girişimcileri Derneği kuruluyor)
- Kent Arşivi, İzmir'in tarih ve kültür birikimlerini yansıtan her türlü materyali, derlenmiş ve tasnif edilmiş bir şekilde barındırmayı amaçlamaktadır. _APİKAM (2004)
- Kent arşivi vurgusu_ Bornova Kent Arşivi ve Müzesi (2012)

10. Arşiv ve müze ilişkisi

- Söke'nin tarihi arşivleniyor_ Söke Kent Arşivi ve Müzesi (amaç ve kapsam TKB yönergesinden) Söke Fatma Suat Orhon Müze ve Sanat Evi olarak 2017'de açılmış
- Bu eserlerle ilçemizin bir belleği, bir arşivi yavaş yavaş oluşacak._ Yenipazar Belediyesi Kent Müzesi (2014?)
- Müze'de Kent Tarihi ile ilgili eserler yer alırken, Arşivde ise Kuşadası ve çevresiyle ilgili belgeler muhafaza edilecek._ Kuşadası F. Özel Arubul Kültür Merkezi (KUAKMER-2015) (Kuşadası

Kent Tarihi Müzesi yapılmak için 2012'de başlanıp proje tamamlanamayınca işadamı Hüseyin Arabul tarafından yapımı üstlenilmiş ve adı değişmiştir.)

- Kent Müzesi kentin tarihini görsel olarak sunan bir birimdir. Kent Arşivi aracılığıyla sergilerde kullanılan görsel materyaller İzmirli kentin kent bilincine katkıda bulunmak açısından önem taşımaktadır_APIKAM (2004)
  - Bu bağlamda Arşiv ve Müze birbirini tamamlayan birimler olarak nitelendirilebilir.
    - kentin hafızası anlamına gelen arşiv
    - görsel tarihi demek olan müze_APIKAM (2004)
- Kastamonu üzerine arşiv ve dokümantasyonun yapılabilmesi, geçici sergilerin oluşturulabilmesi, kentsel araştırma ve yayınların yapılabilmesi_Kastamonu Kent Tarihi Müzesi (2002)
- Nusaybin Belediyesi olarak; ilçenin kültürel değerlerini yansıtan sanatsal, kültürel tarihi varlıkların kaybolmaması ve gelecek kuşaklara sağlıklı bir şekilde aktarılması, korunma ve ilerde teşhirlerinin yapılması, kayıt altına alınması, arşivlendirilmesi için teslim edilmesi gerektiği aktarıldı_Nusaybin Kent Müzesi (2014)

11. Kayıt altına almak

- Antalya'nın kültürel değerleri ile tarihini yansıtan öncelikli malzemenin saptanması, toplanması, kataloglanması, onarılması, uygun koşullarda korunması, sergilenmesi ve bunlarla ilgili yayınların yapılması (website)_Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezi
- ilçenin tarihi bilgi ve dokümanlarının yok olmadan bir yerde toplanması_Elmalılı Muhammet Hamdi Yazır Kent Müzesi (2013)
- geçmişten geleceğe kaynakları bir araya getirip, toplamak, belli bir yerde, bir kitapta kayıt altına almak, muhafaza etmek_Söke Kent Arşivi ve Müzesi (amaç ve kapsam TKB yönergesinden) Söke Fatma Suat Orhon Müze ve Sanat Evi olarak 2017'de açılmış
- Kuşadası'nın kent tarihiyle ilgili dokümanların kayıt ve koruma altına alınacak_KUAKMER (2015)
- Balıkesir'i konu alan kitap, gazete, tez, makale, fotoğraf, film, belge, yazılı ve görsel doküman toplanıp bir araya getirilerek kalıcı bir ortak değer ortaya konulmuştur._Balıkesir Kent Arşivi (2006)
- Bir kentin belleğine ışık tutmak aslında o şehrin ruhuna, var oluş sürecine ışık tutmaktır. Onu kayıt altına almak, yaşatmak, bugüne tanıtmak ve gelecek kuşaklara aktarmak birey olarak hepimizin görevi olmalı._Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- Bir kent müzesi olarak Adalar'ın bugününün kayıt altına alınması_Adalar Müzesi (2010)
- Nusaybin Belediyesi olarak; ilçenin kültürel değerlerini yansıtan sanatsal, kültürel tarihi varlıkların kaybolmaması ve gelecek kuşaklara sağlıklı bir şekilde aktarılması, korunma ve ilerde teşhirlerinin yapılması, kayıt altına alınması, arşivlendirilmesi için teslim edilmesi gerektiği aktarıldı_Nusaybin Kent Müzesi (2014)
- "Kent tarihini ve kültürel değerlerini kentliler ve gelecek kuşaklarla paylaşmak, toplumsal bellekte hala canlılığını koruyan geçmiş belgeleri, kentin tarihinde iz bırakmış iki önemli yapının bütünleştirilmesi, özgün malzeme ve niteliklerine uygun olarak restore edilmesi, kent tarihinin çağdaş müzecilik anlayışı ve donanımlarıyla anlatılması nedeniyle Samsun Büyükşehir Belediyesi, Danışma Kurulu tarafından Oktay Ekinci Jüri Özel Ödülü'ne layık görülmüştür." (Tarihi Kentler Zirvesi'nde Oktay Ekinci Jüri Özel Ödülü)_Samsun Kent Müzesi (2012)
- Yerel değerleri saptayarak bölgenin kültürel envanterini çıkarmak, kentin hafızasını belgelemek, sergileyerek geleceğe aktarmak ve bir eğitim-araştırma merkezi olarak hizmet vermesini sağlamak Kent Müzesinin kurulma amaçları arasında yer alıyor. (ÇEKÜL)_Kdz. Ereğli Belediyesi Kent Müzesi (2014)

12. Müze kimlik ilişkisi

- Şehre sahip çıkmak, kente sahip çıkmak aslında kendine sahip çıkmak, özüne sahip çıkmak, anlamına geliyor ki gençlerimize çocuklarımıza hatta yetişkinimize kentlik bilincini, Polatlılık bilincini oluşturma meselesi birazda böyle bu kültürü oraya çıkarıp da, derleyip, toparlayıp ta insanımızı ona aşına kılmaktan geçiyor._Polatlı Kent Tanıtım Merkezi (2011)
- zengin bir Kuşadası belleği oluşturulacak ve oluşacak bellek ile yeni nesil KUŞADALI'nın özünü tanıyacak_KUAKMER (2015)
- Kente daha çok turist gelmesi için kent kimliğinin ortaya çıkması gerektiğini söyleyen Başkan Cemal Akın;" Kültürel ne kadar değerimiz varsa bunu meydana çıkarmamız lazım. Bu süreçte Bartın Kent Tarihi Müzesi'de bir milattır. Bartın'ın sahip olduğu kültürel mirası geleceğe taşımamız lazım. Tek tip binalar yapılacak. Yol yapmak, kanalizasyon yapmak elbette lazım ama bizim kent kimliğini de ortaya çıkarmamız lazım. Tarihi çarşı dediğimiz yerde de bir çalışma yapılacak. İmar İşleri Müdürlüğümüz bununla ilgili bir proje düzenledi. Eğer o bölgede bir bina yıkılır ve yenisi yapılmak istenirse yapılan tüm binalar tek tip olacak....Kent müzeleri kentlerin belleğidir, kimliğidir, geçmişidir, sürekliliğidir, yarını kurgularken başvurulacak en değerli kaynaktır. Kentliler kent müzesine girdiklerinde, çok kısa bir zamanda nasıl bir kentte yaşadıklarını görürler; kentin hafızasını geri çağırırlar. Kapıdan giren kişiyle çıkan arasında bir fark oluşur. Kent müzesinden, yaşadığı kentin önemini kavramış, kendinden önce bu kentte

yaşamış insanların bıraktığı izlerin değerini fark etmiş, 'Ben de bu kente bir katkıda bulunabilir miyim?' düşüncesi kazanan insanlar çıkar. Kent müzeleri, kentlinin kentiyle tanıştığı mekanlardır. Kentlinin kentiyle ilişki kurmaya, kentini sevmeye başladığı yerlerdir." (TKB'den alıntı)_ Bartın Kent Tarihi Müzesi (2018)

- Kentimizin geçmişten günümüze ulaşan tarihsel ve kültürel mirasının yaşatılmasına yönelik bir prestij projesi olan "Kent Müzesi"nin Bozüyük'ün ve insanlığın tüm kültürel değerlerine saygı gösteren, huzurlu ve mutlu insanların yaşadığı bir kent kimliğine katkıda bulunmasını dilerim. (Belediye Başkanı Fatih BAKICI)_ Bozüyük Şehir Müzesi (2017)
- Müzeler; bir ulusun, bir bölgenin veya bir yörenin kimliği olma özelliğini taşımakla birlikte; topraklarımızda bizden önce yaşayan uygarlıkların, atalarımızın zevklerinin, sevdalarının, düşüncelerinin, inançlarının, davranışlarının, yaşam tarzlarının kısaca her türlü birikimlerinin korunduğu ve bu mirasın geleceğe taşındığı mekânlardır._ Mudurnu Kent Müzesi (2012)
- amaç kenti pazarlamak değil kent kimliğinin inşasını oluşturmak_ Çanakkale Kent Müzesi ve Arşivi (2009)
- Adanın kimliğine ışık tutacak müzenin oluşumunda katkı sunanlara teşekkür eden Belediye Başkanı Ünal Çetin, ilçedeki okulların öğrencilerini Gökçeada tarihini öğrenmek üzere müzeye davet etti._ Gökçeada Kent Müzesi (2017)
- Mekan tarihtir, tarih kimliktir, kimliğiniz de sizin varlığınız ve ruhunuzdur._ Diyarbakır Kent Müzesi (2015)
- Eskişehir'in kent kimliğini oluşturan değerleri gelecek nesillere tanıtacak önemli bir proje_ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- Yeni bir kimlik kazanan tarihi han şu anda Bayazhan Kent Müzesi olarak hizmet veriyor (binaya kimlik kazandırma)-G.antepe'nin kimliğini yansıtan müze_ Bayazhan Gaziantep Kent Müzesi (2009)
- Bakırköylü vatandaşlarımız evlerinde Bakırköy'ü simgeleyen ne varsa getirsinler, müzeye bağışlasınlar._ Bakırköy Sanat Evi ve Kent Müzesi (2011)
- Yangınlar izmiri ve izmirliyi önemli ölçüde etkilemiş. İzmir yangınlar kenti. Bu bakımdan bina izmir kentinin yangınlar ve sonuçlarından etkilenen tarihini toptan hatırlatan bir sembol olarak görülebilir. (Eski müdür Fikret Yılmaz)_ APİKAM (2004)
- Müzenin kalıcı sergisi için kurumsal kimlik çalışmaları başlatıldı._ Bornova Kent Arşivi ve Müzesi (2012)
- "Kimliğini yaşatan kent Selçuk" isimli geçici sergi_ Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)
- Gelecek nesillere büyük miras Seferihisar Kent Belleği ve Anı Evi... Seferihisar Belediyesi ilçenin kent kimliğini oluşturan değerleri gelecek nesillere taşıyacak Kent Belleği ve Anı Evi Projesi'ni hayata geçirdi._ Seferihisar Kent Belleği ve Anı Evi (2013)
- Kadir Has Kent ve Mimar Sinan Müzesi (2003)
  - Sosyal ve kültürel derinliği yoğun olan Kayseri'nin kent kimliğini ele alıp sergileyecek bir kent müzesi (İmamoğlu, Pamir)
  - ....Aynı zamanda kenti sahiplenme duygusunun da göstergesi olan müze, dağılmış olan kentsel imgeyi yeni bir bireşim içinde yeniden inşa etme ve onu saklama özgülüğünü de kullanmaktadır. (Sencer Erkman)
  - Makine estetiği ile yakınlık kurduğu gözlenen tasarım dili ile, işlevsel parçalarının geometrinin yalın anlatımı içinde birleştirildiği bir kütsel bütünlük elde edilmiştir. Büyük bacalarının varlığı ile tanınan fabrika ya da rafineri imgeleri, bu yapının biçimsel arayışlarına uzak olmasa gerektir. Bu çabaya, simetrik kuruluşu içinde yükselen kütsel etkisi de eklendiğinde, "Sanayi Kenti Kayseri"yi temsil edecek çağdaş bir anıtın oluşumu hazırlanmış olmaktadır. (sencer erkman)
- Kocaeli'de, sanayi kenti kimliğinin her geçen gün bir kültür kenti kimliğine dönüşmesi yolunda önemli projelere imza atılmaktadır._ İzmit Elektronik Kent Müzesi (2006)
- Sosyal dayanışmayı artırmanın, kardeşlik duygusu ile acıyı, sevinci paylaşmanın en önemli göstergesi Kentlilik Kimliğimizi güçlendirmekten geçmektedir. (Belediye Başkanı Mustafa İÇA) ...bir kentin bu kadar yaşanmışlıklarını anlatmak zordur müzelerde. Kent Kimliğinin güçlü bir şekilde vurgulandığı, yerlerden olan Kent Tarihi Müzelerinde bunlardan hangisine yer vermeli diye günlerce düşündüğümüz olmuştur. (website)_ Kütahya Kent Tarihi Müzesi (2010)
- Mardin'e kimliğini geri kazandırmak istiyoruz. Hedef 2023'te UNESCO'nun tarihi kentler listesine girmek ve Avrupa Kültür Başkenti olmak... Kent Müzesi bizim için önemli. Müzenin çevresinde altyapı çalışması yaptık. Eski Şehir'deki betonarme binaları tek tek yıkıyoruz. Heykeltıraş Rodin gibi fazlalıkları atıyoruz; şehrin güzelliği ortaya çıkıyor. (Mardin Valisi Hasan Duruer)_ Sakıp Sabancı Mardin Kent Müzesi (2009)
- Nusaybin Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü tarafından yürütülen çalışmalar kapsamında Nusaybinlilere Kürtçe, Türkçe, Arapça ve Süryanice olmak üzere 4 dilde davetiye mektubu gönderildi. Mektupta, "Yakında ihale edilecek olan Tarihi Kent Müzesi için elinizde bulunan etnografik, folklorik eserlerin, Nusaybin tarihi kimliğini yansıtan her türlü belge,

- fotoğraf, bilgi, gazete, dergi, kaset ve objeyi Nusaybin Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğüyle paylaşmanız bizi sevindirecektir" denildi_ Nusaybin Kent Müzesi (2014)
- Kayıt yoksa, arşiv yoksa gelecek de yok maalesef. Kişilik ve kent kimliği oluşumları; bir süreci, öğrenmeyi, yaşanmayı, hatırayı, paylaşmayı, geriye dönüp tekrarlamayı, özlemeyi, hislenmeyi ve neşelenmeyi gibi bir çok şeyi beraberinde istiyor... Müze vefa demek, geçmişten geleceğe bağı koparmamak bütünlüğü bozmamak demek. Ordu ve her bir ilçemize kent müzesi şart, hemen şimdi. (Eyüp ELMAS, bl başk. Aday adayı)_ Ordu Kent Müzesi (devam)
  - Müze sorumlusu, sanat tarihçisi Cevahir Zararsız da bu tarz müzelerin kentlerin belleği, kimliği, geçmişi ve ileriye dönük başvurulacak en değerli kaynağı olduğunun altını çizdi_ Kadırlı Kent Müzesi (2014)
  - Çevre düzenleme çalışmalarıyla birlikte yürütülen restorasyonlar ile Bey Kapısı bölgesinin canlanması sağlandı. Tarihi dokusunu koruyan tüm mahallerde tasarım ve uygulama çalışmalarının bitirildi ve ülke boyutunda gündem oluşturdu. Şanlıurfa birikimli kent kimliğini görünür kılmaya başladı_ Urfa Kent Müzesi (2014)
  - Erbaa Kent Müzesi Sorumlusu Çiğdem Yağcıoğlu, "Şehirleri geleceğe taşıyacak olan kentlerin kültürel sürekliliğidir. Bu da sadece koruma ile sağlanabilir [...] Müzeciliğin önemi, salt bilginin ötesinde fiziksel değerler yaratmasında gizlidir. Şehirler, kendi geçmişine ait yaşanmışlıkların izlerini koruyabildikleri ölçüde kentsel kimliklerini oluşturur. Bu anlamda her kent, kendine özgü sosyolojik ve etnografik geçmişini yazılı ve görsel kayıtlarla, yaşam kültürünü yansıtan öğelerle ifade eder. Kadim uygarlıklardan günümüze kadar ulaşabilmiş çok sayıda eserin bulunmaması koruma bilinci eksikliğinden kaynaklansa da özellikle son yıllarda giderek artan turizm algısının oluşturduğu enerji koruma ile ilgili algı eşliğinin yükselmesine neden oluyor" dedi_ Erbaa Kültür Evi Kent Müzesi (2011)
  - Taşbina olarak adlandırılan bina, halihazırda Niksar Kent Müzesi olarak kullanılmakta ve müze çalışmaları sistemli bir şekilde yürütülmeye çalışılmaktadır. Bu kapsamda kentin kimliğini yansıtacak ve tarihi niteliğini sergileyip koruyabilecek çalışmalar devam etmektedir_ Niksar Kent Müzesi (2014)
  - Belediyemiz tarafından yaptırılan Kent Müzesi de bize, şehrimizin ortak hafızasına tanıklık etme imkânı veren ve geleceğimize ışık tutan bir penceredir. Bu pencereden bakınca, Yalova'nın tarihini, kültürünü, sosyal hayatını, ekonomisini, iz bırakan insanlarını ve daha birçok değerini görmek ve sahip olduklarımızın farkına varmak mümkündür. Uzun ve titiz bir ekip çalışması sonucunda ortaya çıkan Yalova Kent Müzesi, bu şehrin hemşehrileri olarak hepimizin ortak kültür mirasıdır. Bu mirasa sahip çıkmak ve şehrimizin kimliğini oluşturan değerleri çocuklarımıza aktarmaksa hepimizin görevidir. (Yakup Bilgin KOÇAL, Yalova Belediye Başkanı)_ Yalova Kent Müzesi (2013)

13. Müze bellek ilişkisi

- Kent konseyi komisyonu müzenin de birçok zenginliği ve bilgiyi bir arada barındıran, ilçenin geçmişten bugüne yaşayan hafızası niteliğinde, ilçe turizminin gelişmesine katkı yapacak önemli bir tanıtım ayağı olmasını arzuladıklarını vurguladı_ Kozan Kent Müzesi (2014)
- Somut Olmayan Kültürel Miras Müzesi ile geçmişten günümüze yaşatılan değerlerin, gelenek ve göreneklerin, nesilden nesile aktarılan sözlü kültür unsurlarının gelecek nesillerin hafızasında yer etmesi ve unutulmaması amaçlanıyor_ Ankara Somut Olmayan Kültürel Miras Müzesi (2013)
- Bekirâğalar Konağı Çubuk Şehir Müzesi (2013)
  - Kent Müzeleri 'Kentin Hafızası'
  - Çubuklu hemşerilerimizin anılarını abideleştirmek
- Bizde Söke'nin anılarını bir araya getirip; Kent Arşivi'ni oluşturmak istiyoruz_ Söke Kent Arşivi ve Müzesi (amaç ve kapsam TKB yönergesinden) Söke Fatma Suat Orhon Müze ve Sanat Evi olarak 2017'de açılmış
- Bu eserlerle ilçemizin bir belleği, bir arşivi yavaş yavaş oluşacak._ Yenipazar Belediyesi Kent Müzesi (2014?)
- zengin bir Kuşadası belleği oluşturulacak ve oluşacak bellek ile yeni nesil KUŞADALI'nın özünü tanıyacak_KUAKMER (2015)
- "Balıkesir'in ortak hafızası olmayı" amaçlamaktadır_ Balıkesir Kent Arşivi (2006)
- Kent Müzemizde yaşanmışlıkları anlatmak istedik. Bunları canlı tutmak istiyoruz._ Küçükköy Kent Müzesi (2013)
- Kent müzeleri kentlerin belleğidir, kimliğidir, geçmiştir, sürekliliğidir, yarımı kurgularken başvurulacak en değerli kaynaktır. Kentliler kent müzesine girdiklerinde, çok kısa bir zamanda nasıl bir kentte yaşadıklarını görürler; kentin hafızasını geri çağırırlar. Kapıdan giren kişiyle çıkan arasında bir fark oluşur. Kent müzesinden, yaşadığı kentin önemini kavramış, kendinden önce bu kentte yaşamış insanların bıraktığı izlerin değerini fark etmiş, 'Ben de bu kente bir katkıda bulunabilir miyim?' düşüncesi kazanan insanlar çıkar. Kent müzeleri, kentlinin kentiyle tanıştığı mekanlardır. Kentlinin kentiyle ilişki kurmaya, kentini sevmeye başladığı yerlerdir." (TKB'den alıntı)_ Bartın Kent Tarihi Müzesi (2018)
- Bilecik Belediye Başkanlığı tarafından hazırlanan Yaşayan Şehir Müzesi, günümüz ve gelecek nesillere tarihimizi, kültürümüzü ve çeşitli özelliklerimizi daha iyi anlatmak ve kent belleği

- oluşturmak amacı ile şehrimize kazandırılmıştır (müze websitesi başkandan mesaj)._ Bilecik Yaşayan Kent Müzesi (2014-resmi açılış 2017)
- Bellek olarak müze_ Çanakkale Kent Müzesi ve Arşivi (2009)
  - Biga Kent Konseyi'nden yapılan açıklamada, "Müzeler, tarihimizin yaşayan unsurları olarak geçmiş ve bugünümüz arasında bir köprü görevi görmektedir. Dokusuyla, kokusuyla, sergilenen objeler ve hikayeleri ile her daim bir merak unsuru taşımakta, insanı bulunduğu an'ın içinden çekip almaktadır. Kentimizin önemli kültür envanterlerinden biri olan Kent Müzemiz, yerel kültürün tanınması ve unutulmaması anlamında ayakta kalmaya devam ediyor. 117 yaşını dolduran Halimbey Konağı, içindeki zengin kent mirası ile zilinın çalınmasını bekliyor" ifadelerine yer verildi._ Halimbey Konağı Kent Müzesi (2010) (Biga)
  - Kentin hafızasını canlandırmak_ Diyarbakır Kent Müzesi (2015)
  - Amacımız; kent müzesini ziyarete gelen halkımızın nasıl bir kentte yaşadıklarını görmeleri, kent in hafızasını belleklerine yüklemeleri, aynı zamanda kent müzesinin kapısından çıkarken yaşadığı kent in önemini kavramaları, kendinden önce bu kentte yaşamış insanların bıraktığı izlerin değerini fark etmeleri, "ben de bu kente bir katkıda bulunabilir miyim?" düşüncesini kazanan bireylerin kazanılmasını sağlamaktır. _ Edirne Kent Müzesi (2017) (fahri yücel müzesi bir süre önce kapanmış aynı binada kent müzesi açılmış)
  - Müzeler toplumların hafızasıdır. MİSYONUMUZ "Kent in Belleği'ni yaşatmaktır." Bir kent in belleğine ışık tutmak aslında o şehrin ruhuna, var oluş sürecine ışık tutmaktır. Onu kayıt altına almak, yaşatmak, bugüne tanıtmak ve gelecek kuşaklara aktarmak birey olarak hepimizin görevi olmalı._ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
  - Bakırköylülerin anılarına ev sahipliği yapacak_ Bakırköy Sanat Evi ve Kent Müzesi (2011)
  - APİKAM (2004)
    - Apıkam kent in belleğini oluşturmanın yanısıra çeşitli sergilerle ve diğer etkinliklerle izmlilerin kentsel aidiyet bağlarını güçlendirme amacı doğrultusunda çalışmalarını sürdürmektedir.
    - Bu müzeler kentsel belleğin gösteri sahnesidir
    - Kentlerin de insanlar gibi bellekleri vardır ve kent bellekleri yerel yönetimler eliyle yaşatılır.
  - Kent belleğimiz artık koruma altında_ Ödemiş Yıldız Kent Arşivi ve Müzesi (2012)
  - Uzun yıllar göç almış olan bu ilçeye gelen her yurttaş ile görüşülerek kayıt yapılacağını ve bu kayıtların Kent Belleği Merkezinde yer alacağını ifade eden Başkan Ülgür; bu belleğin çok renkli, çok kültürlülüğü ortaya çıkaran bir bellek olduğunu söyledi...insanların ait oldukları zengin mozaik, bu bellek çatısı altında kentlilik bilinciyle somutlaşacak._ Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)
  - Müzemizde sadece el sanatlarımız değil, belediye tarihi, geçmişten günümüze belediye başkanları, kent in belleğini yansıtan makbuz, evrak, doküman ve fotoğraflar bulunuyor...Kent belleği ile iç içe olan övünebileceğimiz kent müzemiz hizmete açılıyor._ Tire Kent Müzesi (2014)
  - Başkan Tunç Soyer: Seferihisar Kent Belleği ve Anı Evi'ni, çekmecelerinizde, dolaplarınızda, raflarınızda, sandıklarınızda bir kenara sıkışmış kalmış fotoğraflarla, eski evrak ve makbuzlarla, eski yerel gazete ve dergiler vb. bağışlarınızla sizler zenginleştirirsiniz. Böylece hem bizden sonraki nesillere hem de dışarıdan gelecek konuklara tarihimizi hatırlatma fırsatı bulmuş olacağız."_ Seferihisar Kent Belleği ve Anı Evi (2013)
  - Kent Tarihi Müzesi'nde şehir hakkında kent belleği oluşturmak için ziyaretçilere görsel anlamda sunum yapılmasının yanında sözlü olarak da bilgi veriliyor._ Kastamonu Kent Tarihi Müzesi (2002)
  - İnebolu'nun zengin kültürel ve tarihsel birikiminin "Kent Belleği" misyonu ile geleceğe taşınması sağlanacak..... Tarihine sahip çıkan tüm konuklarımızı; Belleğimiz, tarihimiz, kültürümüz, Değerlerimiz, Gelecek Nesillere Mirasımız, İnebolu Belediyesi Kurtuluş Giden Yolda, İnebolu Kent Müzemize bekliyoruz. (inebolu bel tr) ..... Belediye Başkanımız Engin UZUNER: "Yaşadığımız toprakların ruhunu anlayabilmek için tüm yaşamışlığımıza sahip olmak ve her birini sıkı sıkıya koruma gerekir. Müzeler, toplum belleğinin koruyucu kasalarıdır. Bizlere varlığımızı, tarihsel derinliğimizi hatırlatan mekanlardır. İnebolu Belediyesi "Kurtuluş Giden Yolda, İnebolu Kent Müze'mizi ziyaret edecek misafirlerimiz, İnebolu'yu yaşayacak, İnebolu'yu tanıyacak bir yanları İnebolulu olarak ayrılacaklardır. (inebolu bel tr)_ Kurtuluş Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi (2017)
  - Kent in kavranış biçiminin, geçmişi yitirilmiş bir değerler topluluğu olarak görmeyi ya da mekânsal ve tarihsel süreksizlikleri duyumsamak yerine, yaşamın sürekliliği üzerinde vurgu yapmayı seçtiği durumda, kent in müzesi de, kentsel belleğin malzemesi olarak geçmişten bugüne taşınan değerlerin, bir özlem duygusu ile kuşatılarak işlendiği bir anı mekânı olmaktan uzaklaşıyor. (sencer erkman)_ Kadir Has Kent ve Mimar Sinan Müzesi (2003)
  - Kent Müzeleri, bir yerin dünün, bugünün ve geleceğin tanıtmakta ve kentlilik bilincini oluşturmaktadır._ Adile Baysal Kültür Sanat Evi ve Seydişehir Müzesi (2013)

- Kent Müzeleri, kentlerin hafızasının bir araya getirildiği, korunduğu, saklandığı ve kent kültürünün sonraki kuşaklara da iletildiği kurumlar haline gelmişlerdir. (Kent Müzesi Kurucu Danışmanı Prof. Dr. Engin Berber)_ Turgutlu Kent Müzesi (2017)
- Kent müzesinin olmazsa olmazları neler? Kent müzeleri, halk kültürünü yansıtmak zorunda. Tarım, ev yaşamı, yemek kültürü, yerel mimari, mutfak kültürü... Gümüş, maden ve taş işçiliği... Eksik kalan, arkeoloji ile günümüz arasındaki zaman. Yani yakın tarih. Yüz seneden geriye giderseniz o bir biçimde sanat tarihinin alanına girer. Eksik halka, yakın tarih ve o da unutulmaya en müsait olanı. Kent müzesi mutlaka yakın tarih belleğini yakalamalı. (Küratör Nazan Ölçer) Bir kentin müzesi olması neden çok önemli? İnsan anılarıyla yaşıyor. Kentler de. Kent biricik olmalı, diğerine benzememeli ve bu durum kentin dokusuna sinmeli. İşin çıkış noktası bu. İnsanlara yaşadıkları yerin biraz öncesini anlatmak çok önemli. Farkındalık ve aitlik hissi oluşturmak... (Küratör Nazan Ölçer)_ Sakıp Sabancı Mardin Kent Müzesi (2009)
- Kent belleği, bir kenti var eden tarihi, sosyal ve kültürel değerler bütünlüğünü ifade eder.. Hepimize ait olan kent belleği, kentsel değişimle birlikte yok olur.. Bir kentin yahut bölgenin belleği müzeler sayesinde ayakta kalır. Tarih ve zaman kent müzeleri sayesinde korunur, gelecek kuşaklara taşınır. Şehircilik ve kentsel dönüşüm projeleriyle değişen kentlerin kimliği, kent belleğini temsil eden müzeler sayesinde korunur. (A.KABAYEL - A. DERYA VARILCI, köşe yazarı)_ Ünye Kent Müzesi (devam) ÜNYE YAŞAYAN KÜLTÜREL MİRAS MÜZESİ (2017)
- Osmaniye Kent Konseyi adına bir açıklama yapan Genel Sekreter Hayrettin Aslan; "Osmaniye Kent Konseyi olarak bizde belediye başkanımız ile aynı düşünceleri paylaşıyoruz. Kent Müzesi kurulma düşüncesi ne kadar halkımıza mal edilirse o derece de milli olur. Kent müzesi bir kentin belleğidir, Kentimizin sosyal kültürel ve tarihi dokusunu yansıtacak olan kent müzesinin, sivil toplum kuruluşları, kamu kurum ve kuruluşları ile Osmaniye halkımızı bütünleşerek yapılmasına gayret göstereceğiz_ Osmaniye Kent Müzesi (2013)
- Müze sorumlusu, sanat tarihçisi Cevahir Zarsarsız da bu tarz müzelerin kentlerin belleği, kimliği, geçmişi ve ileriye dönük başvurulacak en değerli kaynağı olduğunun altını çizdi_ Kadırlı Kent Müzesi (2014)
- kent belleğinin aktarabileceği ve toplumsal hafızayı canlı tutacak bir kent müzesi projesi (websitesi)...Müze, nasıl ki, "lisân/dil", bir milletin "hâfızası" ise, benzer durumda, hem milletin ve hem de o coğrafyada yaşamış değişik medeniyetlerden intikal etmiş kültür varlıklarının muhâfaza edildiği bir mekândır [...] Bu sebeple; elimizde, dededen-nineden, anadan-babadan kalma, milli kültürümüzü alâkadar eden hangi çeşit târihî malzeme varsa, onların böyle bir müzeye hediye edilerek kayıt altına alınmaları, Türk millî kültürünün hâfızasını kuvvetli tutmak ve geliştirmek bakımından mühimdir. (M. Halistin KUKUL, köşe yazarı)_ Samsun Kent Müzesi (2012)
- Müzenin duvarlarında asılı duran fotoğraflar, Erbaa'nın yakın tarihine, sosyal yapısına ışık tutmakta, yakın tarihin hatıralarının sıcaklığını korumasını sağlamaktadır_ Erbaa Kültür Evi Kent Müzesi (2011)
- İçişleri Bakanı Süleyman Soylu: "Burada bizi biz yapan, kültürümüze, tarihimize sahip çıktığımız bir eserin açılışı için toplandık. Bu güzel mekan inşallah bundan sonra şehrimize Şehir Müzesi olarak hizmet verecektir. Şehir müzeleri bir şehrin hafızası demektir, tarihi demektir. Gençlerimize nereden geldiğimizi, ne için yaşadığımızı ve nerede olmamız gerektiğini hatırlatan bir önemli mekânlardır."_ Trabzon Şehir Müzesi (2017)
- Başkan Ali Erdoğan, "İlimizin hafıza merkezinin oluşması için başladığımız çalışmalarda çok iyi noktalara geldik. Yeni neslin geçmişini unutmayacağı projemize herkesin destek vermesini ümit ediyoruz." Dedi_ Uşak Kent Tarihi Müzesi (2013)
- Yerel değerleri saptayarak bölgenin kültürel envanterini çıkarmak, kentin hafızasını belgelemek, sergileyerek geleceğe aktarmak ve bir eğitim-araştırma merkezi olarak hizmet vermesini sağlamak Kent Müzesinin kurulma amaçları arasında yer alıyor. (ÇEKÜL)_ Kdz. Ereğli Belediyesi Kent Müzesi (2014)

14. Kimlik, bellek kaybı/ geçmişten kopmak

- Çocuklarımız da halk kültürümüzden uzaklaşmadan nasıl bir yaşamdan, nasıl bir yaşama geldiğini görebilme imkânı buluyorlar._ Kumluca Kent Müzesi (2008)
- Başkan Sözen, " Geçmişlerine, dünlerine, tarihlerine, örflerine, adetlerine bağlı olmayan, sahip çıkmayan, dününü unutan toplumlar hiçbir zaman mesafe kat edemezler. Bunun büyük örnekleri tarihte mevcut. Dünüyle, gelenekleriyle, örfüyle, adetiyle bu günü yaşamaya çalışan toplumlar her zaman başarılı olmuşlardır._ Giritliler Evi Side Kent Müzesi (2016)
- Kentin geçmişi ve kültürüyle uyumlu, kentlilik bilincine sahip hemşeriler yaratmak, geçmişten günümüze yaşananları unutmamak ve unutturmak ve en önemlisi gelecek nesillere kentin kültür mirasını bırakmak_ Söke Kent Arşivi ve Müzesi (amaç ve kapsam TKB yönergesinden) Söke Fatma Suat Orhon Müze ve Sanat Evi olarak 2017'de açılmış
- Belediye Başkanı Zafer Savcı, her gün baş döndürücü bir hızla gelişen teknolojinin gençleri geçmişinden koparmaya başladığını geçmişin unutulmaması için tarihi anımsatan her şeyi kent müzesinde sergilediklerini belirtti._ Yenipazar Belediyesi Kent Müzesi (2014?)

- "Kent müzeleri temelde bir kentin yaşam serüvenini, tarihsel ve kültürel birikimini her yaş diliminden insanla paylaşan, baktığını gören kuşaklar yetiştirmek için oluşturulan bir eğitim ortamıdır. Bellek yitimi insanlar için olduğu kadar kentler için de vahim sonuçlar doğurur. Hafızasını kaybetmiş bir kişi kim olduğunu, nereden geldiğini, nerede yaşadığını, yakınlarını hatırlayamaz, çevresiyle sağlıklı ilişkiler kuramaz, çalışamaz, üretmez. Geçmişiyile bağını koruyamayan bir kent de aynı duruma düşer. Kentini tanımayan kentlilerin yaşadığı, nelere sahip olduğunun, kimliğinin farkında olmayan bir kentin de durumu farklı değildir. Kentlerimizde belleğine sahip çıkma bilinci oluşmadığı için zaten onları çok kolay elden ve gözden çıkarabiliyoruz. Kent dokusunu ortadan kaldırmak, büyük bir imar hareketi ve başkanın başarısı olarak görülebiliyor. Bütün bunlar, aynı hafızasını kaybetmiş bir insanın bilinçsiz davranışlarına benziyor. (Nadir Mutluer, ÇEKÜL Yüksek Danışma Kurulu üyesi, NDR sahibi, TKB'den alıntı)_Bartın Kent Tarihi Müzesi (2018)
- Dönüşen kentte çarpık kentleşme, tarihsel dokunun korunamaması, göçlerle gelen nüfusun kente entegre olamaması gibi sorunlar ortaya çıktı. Zaman zaman stkların bu sorunlar üzerinde durduğu görülmüş ama tam sonuç elde edilememiştir. Çünkü tüm bu sorunların altında yatan sebepler bağlamını ortadan kaldıracak kurumsal ve planlı bir müdahalede bulunmadan çözüm aramak anlamsızdır. [çözüm belediyede diyor!] Asıl mesele: kentlinin kentle ilişkisinin kopukluğudur. Bu durum: insanların yaşadığı mekana yabancılaşmasına ve oraya ait hissetmemesine yol açar. Çünkü: hemen hemen her kuşağın ürettiği kültürel birikim bir sonraki kuşağa aktarılamamaktadır._APİKAM (2004)
- Proje aslında zaman denilen yok edici faktörün kültürleri erozyona uğratmasına bir başkaldırı. Çeşitli sebeplerle Selçuk'a göç ederek yerleşen insanların ait oldukları zengin mozaik, bu bellek çatısı altında kentlilik bilinciyle somutlaşacak._ Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)
- Bütün şehirler gibi o da hafızasını yitirme tehlikesiyle karşı karşıya. Kentin alamet-i farikası olan zanaatlar yok oluyor, geçmişten gelen ne varsa, insanlarla birlikte yitip gidiyor. Şehirlerin sosyal hafızası diyebileceğimiz kent müzeleri, bu yok oluşları yavaşlatan mekanlar_Sakıp Sabancı Mardin Kent Müzesi (2009)
- Kent belleği, bir kenti var eden tarihi, sosyal ve kültürel değerler bütünlüğünü ifade eder.. Hepimize ait olan kent belleği, kentsel değişimle birlikte yok olur.. Bir kentin yahut bölgenin belleği müzeler sayesinde ayakta kalır. Tarih ve zaman kent müzeleri sayesinde korunur, gelecek kuşaklara taşınır. Şehircilik ve kentsel dönüşüm projeleriyle değişen kentlerin kimliği, kent belleğini temsil eden müzeler sayesinde korunur. (A.KABAYEL - A. DERYA VARILCI, köşe yazarı)_ Ünye Kent Müzesi (devam) ÜNYE YAŞAYAN KÜLTÜREL MİRAS MÜZESİ (2017)

15. Hafıza, kimlik ve bilinç ilişkisi

- zengin bir Kuşadası belleği oluşturulacak ve oluşacak bellek ile yeni nesil KUŞADALI'nın özünü tanıyacak_KUAKMER (2015)
- Kent müzeleri kentlerin belleğidir, kimliğidir, geçmiştir, sürekliliğidir, yarımı kurgularken başvurulacak en değerli kaynaktır. Kentliler kent müzesine girdiklerinde, çok kısa bir zamanda nasıl bir kentte yaşadıklarını görürler; kentin hafızasını geri çağırırlar. Kapıdan giren kişiyle çıkan arasında bir fark oluşur. Kent müzesinden, yaşadığı kentin önemini kavramış, kendinden önce bu kentte yaşamış insanların bıraktığı izlerin değerini fark etmiş, 'Ben de bu kente bir katkıda bulunabilir miyim?' düşüncesi kazanan insanlar çıkar. Kent müzeleri, kentlinin kentiyle tanıştığı mekanlardır. Kentlinin kentiyle ilişki kurmaya, kentini sevmeye başladığı yerlerdir."(Nadir Mutluer, ÇEKÜL Yüksek Danışma Kurulu üyesi, NDR sahibi, TKB'den alıntı)_ Bartın Kent Tarihi Müzesi (2018)
- APİKAM (2004)
  - İzmir'in tarihsel ve kültürel yapısıyla uyum sağlanamadığı takdirde İzmirli olabilmek mümkün değildir. Kentli kimliği ve kentli bilinci yaratmak için kurumlar oluşturulmalıdır.
  - Kentli bilinci oluşturmayla hatırlama ve geçmiş bilgisi arasında güçlü bir bağ vardır. İzmir'in yaşadığı tarihsel serüveni canlı tutacak, tarihsel yapıları ve mekanları tanıdık hale getirecek, tarih içinde İzmir'deki yaşamın değişim dinamiklerini ortaya koyacak çalışmalar geçmişle bugünün bağdaşmasını hazırlayacaktır._APİKAM (2004)

16. Müze ve aidiyet ilişkisi

- burayı gezen insanlar, Polatlılı hemşerilerimiz bir dönem sonra burada aslında kendilerini bulacaklar. Kendi geçmişlerini bulacaklar. Ve burayı biraz daha sahiplenecekler_Polatlı Kent Tanıtım Merkezi (2011)
- Geçmiş, gelecek içindir. Kültür varlıklarına sahip çıkmayan bir millet, geleceğine de sahip çıkamaz. NEREDEN GELDİĞİMİZİ BİLMEZSEK, NEREYE GİTTİĞİMİZİ DE BİLEMEYİZ. MİLLETLER, ANCAK KENDİ KÜLTÜRLERİYLE YAŞAYABİLİRLER. "Bir vatanın sahibi olmanın yolu; o topraklarda yaşamış tarihi olayları bilmekten, doğmuş uygarlıkları tanımaktan ve sahip olmaktan geçer..."Mustafa Kemal ATATÜRK (mudurnu bel tr)_ Mudurnu Kent Müzesi (2012)

- Ot kök üzerinde yetişir. Köksüz olmak dünyanın en kötü ve zor durumudur. Çok şükür Kürt halkı, Kürdistan köksüz değil. Bizlere düşen bu belgeleriyle bulmak, açığa çıkartmak, onarmak ve yeni kuşakların buluşmasını sağlamak._ Diyarbakır Kent Müzesi (2015)
- "Kent müzesi, Edirne'mizin yaşadığı tarihi serüveni canlandıran, geçmişin kültürel birikimini bugünle buluşturan, Edirneli'nin kentle ilişki kurmasını, kentine bağlanmasını teşvik eden bir olgudur."_ Edirne Fahri Yücel Kent Tarihi Müzesi (2001) VİZYONUMUZ: Edirne'de yaşayan her bireyi yaşadığı kentin tarihi, kültürü ve sosyal yaşamı konularında bilgilendirmek, böylece kentine olan aidiyetini duygusunu güçlendirmek._ Edirne Kent Müzesi (2017) (fahri yücel müzesi bir süre önce kapanmış aynı binada kent müzesi açılmış)
- Medeniyetlere beşiklik yapmış bir coğrafyada, İpek Yolunun bir kavşağında, bütün insanlık tarihinin birikimiyle zenginleşmiş, yüzlerce yıldır Avrupa'nın bir parçası olan Eskişehir, son yıllarda artan bir hızla Avrupa'ya ve dünyaya yeniden açılıyor._ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- Ziyaretçi eğer Gaziantep'te yaşayan biri ise Gaziantep'li olarak, değilse Gaziantep hayranı olarak ziyaretini nokt alıyor._ Bayazhan Gaziantep Kent Müzesi (2009)
- Apıkam kentin belleğini oluşturmanın yanısıra çeşitli sergilerle ve diğer etkinliklerle izmirli kentsel aidiyet bağlarını güçlendirme amacı doğrultusunda çalışmalarını sürdürmektedir._ APIKAM
- Müzeler, geçmişimizle tanışma ve bağ kurma için geliştirilmiş bilim merkezleridir. İlim adamlarından tutun da sıradan bir vatandaşa kadar herkes şehirle duygusal bir bağ kurmak istiyorsa, müzelerine gitmeli, kütüphanelerine sahip çıkmalıdır._ Konya İzzet Koyunoğlu Şehir Müzesi (1984)
- Bir kentin müzesi olması neden çok önemli? İnsan anılarıyla yaşıyor. Kentler de. Kent biricik olmalı, diğerine benzememeli ve bu durum kentin dokusuna sinmeli. İşin çıkış noktası bu. İnsanlara yaşadıkları yerin biraz öncesini anlatmak çok önemli. Farkındalık ve aitlik hissi oluşturmak... (Küratör Nazan Ölçer)_ Sakıp Sabancı Mardin Kent Müzesi (2009)
- Şanlıurfa Belediye Başkanı Dr. Ahmet Eşref Fakıba "..."Kentlilerde Şanlıurfa'nın sahip olduğu değerler konusunda farkındalık yaratarak, kente aidiyet duygusunu pekiştirmeyi hedefliyoruz. Gurur, mutluluk ve heyecan duyacağımız bu projeye birlikte hayat vermeyi diliyoruz" dedi_ Urfa Kent Müzesi (2014)

17. Farklı unsurları bağlayan bağ/kentliyi birleştirmek/Kültürel diyalog/çokkültürlülük

- Antalya'da yaşayan herkesin, Antalya'nın geçmişi ve yaşamından olduğu kadar, kendi geçmişinden ve geldiği yörenin yaşamından da bu müzede bir şeyler bulması isteniyor...Antalyalıları, kente yeni yerleşenlerle bütünleştirmek ve onların kentlerine sahip çıkarak, Antalya kültürünü geliştirmelerini sağlamak, Kent Müzesi'nin amaçları arasında yer alıyor (Çimrin)_ Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezi
- Çokkültürlülük_Bursa Kent Müzesi
- Müzede oluşturulan Girit odasında ayrıca, ilçede yaşamış Giritlilere ait fotoğraflar ve mübadele zamanında yanlarında getirdikleri şişlerle örülmüş Girit dantelleri ile Kent Konseyi bünyesinde açılan Girit Danteli kursunda kursiyerlerin yaptıkları ürünler de sergileniyor._ Tahir Paşa Konağı Kent Müzesi (2013)
- ortak kültürel yaşam kalitesini yükseltmek, karşılıklı anlayış ve uyum içinde ortak yaşama sahip çıkan kentli kimliğini geliştirmek_ Çanakkale Kent Müzesi ve Arşivi (2009)
- İnşası tamamlanan bina, adada yaşayan Türk ve Rum vatandaşların bağışladığı, adanın tarihini anlatan çok sayıda fotoğraf, tarihi eser, tarım ve ziraat malzemesiyle donatıldı._ Gökçeada Kent Müzesi (2017)
- Kent Müzesinin gerçek anlamını Diyarbakır'da bulduk. Çokkültürlülüğü yansıtmaya açısından "farklı dinleri, dilleri, inançları Diyarbakırlılık kimliği altında toplamaya çalıştık." (Tetrazon)_ Diyarbakır Kent Müzesi (2015)
- Geçmişinizin onların geçmişi ile benzer yanlarını fark edersiniz. Ayrışan yanlarını insanlığın zenginliği olarak değerlendirmeye başlayabilirsiniz. Avrupa Birliği ile Türkiye arasındaki ortaklıkların keşfedilmesini, farklılıkların Avrupa'nın zenginliği olarak değerlendirilebilmesini sağlayabilmek için müzeleri desteklemek, bu yüzden, çok önemli bir adımdır._ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- Adalar Müzesi kentlilik bilincinin gelişmesine hizmet eden ve aynı zamanda göçler ile kozmopolitleşen nüfusun kaynaşmasını sağlayan faaliyetler gösterir. ...farklı kültürlerin yaşam alanı olan bu farklı coğrafya..._ Adalar Müzesi (2010)
- Müzede kentte yaşayan her din, dil, ırk ve kültürel grubun kent tarihinde yeri hiçbir ayırma tabii tutulmadan, etkisi ölçüsünde yer bulmalıdır. Örneğin suçluların veya fahişelerin de kentsel yaşamdaki yerleri dile getirilmelidir. (Antalya semp. kitabı) [ancak bu cümleleri basında paylaşmamış, ya da müze websitesinde]_ APIKAM
- Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)
  - Kent Belleği Merkezi, geçmişte ve özellikle günümüzde Selçuk'ta yaşanan hızlı değişimlerin kavranması ve bu değişimlere cevap veren bir Selçuk'luluk bilincinin geliştirilmesinde değişik yaşantı, cinsiyetten ve toplumsal, etnik dinsel, kültürel

kökenden kişilere yardımcı olmayı amaçlayacaktır. Böylece, kentte karşılıklı anlayış ve saygının kökleşmesini, kent yaşamına aktif bir biçimde katılımın yaygınlaştırılmasını sağlamaya çalışacaktır.

- Bl. Bşk. Ülgür: Bu belleğin çok renkli, çok kültürlülüğü ve farklılıkları ortaya çıkaran bir bellek olduğunu söyledi. Konuşmasının devamında "Biz renklerimizi silerek değil, renklerimizimizi koyulaştırarak ortaya çıkarıyoruz. Bu anlamda kent belleği merkezi bundan sonra bizleri birbirimize daha da yakınlaştıracak" dedi.
- Devlet Bakanı Mehmet Aydın 'Bu topraklarda kardeşlikten başka bir yol bize haramdır.' Kültür ve Turizm Bakanı Ertuğrul Günay 'Tarihin hangi döneminden bu yana ne varsa, dönem ayrımı, inanç, kültür, eğitim, dil, din ayrımı yapmaksızın hepsini kıskançlıkla sahipleniyoruz." diye konuştu. Diyanet İşleri Başkanı Ali Bardakoğlu ve diğer semavi dinlerin temsilcilerinin törende bulunuşu bir yana, daha müzeye girer girmez gördüğünüz Müslüman, Süryani ve Ermeni mezar taşlarının yan yana duruşu başka da söze gerek bırakmıyordu...Farklılıkları önemseyen bir kentlilik anlayışıyla kurulan müze...Kişisel koleksiyonlardan yapılan bağışlar arasında, farklı dinlere ait mezar taşları, giysiler, ev eşyaları, Süryani manastırlarında basılmış dua kitapları, çeşitli dillerde basılmış kitap ve dergiler, eski paralar, bir telkari tezgahı ve değerli telkari takılar, dibek taşları, çatılara konulan sedirlerden biri, hatta dikiş makinaları, baskı makinaları ve bir eski teyp makinası bile var. Tüm bu malzeme, özellikle Mardin'in çokkültürlü yapısına vurgu yapan bir bütün oluşturuyor. Müslüman, Süryani, Hristiyan Mardinliler'in, Türkçe, Arapça, Kürtçe, Süryanice konuşarak sürdürdükleri ve hala izleri görülebilen o meşhur 'Mardin ruhuna' sadık bir müze bu. (Cem Erciyes-Radikal) Sakıp Sabancı Mardin Kent Müzesi (2009)

18. Kentlileri ortak anılar ve ortak kimlik etrafında buluşturmak

- Şehre sahip çıkmak, kente sahip çıkmak aslında kendine sahip çıkmak, özüne sahip çıkmak, anlamına geliyor ki gençlerimize çocuklarımıza hatta yetişkinimize kentlik bilincini, Polatlılık bilincini oluşturma meselesi birazda böyle bu kültürü oraya çıkarıp da, derleyip, toparlayıp ta insanımızı ona aşına kılmaktan geçiyor. _ Polatlı Kent Tanıtım Merkezi (2011)
- Belediye Başkanı Ferda Polat " İlçemizin ortak kültürü olacak olan , Şerefikoçhisar Kent Müzesi için tüm Şerefikoçhisar'lılar ve Şerefikoçhisar'a gönül verenleri bekliyoruz. _ Şerefikoçhisar Kent Müzesi (2016)
- Antalya kültürünü geliştirmelerini sağlamak_ Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezi
- Kentin geçmişi ve kültürüyle uyumlu, kentlilik bilincine sahip hemşeriler yaratmak, geçmişten günümüze yaşananları unutmamak ve unutturmak ve en önemlisi gelecek nesillere kentin kültür mirasını bırakmak_ Söke Kent Arşivi ve Müzesi (amaç ve kapsam TKB yönergesinden) Söke Fatma Suat Orhon Müze ve Sanat Evi olarak 2017'de açılmış
- Hemşerilik bilinci aşlamak_ Bursa Kent Müzesi (2004)
- Kentlileri ortak anılar ve ortak kimlik etrafında buluşturmak_ Mecitözü Kültür Evi ve Kent Müzesi (2013)
- Diyarbakırlılık kimliği altında toplamak (Tetrazon)_ Diyarbakır Kent Müzesi (2015)
- Paylaşılmış gelenek ve ortak tarihten gelen zaman mekan duygusunu geliştirmek._ Edirne Fahri Yücel Kent Tarihi Müzesi (2001)
- Kalbi Uzunköprü için atan, kendisini Uzunköprülü hisseden herkese müzemiz hayırlı olsun_ Uzunköprü Kent Müzesi (2013)
- Her şeyin büyük bir hızla tüketildiği günümüz modern şehir yapısında, insanları ortak bir değerde bir arada tutacak, onlara kentlilik bilinci aşılacak, sosyal ayrışmaları en aza indirecek, kısacası "İyi ki Eskişehir'de yaşıyorum, iyi ki Eskişehirliyim," diyebilecekleri şehirlilik bilincine katkı sağlıyor. _ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- Burası hepimizin evi_ Tuzla Kent ve Mübadele Müzesi (Evi) (2013)
- Selçuk halkının, yaşadıkları kenti anlatma adına maddi ve manevi hatıralarını kamuya açmaları ve oluşturulacak ortak bir kentlilik fikri projenin ana hedefi.... Selçuk'luluk bilinci_ Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)
- Bel Bşk. Mehmet Siyam Kesimoğlu: "Biz bu coğrafyada barış içerisinde, kardeşçe, dostluk içerisinde yaşamak istiyoruz. Ali Rıza Efendi Kültür Evi'nin buna katkı sağlaması adına Bulgaristan, Yunanistan ve Karadağ ülkelerinin bu ev içerisinde birer oda teşrif etmesini istedik. Onlarda bu isteğimizi kırmadı. Şimdi kendi kültürlerini, ortak kültürümüzü, tarihimizi bu evde paylaşacağız. Bugün burada geleceğe bir miras bırakıyoruz"_ Ali Rıza Efendi Kent Kültür Evi (2018) yunanistan bulgaristan karadağ türkiye ortaklaşa
- ... Hemşehri olmanın yolu da bu bilincin tüm şehirlilerce kabul görmesinden geçiyor. _ Konya İzzet Koyunoğlu Şehir Müzesi (1984)
- Ortak Mardin kimliğini yakalamamız gerekiyordu (Küratör Nazan Ölçer)_ Sakıp Sabancı Mardin Kent Müzesi (2009)
- Belediyemiz tarafından yaptırılan Kent Müzesi de bize, şehrimizin ortak hafızasına tanıklık etme imkânı veren ve geleceğimize ışık tutan bir penceredir. Bu pencereden bakınca, Yalova'nın tarihini, kültürünü, sosyal hayatını, ekonomisini, iz bırakan insanlarını ve daha birçok değerini görmek ve sahip olduklarımızın farkına varmak mümkündür. Uzun ve titiz bir ekip çalışması sonucunda ortaya çıkan Yalova Kent Müzesi, bu şehrin hemşehrileri olarak hepimizin ortak

kültür mirasıdır. Bu mirasa sahip çıkmak ve şehrimizin kimliğini oluşturan değerleri çocuklarımıza aktarmaksa hepimizin görevidir. (Yakup Bilgin KOÇAL, Yalova Belediye Başkanı)_ Yalova Kent Müzesi (2013)

19. Kentlilik bilinci geliştirmek

- Şehre sahip çıkmak, kente sahip çıkmak aslında kendine sahip çıkmak, özüne sahip çıkmak, anlamına geliyor ki gençlerimize çocuklarımıza hatta yetişkinimize kentlik bilincini, Polatlılık bilincini oluşturma meselesi birazda böyle bu kültürü oraya çıkarıp da, derleyip, toparlayıp ta insanımızı ona aşına kılmaktan geçiyor._ Polatlı Kent Tanıtım Merkezi (2011)
- kentlilik ve tarih bilincinin geliştirilmesine ve yaygınlaştırılmasına katkıda bulunma...günümüzde Antalya'nın yaşadığı hızlı değişimin kavranması ve bu değişime cevap veren bir kentlilik bilincinin geliştirilmesi hususlarında da Antalyalılara destek verme (website)_ Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezi
- Kentin geçmişi ve kültürüyle uyumlu, kentlilik bilincine sahip hemşeriler yaratmak, geçmişten günümüze yaşananları unutmamak ve unutturmak ve en önemlisi gelecek nesillere kentin kültür mirasını bırakmak_ Söke Kent Arşivi ve Müzesi (amaç ve kapsam TKB yönergesinden) Söke Fatma Suat Orhon Müze ve Sanat Evi olarak 2017'de açılmış
- Kentlilik bilinci geliştirmek_ Bilecik Yaşayan Kent Müzesi (2014-resmi açılış 2017)
- Kentlilik bilinci geliştirmek_ Bozüyük Şehir Müzesi (2017)
- Kentlilik bilinci geliştirmek_ Bursa Kent Müzesi (2004)
- Kentlilik bilinci geliştirmek_ Çanakkale Kent Müzesi ve Arşivi (2009)
- MİSYONUMUZ: Kentli Bilincine sahip hemşeriler yaratmak_ Edirne Kent Müzesi (2017) (fahri üyel müzesi bir süre önce kapanmış aynı binada kent müzesi açılmış)
- Tarihin başlangıcından günümüze kadar Eskişehir'in kentsel gelişiminin kaydını tutmak, korumak ve gelecek nesillere kentli olma bilincini kazandırmayı görev edindik._ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- Adalar Müzesi kentlilik bilincinin gelişmesine hizmet eden ve aynı zamanda göçler ile kozmopolitleşen nüfusun kaynaşmasını sağlayan faaliyetler gösterir._ Adalar Müzesi (2010)
- Kültürel hizmet üretimi bilinçli kentli oluşumunun ön koşuludur._ APIKAM
- Kent Belleği Merkezi, geçmişte ve özellikle günümüzde Selçuk'ta yaşanan hızlı değişimlerin kavranması ve bu değişimlere cevap veren bir Selçuk'luluk bilincinin geliştirilmesinde değişik yaştan, cinsiyetten ve toplumsal, etnik dinsel, kültürel kökenden kişilere yardımcı olmayı amaçlayacaktır.... kentlilik ve tarih bilincinin geliştirilmesi_ Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)
- Kentlilik bilincinin geliştirilmesi, Kastamonu üzerine gerçekçi ve önemli bilgilerin ortaya konması, Kastamonu'nun kültürel ve turizm yönünden doğru tanıtılması, referans noktalarının oluşturulması, araştırmalara kaynaklık etmesi, Kastamonu üzerine arşiv ve dokümantasyonun yapılabilmesi, geçici sergilerin oluşturulabilmesi, kentsel araştırma ve yayınların yapılabilmesi_ Kastamonu Kent Tarihi Müzesi (2002)
- Bel.Bşk. Halil Vehbi Yenice: "Her insan, yaşadığı kenti iyi tanımakla kentlilik şuurunu elde eder. İnsanın yaşadığı topraklarda daha önceden kimlerin hüküm sürdüğünü bilmesi de bu toprakların değeri konusunda daha bilinçli hareket etmesini sağlar. İşte bu bilinçle çoğalan nüfus önce kentini, sonra ülkesini kalkındırarak, çağdaş uluslar seviyesinde bizleri önemli bir noktaya getirir."_ İzmit Elektronik Kent Müzesi (2006)
- Şehirde yaşayan insanlara "Şehirli Olma Bilinci"nin kazandırılabilmesi için geliştirilecek perspektifte sosyal boyutun unutulmaması önemlidir. Hemşehri olmanın yolu da bu bilincin tüm şehirlilerce kabul görmesinden geçiyor_ Konya İzzet Koyunoğlu Şehir Müzesi (1984)
- Kütahyalı olma, Kütahya'nın hemşehrisi olma bilincini güçlendireceğimiz, gelecek nesillere aktaracağımız mekân 'KENT TARİHİ MÜZESİ'dir. (Belediye Başkanı Mustafa İÇA)_ Kütahya Kent Tarihi Müzesi (2010)
- Kent müzesinin, insanların kentlilik bilincini geliştirmek ve kentin tarihini tanımak adına önemli bir oluşum olduğunu belirten (Belediye Başkanı Kasım Karahan)_ Simav Kent Müzesi (2014)
- Turgutlu, hepimizin bildiği gibi işgalin nihayetinde Yunan Ordusu tarafından çıkarılan yangın neticesinde neredeyse yanmış; yok olmuş; Cumhuriyetle birlikte yeniden ayağa kalkmış bir şehir. Bu yangın maddi kültürünü, evlerin, dükkânların, ibadethanelerin yanı sıra ve belki bunlardan daha da acısı şehrin maddi olmayan kültürünü, şehirlilerin hafızasını da neredeyse yok etmiş. Dolayısıyla Turgutlu'nun tarihi ile ilgili yeterince bilgimiz olmadığı gibi, yoğun göçlerin de ciddi etkisiyle kentlilik bilinci de, hemşerilerimizde şehri sahiplenme içgüdüleri de yeteri kadar oluşabilmiş değil. Turgutlu Kent Müzesi'nin bu anlamda bir itici güç olacağına, müze merkezli yürütülecek araştırma çalışmalarlarıyla hem tarihin karanlıktan kurtulacağına, hem de şehir kültürüne sahip çıkma anlamında bir duyarlılık oluşacağına inanıyoruz. (Belediye Başkanı Turgay Şirin)_ Turgutlu Kent Müzesi (2017)
- Başbakan Recep Tayyip Erdoğan; Kent Tarihi Müzelerinin kentlilik bilincini oluşturmak ve kent tarihini gelecek kuşaklara aktarmak açısından çok önemli olduğunu belirterek bu müzenin Mersin'de önemli bir görev göreceğine inandığını söyledi_ Mustafa Erim Mersin Kent Tarihi Müzesi (2010)

20. Kentin sorunlarına çözüm aramak

- Kent Belleği Merkezi, geçmişten günümüze Selçuk'da kent yaşamının sorunlarının, çelişkilerinin, darboğazlarının ve kentin bunlarla baş etme sürecinin dinamik bir bütün olarak kavranmasına ve bu yolla, kentin sorun çözme kapasitesinin geliştirilmesine destek olacaktır._ Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)

21. Değişen/ dönüşen canlı/ yaşayan kent/ kent müzesi

- Kültüre yapılan yatırımın sonuçları düşünülerek tasarlanmış farklı bir proje olan "Yaşayan Müze", ismiyle müsemma, kültürel mirasın yaşatıldığı bir yer._ Beypazarı Yaşayan Müze (2007)
- Müze yaklaşık olarak 7.000 yıllık bir zamanı kapsamakta ve kent yaşamındaki değişim ve dönüşümleri yansıtmaktadır. Modüler olarak tasarlanan panolar ve sütunlar, içerik değiştiğinde üzerinde yeni uygulamalar yapılabilecek bir yapıya sahiptir. Ayrıca, geçici sergi salonlarıyla müzenin içeriği zaman içinde farklılaşabilecek ve böylece müzeye duyulan ilgi sürekli olabilecektir. Böylece müzenin yaşayan bir varlık gibi kentteki devinimlere ayak uyduran, canlı bir varlık olması hedeflenmiştir._ Bursa Kent Müzesi (2004)
- Kent Belleği Müzesi hepimizin uğrak yeri haline geldi. Her gidişte başka şeyler keşfediliyor. Yaşayan, gelişen, tam anlamıyla canlı bir yapıya sahip._ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- Adalar Müzesi bir kent müzesi olarak esnek, dönüştürülebilir, ziyaretçi ile etkileşimli, ziyaretçinin konforuna ve mutlu olmasına özen gösteren, içinde saatlerce zaman geçirmek için pek çok nedeni birlikte sunan bir tasarıma, dile ve anlatıma sahip olacak. Adalar Müzesi her kent müzesi gibi kentin yaşam ritmi ile birlikte soluk alıp vermeye devam edecek._ Adalar Müzesi (2010)
- Kentler canlı, devingen ve sürekli değişen yerleşim birimleridir. Bu değişim kaçınılmaz olduğu kadar doğaldır da. Çünkü fiziksel olarak kenti üretenler yani kentliler de değişmektedir. Belirlemeye çalıştığımız çerçeve, kent yerleşikleri ve yöneticilerin kaygılarına bağlı olan değişim akışını tanımlamaktır._ APİKAM

22. Kent müzeleri kentlerin aynası/ tarihi, kenti yansıtmak/ kentin vitrini

- İlçemiz tarihinde bir ilk olan ve ilçemizin geçmişten bugüne kültürünü yansıtacak olan_ Şereflikoçhisar Kent Müzesi (2016)
- Kent Müzelerinin kentlerin bir aynası olduğu anafikrinden yola çıkılarak, Bursa Kent Müzesi'nde hem içerik, hem de biçim açısından devingen bir anlayış ve dinamik bir yapı kabul edilmiştir._ Bursa Kent Müzesi (2004)
- G.antepli kimliğini yansıtan müze_ Bayazhan Gaziantep Kent Müzesi (2009)
- Kent tarihi ve kültürünün en geniş ve en parlak paylaşımına sahip vitrininin Kent Müzesi olduğu son yıllarda dünya genelinde kabul edilen bir gerçek olarak dikkati çekmektedir._ APİKAM
- Kent müzesi adeta küçük bir Tire gibi oldu. İlçemizin sokaklarını, kültürünü burada yansıtarak gelecek kuşaklara aktarmak istiyoruz._ Tire Kent Müzesi (2014)
- Bu tarihi yapıda Safranbolu'nun kültürünü ve tarihini yansıtan belgeleri, haritaları, fotoğrafları ve çeşitli eserleri sergilemek için bölümler oluşturulmuş._ Safranbolu Kent Tarihi Müzesi (2006)
- Kastamonu Tarihinin Vitrini 'Kent Tarihi Müzesi'_ Kastamonu Kent Tarihi Müzesi (2002)
- kente ilişkin yeni bir bilinçlenmeyi yansıtmaya bakımından umut verici bir girişim olmuştur. Müze, kente gelen yabancılar için anlamlı bir kentsel özet ve tanıtım kılavuzu oluşturmakla birlikte, ..._ Kadir Has Kent ve Mimar Sinan Müzesi (2003)
- birikimini yansıtacak bir platform_ İzmit Elektronik Kent Müzesi (2006)
- Osmaniye Kent Konseyi adına bir açıklama yapan Genel Sekreter Hayrettin Aslan. Kent müzesi bir kentin belleğidir, Kentimizin sosyal kültürel ve tarihi dokusunu yansıtacak olan kent müzesinin, sivil toplum kuruluşları, kamu kurum ve kuruluşları ile Osmaniye halkımızı bütünleşerek yapılmasına gayret göstereceğiz_ Osmaniye Kent Müzesi (2013)
- Kadırlı Belediye Başkanı Ömer Tarhan, "İlçenin sosyal , kültürel ve tarihi dokusunu yansıtmak istedik. Ziyaretçiler müzeye girdiklerinde çok kısa bir zamanda nasıl bir kentte yaşadıklarını görecekler. Geçmişe yolculuk yapacaklar_ Kadırlı Kent Müzesi (2014)
- Ne ararsanız, hepsi bulunmaktadır!..Yâni; güneşin doğduğu şehir teşhir edilmiş durumdadır! (M. Halistin KUKUL, köşe yazarı)_ Samsun Kent Müzesi (2012)
- Vali Yücel Yavuz: "Müzeler bir şehrin mührüdür, anahtarıdır. Tarihle geleceği buluşturan mekanlardır. Bu eserin Trabzon'umuzun özellikle turizm alanındaki gelişmesine çok katkı sağlayacağını biliyorum."_ Trabzon Şehir Müzesi (2017)
- Kdz. Ereğli Belediye Başkanı Opr. Dr. Hüseyin Uysal konuşmasında şunları söyledi: "Yerel değerlerin ön plana çıktığı bu müze, Ereğli'nin doğal, tarihsel ve kültürel değerlerini yansıtıyor. Bilgi kaynaklı bir müze oluşu, önemini bir kat daha attırmıştır."_ Kdz. Ereğli Belediyesi Kent Müzesi (2014)

23. Kentlinin kenti tanınması/ kent ile buluşması

- TBMM Çevre Komisyon Başkanı ve AK Parti Ankara Milletvekili Haluk Özdalga: Medeniyet yaratmak için işin en önemli unsurlarından bir tanesi o köyde yaşayan, o beldede yaşayan veya o vatanında o ülkede yaşayan insanların yaşadıkları köyü beldeyi sevmesi gerekiyor. Sevmeden medeniyet yaratmak mümkün değil. Sevebilmenin şartı da tanıyabilmek bilebilmek, yaşadığı toprakları bütün geçmişi ile iyi bilmek tanımak gerekiyor. O bakımdan Polatlı kent tanıtım merkezi fevkalade doğru ve önemli bir iş._ Polatlı Kent Tanıtım Merkezi (2011)

- Kuşadası varlıklarını tanıtmak ve onları toplumla bütünleştirmek için yapılan çalışmaları desteklemek lazım_KUAKMER
- Söke Belediye Başkanı Süleyman Toyran: "2016 yılından itibaren de yeniden çağdaş ve Söke'ye yakışır bir müze oluşturma hedefiyle Söke'nin bütün mahalleleri taranmaya başlandı. Geçmişten günümüze ulaşabilen pek çok eseri müzemize kazandırdık. İnaniyorum ki müzemizi gezen Sökeli hemşerilerimiz her köşede kendilerinden, ailelerinden bir şeyler görecekler ve geçmişleriyle kucaklaşacaklardır. Müzemizi gezen yabancı misafirlerimiz de dünden bugüne Söke'yi ve Sökeli daha iyi tanıma fırsatı bulacaklardır."_ Söke Kent Arşivi ve Müzesi (amaç ve kapsam TKB yönergesinden) Söke Fatma Suat Orhon Müze ve Sanat Evi olarak 2017'de açılmış
- Kent müzesi kentlinin kentini tanıyabildiği, ayna niteliğindedir. Kentlinin kendilerini bulabildikleri, anılarıyla buluşabilecekleri ve zaman geçirebilecekleri yerdir. Burada Havranlılar geçmişle buluşuyor. (Havran Kent Müzesi sorumlusu Burçin Armutovalı ile 2 Nisan 2018 tarihindeki telefon görüşmesi)_ Havran Kent Müzesi (2013-2017 resmi açılış)
- Kent müzeleri kentlerin belleğidir, kimliğidir, geçmiştir, sürekliliğidir, yarını kurgularken başvurulacak en değerli kaynaktır. Kentliler kent müzesine girdiklerinde, çok kısa bir zamanda nasıl bir kentte yaşadıklarını görürler; kentin hafızasını geri çağırırlar. Kapıdan giren kişiyle çıkan arasında bir fark oluşur. Kent müzesinden, yaşadığı kentin önemini kavramış, kendinden önce bu kentte yaşamış insanların bıraktığı izlerin değerini fark etmiş, 'Ben de bu kente bir katkıda bulunabilir miyim?' düşüncesi kazanan insanlar çıkar. Kent müzeleri, kentlinin kentiyle tanıştığı mekanlardır. Kentlinin kentiyle ilişki kurmaya, kentini sevmeye başladığı yerlerdir."(Nadir Mutluer, ÇEKÜL Yüksek Danışma Kurulu üyesi, NDR sahibi, TKB'den alıntı)_ Bartın Kent Tarihi Müzesi (2018)
- Kendi kültürlerini koruyamayan ve yaşatamayan toplumlar çağın gerisinde kalır ve geleceğe asla güvenle bakamazlar. Bu nedenle Bozüyük'ün tarihsel ve kültürel birikiminin korunması ve gelecek kuşaklara aktarılması için "Kent Müzesi" adı ile bir müze kurulması çalışmalarına başladık. Kurulacak olan müze geçmiş ile gelecek arasında bir kültür köprüsü olacağı gibi yarınlarımızı emanet edeceğimiz bugünün gençlerinin yarınıni yüzyıllarca aydınlatacak tükenmeyen bir ışık kaynağı görevini de üstlenecektir. Kent Müzesi tüm Bozüyük'lülere yaşadığı kenti tanımlarını ve onu sevmelerini sağlayacak, Bozüyük kenti var oldukça da yaşayacak önemli bir kurum olacaktır._ Bozüyük Şehir Müzesi (2017)
- dışarıdan gelenin merakı yanında kentlinin de kenti öğrenmesi_kentliyi kent ile tanıştırmak_ Çanakkale Kent Müzesi ve Arşivi (2009)
- "Kent müzesi, Edirne'mizin yaşadığı tarihi serüveni canlandıran, geçmişin kültürel birikimini bugünle buluşturan, Edirneli'nin kentle ilişki kurmasını, kentine bağlanmasını teşvik eden bir olgudur."_ Edirne Fahri Yücel Kent Tarihi Müzesi (2001) Edirnelileri kendi değerleriyle yeniden buluşturacak..... Amacımız; kent müzesini ziyarete gelen halkımızın nasi bir kentte yaşadıklarını görmeleri, kentin hafızasını belleklerine yüklemeleri, aynı zamanda kent müzesinin kapısından çıkarken yaşadığı kentin önemini kavramaları, kendinden önce bu kentte yaşamış insanların bıraktığı izlerin değerini fark etmeleri, "ben de bu kente bir katkıda bulunabilir miyim?" düşüncesini kazanan bireylerin kazanılmasını sağlamaktır.(tkb alıntısı)_ Edirne Kent Müzesi (2017) (fahri yücel müzesi bir süre önce kapanmış aynı binada kent müzesi açılmış)
- kentle kentlinin kucaklaşması (mustafa tekeli, blog)_ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- Asıl mesele: kentlinin kentle ilişkisinin kopukluğudur._ APİKAM
- Sadece turistler değil, Kastamonulular da kentlerini daha iyi tanımak için Kent Tarihi Müzesini gezebilirler._ Kastamonu Kent Tarihi Müzesi (2002)
- Belediye Başkanımız Engin UZUNER: "Yaşadığımız toprakların ruhunu anlayabilmek için tüm yaşamışlığına sahip olmak ve her birini sıkı sıkıya koruma gerekir. Müzeler, toplum belleğinin koruyucu kasalarıdır. Bizlere varlığımızı, tarihsel derinliğimizi hatırlatan mekanlardır. İnebolu Belediyesi "Kurtuluş Giden Yolda, İnebolu Kent Müze"imizi ziyaret edecek misafirlerimiz, İnebolu'yu yaşayacak, İnebolu'yu tanıyacak bir yanları İnebolulu olarak ayrılacaklardır. (inebolu bel tr)_ Kurtuluş Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi (2017)
- kente ilişkin yeni bir bilinçlenmeyi yansıtmayı bakımından umut verici bir girişim olmuştur. Müze, kente gelen yabancılar için anlamlı bir kentsel özet ve tanıtım kılavuzu oluşturmakla birlikte, asıl işlevini Kayseri kent sakinleriyle kurmaya çalıştığı iletişimde göstermekte ve bu kentte yaşayanların kentlerine dışarıdan bakmalarını sağlayarak, onları kent üzerine düşünmeye zorlamaktadır._ Kadir Has Kent ve Mimar Sinan Müzesi (2003)
- İzmit Elektronik Kent Müzesi (2006)
  - Her insan, yaşadığı kenti iyi tanımakla kentlilik şuurunu elde eder.
  - İzmit'in tarihindeki kültür medeniyetlerinin, başta bu kentte yaşayanlar olmak üzere, kenti ziyaret edenler tarafından da anlaşılabilmesi

24. Kenti tanıtmak

- tanıtım ayağı_ Kozan Kent Müzesi (2014)
- Ankara'nın kültürel mirasını yerli ve yabancı turistlere tanıtmak_ Ankara Somut Olmayan Kültürel Miras Müzesi (2013)

- Kenti tanıtmak_ Bekirağalar Konağı Çubuk Şehir Müzesi (2013)
- Kent müzesi Antalya'nın, Türkiye'ye ve dünyaya açılan yüzü ve geleceğin doğru kurulması için önemli kültürel aktörlerden biridir. (Türel)_ Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezi
- turistik değerlerin tanıtımının yapılması_ Elmalı Muhammet Hamdi Yazır Kent Müzesi (2013)
- Söke Belediye Başkanı Süleyman Toyran: "2016 yılından itibaren de yeniden çağdaş ve Söke'ye yakışır bir müze oluşturma hedefiyle Söke'nin bütün mahalleleri taranmaya başlandı. Geçmişten günümüze ulaşabilen pek çok eseri müzemize kazandırdık. İnaniyorum ki müzemizi gezen Sökeli hemşerilerimiz her köşede kendilerinden, ailelerinden bir şeyler görecekler ve geçmişleriyle kucaklaşacaklardır. Müzemizi gezen yabancı misafirlerimiz de dünden bugüne Söke'yi ve Sökeli daha iyi tanıma fırsatı bulacaklardır."_ Söke Kent Arşivi ve Müzesi (amaç ve kapsam TKB yönergesinden) Söke Fatma Suat Orhon Müze ve Sanat Evi olarak 2017'de açılmış
- Kuşadası ve kırsalının geçmişi ve kültürünü ulusal ve uluslararası alanda tanıtmak amacıyla kurulan, kent arşivi ve müzesi niteliğinde hizmet verecek_KUAKMER
- Dışarıdan gelen kenti başka tanımış olacak_ Diyarbakır Kent Müzesi (2015)
- Eskişehir'in yurtdışında tanıtımına katkı sağladık_ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- Reklam faaliyetlerinin yetersiz olması sebebiyle müze tanınıyor_ Gümüşhane İkizler Kent Müzesi (2006)
- Adalar Müzesi'nin misyonu, Adalar'ın tarihi, kültürel ve doğal zenginliklerinin tanınmasını sağlamaktır. Adalar tarihinin ve çok kültürlü yaşamın zenginliklerini tüm dünyaya tanıtır._ Adalar Müzesi (2010)
- Ödemiş ve Küçük Menderes Havzasının geçmişi ve kültürünün tanınması ve tanıtılması_ Ödemiş Yıldız Kent Arşivi ve Müzesi (2012)
- Kent Belleği Merkezi, kentlilik ve tarih bilincinin geliştirilmesi, Efes'in, Selçuk'un ve çevresinin tanıtımı işlevlerinin hem dijital ortamda, hem de yüz yüze ilişkilerle, diyalog ve tartışmaya açık bir forum olarak gerçekleştirecektir._ Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)
- Şehrimizin tarihi dokusunu 2D ve 3D tekniği ile anlatılan bu müzemizde şehrimizin tanıtımına yönelik tanıtıcı filmler dokunmatik ekranlar sayesinde 2D ve 3D boyutlu olarak izlenmektedir._ Kahramanmaraş Kent Kurtuluş Müzesi (2014) ?
- Kentin kültürel, tarihsel, sosyal, ekonomik zenginliğini tanıtmak_ Safranbolu Kent Tarihi Müzesi (2006)
- Karaman kent kültürü tanıtılacaktır_ Karaman Kent Kültürü Müzesi (2013)
- ... İnsanlar nasıl bir kenti geziyorlar, nereleri gezecekler hangi gözle gezmeliler gibi bir yargıyı insanların beyinlerine yerleştiriyoruz. Buradan da yönlendirme yapıyoruz....Kenti doğru tanıtmak_ Kastamonu Kent Tarihi Müzesi (2002)
- İnebolu'nun kültürel, tarihsel, sosyal ve ekonomik zenginliğinin tanıtılabilmesi, yarının kentlilerine yol göstermesi_ Kurtuluş Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi (2017)
- kente ilişkin yeni bir bilinçlenmeyi yansıtmaya bakımından umut verici bir girişim olmuştur. Müze, kente gelen yabancılar için anlamlı bir kentsel özet ve tanıtım kılavuzu oluşturmakla birlikte,...Kayseri'yi çağdaş anlamda temsil etmesi öngörülen müze_ Kadir Has Kent ve Mimar Sinan Müzesi (2003)
- İzmit'i dünyaya daha iyi anlatacak_ İzmit Elektronik Kent Müzesi (2006)
- Mardin'in asırlardır biriktirilmiş tarihi kültürünün tanıtımına yardımcı olmaktadır_ Sakıp Sabancı Mardin Kent Müzesi (2009)
- Belediye Başkanı Kadir Kara, Kent Müzesi sayesinde hem Osmaniyelilerin tarihlerini, el sanatlarını ve yaşam biçimini öğreneceğini hem de dışarıdan gelen misafirlerin Osmaniye'yi detaylı bir şekilde tanıma fırsatı bulacağını ifade etti_ Osmaniye Kent Müzesi (2013)
- Erbaa halkından temin edilen ve yakın tarihe ışık tutan eşyalarla oluşturulan Kent Müzesi, yerli ve yabancı turistlere Erbaa kültürünü tanıtmaya misyonunu yerine getirmektedir_ Erbaa Kültür Evi Kent Müzesi (2011)
- Müzenin şehir tanıtımı için de önemli olduğuna işaret eden B.şehir Bel. Başkanı Orhan Fevzi Gümrükçüoğlu, Trabzon'un turizmde daha iyi noktalara gelmesini beklediklerini sözlerine ekledi._ Trabzon Şehir Müzesi (2017)
- Kent Müzesi Yalova'nın tanıtımı ve turizmine de önemli katkı sağlayacak_ Yalova Kent Müzesi (2013)

25. Turizmde katkı

- turizminin gelişmesine katkı_ Kozan Kent Müzesi (2014)
- Ankara Somut Olmayan Kültürel Miras Müzesi (2013)
  - Ankara'nın kültür turizmi potansiyelini hareketlendirmek
  - Bilgi ve geleneği, gelecek kuşaklara aktarmanın önemli yollarından birinin de turizm olduğuna inanıyoruz. Turizm aracılığıyla hem yerel kalkınma sağlanır hem de müzelerin eğitim işlevi gerçekleşmiş olur.
- ilçede turizm alt yapısının güçlenmesi sağlanacak ve ilçenin tarihi, doğal ve turistik değerleriyle tanıtımı 4 mevsime yayılacak_ Kızılcahamam (Eğitimci Nuray Yeşil) Kent Müzesi (2015)

- kırsal turizme katkı, turizm ürünlerinin çeşitlendirilmesi_ Elmalılı Muhammet Hamdi Yazır Kent Müzesi (2013)
- Kumluca Kent Müzesi (2008)
- ilçe turizmine ivme kazandıracak_ Arhavi Dikyamaç köyü Yaşam Tarzı Müzesi (2012)
- Sadece deniz turizmi değil, kültür turizmini de canlandırmayı hedefliyoruz_ Küçükköy Kent Müzesi (2013)
- Belediye Başkanı Cemal Akın: "Ayrıca müze yapılırken de Eski Belediye Binası yani yapılacak olan Kent Müzesi altında olan dükkânlar da tek tip olacak. Böylece burası eski görünümüne de kavuşmuş olacak. Biz Bartın'a turist gelmiyor diye yakınıyoruz. Fakat kent tarihini meydana çıkarmayınca turistler neye bakmaya gelecek? Gelip de Bartın'a özgü ne alacak? Bizim de amacımız bunları ortaya çıkarmak" dedi. _Bartın Kent Tarihi Müzesi (2018)
- Turizm açısından miheng taşı... Yaşayan Şehir Müzesi, günümüz ve gelecek nesillerimize tarihimizi daha iyi anlatmak, kent belleği oluşturmak, kültür ve turizmin yaygınlaşmasını sağlamak amacı ile şehrimize kazandırılmıştır._ Bilecik Yaşayan Kent Müzesi (2014-resmi açılış 2017)
- Biga'nın önemli kültür miraslarından biri olan Halimbey Konağı, Kent Müzesi olarak ziyaretçilerine zengin bir içerik sunuyor. Bu zengin içerik ve tarihsel cazibesi sayesinde her geçen gün ziyaretçiler artarken, şehir dışından gelen tur şirketlerinin ve bireysel gezginlerin de ilgisini çekiyor._ Halimbey Konağı Kent Müzesi (2010) (Biga)
- Turizme katkı_Uzunköprü Kent Müzesi (2013)
- Müze projelerimizi de Eskişehir'in turizm değerine katkı sağlayacak birer unsur olarak değerlendirip, bu doğrultuda planlıyoruz._ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- G.antepte tarihi ve kültürel mirasın korunması, gün ışığına çıkarılması, ilimizde turizme de çok büyük katkılar sağladığı muhakkaktır._ Bayazhan Gaziantep Kent Müzesi (2009)
- Müzemizi geçen yıl 160 bine yakın yerli ve yabancı turist ziyaret etmiş. Bu, çok önemli bir sayıdır._ Safranbolu Kent Tarihi Müzesi (2006)
- Kent Müzesi mevcut amaçları doğrultusunda Kastamonu kültür ve turizm yaşantısına yön veren çalışmalara da imza atmıştır._ Kastamonu Kent Tarihi Müzesi (2002)
- Turizme katkı_Kurtuluş Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi (2017)
- Trakya Kalkınma Ajansı Genel Sekreter Mahmut Şahin: "Ali Rıza Efendi Kültür Evi'nin yapımına verdiğimiz destekten dolayı çok mutlu ve memnunuz. Geleceğe bir not düşüyoruz. Bu ev, Kırklareli ve Yayla Mahallesi'nin turizmin artmasına katkı sağlayacaktır."_ Ali Rıza Efendi Kent Kültür Evi (2018) yunanistan bulgaristan karadağ türkiye ortaklaşa
- Turizme katkı_Adile Baysal Kültür Sanat Evi ve Seydişehir Müzesi (2013)
- Kent Müzesiyle Turgutlu'nun geçmişi gelecek nesillere aktararak kültür turizmi açısından da kente katkı sağlaması hede eniyor (manisa valiliği gov tr)_ Turgutlu Kent Müzesi (2017)
- Mardin, Sabancı ile dünya turizmine kapı açtı_ Sakıp Sabancı Mardin Kent Müzesi (2009)
- Midyat'ı gezmeye gelen yerli ve yabancı turistlerin en çok ziyaret ettikleri mekan kent müzesi_ Midyat Kent Müzesi (2013)
- Ayrıca Nusaybin Belediyesi tarafından projesi hazırlanan Kültür İnanç Parkı, Zeynel Abidin Sokak Dış Cephe iyileştirme projesi ve eylülde açılış planlanan Nusaybin Kent Müzesi ile ilçe kültür turizmi açısından önemli bir yere kavuşacağı ifade edildi_ Nusaybin Kent Müzesi (2014)
- Ordu kent değerlerinin yerli ve yabancı gezginlere tanıtılmasını, onların kent turlarına eğitici olduğu kadar çekici bir başlangıç "destinasyonu" olmasının açıkça tanımlanması... (Naim GÜNEY, köşe yazarı)_ Ordu Kent Müzesi (devam)
- Karacadağ Kalkınma Ajansı Genel sekreteri İlhan Karakoyunlu "Belediyenin uyguladığı projeler gerçekten de turizmin geliştirilmesine katkı sağlayan projeler. Biz daha önce de belediyenin projelerine mali destek sunmuştuk. Mahmutoğlu Kulesinin Kent Müzesine dönüştürülmesi turizme ivme kazandıracaktır."dedi_ Urfa Kent Müzesi (2014)
- Vali Mustafa Taşkesen "Bu proje ile kültürel mirasımızın yaşatıldığı ve tanıtıldığı bir ortam oluşturulacaktır. Bu çalışmayla Bölgemiz turizm cazibe merkezi haline getirilecektir. Turizm faaliyetlerinin etkinliğini artırmak, bölge halkı için alternatif bir ekonomik girdi sağlamak ve bu sayede dolaylı olarak yeni istihdam alanları yaratmak projemizin temel amaçlarıdır" diye konuştu_ Niksar Kent Müzesi (2014)
- Müzenin şehir tanıtımı için de önemli olduğuna işaret eden Gümrükçüoğlu, Trabzon'un turizmde daha iyi noktalara gelmesini beklediklerini sözlerine ekledi... Vali Yücel Yavuz: "Müzeler bir şehrin mührüdür, anahtarıdır. Tarihle geleceği buluşturan mekanlardır. Bu eserin Trabzon'umuzun özellikle turizm alanındaki gelişmesine çok katkı sağlayacağını biliyorum."_ Trabzon Şehir Müzesi (2017)
- Yalova Belediye Başkanı Yakup Koçal, Kent Müzesi'nin Yalova'nın turizmine katkı sağlamasının yanında uluslararası ve ulusal etkinliklerle Yalova'yı sanatla buluşturacağına vurgu yaparak Kent Müzesi'ni Yalova'ya kazandırmaktan mutluluk duyduklarını söyledi_ Yalova Kent Müzesi (2013)

26. Şehre/ülkeye/dünyaya katkı

- Polatlı'nın zengin, tarihi ve kültürel mirasını Polatlı ekonomisine, ülke ekonomisine kazandırılması_ Polatlı Kent Tanıtım Merkezi (2011)
- Kızılcahamam'a katkı_ Kızılcahamam (Eğitimci Nuray Yeşil) Kent Müzesi (2015)
- ilçenin kültürel ve sanatsal yaşamına önemli bir katkı_ KUAKMER
- Ziyaretçi "Ben de bu kente bir katkıda bulunabilir miyim?" [TKB kitabı]_ Bartın Kent Tarihi Müzesi (2018)
- Amacımız; kent müzesini ziyarete gelen halkımızın nasıl bir kentte yaşadıklarını görmeleri, kentin hafızasını belleklerine yüklemeleri, aynı zamanda kent müzesinin kapısından çıkarken yaşadığı kentin önemini kavramaları, kendinden önce bu kentte yaşamış insanların bıraktığı izlerin değerini fark etmeleri, "ben de bu kente bir katkıda bulunabilir miyim?" düşüncesini kazanan bireylerin kazanılmasını sağlamaktır._ Edirne Kent Müzesi (2017) (fahri yücel müzesi bir süre önce kapanmış aynı binada kent müzesi açılmış)
- Tire kent müzesinin dünya literatürüne çok ciddi katkılar vereceğine inanıyorum._ Tire Kent Müzesi (2014)
- Bel.Bşk. Halil Vehbi Yenice: "Her insan, yaşadığı kenti iyi tanımakla kentlilik şuurunu elde eder... İşte bu bilinçle çoğalan nüfus önce kentini, sonra ülkesini kalkındırarak, çağdaş uluslar seviyesinde bizleri önemli bir noktaya getirir."_ İzmit Elektronik Kent Müzesi (2006)
- ilçemize ciddi katkı sağlayacak_ Adile Baysal Kültür Sanat Evi ve Seydişehir Müzesi (2013)
- Kent Müzesiyle Turgutlu'nun geçmişi gelecek nesillere aktarılarak kültür turizmi açısından da kente katkı sağlaması hedefleniyor (manisa valiliği gov tr)_ Turgutlu Kent Müzesi (2017)

27. Kent müzesi önemli değer

- Beypazarı Yaşayan Müze (2007)
- Bozüyük Şehir Müzesi (2017)
- Bu proje hem ilimize hem trakyamıza çok büyük değer katacak_ Edirne Kent Müzesi (2017) (fahri yücel müzesi bir süre önce kapanmış aynı binada kent müzesi açılmış)
- Osmaniye Valisi Dr. Mehmet Oduncu "Her şehirde böyle etnografik bir müzenin bulunmasında yarar var. Müzemiz Osmaniye için önemli bir kültür varlığı."_ Osmaniye Kent Müzesi (2013)
- Samsun için önemli bir değer_ Samsun Kent Müzesi (2012)

28. Müze ve markalaşma ilişkisi

- Çubuk Agat taşı, Çubuk Turşusu gibi kentin markalarının tarihi serüvenini ortaya koyacak._ Bekirağalar Konağı Çubuk Şehir Müzesi (2013)
- Amacımız Antalya'yı bir kültür başkenti, bir dünya kenti yapmak (Türel)_ Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezi
- Kent tarihini, kültürünü yansıtarak Elmalı'nın kırsal turizm alanındaki marka değerini artırmak amacıyla uygulanan projeye, ilçenin tarihi konaklarının korunması bilincinin oluşması, ilçenin tarihi bilgi ve dokümanlarının yok olmadan bir yerde toplanması, turistik değerlerin tanıtımının yapılması ile bir platform oluşturulup kent markası oluşturulması hedefleniyor._ Elmalı Muhammet Hamdi Yazır Kent Müzesi (2013)
- Yaşayan Şehir Müzesi'nin; "Geçmişle Övünen Geleceğe Emin Adımlarla Yürüyen Marka Şehir Bilecik" hedefinin gerçekleştirilmesinde önemli rol oynayacağına inanıyorum. Bu amaçla tarihsel mirasımıza sahip çıkmayı, sosyo-kültürel anlamda ilk günkü hedeflerimizden birisi olan daha yaşanabilir bir Bilecik için çaba gösteriyoruz. Dönemlerine göre ilimizin geçmiş kültüründen örnekleri müze ve bahçesinde yaşıyoruz. (müze websitesi başkandan mesaj)_ Bilecik Yaşayan Kent Müzesi (2014-resmi açılış 2017)
- Edirnemizi bir dünya markası haline getirmemiz gerekiyor._ Edirne Kent Müzesi (2017) (fahri yücel müzesi bir süre önce kapanmış aynı binada kent müzesi açılmış)
- Bugün artık dünyada ülkeler yarışmıyor, şehirler yarışıyor._ Bayazhan Gaziantep Kent Müzesi (2009)
- Kent Müzesi Tire'nin Markası Oldu_ Tire Kent Müzesi (2014)
- Kent Müzesi Simav'ın kuru fasulyesinden kestanesine, hormonsuz sebze üretiminden doğal güzelliklerine, halısından kilimine varıncaya kadar kentin markalarının tarihi serüvenini ortaya koyacak (Bl. Bşk. Kasım Karahan)_ Simav Kent Müzesi (2014)
- Turgutlu Kent Müzesi (2017)
  - Turgutlu Kent Müzesi Danışman Prof. Dr. Engin Berber: "...Niyet Turgutlu'yu marka haline getirmek. O nedenle kent müzeleri obje ağırlıklı olmak yerine öykü ve anlatım ağırlıklı olmalı" dedi.
  - Turgutlu Kaymakamı Uğur Turan; Süreklilik çok önemli, küresel rekabet olduğu bir dünyada yaşıyoruz. Sizin daha önce bulunduğunuz zaman aynı zaman değil. Bir kelime bir ilçenin kaderini değiştirebilir. Olumlu da değiştirebilir, olumsuz da değiştirebilir. Demek ki birikim önemli. Birikimi paylaşmakta önemli.
  - Kaymakam Uğur Turan, "bugün artık her alanda olduğu gibi, şehirlerin de markalaşmaya ihtiyacı bulunuyor. Kent Müzeleri de şehirlerin özgün değerlerini ortaya koyarak markalaşma sürecine katkı sağlamaktadırlar. Bu açıdan Turgutlu Kent Müzesi'ni çok önemsiyoruz.

- Kenti kent kılan her ögeyi içeren bir yaklaşımla kentlerin kültürel mirasının korunmasında ve geleceğe aktarılması yolunda önemli bir adım olan kent müzeleri. Kent müzesi projesini Mardin'in dünya kenti olması yolunda önemli bir adım olarak görüyorum. (y. mimar Metin Keskin)_ Sakıp Sabancı Mardin Kent Müzesi (2009)
  - Ünye Belediye Başkanı Ahmet Arpacıoğlu ise şunları söyledi: "Ünye'de bir ilk olan müze evimizin açılış törenine hepimiz hoş geldiniz. Geçmişini bilmeyen geleceğe güvenle bakamaz sözünde olduğu gibi geçmişimizi asla unutmayacağız. Ünye'nin daha güzel olması daha yarınlara vizyonlu marka şehir olarak girebilmesi için geçmişimizi de mutlaka sahiplenmek korumak durumundayız. Bu manada başlattığımız çalışmalardan bir tanesi de Ünye Müze Evi oldu_ Ünye Kent Müzesi (devam) ÜNYE YAŞAYAN KÜLTÜREL MİRAS MÜZESİ (2017)
  - Uşak Belediye Başkan Yardımcısı Hakan Uludağ belediye olarak kültürel alanda Uşak'ın değerlerini öne çıkaracak çok çeşitli çalışmalar yaptıklarını söyledi. Uludağ özellikle Uşak Halısı konusunda halının tarihi ve kültürel değerini ön plana çıkaracak, kentin marka değeri haline gelecek çalışmalar yaptıklarını söyledi_ Uşak Kent Tarihi Müzesi (2013)
- 29. Müze ve ticari anlamda yeni alternatifler**
- Vali Mustafa Taşkesen "Bu proje ile kültürel mirasımızın yaşatıldığı ve tanıtıldığı bir ortam oluşturulacaktır. Bu çalışmayla Bölgemiz turizm cazibe merkezi haline getirilecektir. Turizm faaliyetlerinin etkinliğini artırmak, bölge halkı için alternatif bir ekonomik girdi sağlamak ve bu sayede dolaylı olarak yeni istihdam alanları yaratmak projemizin temel amaçlarıdır" diye konuştu_ Niksar Kent Müzesi (2014)
- 30. Kenti kent yapan değerler**
- Kent müzesi kentlerin "kendi varlık nedenlerini" açıklamaya olanak sağlayacak öğelerden biri_ Kemaliye Kent Müzesi (1999)
  - Müze, bir bakıma anılarda yitip gidecek olan Eskişehir'i ölümsüzleştiriyor. Geçmişimizi öğretiyor. Eskişehir'i Eskişehir yapan değerleri, bugüne nasıl geldiğini anlatıyor._ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
  - Kenti kent kılan her ögeyi içeren bir yaklaşımla kentlerin kültürel mirasının korunmasında ve geleceğe aktarılması yolunda önemli bir adım olan kent müzeleri. Kent müzesi projesini Mardin'in dünya kenti olması yolunda önemli bir adım olarak görüyorum. (y. mimar Metin Keskin)_ Sakıp Sabancı Mardin Kent Müzesi (2009)
- 31. Kente özgü değerler/ unsurlar**
- 1402 Ankara savaşı da dahil olmak üzere ilçede ne kadar değer varsa o değerler sergilenecek_ Bekirağalar Konağı Çubuk Şehir Müzesi (2013)
  - Havran Belediye Başkanı Emin Ersoy, "Seyit Onbaşı'nın memleketi Havran, dediğimizde tüm kapılar ardına kadar açılıyor. Türk insanı gerçek kahramanlarına, 1000 yıllık eşsiz tarihine sahip çıkıyor. Havran Kent Müzesi yapımında da aynı şeyi yaşadık. Çanakkale Savaşı Kahramanı Seyit Onbaşı'nın memleketi için gönüllü gayret göstermek bizim için bir onurdur diyerek kollarını sıvayan ve bugüne kadar gereken her türlü desteği veren Prof. Dr. Metin Sözen'e ve Ahmet Erdönmez'e şehrim ve vatandaşlarımız adına teşekkür ediyorum"diyerek müze hakkında bilgiler verdi. Kent Müzesinde; şehrin tarihi, kültürel, sosyal ve ekonomik tüm değerleri 600 eserlik bir koleksiyon ile sergileniyor._ Havran Kent müzesi (2013-2017 resmi açılış)
  - Bozüyük'ün tüm değerlerini içinde taşıyacak ve binlerce yıl yaşayacak bir eserin kurulmasına yapacağımız küçük bir katkınız sizlere ve çocuklarınıza büyük bir onur kaynağı olduğu gibi, Bozüyük sevdalısı bir Bozüyüklü olmanın da doyumsuz mutluluğunu yaşatacaktır._Bozüyük Şehir Müzesi (2017)
  - Kent Belleği Müzesi, sanatsal veya tarihi objelerin sergilenmesinden ziyade, Eskişehir'in geçmişten bugüne gelişiminde rol oynayan ve Eskişehir'e özgü olan unsurların dijital ortamda kayıt altına alındığı bir konseptle tasarlandı._ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
  - Bir kentin insani değerleri ile Kültürel ve tarihi mirası ile ve de insanların oluşturduğu el sanatları, sanat ve kültür hayatı ile günlük yaşamın tüm değerlerinin Tire Kent Müzesi'nde çok iyi bir şekilde toplandığını ve sergilendiğini söylüyor vali._ Tire Kent Müzesi (2014)
  - İlçemiz kültürünü ön plana çıkaran zenginliklerimizin sergilenmesi için büyük bir ihtiyaç olan müzeyi Taşköprü'ye kazandıracak olmanın mutluluğunu yaşıyoruz_ Taşköprü Kent Tarihi Müzesi (2018)
  - Uşak Belediye Başkan Yardımcısı Hakan Uludağ belediye olarak kültürel alanda Uşak'ın değerlerini öne çıkaracak çok çeşitli çalışmalar yaptıklarını söyledi. Uludağ özellikle Uşak Halısı konusunda halının tarihi ve kültürel değerini ön plana çıkaracak, kentin marka değeri haline gelecek çalışmalar yaptıklarını söyledi_ Uşak Kent Tarihi Müzesi (2013)
- 32. Kentle gurur duymak**
(şehirle gurur duymaya dahil edilebilecek şehrin köklü geçmişe sahip olma vurgusu neredeyse hepsinde var ...büyük tarihi...şu kadar medeniyete ev sahipliği yapmış gibi...)
- 3000 yıllık tarihi bir geçmişi olan bir yarımada burası. Birçok medeniyeti içinde barındıran bir yarımada, onun için bizler de bu müze ile geçmişimize bir nebze olsun ışık tutabilmek adına burayı hizmete açıyoruz" dedi. Başkan Sözen_ Giritliler Evi Side Kent Müzesi (2016)

- Artvin'in ilk müzesinin burada açılması Arhavi halkı adına çok gurur verici_ Arhavi Dikyamaç köyü Yaşam Tarzı Müzesi (2012)
- Havran Belediye Başkanı Emin Ersoy, "Seyit Onbaşı'nın memleketi Havran, dediğimizde tüm kapılar ardına kadar açılıyor. Türk insanı gerçek kahramanlarına, 1000 yıllık eşsiz tarihine sahip çıkıyor. Havran Kent Müzesi yapımında da aynı şeyi yaşadık. Çanakkale Savaşı Kahramanı Seyit Onbaşı'nın memleketi için gönüllü gayret göstermek bizim için bir onurdur diyerek kollarını sıvayan ve bugüne kadar gereken her türlü desteği veren Prof. Dr. Metin Sözen'e ve Ahmet Erdönmez'e şehrim ve vatandaşlarımız adına teşekkür ediyorum" diyerek müze hakkında bilgiler verdi. Kent Müzesinde; şehrin tarihi, kültürel, sosyal ve ekonomik tüm değerleri 600 eserlik bir koleksiyon ile sergileniyor._ Havran Kent müzesi (2013-2017 resmi açılış)
- 4 BİN YILLIK BARTIN TARİHİ ELE ALINIYOR_ Bartın Kent Tarihi Müzesi (2018)
- Bütün çabamız 6 asır boyunca Tüm cihana hak, adalet ve hoşgörüyü götüren şanlı Türk-İslam medeniyetinin tohumlarının toprağa atıldığı yer olan Bilecik'i bu tarihi geçmişine layık olarak günümüze uygun modern ve çağdaş Türkiye Cumhuriyeti'nin önemli bir kenti yapmaktır. (müze websitesi başkandan mesaj)_ Bilecik Yaşayan Kent Müzesi (2014-resmi açılış 2017)
- Bozüyük'ün tüm değerlerini içinde taşıyacak ve binlerce yıl yaşayacak bir eserin kurulmasına yapacağımız küçük bir katkınız sizlere ve çocuklarınıza büyük bir onur kaynağı olduğu gibi, Bozüyük sevdalısı bir Bozüyüklü olmanın da doyumlu mutluluğunu yaşatacaktır._Bozüyük Şehir Müzesi (2017)
- 7000 yıllık Anadolu ve Osmanlı kültürünün oluşumunda öncü kent kimliğini taşıyan Bursa'nın bu birikimini kentlinin ve turistlerin göreberek hatta yaşayarak öğrenebileceği bir kent müzesi_Bursa Kent Müzesi (2004)
- Göreve geldiğimizde Edirne'de kent müzesi yoktu. Böylesine önemli bir şehirde bu önemli eksikliği belediye olarak yapacağımızı halkımıza ifade etmiştik....EDİRNE, KENT MÜZESİ'NE KAVUŞTU Edirne Kent Müzesi için Trakya Kalkınma Ajansı'nın Edirne Belediyesi'ne hibe desteği verdiğini belirten Gürkan, " Bugün Edirne için çok önemli bir eksikliği kapattık. Edirne gibi insanlığın ve tarihin en kadim şehirlerinden biri olan bu kentin, 8 bin 300 yıllık geçmişe sahip bir şehrin bütün özelliklerini bir arada toplayacak, bir müzeye ihtiyacı vardı. Edirne Kent Müzesi, bizim en önemli projelerimizden birisidi" ifadelerine yer verdi. (edirne belediyesi websitesi müze açılış haberi)_ Edirne Kent Müzesi (2017)
- Eskişehir'i Eskişehir yapan değerleri, Eskişehir'in belleğini tüm vatandaşlarımıza sunuyoruz. Müze tamamlandığında Eskişehirimle bir kez daha gurur duydum. "İyi ki Eskişehir var."_ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- Ziyaretçi eğer Gaziantep'te yaşayan biri ise Gaziantep'li olarak, değilse Gaziantep hayranı olarak ziyaretini noktılıyor._ Bayazhan Gaziantep Kent Müzesi (2009)
- Dünyada bütün geçmişleri 100-150 yılı geçmeyen kentlerin bile müze ve arşivleri varken, tarihleri binlerce yıl geriye giden kentlerimizin bu kurumlara sahip olmaması hem büyük bir eksiklik hem de düşündürücü bir durumdur. Bu açıdan İzmir girişiminin önemi bir kat daha artmaktadır._APİKAM (2004)
- Yaklaşık 400 yıllık bir tarihi geçmişe sahip olan, sayısız beyliğe ve kuruluşa ev sahipliği yapmış olan Kastamonu, köklü geçmişini Kent Tarihi Müzesi'nde sergiliyor._ Kastamonu Kent Tarihi Müzesi (2002)
- Belediye Başkanımız Engin UZUNER: "Yaşadığımız toprakların ruhunu anlayabilmek için tüm yaşamışlığına sahip olmak ve her birini sıkı sıkıya koruma gerekir. Müzeler, toplum belleğinin koruyucu kasalarıdır. Bizlere varlığımızı, tarihsel derinliğimizi hatırlatan mekânlardır. İnebolu Belediyesi "Kurtuluşa Giden Yolda, İnebolu Kent Müze"imizi ziyaret edecek misafirlerimiz, İnebolu'yu yaşayacak, İnebolu'yu tanıyacak bir yanları İnebolulu olarak ayrılacaklardır. (inebolu bel tr)_ Kurtuluşa Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi (2017)
- Anadolu coğrafyasını yurt edinmiş nice uygarlıkların mirasını barındıran tarihi kentlerden birisidir Kütahya. 1993 yılında Avrupa Diploması Ödülünü, 2000 yılında Avrupa Konseyi Onur Bayrağı Ödülünü, Tarihi Kentler Birliğince Prof. Metin Sözen (Çekül Vakfı Başkanı) adına konulan 2009 yılı Büyük Ödülünü geçtiğimiz yıl alarak haklı bir gurur edinmiştir. İlkler kenti olmasının yanı sıra Kuruluşunun ve Kurtuluşun kentidir Kütahya. Çinicilik sanatının mazisi altı asır önceye uzanır. Ancak ondan da önceki zamanlarda beş bin yıldır çanak çömleğe şekil verirdi "Seyitömer Höyük" insanları, hem de ustaca yaptıkları formlarda. Medreselerinden müderrisler, alimler, bilim insanları, şairler yazarlar çıkarmış bir kentin bu kadar yaşanmışlıklarını anlatmak zordur müzelerde._ Kütahya Kent Tarihi Müzesi (2010)
- Turgutlu Belediye Başkanı Turgay Şirin: "Turgutlu'muzun tarihi insanlık tarihi kadar eskidir. Lidyalılardan Perslere, Roma'dan Bizansa kadar bir çok devletin izlerini taşısada da bugünkü haline gelmesi Türk-İslam medeniyetinin bir eseridir._ Turgutlu Kent Müzesi (2017)
- Aytan AYKAÇ yaptığı çalışmayla ilgili yaptığı açıklamada, "Ordu'dan sonra tarihi eserlerin ve sit alanının en çok olduğu yer Ünye"dir. Bu sebeple Ünye'de bir kent müzesi kurulması için 2,5-3 yıldan buyana çalışma yapmaktayım_Ünye Kent Müzesi (devam) ÜNYE YAŞAYAN KÜLTÜREL MİRAS MÜZESİ (2017)

- Oltan Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı Şükrü Güngör Köleoğlu: “Trabzon beş bin yıllık geçmişi ile tarihin önemli yerleşim yerlerinden biridir. Anadolu'nun en eski ticaret merkezlerinden biri olan Trabzon'a şehir müzesi kazandırmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Şehir Müzemiz bizleri geçmişten geleceğe götürecektir.”_ Trabzon Şehir Müzesi (2017)

33. Tarih bilinci geliştirmek

- Tarih bilincimizi, coğrafya bilincimizi, insanlık bilincimizi hayata geçireceğiz._ Polatlı Kent Tanıtım Merkezi (2011)
- kentlilik ve tarih bilincinin geliştirilmesine ve yaygınlaştırılmasına katkıda bulunma_ Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezi
- Bilecik Yaşayan Kent Müzesi (2014-resmi açılış 2017)
- Bursa Kent Müzesi (2004)
- kent kültürünü ve tarih bilincini çocuklara kazandırmak_ Çanakkale Kent Müzesi ve Arşivi (2009)
- Kent Belleği Merkezi, kentlilik ve tarih bilincinin geliştirilmesi, Efes'in, Selçuk'un ve çevresinin tanıtımı işlevlerinin hem dijital ortamda, hem de yüz yüze ilişkilerle, diyalog ve tartışmaya açık bir forum olarak gerçekleştirecektir._ Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)
- Turgutlu Belediye Başkanı Turgay Şirin: "Tarih bilincinin gelecek nesillere aktarılmasına bir katkı sağlayabilirsek ne mutlu bize. Açılış günü olarak 19 Mayıs'ın seçilmiş olması mazimize sahip çıkmak adına önem arz etmektedir."_ Turgutlu Kent Müzesi (2017)

34. Tarihi/ birikimi öğrenme

- Yaşayan Müze her bölümüyle Beypazarı kültürünü gerçekten yaşatan ve yaşayarak öğrenmeye fırsat sunan bir değer._ Beypazarı Yaşayan Müze (2007)
- Belediye Başkanı Zafer Savcı, “Müzemizde tarihi araç ve gereçleri sergilemekte iki amacımız var. Biri gençlerin tarihini bilmesi ve ülkenin ne günlerden ne günlere ulaştığını görmesi, diğeri de olası bir sıkıntıda gençlerin hayatlarını aynen nine ve dedeleri gibi sürdürebilmesi. Maalesef gençlerimizin hayatı elektrik prizine bağlı hale geldi. Bugün ülkede birkaç gün elektrik kesilse birçok genç, ocak yakıp sacayağını kurup yiyeceği yemeği pişiremeyecek duruma geldi. Bu sergiyi gezenlere hem tarihi hem de olası sıkıntılı zamanlarda hayatın nasıl devam edeceğini öğretmeye çalışıyoruz” dedi._ Yenipazar Belediyesi Kent Müzesi (2014?)
- Tarihi yaşayarak öğrenme_ Bilecik Yaşayan Kent Müzesi (2014-resmi açılış 2017)
- 7000 yıllık Anadolu ve Osmanlı kültürünün oluşumunda öncü kent kimliğini taşıyan Bursa'nın bu birikimini kentlinin ve turistlerin göreberek hatta yaşayarak öğrenebileceği bir kent müzesi_ Bursa Kent Müzesi (2004)
- Adanın kimliğine ışık tutacak müzenin oluşumunda katkı sunanlara teşekkür eden Belediye Başkanı Ünal Çetin, ilçedeki okulların öğrencilerini Gökçeada tarihini öğrenmek üzere müzeye davet etti._ Gökçeada Kent Müzesi (2017)
- Çağdaş uygarlık düzeyine çıkmak için tarihimizi çok iyi öğrenmeliyiz-Tarihi bilmezseniz doğru yargıya ulaşamazsınız-Çorum'un tarihini tanımaya ve tanıtmaya çalışıyoruz_ Çorum Belediyesi Kent Arşivi (2008)
- İnsanların geçmişlerini daha iyi tanınmasını sağlar_ Erzincan Kent Müzesi (devam)
- Müze, bir bakıma anılarda yitip gidecek olan Eskişehir'i ölümsüzleştiriyor. Geçmişimizi öğretiyor. Eskişehir'i Eskişehir yapan değerleri, bugüne nasıl geldiğini anlatıyor._ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- geçmişi daha iyi tanımaya olanak sağlar_ Kütahya Kent Tarihi Müzesi (2010)
- Bel Başkanı Turgay Şirin: "Şimdi Turgutlu geçmişini bu nadide mekanda öğrenebilecek."_ Turgutlu Kent Müzesi (2017)
- Kültürel değerlerin öğrenilmesini istiyoruz (Bl. Bşk. Kadir Kara, tanıtım video)...Belediye Başkanı Kadir Kara, Kent Müzesi sayesinde hem Osmaniyelilerin tarihlerini, el sanatlarını ve yaşam biçimini öğreneceğini hem de dışarıdan gelen misafirlerin Osmaniye'yi detaylı bir şekilde tanıma fırsatı bulacağını ifade etti_ Osmaniye Kent Müzesi (2013)

35. Tarihi/ geçmişi canlandırmak

- Beypazarı'nın dünü ve bugünü en ufak ayrıntısına kadar canlandırılıyor_ Beypazarı Kent Tarihi Müzesi (2008)
- Çubuk'ta tarih canlandırılacak_ Bekirağalar Konağı Çubuk Şehir Müzesi (2013)
- Tarih yeniden canlandı_ Tahir Paşa Konağı Kent Müzesi (2013)
- "Kent müzesi, Edirne'mizin yaşadığı tarihi serüveni canlandıran, geçmişin kültürel birikimini bugünle buluşturan, Edirneli'nin kentle ilişki kurmasını, kentine bağlanmasını teşvik eden bir olgudur."_ Edirne Fahri Yücel Kent Tarihi Müzesi (2001) Bu tarihi mekânda oluşturduğumuz “Edirne Kent Belleği Müzesi”, kentin tarihsel serüvenini canlı tutma, tarihsel dokusu, eğitim, kültür ve sanatıyla, gelenek ve görenekleriyle, kentin içinde yaşayan sessiz ve gizli kahramanlarının sözlü kültür belgeleriyle geçmişi bugüne bağlayıp geleceğe uzanma adına önemli bir işlevi yerine getirecektir. (başkanın mesajı)_ Edirne Kent Müzesi (2017) (fahri yücel müzesi bir süre önce kapanmış aynı binada kent müzesi açılmış)

- Eskişehir, geçmişini canlandırıyor: Kent Belleği Müzesi Müze, bir bakıma anılarda yitip gidecek olan Eskişehir’i ölümsüzleştiriyor._ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
  - Belediye Başkanı Turgay Şirin, “Kent Müzemizde şehrimizin tarihi çok etkileyici bir şekilde ele alınacak. İçerisinde barındıracağı bazı uygulamalarla ülkemizdeki ilk örnek olacak” dedi_ Turgutlu Kent Müzesi (2017)
  - Şanlıurfa’nın Dünü Bugünü Müzede Canlandırılacak_ Urfa Kent Müzesi (2014)
- 36. Geçmiş değerleri/ kültürü/ tarihi gelecek nesillere aktarmak**
- Kozan’ın tarihi ve kültürel değerlerini, gelecek kuşaklara aktarmak_ Kozan Kent Müzesi (2014)
  - eski bir gelenekler yeni kuşaklara sevdiliyor_ Beypazarı Yaşayan Müze (2007)
  - Polatlı’lı hemşerilerimizin Polatlı tarihini, kültürünü Polatlı’nın geçmişini ve değerlerini çok iyi bir şekilde bilmesi öğrenmesi ve geleceğe aktarmamız gerekiyor. Bunun içinde geçmişle günümüzü birleştirecek böyle bir tanıtım merkezine ihtiyaç bulunmaktaydı._ Polatlı Kent Tanıtım Merkezi (2011)
  - Bilgi ve geleneği, gelecek kuşaklara aktarma...Somut Olmayan Kültürel Miras Müzesi ile geçmişten günümüze yaşatılan değerlerin, gelenek ve göreneklerin, nesilden nesile aktarılan sözlü kültür unsurlarının gelecek nesillerin hafızasında yer etmesi ve unutulmaması amaçlanıyor._ Ankara Somut Olmayan Kültürel Miras Müzesi (2013)
  - unutulmaya yüz tutmuş meslekleri tanıtacak olan müze, gelecek nesillere kültürel aktarım sağlayacak_ Kızılcahamam (Eğitimci Nuray Yeşil) Kent Müzesi (2015)
  - Tüm halkımızın ortak paydası olacak ve gelecek nesillere aktarılacak bu miras için çalışmaların başladığını ifade eden Belediye Başkanı Polat tüm Şereflikoçhisarlı duyarlı hemşerilerimize bir çağrıda bulundu._ Şereflikoçhisar Kent Müzesi (2016)
  - Kurulacak Antalya Kent Müzesi’nde hedeflenen amaç, elimizde, evimizde, yöremizde bulunan insana ve yaşama dair her bilgiyi, belgeyi ve otantik eşyayı kentsel bir değer olarak Antalya’nın geleceğine, daha da önemlisi torunlarımıza taşımaktır. (Çimrin)_ Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezi
  - genç kuşaklara nerelerden nereye geldiğimizi göstermek_ Kumluca Kent Müzesi (2008)
  - geleneksel yaşamdan günümüze kadar köy halkımızın günlük hayatlarındaki materyaller sergilenmekle, gelecek kuşaklara büyük kaynak ve örnek oluşturmaktadır_ Arhavi Dikyamaç köyü Yaşam Tarzı Müzesi (2012)
  - İlçenin tarihi ve kültürel mirasını gelecek nesillere aktarmak_ Söke Kent Arşivi ve Müzesi (amaç ve kapsam TKB yönergesinden) Söke Fatma Suat Orhon Müze ve Sanat Evi olarak 2017’de açılmış
  - kültürümüzü gelecek nesillere taşıyacağız_ Yenipazar Belediyesi Kent Müzesi (2014?)
  - 1912 balkan göçü... atalarımızın yaşadıkları bu duygu yüklü anıları günümüze taşıyarak, gelecek kuşakları aydınlatmasını sağlamaktır_ Küçükköy Kent Müzesi (2013)
  - kültürel mirası devam ettirme_ Bursa Kent Müzesi (2004)
  - Çorum Belediyesi Kent Arşivi (2008)
  - Edirne belleği kent müzesiyle gelecek nesillere aktarılacak... Kentlerin belleğini oluşturan kent müzeleri de, temelde bir kentin yaşam hikâyesini, tarihsel ve kültürel birikimini, kentte yaşayan her yaştaki insanıyla paylaşan, geçmişle bugününü izleyerek öğrenen ve irdeleyen genç nesiller yetiştirmek için oluşturulan eğitim mekânlarıdır. Dolayısıyla kent müzeleri, kültürel kimliğimizi dünden bugüne, bugünden de yarına taşıma görevini üstlenen eğitim işlevini de yerine getirirler._ Edirne Kent Müzesi (2017) (fahri yücel müzesi bir süre önce kapanmış aynı binada kent müzesi açılmış)
  - Eskişehir’e kazandırılan teknolojik alt yapıya sahip bir müze ile Eskişehir’in tarihi gelişimi ve geçmişi yeni ve gelecek nesillere sunabilmek._ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
  - G.ante’p’in zengin tarihinin yanısıra, kültürünü, yaşam biçimini, kahramanlık hikayesini gelecek kuşaklara aktarma görevini yerine getiriyor._ Bayazhan Gaziantep Kent Müzesi (2009)
  - Müze dostlarında ve sponsorlarda, Müzeyi bugün ve gelecek kuşaklar için birlikte sahiplenme ve yaşatma bilincinin oluşturulması_ Adalar Müzesi (2010)
  - Eyüp’ün tarihini, kültürünü, geçmişten bugüne yaşanan anıları gelecek kuşaklara aktarmak_ Eyüp Tarihi Yaşam ve Kültür Merkezi (2015 ?)
  - Tarihimize sahip çıkmak ve gelecek kuşaklara aktarmak için yerel yönetimler olarak elimizi çabuk tutmalıyız._ Ödemiş Yıldız Kent Arşivi ve Müzesi (2012)
  - Tarihimize sahip çıkıyoruz sloganıyla yola çıkan Torbalı Belediyesi, Kent Arşivi ile Torbalı tarihinin gelecek nesillere aktarılmasını sağlayacak._ Torbalı Belediyesi Kent Arşivi ve Tanıtım Merkezi (2013)
  - Kent müzesi adeta küçük bir Tire gibi oldu. İlçemizin sokaklarını, kültürünü burada yansıtarak gelecek kuşaklara aktarmak istiyoruz._ Tire Kent Müzesi (2014)
  - Gelecek nesillere büyük miras Seferihisar Kent Belleği ve Anı Evi... Seferihisar Belediyesi ilçenin kent kimliğini oluşturan değerleri gelecek nesillere taşıyacak Kent Belleği ve Anı Evi Projesi’ni hayata geçirdi._ Seferihisar Kent Belleği ve Anı Evi (2013)

- Geçmişimizi bir anlamda sanala taşıyarak gelecek kuşaklara en gelişmiş teknoloji ile aktarmış olmanın sevincini yaşıyoruz._ Kahramanmaraş Kent Kurtuluş Müzesi (2014) ?
- Vali İzzettin Küçük: Müzeyi, dünya mirası olan ve atalarından kalan tarihi gelecek kuşaklara aktarmak için oluşturduklarını söyledi._ Safranbolu Kent Tarihi Müzesi (2006)
- Kent Kültürü Müzesini Karaman'a kazandırarak geçmişe uzanan bir köprü kurduklarını söyleyen Belediye Başkanı Kamil Uğurlu, Bizlere miras kalan bu eserler, genç kuşaklara tanıtılıp anlatılmalıdır._ Karaman Kent Kültürü Müzesi (2013)
- kentin kültür ve sanat yaşamını zenginleştirmek, sosyo-kültürel hayatını canlandırabilmek, tarihi kültürel mirası yaşatarak koruyabilmek ve gelecek kuşaklara en iyi biçimde aktarabilmek.... Tarihine sahip çıkan tüm konuklarımızı; Belleğimiz, tarihimiz, kültürümüz, Değerlerimiz, Gelecek Nesillere Mirasımız, İnebolu Belediyesi Kurtuluşa Giden Yolda, İnebolu Kent Müzemize bekliyoruz. (inebolu.bel.tr)_ Kurtuluşa Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi (2017)
- İzmit Elektronik Kent Müzesi (2006)
- Kütahyalı olma, Kütahya'nın hemşehrisi olma bilincini güçlendireceğimiz, gelecek nesillere aktaracağımız mekân 'KENT TARİHİ MÜZESİ'dir. (Belediye Başkanı Mustafa İÇA)_ Kütahya Kent Tarihi Müzesi (2010)
- geçmişi yansıtan bu değerleri gelecek nesillere aktarmak_ Simav Kent Müzesi (2014)
- Başkan Zeki Kayda, " Salihli Belediyesi Kent Müzesi, bir anlamda tarihimize ışık tutacaktır. Açılan müzemiz, gençlerimizin Salihli'nin geçmişini tanınmasına fırsat verecektir_ Geleneksel Salihli Evi Salihli Kent Arşivi ve Müzesi (2015)
- Kent Müzeleri, kentlerin hafızasının bir araya getirildiği, korunduğu, saklandığı ve kent kültürünün sonraki kuşaklara da iletiği kurumlar haline gelmişlerdir. (Kent Müzesi Kurucu Danışmanı Prof. Dr. Engin Berber) ..... Kent Müzesiyle Turgutlu'nun geçmişi gelecek nesillere aktararak kültür turizmi açısından da kente katkı sağlaması hede eniyor (manisa.valiliği.gov.tr)_ Turgutlu Kent Müzesi (2017)
- Kenti kent kılan her ögeyi içeren bir yaklaşımla kentlerin kültürel mirasının korunmasında ve geleceğe aktarılması yolunda önemli bir adım olan kent müzeleri. Kent müzesi projesini Mardin'in dünya kenti olması yolunda önemli bir adım olarak görüyorum. (y. mimar Metin Keskin)_ Sakıp Sabancı Mardin Kent Müzesi (2009)
- Nusaybin Belediyesi olarak; ilçenin kültürel değerlerini yansıtan sanatsal, kültürel tarihi varlıkların kaybolmaması ve gelecek kuşaklara sağlıklı bir şekilde aktarılması, korunma ve ilerde teşhirlerinin yapılması, kayıt altına alınması, arşivlendirilmesi için teslim edilmesi gerektiği aktarıldı_ Nusaybin Kent Müzesi (2014)
- Başbakan Recep Tayyip Erdoğan; Kent Tarihi Müzelerinin kentlilik bilincini oluşturmak ve kent tarihini gelecek kuşaklara aktarmak açısından çok önemli olduğunu belirterek bu müzenin Mersin'de önemli bir görev göreceğine inandığını söyledi_ Mustafa Erim Mersin Kent Tarihi Müzesi (2010)
- Bir kentin yahut bölgenin belleği müzeler sayesinde ayakta kalır. Tarih ve zaman kent müzeleri sayesinde korunur, gelecek kuşaklara taşınır. (A.KABAYEL - A. DERYA VARILCI, köşe yazarı)_ Ünye Kent Müzesi (devam) ÜNYE YAŞAYAN KÜLTÜREL MİRAS MÜZESİ (2017)
- Şehrimizin geçmişini, kültürel, sosyal, ekonomik hayatını yansıtan, dedelerimizden babalarımızdan kalma eşyalarımızı buraya getirin. Hem biz o eşyaların sahibi olan insanların ismini bu müzede yaşatalım hem de Kent Müzemiz daha da zenginleşip, gelecek kuşaklara tarihimizi taşıyın." (Bl. başkan Yılmaz)_ Samsun Kent Müzesi (2012)
- Müze, Erbaa'nın tarihsel derinliğini ve sosyal zenginliğini gelecek nesillere aktarmak amacı ile her türlü görsel materyali bünyesinde bulundurmaktadır_ Erbaa Kültür Evi Kent Müzesi (2011)
- Niksar Belediyesi, kültürümüzü gelecek nesillere aktarabilmek için, "Kent Müzesi" kuruyor_ Niksar Kent Müzesi (2014)
- Belediye Başkanı Ali Erdoğan "Müzemizin hizmete başlaması ile birlikte gelecek nesle geçmişimizi daha iyi anlatacağımız için mutluyuz. Bu çalışma bizim sosyal sorumluluklarımız arasında yer alıyordu ve başarılı olduğunu söyleyebiliriz."_ Uşak Kent Tarihi Müzesi (2013)
- Yerel değerleri saptayarak bölgenin kültürel envanterini çıkarmak, kentin hafızasını belgelemek, sergileyerek geleceğe aktarmak ve bir eğitim-araştırma merkezi olarak hizmet vermesini sağlamak Kent Müzesinin kurulma amaçları arasında yer alıyor. (ÇEKÜL)_ Kdz. Ereğli Belediyesi Kent Müzesi (2014)

37. Geçmişle gelecek arası köprü/bağ olmak

- Geçmişi geleceğe aktarmak_ Kozan Kent Müzesi (2014)
- Polatlı'lı hemşerilerimizin Polatlı tarihini, kültürünü Polatlı'nın geçmişini ve değerlerini çok iyi bir şekilde bilmesi öğrenmesi ve geleceğe aktarmamız gerekiyor. Bunun içinde geçmişle günümüzü birleştirecek böyle bir tanıtım merkezine ihtiyaç bulunmaktaydı._ Polatlı Kent Tanıtım Merkezi (2011)
- geçmişten günümüze, günümüzden geleceğe köprü kurmak_ Bekirağalar Konağı Çubuk Şehir Müzesi (2013)

- Söke'nin geçmişini geleceğe taşıyacak olan müzenin açılış töreni gerçekleştirildi.... Söke Belediye Başkanı Süleyman Toyran: "Atalarından kalan hatıraları müzemize emanet ederek geçmişi geleceğe taşımamıza yardımcı olan bütün bağışçılarımıza teşekkür ediyorum."_ Söke Kent Arşivi ve Müzesi (amaç ve kapsam TKB yönergesinden) Söke Fatma Suat Orhon Müze ve Sanat Evi olarak 2017'de açılmış
- Kuşadası'nın tarihini ve kültürünü bugüne taşıyan köprü_KUAKMER (2015)
- geçmişin izlerini bugüne taşıyacak_Küçükköy Kent Müzesi (2013)
- Şeyh Edabali quote: 'Ey oğul geçmişini iyi bil ki, geleceğe sağlam basasın. Nereden geldiğini unutma ki, nereye gideceğini unutmayasın'_ Bilecik Yaşayan Kent Müzesi (2014-resmi açılış 2017)
- Şeyh Edabali quote ve bir medeniyet ihya ve inşa etmek ve tarihle bağ... Geçmiş ile gelecek arasında bir kültür köprüsü_Bozüyük Şehir Müzesi (2017)
- Geçmiş, gelecek içindir. Kültür varlıklarına sahip çıkmayan bir millet, geleceğine de sahip çıkamaz. NEREDEN GELDİĞİMİZİ BİLMEZSEK, NEREYE GİTTİĞİMİZİ DE BİLEMEYİZ. MİLLETLER, ANCAK KENDİ KÜLTÜRLERİYLE YAŞAYABİLİRLER. "Bir vatanın sahibi olmanın yolu; o topraklarda yaşamış tarihi olayları bilmekten, doğmuş uygarlıkları tanımaktan ve sahip olmaktan geçer..."_Mustafa Kemal ATATÜRK (mudurnu bel tr)_ Mudurnu Kent Müzesi (2012)
- Biga Kent Konseyi'nden yapılan açıklamada, "Müzeler, tarihimizin yaşayan unsurları olarak geçmiş ve bugünümüz arasında bir köprü görevi görmektedir. Dokusuyla, kokusuyla, sergilenen objeler ve hikayeleri ile her daim bir merak unsuru taşımakta, insanı bulunduğu an'ın içinden çekip almaktadır. Kentimizin önemli kültür envanterlerinden biri olan Kent Müzesi, yerel kültürün tanınması ve unutulmaması anlamında ayakta kalmaya devam ediyor. 117 yaşını dolduran Halimbey Konağı, içindeki zengin kent mirası ile zilin çalınmasını bekliyor" ifadelerine yer verildi._ Halimbey Konağı Kent Müzesi (2010) (Biga)
- Mecitözü Kültür Evi ve Kent Müzesi (2013)
- Diyarbakır Kent Müzesi (2015)
- Bu tarihi mekânda oluşturduğumuz "Edirne Kent Belleği Müzesi", kentin tarihsel serüvenini canlı tutma, tarihsel dokusu, eğitim, kültür ve sanatıyla, gelenek ve görenekleriyle, kentin içinde yaşayan sessiz ve gizli kahramanlarının sözlü kültür belgeleriyle geçmişi bugüne bağlayıp geleceğe uzanma adına önemli bir işlevi yerine getirecektir. (başkanın mesajı)_ Edirne Kent Müzesi (2017) (fahri yücel müzesi bir süre önce kapanmış aynı binada kent müzesi açılmış)
- Geçmişini geleceğe taşıyan şehir_Uzunköprü Kent Müzesi (2013)
- Geçmişini bilmeyen geleceğini asla bilemez._ Torbalı Belediyesi Kent Arşivi ve Tanıtım Merkezi (2013)
- Kent Kültürü Müzesini Karaman'a kazandırarak geçmişe uzanan bir köprü kurduklarını söyleyen Belediye Başkanı Kamil Uğurlu, Bizlere miras kalan bu eserler, genç kuşaklara tanıtılıp anlatılmalıdır._ Karaman Kent Kültürü Müzesi (2013)
- İnebolu'nun dünü ile bugününü birbirine bağlayan tarihi ve kültürel miras değerlerimize yönelik başlattığımız çalışmalar bizler için önemli_Kurtuluş Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi (2017)
- Vitrin ya da salonlar içinde sergilenen nesnelerin zamanda süresiz kılınmış birliktelikleri yerine, video... Farklı zaman ve mekân değerlerinin birleştirildiği bu kurguda, kent geçmiş ve gelecek arasında, güvenli bir dokunulmazlık konumunda asılı kalmaktadır. • Geçmişe dönük karamsar ya da hüznü bir bakışı içermediği gözlenen bu anlayışta, kentsel gelişim, bir sürekli yenilenme durumu olarak kavranmakta ve özendirilmektedir. (sencer erkman)_ Kadir Has Kent ve Mimar Sinan Müzesi (2003)
- Başkan Turgay Şirin: "...Yunan kuvvetleri tahliye ettikleri yerleri yakarak tarihi miraslara tafisi imkansız zararlar vermişlerdir. Turgutlu'da 4-6 Eylül tarihlerinde süren yangında tarihi miraslarını kaybetmiştir. Turgutlu'da başlatılan yangın öncesi 6500 bina bulunurken yangın sonrası bu binalardan 208 tanesi ayakta kalabilmiştir. Ancak Turgutlu halkı çok kısa zamanda tekrar ayağa kalkmıştır. Biz de Kent Müzesinin hikayesini yazarken bu işgal ve yangın temasını kullandık. Tarihini bilmeyen milletler yok olmaya mahkumdur düsturundan yola çıkarak yapımına başladığımız kent müzesimiz bu açıdan tarihini bir öneme sahiptir. Biz bu temayı müzemizde işlerken düşmanlık yaratma niyetinde değiliz. Tam aksine savaşın ve işgalin yarattığı yıkımları göstererek bir daha bunların yaşanmaması amacındayız._ Turgutlu Kent Müzesi (2017)
- Belediye Başkanı Kadir Kara, Kent Müzesi ile Osmaniyelilerin anılarını abideleştirmek, geçmişten günümüze; günümüzden geleceğe köprü kurmayı amaçladıklarını söyledi_ Osmaniyeliler Kent Müzesi (2013)
- Belediye Başkanı Dr. Ömer Tarhan Kadırlı'nın geçmişini geleceğe taşıyacak önemli bir çalışma olduğunu kaydetti_ Kadırlı Kent Müzesi (2014)
- Vali Yücel Yavuz: "Müzeler bir şehrin mührüdür, anahtarlarıdır. Tarihle geleceği buluşturan mekanlardır. Bu eserin Trabzon'umuzun özellikle turizm alanındaki gelişmesine çok katkı sağlayacağını biliyorum..."_ Oltan Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı Şükrü Güngör Köleoğlu: "Trabzon beş bin yıllık geçmişi ile tarihin önemli yerleşim yerlerinden biridir. Anadolu'nun en

eski ticaret merkezlerinden biri olan Trabzon'a şehir müzesi kazandırmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Şehir Müzemiz bizleri geçmişten geleceğe götürecektir"._ Trabzon Şehir Müzesi (2017)

38. Geçmiş, bugün ve gelecek ilişkisi

- Kentlerimizin de geçmişi bugünü ve geleceği bulunmaktadır... kentler de canlı organizmadır_ Polatlı Kent Tanıtım Merkezi (2011)
- Dünya kültürünü görmek için penceremizden dışarı bakarken ayağımızı yerden, yani geçmişimizden keserek aşağıya da düşebiliriz...Geçmişinin yaşam ve kültürü üzerine kurulmuş bir bugün ve gelecek ancak sağlıklı olabilir (Çimrin)_ Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezi
- Kent müzeleri kentin kimliği, belleği, geçmişi, sürekliliği, yarını kurgulayan kaynak_ Bartın Kent Tarihi Müzesi (2018)
- Kendi kültürlerini koruyamayan ve yaşatamayan toplumlar çağın gerisinde kalır ve geleceğe asla güvenle bakamazlar. Bu nedenle Bozüyük'ün tarihsel ve kültürel birikiminin korunması ve gelecek kuşaklara aktarılması için "Kent Müzesi" adı ile bir müze kurulması çalışmalarına başladık. Kurulacak olan müze geçmiş ile gelecek arasında bir kültür köprüsü olacağı gibi yarınlarımızı emanet edeceğimiz bugünün gençlerinin yarını yüz yıllarca aydınlatacak tükenmeyen bir ışık kaynağı görevini de üstlenecektir. Kent Müzesi tüm Bozüyük'lülere yaşadığı kenti tanımlarını ve onu sevmelerini sağlayacak, Bozüyük kenti var oldukça da yaşayacak önemli bir kurum olacaktır._ Bozüyük Şehir Müzesi (2017)
- Geleceği görebilmek, bize yakışır bir gelecek hazırlayabilmek için; geçmişi çok iyi bilmek, geçmişten güç alabilmek, bir başka deyişle yarınları sadece bugünün değil, geçmişin üzerine de inşa etmek gerekir. Sağlıklı bir gelecek kurmak da, tarihi yaşatan ve unutturmayan müzelerle sağlanabilir. (mudurnu bel tr)_ Mudurnu Kent Müzesi (2012)
- Bursa Kent Müzesi (2004)
- Geçmişimizi burada tekrar yaşıyoruz ve farklı dinden, kimlik ve kültürden herkesi bu konağın yarattığı ruhla yeni bir geleceği inşa etmeye davet ediyoruz._ Diyarbakır Kent Müzesi (2015)
- "Kent müzesi, Edirne'mizin yaşadığı tarihi serüveni canlandıran, geçmişin kültürel birikimini bugünle buluşturan, Edirneli'nin kentle ilişki kurmasını, kentine bağlanmasını teşvik eden bir olgudur."_ Edirne Fahri Yücel Kent Tarihi Müzesi (2001) Edirne Kent Belleği Müzesi, kentin belleğidir, kimliğidir, geçmiştir, sürekliliğidir. Yarını kurgularken başvurulacak en değerli kaynaktır. (başkanın mesajı müze websitesi)_ Edirne Kent Müzesi (2017)
- Eskişehir, saklı kalmış anılarını, bugünü ve hatta geleceğini Kent Belleği Müzesi'nde biriktiriyor._ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- Kent belleği geleceği planlıyor_ Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)
- Başkan Tunç Soyer: Zamanla gelenek ve göreneklerini, unutan, tarihini bilmeyen, atalarının neler yapmış olduğundan haberi olmayan bir millet, kendini ayakta tutan kökleri kurutmaya başlamış demektir._ Seferihisar Kent Belleği ve Anı Evi (2013)
- Kentin kültürel, tarihsel, sosyal, ekonomik zenginliğini tanıtmak ve yarının kentlilerine yol gösterebilmek amacıyla Safranbolu ile ilgili her türlü bilgiyi, belge, eşya, görsel malzeme, ses ve video kayıtlarını bünyesinde bulundurmak, bu verilere dayalı olarak geçici ve sürekli sergiler düzenlemek amacıyla kurulmuş kültür birimidir._ Safranbolu Kent Tarihi Müzesi (2006)
- İnebolu'nun kültürel, tarihsel, sosyal ve ekonomik zenginliğinin tanıtılabilmesi, yarının kentlilerine yol göstermesi_ Kurtuluş Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi (2017)
- Geçmişin, bugünden kavramsal olarak ayrıştığı bu koşullarda içinde, bir kent müzesi kavramının oluşması şarttır olmasa gerek. Bu oluşum bir çeşit yabancılaşmanın sonucu da olsa, kent olgusuyla ilişki kurma bağlamında sağladığı olanakla anlamlı görülmelidir. Kentin geçmişten geleceğe taşınan imgesinin, bir bütün halinde yalnızca kavramsal düşüncenin çizdiği çerçevede varolabildiği bir durumda, "kent müzesi" de kavramsal sunumların mekânı oluyor. Aynı zamanda kenti sahiplenme duygusunun da göstergesi olan müze, dağılmış olan kentsel imgeyi yeni bir birleşim içinde yeniden inşa etme ve onu saklama özgürlüğünü de kullanmaktadır. (Sencer Erkan)_ Kadir Has Kent ve Mimar Sinan Müzesi (2003)
- Geçmiş ile bugünün bizi buluşturduğu müze_ Geleneksel Salihli Evi Salihli Kent Arşivi ve Müzesi (2015)
- Başkan Turgay Şirin: "...Yunan kuvvetleri tahliye ettikleri yerleri yakarak tarihi miraslara tafafisi imkansız zararlar vermişlerdir. Turgutlu'da 4-6 Eylül tarihlerinde süren yangında tarihi miraslarını kaybetmiştir. Turgutlu'da başlatılan yangın öncesi 6500 bina bulunurken yangın sonrası bu binalardan 208 tanesi ayakta kalabilmiştir. Ancak Turgutlu halkı çok kısa zamanda tekrar ayağa kalkmıştır. Biz de Kent Müzesinin hikayesini yazarken bu işgal ve yangın temasını kullandık. Tarihini bilmeyen milletler yok olmaya mahkumdur düsturundan yola çıkarak yapımına başladığımız kent müzemiz bu açıdan tarihini bir öneme sahiptir. Biz bu temayı müzemizde işlerken düşmanlık yaratma niyetinde değiliz. Tam aksine savaşın ve işgalin yarattığı yıkımları göstererek bir daha bunların yaşanmaması amacındayız._ Turgutlu Kent Müzesi (2017)
- Ünye Belediye Başkanı Ahmet Arpacıoğlu ise şunları söyledi: "Ünye'de bir ilk olan müze evimizin açılış törenine hepimiz hoş geldiniz. Geçmişini bilmeyen geleceğe güvenle bakamaz sözünde olduğu gibi geçmişimizi asla unutmayacağız. Ünye'nin daha güzel olması daha yarınlara

vizyonlu marka şehir olarak girebilmesi için geçmişimizi de mutlaka sahiplenmek korumak durumundayız. Bu manada başlattığımız çalışmalardan bir tanesi de Ünye Müze Evi oldu_ Ünye Kent Müzesi (devam) ÜNYE YAŞAYAN KÜLTÜREL MİRAS MÜZESİ (2017)

- Geçmişini bilmeyen milletlerin geleceği olamaz (Bl. Bşk. Kadir Kara, tanıtım videosu)_ Osmaniye Kent Müzesi (2013)
- Müze sorumlusu, sanat tarihçisi Cevahir Zararsız da bu tarz müzelerin kentlerin belleği, kimliği, geçmişi ve ileriye dönük başvurulacak en değerli kaynağı olduğunun altını çizdi_ Kadirli Kent Müzesi (2014)
- B.şehir Bel. Başkanı Orhan Fevzi Gümrükçüoğlu, “Halkımız bu şehrin belediye başkanlığını bizlere lütfettikten sonra vaadimiz bu şehre, şehrimizin dününü-bugününü en iyi şekilde tanıtan bir müzeyi kazandırmaktı. Allah (c.c.) bunu bize nasip etti” şeklinde konuştu._ Trabzon Şehir Müzesi (2017)
- Tarih, geçmişimiz olduğu kadar geleceğimizdir de... (Yakup Bilgin KOÇAL, Yalova Belediye Başkanı)_ Yalova Kent Müzesi (2013)

39. Müze zaman makinası

- müzeyi gezenler adeta tarihe yolculuk yapıyor_ Yenipazar Belediyesi Kent Müzesi (2014?)
- Müze zaman makinası_ Bozüyük Şehir Müzesi (2017)
- zaman kapsülleri (mustafa tekeli, blog)_ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- Eyüplüler zaman makinesi yaptı!_ Eyüp Tarihi Yaşam ve Kültür Merkezi (2015 ?)
- Kent belleği zaman makinası gibi_ Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)
- Kent Tarihi Müzesi'nde geçmişten günümüze gelen tarihte yolculuk yapmak_ Kastamonu Kent Tarihi Müzesi (2002)
- “Buraya görsel olarak ziyarete gelen insanlarımıza, zamanda yolculuk yaptırmak amaçlanmaktadır. Ayrıca buraya gelen ziyaretçilere Türkçe ve İngilizce olarak, zaman içinde Salihli'de yaşanan tarihi ve kültürel değişiklikler anlatılacaktır”_ Geleneksel Salihli Evi Salihli Kent Arşivi ve Müzesi (2015)
- unutulmaz tarihi yolculuğa çıkarıyor_ Urfa Kent Müzesi (2014)

40. Kente sahip çıkmak

- Şehre sahip çıkmak, kente sahip çıkmak aslında kendine sahip çıkmak, özüne sahip çıkmak, anlamına geliyor_ Polatlı Kent Tanıtım Merkezi (2011)
- Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezi
- Kuşadalılar ve Kuşadası'nı sevenler Kuşadası'na sahip çıkmak için çok değerli girişimlerde bulunuyorlar_ KUAKMER
- ...Turgutlu Kent Müzesi'nin bu anlamda bir itici güç olacağına, müze merkezli yürütülecek araştırma çalışmalarıyla hem tarihin karanlıktan kurtulacağına, hem de şehir kültürüne sahip çıkma anlamında bir duyarlılık oluşacağına inanıyoruz. (Belediye Başkanı Turgay Şirin)_ Turgutlu Kent Müzesi (2017)

41. Tarihe ışık tutmak

- Beypazarı tarihini aydınlatacak, kültürü hakkında bilgi verecek birçok esere ev sahipliği yapmakta_ Beypazarı Tarih ve Kültür Evi Müzesi (1996)
- 1402 Ankara Savaşı'ndan kıyafet kültüründen yiyecek kültürüne, örf ve adetlerden spora kadar kentin tüm tarihi ve kültürel değerlerine ışık tutacak_ Bekirağalar Konağı Çubuk Şehir Müzesi (2013)
- 3000 yıllık tarihi bir geçmişi olan bir yarımada burası. Birçok medeniyeti içinde barındıran bir yarımada, onun için bizler de bu müze ile geçmişimize bir nebze olsun ışık tutabilmek adına burayı hizmete açıyoruz" dedi. Başkan Sözen_ Giritliler Evi Side Kent Müzesi (2016)
- Bizler için çok önemli görülmeyen ama tarihin derinliklerine ışık tutan eserlerimizi kent müzesine bağışlayarak üzerimize düşen görevi yerine getirmiş olacağız._ Bozüyük Şehir Müzesi (2017)
- Müzeler, tarihin aynasıdır._ Mudurnu Kent Müzesi (2012)
- Çorum Belediyesi Kent Arşivi (2008)
- geçmişten geleceğe ışık tutacak_ Şebinkarahisar Kent Müzesi (2017)
- Ödemiş ve Küçük Menderes havzasının tarihine ışık tutan_ Ödemiş Yıldız Kent Arşivi ve Müzesi (2012)
- Torbalının geçmişine ışık tutacak_ Torbalı Belediyesi Kent Arşivi ve Tanıtım Merkezi (2013)
- Tire'nin tarihine kültürüne ışık tutacak_ Tire Kent Müzesi (2014)
- Seferihisar'ın tarihi gözler önüne serilecek_ Seferihisar Etnografya ve Kültür Müzesi (devam) Seferihisar Kent Belleği ve Anı Evi (2013)
- Bel. Bşk. Kamil Uğurlu: Kent müzeleri, bir kentin tarihinin, kültürünün, geçmişinin göz önüne serildiği yerlerdir._ Karaman Kent Kültürü Müzesi (2013)
- Kurtuluşa Giden Yolda, İnebolu Kent Müzemizde geçmişten günümüze İnebolu tarihine ışık tutacak bölümler, İstiklal yolu canlandırması ve İnebolu'ya özgü arastalar yer almaktadır. Ayrıca “İstiklal Savaşı, resim ve vesikalarla İnebolu Kastamonu ve Havalisi Deniz ve Kara Harekatı” kitabının yazarı Nurettin PEKER'in arşivi ve diğer arşivler ile vatandaşlarımızın

bağışlamış olduğu onlarca materyaller sergilenmektedir._ Kurtuluşa Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi (2017)

- Bl. Bşk. Karahan, kent müzesi ile Simav'ın kıyafet kültüründen yiyecek kültürüne, örf ve adetlerden spora kadar kentin tüm tarihi ve kültürel değerlerine ışık tutmasını hedeflediklerini kaydetti_ Simav Kent Müzesi (2014)
- Başkan Zeki Kayda, "Salihli Belediyesi Kent Müzesi, bir anlamda tarihimize ışık tutacaktır. Açılan müzemiz, gençlerimizin Salihli'nin geçmişini tanınmasına fırsat verecektir."_ Geleneksel Salihli Evi Salihli Kent Arşivi ve Müzesi (2015)
- tarihin karanlıktan kurtulacağına_ Turgutlu Kent Müzesi (2017)
- Kadırlı Belediye Başkanı Ömer Tarhan, Kent Müzesi projesinin Kadırlı tarihine ışık tutacağını belirterek, Kadırlı'nın ülkemizde de büyük bir üne kavuşmasına vesile olduğunu anlattı_ Kadırlı Kent Müzesi (2014)
- Erbaa'nın yakın geçmişine ışık tutuyor_ Erbaa Kültür Evi Kent Müzesi (2011)

42. Tarihi ihya etmek

- bir medeniyet ihya ve inşa etme_ Bozüyük Şehir Müzesi (2017)
- Önemli olan tarihin ruhunu okşamak_ Uzunköprü Kent Müzesi (2013)
- Giresun Valiliği Turizm Altyapı Hizmet Birliği Müdürü Tamer Uzuner, Şebinkarahisar'ın tarihi bir öneme sahip olduğunu hatırlatarak bugün bir ilçe olmasına rağmen geçmişte il olmanın birçok avantajlarının bulunduğunu söyledi. Uzuner "Her şeyden önce Fatih Sultan Mehmet'in Otlukbeli Savaşı'ndan sonra 29 Ağustos 1473 tarihinde Şebinkarahisar'a gelmiş ve burada otağı kurmuştur. Otlukbeli Savaşı'nın zaferinin olarak buraya bir cami yaptırmış ve bu cami zaman içerisinde tadilatlar görmüşse de hala günümüzde ayakta. Yine 12 Eylül 1924 tarihinde Atatürk bu ilçemize gelerek bugünkü Şebinkarahisar adını vermiştir hatta bir gece burada konaklamıştır. İşte Atatürk'ün gelişinde çekilen fotoğrafların, karşılama töreninde yer alan bando-mızıkacı enstrümanlarının yer aldığı ve tarihin izlerini taşıyan kalıntıların yer aldığı bir kent müzesi Şebinkarahisar'a yakışırdı. Bunu da belediye gerçekleştirilmiş" dedi.
- Kent Müzesi'nin belediye-vatandaş işbirliği ile oluşturulduğunu kaydeden Belediye Başkanı Şahin Yılcı "İlçemizin tarihi bir geçmişi ve önemi bulunmaktadır. Bu tarihi önemi bir şekilde vurgulamamız gerekirdi_Şebinkarahisar Kent Müzesi (2017)

43. Tarihe/geçmişe/mirasa sahip çıkmak

- "Kozan Belediyesi Tarihine sahip çıkıyor, Kozan halkı destek veriyor."_ Kozan Kent Müzesi (2014)
- kültürel mirasa sahip çıkmak_ Beypazarı Yaşayan Müze (2007)
- Havran Belediye Başkanı Emin Ersoy, "Seyit Onbaşı'nın memleketi Havran, dediğimizde tüm kapılar ardına kadar açılıyor. Türk insanı gerçek kahramanlarına, 1000 yıllık eşsiz tarihine sahip çıkıyor. Havran Kent Müzesi yapımında da aynı şeyi yaşadık. Çanakkale Savaşı Kahramanı Seyit Onbaşının memleketi için gönüllü gayret göstermek bizim için bir onurdur diyerek kollarını sıvayan ve bugüne kadar gereken her türlü desteği veren Prof. Dr. Metin Sözen'e ve Ahmet Erdönmez'e şehrim ve vatandaşlarımız adına teşekkür ediyorum" diyerek müze hakkında bilgiler verdi. Kent Müzesinde; şehrin tarihi, kültürel, sosyal ve ekonomik tüm değerleri 600 eserlik bir koleksiyon ile sergileniyor._ Havran Kent müzesi (2013-2017 resmi açılış)
- Yaşayan Şehir Müzesi'nin; "Geçmişle Övünen Geleceğe Emin Adımlarla Yürüyen Marka Şehir Bilecik" hedefinin gerçekleştirilmesinde önemli rol oynayacağına inanıyorum. Bu amaçla tarihsel mirasımıza sahip çıkmayı, sosyo-kültürel anlamda ilk günkü hedeflerimizden birisi olan daha yaşanabilir bir Bilecik için çaba gösteriyoruz. Dönemlerine göre ilimizin geçmiş kültüründen örnekleri müze ve bahçesinde yaşıyoruz. (müze websitesi başkandan mesaj)_ Bilecik Yaşayan Kent Müzesi (2014-resmi açılış 2017)
- Belediye Başkanı Fatih Bakıcı, tarihini bilmeyen milletlerin yok olmaya mahkûm olduğunu belirterek bu düsturla çıktıkları yolda tarihimize sahip çıkmaya kararlı olduklarını söyledi. Başkan Bakıcı "Geçmişimizi ve kültürümüzü yaşatmak için çıktığımız bu yolda tarihimize sahip çıkacağız. Saha çalışmaları yaparak araştırmalarımızı derinleştireceğiz. Bozüyük'ün külliyyatını oluşturarak kültürel alt yapısı tespit edeceğiz." dedi._ Bozüyük Şehir Müzesi (2017)
- Mudurnu Kent Müzesi (2012)
- mirasa sahip çıkmak-belediye her zaman tarihine sahip çıkıyor_ Çorum Belediyesi Kent Arşivi (2008)
- 9 yıl önce buraya gelmiş olsaydınız bu sokaklardan geçmezsiniz. Ama bugün tarihi mekanlara sahip çıkıldı, bu mekanlar şehre ve kültüre kazandırıldı._ Bayazhan Gaziantep Kent Müzesi (2009)
- Geçmişimiz ve kültürümüze sahip çıkmak, öğrenmek ve öğretmek için.
- Tarihimize sahip çıkmak ve gelecek kuşaklara aktarmak için yerel yönetimler olarak elimizi çabuk tutmalıyız._ Ödemiş Yıldız Kent Arşivi ve Müzesi (2012)
- Tarihimize sahip çıkıyoruz sloganıyla yola çıkan Torbalı Belediyesi, Kent Arşivi ile Torbalı tarihinin gelecek nesillere aktarılmasını sağlayacak._ Torbalı Belediyesi Kent Arşivi ve Tanıtım Merkezi (2013)
- Kurtuluşa Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi (2017)

Kurtuluşa Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi
Bir destan ki İnebolu'da başlar,
Destanımız söylenmemişleri söylemek için,
Destanımız yaşanmışlarını yeniden yaşamak için,
Destanımız yaşananları unutmamak, unutturmamak için,
O destan ki bir ulusun yeniden dirilişidir,
O destan ki bu topraklarda başlar.
BİR DESTAN YAZDIK SİZLER İÇİN
BU DESTAN KI,
ŞAHADET MERTEBESİNE ERENLERE ADANMIŞTIR.
ONLAR KI BU VATAN UĞRUNA CAN VEREN,
BU VATANI SİZE BAHŞEDENLERDİR.
İNEBOLUDUR BURASI
İSTİKLAL MADALYASI İLE TAÇLANMIŞTIR
KAHRAMANLARININ YAZDIĞI DESTANLAR
İNEBOLUDUR BURASI
GEREKTIĞİNDE YENİ KAHRAMANLIKLARIN YAZILACAĞI
“ÇILGIN TÜRKLER DİYARI”

Tarihimize sahip çıkan tüm konuklarımızı, daha fazla ve detaylar için Müzemize ziyarete bekliyoruz. (inebolu bel tr).....

Tarihine sahip çıkan tüm konuklarımızı; Belleğimiz, tarihimiz, kültürümüz, Değerlerimiz, Gelecek Nesillere Mirasımız, İnebolu Belediyesi Kurtuluşa Giden Yolda, İnebolu Kent Müzemize bekliyoruz. (inebolu bel tr)

- Açılışa katılan Manisa Valisi Mustafa Hakan Güvencer ise, "Turgutlu ve Turgutlu Belediyesi tarihine sahip çıktı..... Belediye Başkanı Turgay Şirin: "Bu yapıya sahip çıkmak, geleceğimize ve kadim eserlerimize sahip çıkmak demektir."..... Turgutlu Belediye Başkanı Turgay Şirin: "Tarih bilincinin gelecek nesillere aktarılmasına bir katkı sağlayabilirsek ne mutlu bize. Açılış günü olarak 19 Mayıs'ın seçilmiş olması mazimize sahip çıkmak adına önem arz etmektedir."_ Turgutlu Kent Müzesi (2017)
- Tarihine Sahip Çıkmak, Geleceğe Sahip Çıkmaktır! Nusaybin Belediyesinden yapılan açıklamaya göre; "Tarih insanlara geçmişten kalan en büyük hazinedir. Bu tarihi hazineye sahip çıkmak, yaşatmak ve gelecek kuşaklara aktarmak insanoğlunun misyonu olmalıdır. Tarihi aktaran en önemli araçlar ise tarihi çevrelerdir. Ancak tarihi çevreye sahip çıkarak insanları ancak, geçmişten öğrendikleriyle içinde buldukları zamanı değerlendirecek geleceklerini kurabilirler. Ayrıca ilerde kurulacak kent müzesi bunun en güzel örneğidir" denildi_ Nusaybin Kent Müzesi (2014)
- Gençler sanal bir dünyada yaşıyor, dolayısıyla kültürel değerlere sahip çıkıp gençlerin bunu hissetmesini istedik (Bl. Bşk. Kadir Kara, tanıtım video)..Osmaniye Valisi Celalettin Cerrah "Kültürümüz ve tarihimiz bu müzede yaşatılıyor. Bu değerlere sahip çıkmak, onları unutmamak için tüm Osmaniyeliler bu müzeyi ziyaret etmeli" diye konuştu_ Osmaniye Kent Müzesi (2013)
- İçişleri Bakanı Süleyman Soylu: "Burada bizi biz yapan, kültürümüze, tarihimize sahip çıktığımız bir eserin açılışı için toplandık. Bu güzel mekan inşallah bundan sonra şehrimize Şehir Müzesi olarak hizmet verecektir. Şehir müzeleri bir şehrin hafızası demektir, tarihi demektir. Gençlerimize nereden geldiğimizi, ne için yaşadığımızı ve nerede olmamız gerektiğini hatırlatan bir önemli mekânlardır."_ Trabzon Şehir Müzesi (2017)

44. Müze ve yatırım ilişkisi

- Kültüre yapılan yatırımın sonuçları düşünülerek tasarlanmış farklı bir proje olan "Yaşayan Müze", ismiyle müsemma, kültürel mirasın yaşatıldığı bir yer._ Beypazarı Yaşayan Müze (2007)
- Tarihsel mirasa sahip çıkmak ve onu kültürel yatırıma dönüştürmek_ Bilecik Yaşayan Kent Müzesi (2014-resmi açılış 2017)
- Arşiv ve müze etkileri uzun vadede gözlenebilen ama kente ilişkin toplam yatırımın isabetli, verimli ve geçmişle uyumlu değişmeyi mümkün kılan bilgi üretir._ APIKAM

45. Kent olmak için kent müzesi

- Bu şehir madem "Ben Büyük ve Önemli bir Şehirim" diyor, o zaman bunun şartlarından biri olan müzeyi de artık inşa etmelidir. (İbrahim GÜRKAN, yerel tarihçi)_ Ünye Kent Müzesi (devam) ÜNYE YAŞAYAN KÜLTÜREL MİRAS MÜZESİ (2017)

46. Vizyon/ Prestij projesi

- kent müzesi müjdesi_ Bekirağalar Konağı Çubuk Şehir Müzesi (2013)
- Bilecik Yaşayan Kent Müzesi (2014-resmi açılış 2017)
- Kentimizin geçmişten günümüze ulaşan tarihsel ve kültürel mirasının yaşatılmasına yönelik bir prestij projesi olan "Kent Müzesi"nin Bozüyük'ün ve insanlığın tüm kültürel değerlerine saygı gösteren, huzurlu ve mutlu insanların yaşadığı bir kent kimliğine katkıda bulunmasını dilerim._ Bozüyük Şehir Müzesi (2017)
- bir kente kent müzesi kurmak en unutulmayacak projelerden biridir_ İnegöl Kent Müzesi (2009)

- Edirne Belediye Başkanı Recep Gürkan'ın en önemli projelerinden biri olan Edirne Kent Müzesi (edirne.bel.tr/çalışma-haberleri)_ Edirne Kent Müzesi (2017)
- Kentimizin geciken uygarlık sembolü, Eskişehir kent müzesi (mustafa.tekeli.blog)_ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- Şebinkarahisar'ı taçlandıracak proje_ Şebinkarahisar Kent Müzesi (2017)
- Bld. Bşk. Ateş Ünal Erzen'in "Hayalimdi" dediği Bakırköy Kent Müzesi Yeşilköy'de açıldı._ Bakırköy Sanat Evi ve Kent Müzesi (2011)
- Bel.Bşk. İsmail Uygur'un "prestij projeleri" arasında yer alıyor_ Torbalı Belediyesi Kent Arşivi ve Tanıtım Merkezi (2013)
- Bld. Bşknına göre proje şehrin prestijini artıracak (seyfullah ayvalı tartışmasında değiniliyor) ki başkan da proje ile ilgili "övünebileceğimiz kent müzemiz" diyor._ Tire Kent Müzesi (2014)
- Belediye Başkanımız Engin UZUNER'in en önemli projelerinden biri olan ve ilçemizde çok önemli bir ihtiyaca cevap veren "Kurtuluşa Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi" Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından özel müze statüsüne alındı. (inebolu.bel.tr)_ Kurtuluşa Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi (2017)
- Başkan Şirin, "Göreve geldiğimiz günden bu yana şehrimizin tarihi ve kültürü ile ilgili çalışmalara çok önem veriyoruz. Bilindiği gibi bunların en önemlisi de Kent Müzesi projemiz._ Turgutlu Kent Müzesi (2017)
- Ben en çok Osmaniye'ye kazandırmış olduğum kent müzesinden dolayı gurur duyuyorum (Bl. Bşk. Kadir Kara, tanıtım video)_ Osmaniye Kent Müzesi (2013)
- Kadırlı Belediye Başkanı Ömer Tarhan, Kent Müzesi projesinin Kadırlı tarihine ışık tutacağını belirterek, Kadırlı'nın ülkemizde de büyük bir üne kavuşmasına vesile olduğunu anlattı_ Kadırlı Kent Müzesi (2014)
- Şanlıurfa Belediye Başkanı Dr. Ahmet Eşref Fakıbaşa "...Kentlilerde Şanlıurfa'nın sahip olduğu değerler konusunda farkındalık yaratarak, kente aidiyet duygusunu pekiştirmeyi hedefliyoruz. Gurur, mutluluk ve heyecan duyacağımız bu projeye birlikte hayat vermeyi diliyoruz" dedi_ Urfa Kent Müzesi (2014)

47. Şehre bir kent müzesi kazandırmak

- Kozan Kent Müzesi (2014)
- Polatlı Bl. şehre kazandırdığı_ Polatlı Kent Tanıtım Merkezi (2011)
- Ankara Somut Olmayan Kültürel Miras Müzesi (2013)
- Bekirâğalar Konağı Çubuk Şehir Müzesi (2013)
- Kuşadası ve Kuşadalılara kazandırmanın gururu_ KUAKMER
- Söke İlçe Kaymakamı Tahsin Kurtbeyoğlu, Söke'ye müzenin kazandırılmasının önemini vurguladı_ Söke Kent Arşivi ve Müzesi (amaç ve kapsam TKB yönergesinden) Söke Fatma Suat Orhon Müze ve Sanat Evi olarak 2017'de açılmış
- Bursa Büyükşehir Belediye Başkanının kente kazandırdığı en önemli eserlerden biri_ Bursa Kent Müzesi (2004)
- Eskişehir'e bir Kent Belleği Müzesi kazandırdık_ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- Bu binanın hayata geçirilmesiyle Selçuk kazanacak_ Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)
- Kent Kurtuluş Müzesi'ni K.maraş'a kazandırmaktan oldukça mutluyuz_ Kahramanmaraş Kent Kurtuluş Müzesi (2014) ?
- Kent Kültürü Müzesini Karaman'a kazandırarak geçmişe uzanan bir köprü kurduklarını söyleyen Belediye Başkanı Kamil Uğurlu, Bizlere miras kalan bu eserler, genç kuşaklara tanıtılıp anlatılmalıdır._ Karaman Kent Kültürü Müzesi (2013)
- İlçemiz kültürünü ön plana çıkaran zenginliklerimizin sergilenmesi için büyük bir ihtiyaç olan müzeyi Taşköprü'ye kazandıracak olmanın mutluluğunu yaşıyoruz_ Taşköprü Kent Tarihi Müzesi (2018)
- B.şehir Bel. Başkanı Orhan Fevzi Gümrükçüoğlu, "Halkımız bu şehrin belediye başkanlığını bizlere lütfettikten sonra vaadimiz bu şehre, şehrimizin dününü-bugününü en iyi şekilde tanıtan bir müzeyi kazandırmaktı. Allah (c.c.) bunu bize nasip etti" şeklinde konuştu. ....Oltan Vakfi Yönetim Kurulu Başkanı Şükrü Güngör Köleoğlu: "Trabzon beş bin yıllık geçmişi ile tarihin önemli yerleşim yerlerinden biridir. Anadolu'nun en eski ticaret merkezlerinden biri olan Trabzon'a şehir müzesi kazandırmanın mutluluğunu yaşıyoruz. Şehir Müzemiz bizleri geçmişten geleceğe götürecektir"._ Trabzon Şehir Müzesi (2017)
- Yalova Belediye Başkanı Yakup Koçal, Kent Müzesi'nin Yalova'nın turizmine katkı sağlamasının yanında uluslararası ve ulusal etkinliklerle Yalova'yı sanatla buluşturacağına vurgu yaparak Kent Müzesi'ni Yalova'ya kazandırmaktan mutluluk duyduklarını söyledi_ Yalova Kent Müzesi (2013)
- Kdz.Ereğli Belediyesi olarak ilçemize "Kent Müzesi" kazandırma gayreti içindeyiz_ Kdz. Ereğli Belediyesi Kent Müzesi (2014)

48. Kent müzesi eksikliği/ihtiyacı

- Polatlı Kent Tanıtım Merkezi (2011)

- Bl. bşk. Coşkun Hekimoğlu “Arhavi’de duyulan bir eksikliğin, bir köyde telafisi bizleri fazlası ile mutlu etmiştir.”_ Arhavi Dikyamaç köyü Yaşam Tarzı Müzesi (2012)
- Söke Kent Müzesine Kavuştu_ Söke Kent Arşivi ve Müzesi (amaç ve kapsam TKB yönergesinden) Söke Fatma Suat Orhon Müze ve Sanat Evi olarak 2017’de açılmış
- Kentimizde öteden beri eksikliği hissedilen “Balıkesir Kent Arşivi” tamamlanmıştır_ Balıkesir Kent Arşivi (2006)
- İlçenin bu anlamda büyük bir eksikliğini giderildiğini ifade eden Kaymakam Muhittin Gürel, "Buraya gelen ziyaretçilerimiz hep Gökçeada'nın tarihini nasıl öğrenebileceklerini, buranın müzesinin nerede olduğunu soruyorlardı. Biz bu sorulara artık Gökçeada Kent Müzesi sayesinde cevap verebilecek duruma geldik." diye konuştu._ Gökçeada Kent Müzesi (2017)
- Mecitözü Kültür Evi ve Kent Müzesi (2013)
- Şehrin önemli bir eksiği giderilmiştir._ Uzunköprü Kent Müzesi (2013)
- Göreve geldiğimizde Edirne’de kent müzesi yoktu. Böylesine önemli bir şehirde bu önemli eksikliği belediye olarak yapacağımızı halkımıza ifade etmiştik....EDİRNE, KENT MÜZESİ’NE KAVUŞTU Edirne Kent Müzesi için Trakya Kalkınma Ajansı’nın Edirne Belediyesi’ne hibe desteği verdiği belirlen Gurkan, “ Bugün Edirne için çok önemli bir eksiği kapattık. Edirne gibi insanlığın ve tarihin en kadim şehirlerinden biri olan bu kentin, 8 bin 300 yıllık geçmişe sahip bir şehrin bütün özelliklerini bir arada toplayacak, bir müzeye ihtiyacı vardı. Edirne Kent Müzesi, bizim en önemli projelerimizden birisiydi” ifadelerine yer verdi. (edirne belediyesi websitesi müze açılış haberi)_ Edirne Kent Müzesi (2017)
- Adalılar uzun yıllardır hayal ettiği ada müzesine kavuştu._ Adalar Müzesi (2010)
- Bld. Bşk. Ateş Ünal Erzen Bakırköy’de önemli bir eksikliği giderdiklerini ifade etti._ Bakırköy Sanat Evi ve Kent Müzesi (2011)
- Dünyada bütün geçmişleri 100-150 yılı geçmeyen kentlerin bile müze ve arşivleri varken, tarihleri binlerce yıl geriye giden kentlerimizin bu kurumlara sahip olmaması hem büyük bir eksiklik hem de düşündürücü bir durumdur. Bu açıdan İzmir girişiminin önemi bir kat daha artmaktadır._ APİKAM (2004)
- Tire bu müzeyi çok özlemiş_ Tire Kent Müzesi (2014)
- Belediye Başkanımız Engin UZUNER’in en önemli projelerinden biri olan ve ilçemizde çok önemli bir ihtiyaca cevap veren “Kurtuluşa Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi” Kültür ve Turizm Bakanlığı tarafından özel müze statüsüne alındı. (inebolu bel tr)_ Kurtuluşa Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi (2017)
- İlçemiz kültürünü ön plana çıkaran zenginliklerimizin sergilenmesi için büyük bir ihtiyaç olan müzeyi Taşköprü’ye kazandıracak olmanın mutluluğunu yaşıyoruz_ Taşköprü Kent Tarihi Müzesi (2018)
- Simav Kent Müzesi (2014)
- Ayrıca özellikle yangının getirdiği tahribat ve bunun neticesinde arşivlerin bile yok olmuş olması nedeniyle Turgutlu’nun tarihi ile ilgili ciddi bir boşluk bulunuyor. Kent Müzesi ile bu boşluğun doldurulması ve tarihî dokunun canlandırılması adına çalışmaları da başlatacağız. (Başkan Turgay Şirin)_ Turgutlu Kent Müzesi (2017)
- Ak Parti belediye başkan aday adayları İş adamı Arif Ergün’ün seçim vaatinde yer alıyor_ Ünye Kent Müzesi (devam) ÜNYE YAŞAYAN KÜLTÜREL MİRAS MÜZESİ (2017)
- Osmaniye Valisi Celalettin Cerrah "Tarihimizi ve kültürümüzü unutmamamız, çocuklarımıza, gençlerimize öğretmemiz gerekiyor. Bu nedenle Kent Müzesi, Osmaniye için elzemdi.”_ Osmaniye Kent Müzesi (2013)
- Belediye Başkanı Dr. Ömer Tarhan Kadırlı nihayet kent müzesine kavuşuyor. Burada Kadırlı’nın tarihini kültürünü tanıtan öğeler olacak_ Kadırlı Kent Müzesi (2014)
- Samsun; bu cihetten “hâfızasına” kavuşmuştur. Samsun’un, büyük bir kültür ihtiyacı telâfi edilmiştir. (M. Halistin KUKUL, köşe yazarı)_ Samsun Kent Müzesi (2012)
- Başkan Ali Erdoğan, “ Müzemiz hem yeri itibari ile hem de görüntüsü itibari ile hak ettiği yerlere gelecektir. İlk elektriğin kullanıldığı trafomuzda can bulacak müzemiz açılmasının ardından kentin büyük bir eksikliği sona erecek. Kentimizin kültürü tarihi nesillere aktararak yüzyıllarca yaşayacak” şeklinde konuştu_ Uşak Kent Tarihi Müzesi (2013)

49. Kentin hak ettiği/kente yakışan müze

- ilçenin köklü tarihine yakışan bir kent arşivi ve müzesi kazandırmak_ Bekirağalar Konağı Çubuk Şehir Müzesi (2013)
- Almanya’nın bir Nürnberg kentinde ondan fazla sayıda kente dair müze varken, yirmiye yakın medeniyeti bağrında taşımış olan Antalya, görkemli bir Kent Müzesini çoktan hak etmektedir._ Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezî
- Söke Belediye Başkanı Süleyman Toyran: "2016 yılından itibaren de yeniden çağdaş ve Söke’ye yakışır bir müze oluşturma hedefiyle Söke’nin bütün mahalleleri taranmaya başlandı. Geçmişten günümüze ulaşabilen pek çok eseri müzemize kazandırdık. İnaniyorum ki müzemizi gezen Sökeli hemşerilerimiz her köşede kendilerinden, ailelerinden bir şeyler görecekler ve geçmişleriyle kucaklaşacaklardır. Müzemizi gezen yabancı misafirlerimiz de dünden bugüne Söke’yi ve

- Sökelileri daha iyi tanıma fırsatı bulacaklardır."_ Söke Kent Arşivi ve Müzesi (amaç ve kapsam TKB yönergesinden) Söke Fatma Suat Orhon Müze ve Sanat Evi olarak 2017'de açılmış
- Projemiz tamamlandığında şehrimiz kültürel kimliğine yaraşır bir müze kazanacak.....Edirne Kent Belleği Müzesi, doğurgan müze olarak işlevini yürütecektir. Burada kurmuş olduğumuz seksiyonlar daha sonraki süreçlerde ayrı bir müzeye dönüşerek, kentimizi taçlandıracaktır. (başkanın mesajı websitesi)_ Edirne Kent Müzesi (2017)
  - Büyükşehir Bld. Olarak Eskişehir'imize yakışan bir eser ortaya çıkardığımızı düşünüyoruz_ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
  - Giresun Valiliği Turizm Altyapı Hizmet Birliği Müdürü Tamer Uzuner "...tarihin izlerini taşıyan kalıntıların yer aldığı bir kent müzesi Şebinkarahisar'a yakışırdı."_ Şebinkarahisar Kent Müzesi (2017)
  - Başkan Tunç Soyer: Anı Evi, Seferihisar'a çok yakıştı._ Seferihisar Kent Belleği ve Anı Evi (2013)
  - Simav'ı özlemini duyduğu şanlı tarihine yakışır Kent Müzesine kavuşturmak_ Simav Kent Müzesi (2014)

50. Katılımcı demokrasi/disiplinlerarası ortak üretim

- tüm çalışmalarında disiplinler arası ortak üretimi temel ilke edinerek, bireysel farklılıklar ile zenginleşen çoğulculuk içinde katılımcı demokrasi sürecini öne çıkaran, yerelden ulusala, ulusaldan evrensel barışa bakan_ Çanakkale Kent Müzesi ve Arşivi (2009)
- Yerel, ulusal ve uluslararası tüm kişi, kurum ve kuruluşlarla işbirliği yapmak, projeler üretmek_ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- Adalar üzerine çalışma yürüten sivil toplum kuruluşları, topluluklar, kurumlar ve kişiler ile birlikte üretimde bulunur. Adalar konusunda bilimsel çalışmaların yapılmasını destekler, iletişim ağlarının kurulmasını sağlar.-Katılımcı yöntemlerle çalışan bir organizasyon oluşturulması.- Karşılıklı anlayış ve paylaşım için uluslararası ilişkilerin kurulması, dünyadan Ada üzerinde kurulmuş olan diğer müzeler ile bağlantıya geçilmesi_ Adalar Müzesi (2010)
- İzmir'in tarihsel bağlarının bulunduğu Venedik, Floransa ... gibi pek çok kentle akademik ilişki kurulup, belge değişimi, yapılan ortak projeler, düzenlenen kongre ve sempozyumlar aracılığıyla, İzmir ile söz konusu kentler arasında sürekli bir bağ oluşumuna zemin hazırlanacaktır. bu akademik ilişkinin yanısıra iş adamları ve belediyelerce yapılacak işbirlikleri de mevcut ilişkilerin güçlenmesini sağlayacaktır._ APIKAM (2004)
- Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)
  - Kenti ilgilendiren her alanda ortak kültürel üretim ve öğrenme merkezi
  - Kent Belleği Merkezi, Selçuk'ta işbirliği ve ortak çalışma kültürünün geliştirilmesine özen gösterecektir. Bunun için tüm çalışmalarında, potansiyel kullanıcı grupları, eğitim ve kültürel miras kurumları, sivil toplum kuruluşları, basın yayın organları, özel sektör kuruluşları, merkezi ve yerel yönetim kurumları ile işbirliği içinde bulunacak ve gelişme planlarını yaparken bu kuruluş ve çevrelerin değerlendirmelerini dikkate alacaktır.

51. Kent kültürünü/ kentlin kültürel yaşam kalitesini geliştirmek

- kentsel yaşam kalitesini yükseltecek proje_ Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezi
- ilçenin kültürel ve sanatsal yaşamına önemli bir katkı_ KUAKMER
- Çanakkale Kent Müzesi ve Arşivi (2009)
- kentlin kültürel yaşam kalitesini yükseltmek (mustafa tekeli, blog)_ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- Yaşam kalitesini yükselten kurum_ Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)
- Kent Arşivi, kent kültürünün oluşumuna ve gelişimine katkı sunmak amacıyla bilimsel ve kültürel toplantılar düzenler, kent tarihiyle ilgili yayınlar yapar._ Torbalı Belediyesi Kent Arşivi ve Tanıtım Merkezi (2013)
- Kent Müzesi mevcut amaçları doğrultusunda Kastamonu kültür ve turizm yaşantısına yön veren çalışmalara da imza atmıştır._ Kastamonu Kent Tarihi Müzesi (2002)
- kentlin kültür ve sanat yaşamını zenginleştirmek, sosyo-kültürel hayatını canlandırabilmek, tarihi kültürel mirası yaşatarak koruyabilmek ve gelecek kuşaklara en iyi biçimde aktarabilmek_ Kurtuluş Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi (2017)
- ilçemizin kültürel yapısını canlandıracak bir çalışma_ Turgutlu Kent Müzesi (2017)

52. Kentte odak/ buluşma noktası/ günlük yaşamın parçası

- Kentte odak noktası haline gelecek_ Bilecik Yaşayan Kent Müzesi (2014-resmi açılış 2017)
- Kaymakam Gürel, "Adamıza gelen ziyaretçiler, bu ilçenin kent müzesinin nerede olduğunu, yaşantısını nasıl öğrenebileceklerini soruyorlardı. Maalesef buna verilecek bir cevabımız yoktu. Kent müzeleri buldukları yerlerin önceki yaşantısını anlatan yapılarıdır. İnşallah bundan sonra gelecek misafirlerimizin ilk uğrak noktası bu Kent Müzesi olacak"_ Gökçeada Kent Müzesi (2017)
- Kent Belleği Müzesi hepimizin uğrak yeri haline geldi. Her gidişte başka şeyler keşfediliyor. Yaşayan, gelişen, tam anlamıyla canlı bir yapıya sahip._ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)

- Kağıthane Şehir Müzesi, kendi alanında şehrin özgün mekanlarından biri_ Kağıthane Şehir Müzesi (2011)
- Amaç Selçuklulara katılımcı, dinamik bir buluşma mekanı yaratmak_ Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)
- turistlerin uğrak yeri_ Kastamonu Kent Tarihi Müzesi (2002)
- Müzeyi sadece geçmişe ilgi duyanların kullanacağı bir ortam olmaktan çıkarıp, kentlinin günlük yaşantısının bir parçası haline getirmek, her yaştan, her kesimden ziyaretçiye çekici kılmak amaçlandı. Bu hem bina formu ile hem binanın üst katlarına yerleştirilen lokanta, pastane ve teras kahvehanesi ile sağlanmaya çalışıldı. (İmamoğlu, Pamir)_ Kadir Has Kent ve Mimar Sinan Müzesi (2003)
- Belediye Başkan yardımcısı Hakan Uludağ Uşak Kent Tarihi Müzesinin önemli bir uğrak yeri olduğunu söyledi_ Uşak Kent Tarihi Müzesi (2013)

53. Eğitim işlevi

- Ankara Somut Olmayan Kültürel Miras Müzesi (2013)
- Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezi
- Bu sergiyi gezenlere hem tarihi hem de olası sıkıntılı zamanlarda hayatın nasıl devam edeceğini öğretmeye çalışıyoruz_ Yenipazar Belediyesi Kent Müzesi (2014?)
- "Kent müzeleri temelde bir kentin yaşam serüvenini, tarihsel ve kültürel birikimini her yaş diliminden insanla paylaşan, baktığını gören kuşaklar yetiştirmek için oluşturulan bir eğitim ortamıdır. Bellek yitimi insanlar için olduğu kadar kentler için de vahim sonuçlar doğurur. Hafızasını kaybetmiş bir kişi kim olduğunu, nereden geldiğini, nerede yaşadığını, yakınlarını hatırlayamaz, çevresiyle sağlıklı ilişkiler kuramaz, çalışamaz, üretmez. Geçmişle bağı koruyamayan bir kent de aynı duruma düşer. Kentini tanımayan kentlilerin yaşadığı, nelere sahip olduğunun, kimliğinin farkında olmayan bir kentin de durumu farklı değildir. Kentlerimizde belleğine sahip çıkma bilinci oluşmadığı için zaten onları çok kolay elden ve gözden çıkarabiliyoruz. Kent dokusunu ortadan kaldırmak, büyük bir imar hareketi ve başkanın başarısı olarak görülebiliyor. Bütün bunlar, aynı hafızasını kaybetmiş bir insanın bilinçsiz davranışlarına benziyor. (Nadir Mutluer, ÇEKÜL Yüksek Danışma Kurulu üyesi, NDR sahibi, TKB'den alıntı)_ Bartın Kent Tarihi Müzesi (2018)
- çeşitli aktiviteler düzenleniyor_ Bursa Kent Müzesi (2004)
- Kentlerin belleğini oluşturan kent müzeleri de, temelde bir kentin yaşam hikâyesini, tarihsel ve kültürel birikimini, kentte yaşayan her yaştaki insanıyla paylaşan, geçmişle bugünü izleyerek öğrenen ve irdeleyen genç nesiller yetiştirmek için oluşturulan eğitim mekânlarıdır. Dolayısıyla kent müzeleri, kültürel kimliğimizi dünden bugüne, bugünden de yarına taşıma görevini üstlenen eğitim işlevini de yerine getirirler._ Edirne Kent Müzesi (2017)
- Adalar'ın kültür ve tarih mirasını anlamak, korumak ve aktarabilmek için, çocuklar ve gençlerin tarih ve çevre dostu olma bilinci kazanmalarının sağlanması_ Adalar Müzesi (2010)
- Kenti ilgilendiren her alanda ortak kültürel üretim ve öğrenme merkezi_ Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)

54. Yeni yapı

- Kadir Has Kent ve Mimar Sinan Müzesi (2003)
  - Külliye'deki tüm binalarda olduğu gibi burada da tuğla gibi geleneksel bir malzeme ile çelik ve cam beraberce kullanılacak, bu malzemelerin yaratacağı gerilim kullanıcılara duyurulacaktı. Ancak inşaat aşamasında belediye yetkilileri tuğla yerine metal kullanmaya karar vermiş ve cepheyi metalle kaplamıştır. (İmamoğlu, Pamir)
  - Genellikle kent müzesi yapıları eski dokuların içinde veya üzerinde, orada var olan doku içerisinde kendilerini gizlemeye çalışan yapılarıdır. Kayseri Kültür Parkı'nda kurgulamaya çalıştığımız müze de, yine büyük bir kültür külliyesinin parçasıydı. Ama buradaki her şey yeni olacağı için müze yapısı bu bütünün kimlik simgesi olma potansiyeline sahipti. (İmamoğlu, Pamir)
- müze tamamen Mezopotamya mimarisine uygun yapılmaktadır_ Nusaybin Kent Müzesi (2014)

55. Yapı ve anlamı

- Taş binanın içerisinde sergilenen objeler ne kadar tarihimizi ve kültürümüzü yansıtıyorsa dış ve iç görünüşüne de o kadar tarihi misyon yüklemenin önemine inandığımız için, konak her şeyi ile tamamen aslına uygun yapılmaktadır'' diye konuştu. (bel bşk lokman özden)_ Bekirağalar Konağı Çubuk Şehir Müzesi (2013)
- Bilecik Yaşayan Kent Müzesi (2014-resmi açılış 2017)
  - Heybetli mimarisi ile göz dolduracak
  - Tarihi ve modern yapı bir araya gelecek
- Osmanlı mimarisi ve kent vizyonuna uygun yapı_ Kent düşüncesine adanmış işlevi ile anlam içeriğini beraberinde getiren müze kavramı, kuşkusuz yerleştirildiği yapının anlamından da beslenmektedir...Kayseri Kent Müzesi ise, alışılmışın dışında bir yaklaşımla, tanıtım amacıyla tasarlanmış çağdaş bir yapıda konumlanmış bulunuyor...Tarihsel bir yapının beraberinde getireceği anlam desteğinden yoksun kalmayı göze aldığı gibi, konumlandığı yer bakımından da

kentin tarihsel bağlamından uzak kalmayı seçen bu yaklaşım, başından beri yapılış amacının farklı boyutunu duyumsatmaktadır. Kayseri Kent Müzesi'nin oluşum düşüncesini belirleyen tanıtım işlevi, yapının mimari kuruluşunu da bu tanıtımın parçası olmaya yöneltmiş görünür. Müze yapısı, barındırdığı kentsel belgeliğin sunumundan önce, mimarisıyla günümüz Kayseri'sini imgelemek üzere, kendisini sunan bir yapı olarak tasarlandığı izlenimini vermektedir. Yapının mimari anlatımı, bakışlarını geçmişten çok, bugün ve geleceğe yönelterek, kentin yaşayan kültüründen yana seçimini yapan bir ele alış biçimiyle örtüşmektedir. Kayseri Kent Müzesi böylelikle müze kavramına da yeni bir yorum getirmiş oluyor. (sencer erkman)_ Kadir Has Kent ve Mimar Sinan Müzesi (2003)

- Başkan Kadir Kara, "Kent Müzesi'nin dış cephesinin tamamı Selçuklu motifleri ile bezendi. Dış cephedeki ince işçilik isteyen çalışmaların tamamı da tamamlandı. Betonarme binanın içerisinde sergilenen objeler ne kadar tarihimizi ve kültürümüzü yansıtıyorsa, dış görünüşüne de o kadar tarihi misyon yüklemenin önemine inanıldığımız için, dış cephesinde Selçuklu tarzında taş kaplama yapılmıştır" diye konuştu....Müze bahçe girişinin iki yanına Osmaniye'nin üç bin yıllık tarihinin sembolleri Hitit aslanları maketleri yerleştirildi. Gücün simgesi olan koçboynuzu ve yine Selçuklularla vücut bulan Türk yıldızı motifleri bahçenin zeminine işlendi. Binan dış cephesi taş kaplama, kemer ve tonoz motifleriyle kaplandı. Giriş kapısının sağ tarafında Selçuklu Ongunu Çift Başlı Kartal Konya İnce Minare'deki kartal motifi örnek alınarak yapıldı. Mukarnas kapı Afyon Ahmet Gedik Paşa Camisi'nin mukarnası örnek alındı_ Osmaniye Kent Müzesi (2013)

56. Ecdadımızdan izler

- İsteyen herkes Kent Müzemizi ziyaret edebilir ve ecdadımızın bu değerli eserlerini görebilirler_ Kozan Kent Müzesi (2014)
- Düzenlenen törenin açılış konuşmasını gerçekleştiren Bartın Belediye Başkanı Cemal Akın, "... Bugün aynı zamanda Osmanlı Devleti'nin kuruluşunun 719. yıldönümü. 27 Ocak 1299'da Bilecik Söğüt'te Kurulan Osmanlı Devleti, imparatorluk olarak üç kıtada hüküm sürdü. Bartın'ın tarihini anlatan ve yaşatacak olan bu müzemizi, tarihimiz olan Osmanlı Devleti'nin kuruluş yıldönümünde hizmete açıyoruz. Bugün devletimizin ve milletimizin bağımsız bütünlüğünü korumak, ülkemizi terör belasından kurtarmak, halkımızın huzuru ve güveni için Kahraman ordumuzun Afrin'de devam eden "zeytin dalı" Sınır Ötesi Harekâtı'nda Şanlı Ordumuza Yüce Rabbimden güç-kuvvet diliyorum. Bu harekâta görev alan Yiğit Mehmetçiklerimize selam olsun. Şehitlerimizin Ruhları şad olsun. Gazilerimiz Yüce Rabbimden acil şifa bulsun." dedi._ Bartın Kent Tarihi Müzesi (2018)
- Bilecik Yaşayan Kent Müzesi (2014-resmi açılış 2017)
  - 100 yıl gibi bir süre içinde yakın tarihimizi tüm yönleriyle bugüne ulaştırmakla birlikte, ecdadımızın bizlere bıraktığı kültürel ve manevi değerlerimizin de tekrar gün yüzüne çıkarılmasına aracılık eden Yaşayan Şehir Müzesi; "Geçmişle Övünen Geleceğe Emin Adımlarla Yürüyen Marka Şehir Bilecik" hedefinin gerçekleştirilmesinde önemli rol oynamaktadır. (müze websitesi)
  - Bu Müzeye Gelen Herkes Kendi 'Kayı' Parasını Basıyor
  - İnsanı yaşat ki devlet yaşasın (Şeyh Edabali) müze giriş bölümü yazısı
- Bozüyük Kent Müzesinde ecdadımızın sosyal, kültürel ve toplumsal yaşantılarından izler bulacağız.... Müzede Abdülhamit han paneli düzenleniyor ve abdülhamid torunu çağırılıyor._ Bozüyük Şehir Müzesi (2017)
- ecdadımızı inceleyelim_ Çorum Belediyesi Kent Arşivi (2008)
- Edirne Kent Müzesi; Edirne'nin 1. Murat tarafından fethinin 656. yıldönümünde kapılarını ziyarete açtı.....Edirne Kent Müzesi'nin içinde yer alacak temaların Neolitik Dönem' den itibaren başlayacağını anlatan Gürkan, " Trakları, Odrisleri, Makedonları, Doğu Roma'yı ve tabiki Osmanlı İmparatorluğu'nu anlatıyoruz. Bu müzede göçü anlatıyoruz, Edirne'yi 656 yıl önce tam bugün fetheden 1. Murat Hüdavendigârı; Edirne'de aldığı eğitim, kültür, felsefe ile İstanbul'u fetheden Fatih Sultan Mehmet'i; Edirne'de 21 Aralık 1930'da gelerek belediye binasında 4 gece kalarak ayrılan Ulu Önder Mustafa Kemal Atatürk'ü anlatıyoruz" diye konuştu._ Edirne Kent Müzesi (2017)
- Bel başkanı Turgay Şirin: "Tarih bilincinin gelecek nesillere aktarılmasına bir katkı sağlayabilirsek ne mutlu bize. Açılış günü olarak 19 Mayıs'ın seçilmiş olması mazimize sahip çıkmak adına önem arz etmektedir."_ Turgutlu Kent Müzesi (2017)

57. Kentin tarihsel sürecini ele alacak

- Beypazarı ile ilgili ilk çağlardan günümüze kadar olan tüm tarihi seyirler; maketler, kalıntılar, dönem eserleri ve tüm belgelerle Kent Tarihi Müzesi'nde görülebilir._ Beypazarı Kent Tarihi Müzesi (2008)
- Bu şehrin nereden nereye geldiğini, tarihsel çağlar içerisinde geçirdiği süreçleri ve bu olayların şehirde meydana getirdiği farklı kültürleri anlatmaya çalıştık (başkandan mesaj).....100 yıl gibi bir süre içinde yakın tarihimizi tüm yönleriyle bugüne ulaştırmakla birlikte, ecdadımızın bizlere bıraktığı kültürel ve manevi değerlerimizin de tekrar gün yüzüne çıkarılmasına aracılık eden Yaşayan Şehir Müzesi; "Geçmişle Övünen Geleceğe

Emin Adımlarla Yürüyen Marka Şehir Bilecik'' hedefinin gerçekleştirilmesinde önemli rol oynamaktadır. (müze websitesi)_ Bilecik Yaşayan Kent Müzesi (2014-resmî açılış 2017)

- APİKAM (2004)
  - İzmir'in yaşadığı tarihsel serüveni canlı tutacak, tarihsel yapıları ve mekanları tanıdık hale getirecek, tarih içinde İzmir'deki yaşamın değişim dinamiklerini ortaya koyacak çalışmalar geçmişle bugünün bağdaşmasını hazırlayacaktır.
  - Bütünsellik: Kent müzeleri, ilgili kentin bütün tarihsel sürecini, ortaya çıktığı zamanlardan günümüze kadar yaşadığı süreci kavramalıdır. Arkeoloji müzeleri gibi sadece Roma imparatorluğunun sonuna kadar geçen bir kesiti değil, Bizans, Selçuklu, Osmanlı ve günümüz arasında kesintisiz bir tarihi kurgulamalıdır. (Antalya semp.kitabı)
- Kastamonu'nun kentleşme süreci içerisindeki gelişmelerini fotoğraf, grafik ve çeşitli objelerle ziyaretçilerine sunan müze_ Kastamonu Kent Tarihi Müzesi (2002)
- Şanlıurfa Belediye Başkanı Dr. Ahmet Eşref Fakıbaşa "Kent Müzesi sadece seyredilen, ziyaret edilen değil, paylaşılan bir müze olacak. Kent Müzesinde Şanlıurfa'yı sadece tarihiyle değil bugünüyle de sunmak istiyoruz. Kent Müzesinde var olan ve var olacak tüm hikâyesiyle, tarihi, coğrafyası, ulaşımı, ekonomisi, sosyal yapısı, siyasi hayatı, sosyal ve kültürel aktiviteleri, ilkleri, anıları, ünlüleri, başarıları, iyi ve kötü günleriyle bir kenti canlandırmak istiyoruz. Kentlilerde Şanlıurfa'nın sahip olduğu değerler konusunda farkındalık yaratarak, kente aidiyet duygusunu pekiştirmeyi hedefliyoruz. Gurur, mutluluk ve heyecan duyacağımız bu projeye birlikte hayat vermeyi diliyoruz" dedi_ Urfa Kent Müzesi (2014)

58. Yerel tarih ve kültürel değerlerin sergilenmesi

(hemen hemen hepsinde var)

- Biga Kent Konseyi'nden yapılan açıklamada, "Müzeler, tarihimizin yaşayan unsurları olarak geçmiş ve bugünümüz arasında bir köprü görevi görmektedir. Dokusuyla, kokusuyla, sergilenen objeler ve hikayeleri ile her daim bir merak unsuru taşımakta, insanı bulunduğu an'ın içinden çekip almaktadır. Kentimizin önemli kültür envanterlerinden biri olan Kent Müzemiz, yerel kültürün tanınması ve unutulmaması anlamında ayakta kalmaya devam ediyor. 117 yaşını dolduran Halimbey Konağı, içindeki zengin kent mirası ile zilin çalınmasını bekliyor" ifadelerine yer verildi._ Halimbey Konağı Kent Müzesi (2010) (Biga)
- Gümüşhane İkizevler Kent Müzesi, bölgenin kültürel mirasını ziyaretçilerine sergiliyor._ Gümüşhane İkizevler Kent Müzesi (2006)
- Turgutlu Belediye Başkanı Turgay Şirin de "Şehrimizin tarihi ve kültürel mirasını sergileyebileceğimiz müzemizi el birliği ile kuruyoruz" dedi_ Turgutlu Kent Müzesi (2017)

59. Unutulmuş/ kaybolmuş ya da unutulmaya/ kaybolmaya yüz tutmuş değerlerin sergilenmesi

- unutulmaya yüz tutmuş meslekleri tanıtacak olan müze, gelecek nesillere kültürel aktarım sağlayacak_ Kızılcahamam (Eğitimci Nuray Yeşil) Kent Müzesi (2015)
- Gizli kalmış değerleri buldukları yerden çıkarmak ve müzesinde sergileyerek geçmişin izlerini halkımıza yaşatmak boynumuzun borcudur_ Bozüyük Şehir Müzesi (2017)
- Ziyaretçi bu galeride hem Bursa ve çevresindeki yok olmaya yüz tutmuş el sanatları ile ilgili bilgi edinirken hem de eski bir çarşıda gezmenin duygusal tecrübesini yaşamaktadır._ Bursa Kent Müzesi (2004)
- Kahramanmaraş'ın unutulmakta olan değerlerini bir arada görebilecekler_ Kahramanmaraş Kent Kurtuluş Müzesi (2014) ?
- Tarihimizi yaşayacağımız bu müzede, ... birçoğu kaybolmaya yüz tutmuş meslek guruplarına ait, o günün şartlarında kullandıkları çeşitli aletler sergileniyor._ Karaman Kent Kültürü Müzesi (2013)
- mahalli kültürün yansıtılacağı, tükenen yada tükenmekte olan çeşitli meslek guruplarının ve digger etnografik değerlerin içerisinde yer alacağı bir mekanın oluşturulmasının gerekliliği_ Taşköprü Kent Tarihi Müzesi (2018)
- kültürümüz yansıtılacak kaybolmaya yüz tutmuş yemekler yapıp turizmcilere ikram edilecek aynı zamanda konaklamada kullanılacak sanat ve kültürümüz yeniden canlanacak_ Adile Baysal Kültür Sanat Evi ve Seydişehir Müzesi (2013)
- Burada amaçlanan Kütahya'nın değerlerini ortaya koymak, bunları görsel anlamda sunmak, insanları bilgilendirmek, kaybolan kültürel değerlerimize dikkat çekmektir. (website)_ Kütahya Kent Tarihi Müzesi (2010)
- Zararsız, Kadirli Ticaret Odası ve Osmaniye İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü'nün de destek verdiği müze sayesinde, unutulmaya yüz tutmuş mesleklerin ve çocuk oyunlarının da hatırlatılmasının amaçlandığını sözlerine ekledi_ Kadirli Kent Müzesi (2014)
- Kent Müzesinin önemli bir bölümü kaybolmuş ya da kaybolmaya yüz tutmuş mesleklerin belleklerde taze tutulması için ayrılmıştır. Modern zamana yenik düşmüş, sürdürülememiş mesleklerin ve ustalarının canlandırıldığı bu bölüm, ziyaretçilerini eski Erbaa çarşısına taşımaktadır. Semerci, çarkçı, kunduracı gibi mesleklerin zanaatkarları ve bu zanaatkarların icralarının orijinal malzemeleri ile canlandırıldığı bu salon oldukça ilgi çekicidir_ Erbaa Kültür Evi Kent Müzesi (2011)

60. Koruma/ yaşatma/paylaşma

- kültürel mirasın yaşatıldığı bir yer_ Beypazarı Yaşayan Müze (2007)
- tarihi ve kültürel değerlerini ortaya çıkarmak için alan çalışmaları yapmak ve bu çalışmalardan elde edilen verileri müzede uygulama modellerine dönüştürmek_ Ankara Somut Olmayan Kültürel Miras Müzesi (2013)
- tarih mirasımızı kültürel, sanatsal ve toplumsal boyutlarıyla korumamız ve yaşatmamız gerek_ Bekirağalar Konağı Çubuk Şehir Müzesi (2013)
- Kızılcahamam'da kültürel ve doğal mirasın korunmasının sağlamak ve bu konuda farkındalık yaratarak gelecek nesillere değerleri aktaracak çağdaş bir müzenin temelleri atılmış oldu._ Kızılcahamam (Eğitimci Nuray Yeşil) Kent Müzesi (2015)
- Antalya'nın kültürel değerleri ile tarihini yansıtan öncelikli malzemenin saptanması, toplanması, kataloglanması, onarılması, uygun koşullarda korunması, sergilenmesi ve bunlarla ilgili yayınların yapılması –kentsel kültürel üretimin artırılması– alanlarında sorumluluk üstlenmiştir._ Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezi
- Kuşadası'nın tarihi ve kültürel değerleri, gelenekleri yaşatılacak. Kültür Sanat etkinliklerine ev sahipliği yapılacaktır._ KUAKMER
- Kendi kültürlerini koruyamayan ve yaşatamayan toplumlar çağın gerisinde kalır ve geleceğe asla güvenle bakamazlar. Bu nedenle Bozüyük'ün tarihsel ve kültürel birikiminin korunması ve gelecek kuşaklara aktarılması için “Kent Müzesi” adı ile bir müze kurulması çalışmalarına başladık. Kurulacak olan müze geçmiş ile gelecek arasında bir kültür köprüsü olacağı gibi yarınlarımızı emanet edeceğimiz bugünün gençlerinin yarınını yüzyıllarca aydınlatacak tükenmeyen bir ışık kaynağı görevini de üstlenecektir. Kent Müzesi tüm Bozüyük'lülere yaşadığı kenti tanımlarını ve onu sevmelerini sağlayacak, Bozüyük kenti var oldukça da yaşayacak önemli bir kurum olacaktır._ Bozüyük Şehir Müzesi (2017)
- Müzeler; bir ulusun, bir bölgenin veya bir yörenin kimliği olma özelliğini taşımakla birlikte; topraklarımızda bizden önce yaşayan uygarlıkların, atalarımızın zevklerinin, sevdalarının, düşüncelerinin, inançlarının, davranışlarının, yaşam tarzlarının kısaca her türlü birikimlerinin korunduğu ve bu mirasın geleceğe taşındığı mekânlardır._ Mudurnu Kent Müzesi (2012)
- Kültürel varlıkları, eski eserleri koruma ve yaşatma_ Bursa Kent Müzesi (2004)
- kentin değerlerini toplamak korumak ve paylaşmak_koruma ve geleceğe taşıma bilgisi_ Çanakkale Kent Müzesi ve Arşivi (2009)
- Tarihi yaşatmak görevdir_ Çorum Belediyesi Kent Arşivi (2008)
- “Trakya Kalkınma Ajansı'nın 2015 yılı Küçük Ölçekli Altyapı Mali Destek Programına “Tarihi Değerleri ile Yaşayan ve Yaşatılan Değerler: Edirne Kent Belleği Müzesi” isimli proje ile başvuru_ Edirne Kent Müzesi (2017)
- Tarihin başlangıcından günümüze kadar Eskişehir'in kentsel gelişiminin kaydını tutmak, korumak ve gelecek nesillere kentli olma bilincini kazandırmayı görev edindik._ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- "Kendini koruyan kent" başlıklı sergi içeriği-G.antepte tarihi ve kültürel mirasın korunması, gün ışığına çıkarılması, ilimizde turizme de çok büyük katkılar sağladığı muhakkaktır._ Bayazhan Gaziantep Kent Müzesi (2009)
- Adalar binlerce yıllık zengin ve renkli bir kültürü barındırmaktadır. Müze farklı kültürlerin yaşam alanı olan bu farklı coğrafyanın birikimlerinin anlaşılması, öğrenilmesi, incelenmesi, yayınlanması ve paylaşarak korunmasına yönelik çalışmalar yürütür._ Adalar Müzesi (2010)
- Kentlerin de insanlar gibi bellekleri vardır ve kent bellekleri yerel yönetimler eliyle yaşatılır._ Ödemiş Yıldız Kent Arşivi ve Müzesi (2012)
- "Kimliğini yaşatan kent Selçuk" isimli geçici sergi_ Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)
- İzmir'de 2003'ten beri düzenlenen "Tarihe Saygı/ Yerel Koruma Ödülleri'nin "Tarihsel Çevre ve Kültür Varlıklarını Koruma" dalında katkı ödülü (2013)_ Torbalı Belediyesi Kent Arşivi ve Tanıtım Merkezi (2013)
- Başkan Tunç Soyer: Seferihisar'ın yüz yıl öncesini yaşatacağımız bir alan yarattık._ Seferihisar Kent Belleği ve Anı Evi (2013)
- kentin kültür ve sanat yaşamını zenginleştirmek, sosyo-kültürel hayatını canlandırabilmek, tarihi kültürel mirası yaşatarak koruyabilmek ve gelecek kuşaklara en iyi biçimde aktarabilmek... Belediye Başkanımız Engin UZUNER: “Yaşadığımız toprakların ruhunu anlayabilmek için tüm yaşamışlığına sahip olmak ve her birini sıkı sıkıya koruma gerekir. Müzeler, toplum belleğinin koruyucu kasalarıdır. Bizlere varlığımızı, tarihsel derinliğimizi hatırlatan mekanlardır. İnebolu Belediyesi “Kurtuluş Giden Yolda, İnebolu Kent Müze”imizi ziyaret edecek misafirlerimiz, İnebolu'yu yaşayacak, İnebolu'yu tanıyacak bir yanları İnebolulu olarak ayrılacaklardır. (inebolu bel tr)_ Kurtuluş Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi (2017)
- Simav'ın tarihini ve geçmişini Kent Müzemizde vatandaşlarımıza belgeleriyle birlikte en iyi bir şekilde sunmak ve yaşatmak istiyoruz_ Simav Kent Müzesi (2014)

- Kent Müzeleri, kentlerin hafızasının bir araya getirildiği, korunduğu, saklandığı ve kent kültürünün sonraki kuşaklara da iletildiği kurumlar haline gelmişlerdir. (Kent Müzesi Kurucu Danışmanı Prof. Dr. Engin Berber)_ Turgutlu Kent Müzesi (2017)
- Kenti kent kılan her öğeyi içeren bir yaklaşımla kentlerin kültürel mirasının korunmasında ve geleceğe aktarılması yolunda önemli bir adım olan kent müzeleri. Kent müzesi projesini Mardin'in dünya kenti olması yolunda önemli bir adım olarak görüyorum. (y. mimar Metin Keskin)_ Sakıp Sabancı Mardin Kent Müzesi (2009)
- Nusaybin Belediyesi olarak; ilçenin kültürel değerlerini yansıtan sanatsal, kültürel tarihi varlıkların kaybolmaması ve gelecek kuşaklara sağlıklı bir şekilde aktarılması, korunma ve ilerde teşhirlerinin yapılması, kayıt altına alınması, arşivlendirilmesi için teslim edilmesi gerektiği aktarıldı._ Nusaybin Kent Müzesi (2014)
- "Kentin tarihini ve kültürel değerlerini kentliler ve gelecek kuşaklarla paylaşmak, toplumsal bellekte hala canlılığını koruyan geçmiş belgeleri, kentin tarihinde iz bırakmış iki önemli yapının bütünleştirilmesi, özgün malzeme ve niteliklerine uygun olarak restore edilmesi, kent tarihinin çağdaş müzecilik anlayışı ve donanımlarıyla anlatılması nedeniyle Samsun Büyükşehir Belediyesi, Danışma Kurulu tarafından Oktay Ekinci Jüri Özel Ödülü'ne layık görülmüştür." (Tarihi Kentler Zirvesi'nde Oktay Ekinci Jüri Özel Ödülü)... Samsun Kent Müzesi, doğal ve kültürel mirası koruma ve yaşatma bilincini misafirleri ile paylaşıyor. (Tolga Birgücü, köşe yazarı)_ Samsun Kent Müzesi (2012)
- Erbaa Kent Müzesi Sorumlusu Çiğdem Yağcıoğlu, "Şehirleri geleceğe taşıyacak olan kentlerin kültürel sürekliliğidir. Bu da sadece koruma ile sağlanabilir [...] Müzeciliğin önemi, salt bilginin ötesinde fiziksel değerler yaratmasında gizlidir. Şehirler, kendi geçmişine ait yaşanmışlıkların izlerini koruyabildikleri ölçüde kentsel kimliklerini oluşturur. Bu anlamda her kent, kendine özgü sosyolojik ve etnografik geçmişini yazılı ve görsel kayıtlarla, yaşam kültürünü yansıtan öğelerle ifade eder. Kadim uygarlıklardan günümüze kadar ulaşabilmiş çok sayıda eserin bulunmaması koruma bilinci eksikliğinden kaynaklansa da özellikle son yıllarda giderek artan turizm algısının oluşturduğu enerji koruma ile ilgili algı eşiğinin yükselmesine neden oluyor" dedi._ Erbaa Kültür Evi Kent Müzesi (2011)
- Vali Mustafa Taşkesen "Bu proje ile kültürel mirasımızın yaşatıldığı ve tanıtıldığı bir ortam oluşturulacaktır. Bu çalışmayla Bölgemiz turizm cazibe merkezi haline getirilecektir. Turizm faaliyetlerinin etkinliğini artırmak, bölge halkı için alternatif bir ekonomik girdi sağlamak ve bu sayede dolaylı olarak yeni istihdam alanları yaratmak projemizin temel amaçlarıdır" diye konuştu._ Niksar Kent Müzesi (2014)

61. Kent belleğini oluşturmak

- Yaşayan Şehir Müzesi, günümüz ve gelecek nesillerimize tarihimizi daha iyi anlatmak, kent belleği oluşturmak, kültür ve turizmin yaygınlaşmasını sağlamak amacı ile şehrimize kazandırılmıştır._ Bilecik Yaşayan Kent Müzesi (2014-resmi açılış 2017)
- Çanakkale Kent Müzesi ve Arşivi (2009)
- Çorum Belediyesi Kent Arşivi (2008)
- kent belleğini oluşturan kent müzeleri..._ Edirne Kent Müzesi (2017)
- Eskişehir, saklı kalmış anılarını, bugününü ve hatta geleceğini Kent Belleği Müzesi'nde biriktiriyor._ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012) (öncesinde Kent Belleği Merkezi çalışma grubu oluşturuluyor, 2011)

62. Tarih yazmak/ yorumlamak

- medeniyet yaratmak_ Polatlı Kent Tanıtım Merkezi (2011)
- Taş binanın içerisinde sergilenen objeler ne kadar tarihimizi ve kültürümüzü yansıtıyorsa dış ve iç görünüşüne de o kadar tarihi misyon yüklemenin önemine inandığımız için, konak her şeyi ile tamamen aslına uygun yapılmaktadır_ Bekirağalar Konağı Çubuk Şehir Müzesi (2013)
- "Gelin tarihimizi birlikte yazalım"_ Bozüyük Şehir Müzesi (2017)
- tarih yazmak yapmak kadar önemlidir_ Çorum Belediyesi Kent Arşivi (2008)
- Tarihi onarmak (daha çok koruma odaklı söylenmiş ancak yazım ile ilgili de yorumlanabilir)_ Diyarbakır Kent Müzesi (2015)
- Eskişehir Kent Müzesi ile Den Haag Tarih Müzesi (Haags Historisch Museum) arasında kurulan kültürel ve sanatsal işbirliğinin, yeni yorumlara ihtiyaç duyulan bu tarih döneminde, birbirimizi daha iyi anlamamıza ve yapacağımız yeni işbirliklerine katkı sağlaması en büyük temennimizdir._ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- Müze kurma çalışmaları sırasında, modern tarihçiliğin dünyadaki örnekleri dikkate alınarak kentin tarihi yazılmaya başlanmalı ve bu yeni yazım müzede adım adım canlandırılmalıdır. (Antalya sempozyumu kitabı)_ APİKAM
- Kastamonu üzerine gerçekçi ve önemli bilgilerin ortaya konması, Kastamonu'nun kültürel ve turizm yönünden doğru tanıtılması, referans noktalarının oluşturulması, ..._ Kastamonu Kent Tarihi Müzesi (2002)
- Simav'ın tarihini ve geçmişini Kent Müzemizde vatandaşlarımıza belgeleriyle birlikte en iyi bir şekilde sunmak ve yaşatmak istiyoruz_ Simav Kent Müzesi (2014)

- Turgutlu Kent Müzesi Danışman Prof. Dr. Engin Berber: ” barışçıl söylemlerin öne çıkartılması, kent müzelerinde önemli hususlar olmuştur. Biz burada Turgutlu'nun Yunanlılar tarafından yakılmasını anlatmak istiyorduk, belediye meclisinde de söyledim, niyetimiz burada nefret söylemini ortaya çıkarmak değil. Niyet Turgutlu'yu marka haline getirmek. O nedenle kent müzeleri obje ağırlıklı olmak yerine öykü ve anlatım ağırlıklı olmalı” dedi._ Turgutlu Kent Müzesi (2017)
- Betonarme binanın içi ne kadar tarihi yansıtıyorsa binanın dışına o kadar tarihi misyon yüklemenin önemine inandığımız için cephe Selçuklu motifleriyle kaplandı_ Osmaniye Kent Müzesi (2013)
- Simav'ın tarihini ve geçmişini Kent Müzemizde vatandaşlarımıza belgeleriyle birlikte en iyi bir şekilde sunmak ve yaşatmak istiyoruz_ Simav Kent Müzesi (2014)
- Turgutlu Kent Müzesi Danışman Prof. Dr. Engin Berber: ” barışçıl söylemlerin öne çıkartılması, kent müzelerinde önemli hususlar olmuştur. Biz burada Turgutlu'nun Yunanlılar tarafından yakılmasını anlatmak istiyorduk, belediye meclisinde de söyledim, niyetimiz burada nefret söylemini ortaya çıkarmak değil. Niyet Turgutlu'yu marka haline getirmek. O nedenle kent müzeleri obje ağırlıklı olmak yerine öykü ve anlatım ağırlıklı olmalı” dedi._ Turgutlu Kent Müzesi (2017)
- Başkan Kadir Kara, "Kent Müzesi'nin dış cephesinin tamamı Selçuklu motifleri ile bezendi. Dış cephedeki ince işçilik isteyen çalışmaların tamamı da tamamlandı. Betonarme binanın içerisinde sergilenen objeler ne kadar tarihimizi ve kültürümüzü yansıtıyorsa, dış cephesinde Selçuklu tarzında taş kaplama yapılmıştır" diye konuştu....Müze bahçe girişinin iki yanına Osmaniye'nin üç bin yıllık tarihinin sembolleri Hitit aslanları maketleri yerleştirildi. Gücün simgesi olan koçboynuzu ve yine Selçuklularla vücut bulan Türk yıldızı motifi bahçenin zeminine işlendi. Binan dış cephesi taş kaplama, kemer ve tonoz motifleriyle kaplandı. Giriş kapısının sağ tarafında Selçuklu Ongunu Çift Başlı Kartal Konya İnce Minare'deki kartal motifi örnek alınarak yapıldı. Mukarnas kapı Afyon Ahmet Gedik Paşa Camisi'nin mukarnası örnek alındı._ Osmaniye Kent Müzesi (2013)

63. Müzeler şehri olacak

- Eskişehir'de bir kent belleği müzesi oluşturma düşüncesi Büyükşehir Belediyesi olarak 2015 yılı Stratejik Planı'nda ortaya koyduğumuz Eskişehir'i bir müzeler şehri yapma hedefimize yönelik çalışmalarımızdan biridir._ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- G.antep B.Bldyesi "Müzeler kenti" deyimine layık olabilmek için birbirinden güzel müzeleri hizmete açıyor._ Bayazhan Gaziantep Kent Müzesi (2009)

64. Başka şehirde var bizde de olmalı

- Almanya'nın bir Nürnberg kentinde ondan fazla sayıda kente dair müze varken, yirmiyeye yakın medeniyeti bağrında taşımış olan Antalya, görkemli bir Kent Müzesini çoktan hak etmektedir._ Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezi

65. Başka müzelere/illere örnek olmak

- Beypazarı Kent Tarihi Müzesi (2008)
- diğer iş adamlarımıza ve muhtarlarımıza da örnek oluşturacak_ Arhavi Dikyamaç köyü Yaşam Tarzı Müzesi (2012)
- Bursa Kent Müzesi (2004)
- İnegöl Kent Müzesi (2009)
- Kent tarihi araştırmalarında Türkiye'ye örnek oldu_ Çorum Belediyesi Kent Arşivi (2008)
- ÖYKAM il ve ilçelere örnek oluyor. Kent müzesi kurmak isteyen belediyeler öykam'a akın ediyor._ Ödemiş Yıldız Kent Arşivi ve Müzesi (2012)
- Türkiye'ye örnek olmasını düşündükleri müze için hiçbir masraftan kaçınmıyor_ Simav Kent Müzesi (2014)
- İçerisinde barındıracağı bazı uygulamalarla ülkemizdeki ilk örnek olacak_ Turgutlu Kent Müzesi (2017)
- “Samsun Kent Müzesi”, yeni kurulmasına/tanzim edilmesine rağmen, pek çok müzeye örneklik teşkil edecek durumdadır. Elbette ki, onu, bir Topkapı, bir Etnografya, bir Askerî Müze, bir Türk-İslâm Eserleri Müzesi, bir Mevlâna Müzesi'yle mukayese edecek değiliz. Ancak; bilinmelidir ki, “Samsun Kent Müzesi”, Samsun'a ve Türkiye'ye yakışan bir müzedir. (M. Halistin KUKUL, köşe yazarı)_ Samsun Kent Müzesi (2012)
- Metin Sözen konuşmasında “Halen sevgi ortamı olduğu için Urfa'dayız. Halen adap erkân büyüğe saygı olduğu için buradayız. Urfa Kent Müzesinin UNESCO'ya müracaatını inşallah gelecek yıl yapacağız ve İnşallah Dünya Urfa'nın Kent Müzesini tanıyacak ve örnek gösterilir hale gelecek. Çünkü geleneksel yaşamın ürünleri, mekansal zenginliği olan bu yapıda bir araya getirilmiştir.”_ Urfa Kent Müzesi (2014)
- Uşak kent tarihi müzesi yeni müzelere örnek oluyor_ Uşak Kent Tarihi Müzesi (2013)

66. Şehirler/ müzeler arası rekabet

- Arhavi ayrıcalığını gösteriyor.. Artvin'in ilk ve tek müzesi_ Arhavi Dikyamaç köyü Yaşam Tarzı Müzesi (2012)

- Büyükşehir olmaya hazırlanan Aydın'ın yok_ Yenipazar Belediyesi Kent Müzesi (2014?)
- Bölgenin tarihi ve doğal dokusunun korunması, Alaçatı ve Safranbolu benzeri bir cazibe merkezi haline getirilmesi_ Küçükköy Kent Müzesi (2013)
- ilk ilçe kent müzesi_ İnegöl Kent Müzesi (2009)
- obje, süreli sergi ve ziyaretçi sayısı her zaman gündemde_ Çanakkale Kent Müzesi ve Arşivi (2009)
- Edirne bel websitesinde yer alan haberde açılışta konuşan vali belediye başkanı trakya kalkınma ajansı yetkili sürekli edirnenin binlerce yıllık geçmişinden bahsediyor ve bu şehre bir kent müzesinin az olduğu vurgulanıyor._ Edirne Kent Müzesi (2017)
- İstanbul'un ilk çağdaş kent müzesi_ Adalar Müzesi (2010)
- Türkiye'nin üçüncü, Anadolu yakasının ise ilk mübadele müzesi_ Tuzla Kent ve Mübadele Müzesi (Evi) (2013)
- Dünyada bütün geçmişleri 100-150 yılı geçmeyen kentlerin bile müze ve arşivleri varken, tarihleri binlerce yıl geriye giden kentlerimizin bu kurumlara sahip olmaması hem büyük bir eksiklik hem de düşündürücü bir durumdur. Bu açıdan İzmir girişiminin önemi bir kat daha artmaktadır._ APİKAM (2004)
- Türkiye'nin en iddialı kent müzesi_ Tire Kent Müzesi (2014)
- Kent Kurtuluş Müzesi Türkiye genelinde Doğaka'dan ilk defa onay almış bir projemizdir._ Kahramanmaraş Kent Kurtuluş Müzesi (2014) ?
- Tarihi kentler Birliği 2002 Eylül ayında almış olduğu tavsiye kararı uyarınca 29 Ekim 2002 tarihinde Türkiye'nin ilk kent tarihi müzesini Kastamonu Valiliği açmıştır._ Kastamonu Kent Tarihi Müzesi (2002)
- Kadir Has Kent ve Mimar Sinan Müzesi (2003)
  - Dijital bir müze ve bilgi merkezi olan Kent ve Mimar Sinan Müzesi, özelliği bakımından dünyada sınırlı sayıda, Türkiye'de ise ilk olarak kayseri'de kurulmuştur. (website)
  - En büyük kentimizin hala bir kent müzesine sahip olmadığını hatırlatmakta fayda var. (sencer erkman)
- Türkiye'nin en güzel kent müzesi olacak_ Simav Kent Müzesi (2014)
- Turgutlu Kent Müzesi, birçok alanda ilklerin müzesi olma özelliğini taşıyor. Bu proje ülkemizde kalkınma ajansı desteğiyle hayata geçirilen ilk müze olmasının yanında baştan işgal günleri ve bilhassa yangın sürecinin anlatıldığı yine ilk müze olarak önemli bir unvanı içerisinde barındırıyor. Ayrıca ülkemizde ilk defa bir müzede görsel ve işitsel öğelerin yanına koklama duyusunu da Turgutlu Kent Müzesi'nde bulabilirsiniz. (turgutlu bel tr)_ Turgutlu Kent Müzesi (2017)
- Bir kentin müzesi olması neden çok önemli? İnsan anlarıyla yaşıyor. Kentler de. Kent biricik olmalı, diğerine benzememeli ve bu durum kentin dokusuna sinmeli. İşin çıkış noktası bu. İnsanlara yaşadıkları yerin biraz öncesini anlatmak çok önemli. Farkındalık ve aitlik hissi oluşturmak... (Küratör Nazan Ölçer)_ Sakıp Sabancı Mardin Kent Müzesi (2009)
- ÜNYE YAŞAYAN KÜLTÜREL MİRAS MÜZESİ TÜRKİYE'DE İLK VE TEK OLDU... dedi. Ünye Yaşayan Kültürel Miras Müzesi Türkiye'de UNESCO logosunu resmi olarak kullanan ilk ve tek müze oldu._ Ünye Kent Müzesi (devam) ÜNYE YAŞAYAN KÜLTÜREL MİRAS MÜZESİ (2017)
- Türkiye'nin en büyük 5 müzesinden biri 'urfa kent müzesi'_ Urfa Kent Müzesi (2014)
- b.şehir bel. bşk. Orhan Fevzi Gümrükçüoğlu: "Bu şehir müzesi Türkiye'deki diğer müzelerden farklı, 24 saat yaşayacak bir müzedir ve ülkemizde öne çıkacaktır. Burası teknolojinin en son imkânlarının kullanıldığı bir müzedir, çeşitli dillerde sesli rehberler kullanılmaktadır. Müzemiz aylık olarak devir-daim edeceği eserleri ile dünya kültürüne hizmet edecektir."_ Trabzon Şehir Müzesi (2017)
- Müzemizin kendi emsalleri arasında en iyisi olmalı diye düşünüyoruz._ Uşak Kent Tarihi Müzesi (2013)

67. Etnografya müzesi ve kent müzesi ilişkisi

- etnografya müzelerindeki hataya düşmemek dokunulabilir ve uygulanabilir müze yaratmak_ Çanakkale Kent Müzesi ve Arşivi (2009)
- Sakıp Sabancı Mardin Kent Müzesi, 'etnografya müzeleri' ile 'kent müzeleri' arasındaki temel farkın da görülebilir olduğu önemli bir örnek. Cumhuriyet'in erken dönem kurumları olan, Türkiye'nin pek çok kentinde, kasabasında hala görebileceğiniz etnografya müzelerinin 'tekleştirici' yaklaşımı, artık kentleri 'çokkültürlü' sivil bir alan olarak tanımlayan yaklaşımdan oldukça farklı. İlkinde ulusun geçmişini korumak ve 'halk kültürünü' tanımlamak öne çıkarken, ikincisinde en popüler tabirle 'yaşantı'yı aktarmaya çalışan bir yaklaşım var. Yani modern dönemlere de bakan, gündelik hayatın ayrıntılarına merakla eğilen ve kentin farklılıklarını göstermeye gayret eden kurumlar kent müzeleri. Bu nedenle, sadece otantik kostümler giymiş balmumu mankenler değil, ama mesela 50'lerde, 60'larda çok önemsenen dikiş makineleri da yer

alıyor bu müzede ya da Yezidiler, Süryaniler hakkında çok yakında basılmış Türkçe olmayan kitaplar da... (Cem Erciyes-Radikal)_ Sakıp Sabancı Mardin Kent Müzesi (2009)

- Kumluca ve yöre halkının yakın tarihindeki yaşam biçimini ve kültürünü anlatan Etnografya müzesidir._ Kumluca Kent Müzesi (2008)
- İsim karmaşası var, Gümüşhane kent müzesi, ikizevler etnografya müzesi, ikizevler kent müzesi_ Gümüşhane İkizevler Kent Müzesi (2006)
- belediye websitesinde etnografya yazıyor tabelası kent müzesi_ Şarköy Etnografya Kent Müzesi (2014) (isimler sürekli değişiyor)

68. Sözlü tarih

- Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezi (2006'da Kent Belleği Merkezi Kent Müzesinin ilk adımı olarak açılıyor, 2014'te iki isim ile birlikte yeni binasına taşınıyor.) 1999'da Antalya Kent Müzesi Girişimcileri Derneği kuruluyor)
- Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012) (öncesinde Kent Belleği Merkezi çalışma grubu oluşturuluyor, 2011)
- Bornova Kent Arşivi ve Müzesi (2012)
- Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)

69. Koleksiyon için halktan destek

- "Kozan Belediyesi Tarihine sahip çıkıyor, Kozan halkı destek veriyor."_ Kozan Kent Müzesi (2014)
- 'Kültürümüzü adınızla yaşatalım'_ Bekirağalar Konağı Çubuk Şehir Müzesi (2013)
- "Antalya Kent Müzesi Bizi Anlatan Bir Müze Bizim Katkılarımızla Adım Adım Kuruluyor" (halk desteği kampanyası)_ Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezi
- "Tarihi bodrumdan çıkaralım"_ Yenipazar Belediyesi Kent Müzesi (2014?)
- Söke Kent Arşivi ve Müzesi (amaç ve kapsam TKB yönergesinden) Söke Fatma Suat Orhon Müze ve Sanat Evi olarak 2017'de açılmış
- KUAKMER (2015)
- Balıkesir Kent Arşivi (2006)
- Küçükköy Kent Müzesi (2013)
- Havran Kent müzesi (2013-2017 resmi açılış)
- belediye-vatandaş işbirliği ile oluşturuldu_ Şebinkarahisar Kent Müzesi (2017)
- Bornova Kent Arşivi ve Müzesi (2012)
- Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)
- Torbalı Belediyesi Kent Arşivi ve Tanıtım Merkezi (2013)
- Karaman Kent Kültürü Müzesi (2013)
- "Sandıklar açılıyor hatıralar canlanıyor"_ Taşköprü Kent Tarihi Müzesi (2018)
- "Sizin de bir eseriniz olsun"_ Kurtuluş Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi (2017)
- "Geçmişimiz İsminizle Yaşasın"_ Geleneksel Salihli Evi Salihli Kent Arşivi ve Müzesi (2015)
- Sakıp Sabancı Mardin Kent Müzesi (2009)
- Nusaybin Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü tarafından yürütülen çalışmalar kapsamında Nusaybinlilere Kürtçe, Türkçe, Arapça ve Süryanice olmak üzere 4 dilde davetiye mektubu gönderildi. Mektupta, "Yakında ihale edilecek olan Tarihi Kent Müzesi için elinizde bulunan etnografik, folklorik eserlerin, Nusaybin tarihi kimliğini yansıtan her türlü belge, fotoğraf, bilgi, gazete, dergi, kaset ve objeyi Nusaybin Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğüyle paylaşmanız bizi sevindirecektir" denildi._ Nusaybin Kent Müzesi (2014)
- Uşak Kent Tarihi Müzesi (2013)

70. Klasik müzecilikten farklı/ Yeni müzecilik anlayışı

- "uygulamalı müze" projesi, geleneksel uygulamalar canlandırılıyor, karagöz hacivat, ebru, kurşun dökme, masallar vb._ Beypazarı Yaşayan Müze (2007)
- Profesyonel bir anlayış ve uygulama [kastedilen teknolojik uygulamalar olabilir]_ Beypazarı Kent Tarihi Müzesi (2008)
- Sürdürülebilir bir turizm için dinamik sergileme teknikleri, dokunulabilen ve birebir katılım olabildiği yöntemler müzemizde hayat bulmaktadır. Bir müze nesnesinin hikâyesi ile birlikte sunulması bilgi aktarımını pekiştirmekle kalmayarak aynı zamanda da nesnenin bütünlüklü bir sergileme mantığıyla müzede yer almasına neden olmaktadır_ Ankara Somut Olmayan Kültürel Miras Müzesi (2013)
- 'Burası statik değil, dinamik bir müze. Halkımızın getireceği tüm eserleri her zaman sergilemeye hazırız. Bununla birlikte müzede aileler, çocuklarına eskiden kullanılan araç ve gereçlere gösterebilmeye imkânına sahipler_ Kumluca Kent Müzesi (2008)
- Geleneksel müzecilik anlayışından farklı bir biçimde, içerik açısından devingen bir anlayışla ele alınmıştır_ Bursa Kent Müzesi (2004)
- Çanakkale Kent Müzesi ve Arşivi (2009)
- Çağdaş müzecilik yaklaşımından ödün vermeden ancak yerel motifleri de içinde barındıran bir tasarıma gittik (Tetrazon)_ Diyarbakır Kent Müzesi (2015)

- Gelişen teknoloji müzecilik konusunda da yeni bir anlayış geliştirdi. Artık alışlagelen sergileme tekniklerine dayalı, durağan müzecilik yerine, elektronik sistemlerin kullanıldığı, yeniliklere ve ilavelere açık, ziyaretçilerine sahip olduğu alanlar içinde seçim yapma hakkı tanıyan, yani onları bir bakıma içeriğini keşfetmeye davet eden uygulamalarla tasarlanmış müzeler oluşmaya başladı. Eskişehir Kent Belleği Müzesi de yeni müzecilik uygulamaları ile tasarlanmış modern müzeciliğin güzel bir örneği oldu_ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012) (öncesinde Kent Belleği Merkezi çalışma grubu oluşturuluyor, 2011)
- Adalar Müzesi bir kent müzesi olarak esnek, dönüştürülebilir, ziyaretçi ile etkileşimli, ziyaretçinin konforuna ve mutlu olmasına özen gösteren, içinde saatlerce zaman geçirmek için pek çok nedeni birlikte sunan bir tasarıma, dile ve anlatıma sahip olacak. Adalar Müzesi her kent müzesi gibi kentin yaşam ritmi ile birlikte soluk alıp vermeye devam edecek. Gazete haberi: İstanbul'un ilk çağdaş kent müzesi açıldı!_ Adalar Müzesi (2010)
- Bu müzeler kentsel belleğin gösteri sahnesidir. Dolayısıyla Kent müzesi sadece teşhir mekanı değil aynı zamanda kültürel etkileşim ve yönelimin hakim olduğu bir kamusal alandır. Üstelik bu kamusal alanın nasıl düzenleneceğine karar vermek isteğe bağlıdır. Sergiler istenildiğinde yeniden düzenlenebilmekte ve hedef kitlesine göre tekrar tekrar değiştirilebilmektedir. bu nedenle İzmir kent müzesi durağan bir obje müzesi olarak değil sınırsız sayıda ve formda sergi yapabilmeye olanağına sahip bir "okunur müze" olarak tasarlanmıştır_ APİKAM (2004)
- Teknolojik müze denilen uygulamayı burada hayata geçireceğiz_ Kahramanmaraş Kent Kurtuluş Müzesi (2014) ?
- Dijital kent müzesi... Bl. Bşk. Yenice, "Uzay üssünü andıran müzede, 5 ayrı monitör bulunuyor. Monitörlerden, İzmit'in tarihi ve kültürel yerleri İngilizce ve Türkçe olarak anlatılacak. Müzeye gelecek olanlar, hiçbir rehber gereksinim duymadan kentimizi tanıma imkanı bulacak"_ İzmit Elektronik Kent Müzesi (2006)
- "Kentin tarihini ve kültürel değerlerini kentliler ve gelecek kuşaklarla paylaşmak, toplumsal bellekte hala canlılığını koruyan geçmişi belgelemek amacıyla, kentin tarihinde iz bırakmış iki önemli yapının bütünleştirilmesi, özgün malzeme ve niteliklerine uygun olarak restore edilmesi, kent tarihinin çağdaş müzecilik anlayışı ve donanımlarıyla anlatılması nedeniyle Samsun Büyükşehir Belediyesi, Danışma Kurulu tarafından Oktay Ekinci Jüri Özel Ödülü'ne layık görülmüştür." (Tarihi Kentler Zirvesi'nde Oktay Ekinci Jüri Özel Ödülü)_ Samsun Kent Müzesi (2012)
- Açılış töreninde konuşan Tarihi Kentler Birliği Temsilcisi ve proje koordinatörü Raif Tokel, Türkiye'nin 17. Kent Müzesi'ni açmanın gurur ve mutluluğunu yaşadığını belirterek, müzenin eşya değil bilgi odaklı olduğunu söyledi._ Kdz. Ereğli Belediyesi Kent Müzesi (2014)

71. Somut olmayan kültürel miras ilişkisi

- Sergilemiyoruz! Sözlü kültür gibi sürekli değişen ve yenilenen canlı bir kültür dokusunu sergilemek için klasik sergileme yöntemleri her zaman için uygun değildir...SOKÜM'ın müze ortamında sergilenmesi de gündelik yaşamın dinamiklerine, sosyal ve ekonomik bağlama, mevsimsel değişikliklere ya da politik ve ekonomik dönüşümlere bağlı olarak değişen sergi tasarımları ile mümkündür_ Ankara Somut Olmayan Kültürel Miras Müzesi (2013)
- Bursa Kent Müzesi (2004)
- Çanakkale Kent Müzesi ve Arşivi (2009)
- Somut olmayan kültürel miraslarımızın korunması ve yaşatılması amacıyla bir süre önce Ünye Belediyesi tarafından "Yaşayan Kültürel Miras Müzesi" haline getirilen Ünye Kent Müzesi, bu konseptiyle Karadeniz Bölgesi'nde tek, Türkiye'de ise 3'ncü müze olmuştur._ Ünye Kent Müzesi (devam) ÜNYE YAŞAYAN KÜLTÜREL MİRAS MÜZESİ (2017)

72. Kent konseyi ilişkisi

- Kozan Kent Müzesi (2014)
- Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezi (2006'da Kent Belleği Merkezi Kent Müzesinin ilk adımı olarak açılıyor, 2014'te iki isim ile birlikte yeni binasına taşınıyor.) 1999'da Antalya Kent Müzesi Girişimcileri Derneği kuruluyor)
- belediye lojistik destek, konsey arşiv desteği_ Çanakkale Kent Müzesi ve Arşivi (2009)
- Kahramanmaraş Belediyesi ve Kent Konseyi'nin Doğaka destekli ortak projesi_ Kahramanmaraş Kent Kurtuluş Müzesi (2014) ?
- Kent müzesi projeler arasında_ Ünye Kent Müzesi (devam) ÜNYE YAŞAYAN KÜLTÜREL MİRAS MÜZESİ (2017)
- kent konseyi aktörlerden biri_ Osmaniye Kent Müzesi (2013)
- Kent Konseyi önderliğinde Belediye Meclisimizin de aldığı ortaklaşa kararla Kent Müzesi düşüncesini hayata geçirdik._ Yalova Kent Müzesi (2013)

73. "Her kente kent müzesi" projesi ürünü

- Yerel Kimlik dergisinde belirtiliyor_ Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)
- 13 - 15 Mayıs 2011 tarihleri arasında Samsun'da gerçekleşen "Her Kente Kent Müzesi" konulu Tarihi Kentler Birliği toplantısının ertesinde ise proje hayata geçirilir._ Samsun Kent Müzesi (2012)

- 900 yıllık Mahmutoğlu Kulesi'nin restorasyon süreci 2011 yılında başlamıştı. ÇEKÜL'ün başlattığı kent müzeleri hareketini "Her Kente Bir Kent Müzesi" kampanyasıyla bir adım ileri taşıyan Tarihi Kentler Birliği'nin kurucu üyesi Şanlıurfa Belediyesi, harebe durumundaki kulenin üç yıl kadar süren titiz restorasyonunun ardından Kent Müzesi'ni Urfa'ya kazandırdı. _ Urfa Kent Müzesi (2014)
- Üyesi olduğumuz Tarihi Kentler Birliği'nin (TKB) Mayıs.2011 tarihli "Samsun Buluşmaları" adlı toplantısında alınan "Her Kente, Bir Kent Müzesi" kararı doğrultusunda tarihsel, kültürel kimliği olan ve tescilli taşınmaz kültür varlığı özelliği taşıyan bir gayri menkulü "sosyal ve kültürel tesis" olarak kamulaştırıldı. _ Kdz. Ereğli Belediyesi Kent Müzesi (2014)

74. Aktörler

- Kozan Belediyesi_ Kozan Kent Müzesi (2014)
- Beypazarı Belediyesi_ Beypazarı Yaşayan Müze (2007)
- Beypazarı Belediyesi_ Beypazarı Kent Tarihi Müzesi (2008)
- Polatlı Belediyesi_ Polatlı Kent Tanıtım Merkezi (2011)
- Ankara Kalkınma Ajansı, Altındağ Bld., Gazi Üni._ Ankara Somut Olmayan Kültürel Miras Müzesi (2013)
- Ankara K.A., Ankara valiliği, Çubuk Belediyesi_ Bekirağalar Konağı Çubuk Şehir Müzesi (2013)
- Kızılcahamam Belediyesi, Kızılcahamam Kaymakamlığı, Ankara Kalkınma Ajansı_ Kızılcahamam (Eğitimci Nuray Yeşil) Kent Müzesi (2015)
- Şereflikoçhisar Belediyesi_ Şereflikoçhisar Kent Müzesi (2016)
- kentlinin de müzeye sahip çıkması için sivil girişimler şarttı (Antalya Büyükşehir Belediyesi)_ Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezi (2006'da Kent Belleği Merkezi Kent Müzesinin ilk adımı olarak açılıyor, 2014'te iki isim ile birlikte yeni binasına taşınıyor.) 1999'da Antalya Kent Müzesi Girişimcileri Derneği kuruluyor)
- Elmalı Kaymakamlığı Köylere Hizmet Götürme Birliği'nin 'Kırsal Alanda Bir Turizm Markası: Şehr-i Elmalı Projesi', BAKA'nın 2011 Turizm Potansiyelinin Değerlendirilmesi Mali Destek Programı'ndan destek almaya hak kazandı. (Batı Akdeniz K. A., Elmalı Kaymakamlığı Köylere Hizmet Götürme B., Yazır ailesi, Antalya Valiliği, Elmalı Belediyesi, Akdeniz Üniversitesi, Elmalı Meslek Yüksek Okulu, İlçe Milli Eğitim Müdürlüğü, Elmalı Kültür Turizm Dayanışma Derneği, Elmalı Müzesi)_ Elmalılı Muhammet Hamdi Yazır Kent Müzesi (2013)
- Kumluca Belediyesi_ Kumluca Kent Müzesi (2008)
- Manavgat Belediyesi_ Giritliler Evi Side Kent Müzesi (2016)
- işadamı Naim Özkazanç_ Arhavi Dikeyamaç köyü Yaşam Tarzı Müzesi (2012)
- KEGEV, işadamı Hüseyin Arabul_ Kuşadası F. Özel Arabul Kültür Merkezi (KUAKMER-2015) (Kuşadası Kent Tarihi Müzesi yapılmak için 2012'de başlanıp proje tamamlanamayınca işadamı Hüseyin Arabul tarafından yapımı üstlenilmiş ve adı değişmiş.)
- Söke Belediyesi_ Söke Kent Arşivi ve Müzesi (amaç ve kapsam TKB yönergesinden) Söke Fatma Suat Orhon Müze ve Sanat Evi olarak 2017'de açılmış
- Yenipazar Belediyesi_ Yenipazar Belediyesi Kent Müzesi (2014?)
- Küçükköy Belediyesi_ Küçükköy Kent Müzesi (2013)
- Köylere Hizmet Götürme Birliği ve Havran Belediyesi_ Havran Kent müzesi (2013-2017 resmi açılış)
- Bartın belediyesi_ Bartın Kent Tarihi Müzesi (2018)
- Bilecik Belediyesi, Bursa Eskişehir Bilecik Kalkınma Ajansı_ Bilecik Yaşayan Kent Müzesi (2014-resmi açılış 2017)
- Başta Belediyemiz olmak üzere, sivil toplum kuruluşlarına, merkez ve köy muhtarlarına, ilçemizde ve köylerimizde yaşayan her vatandaşımıza sorumluluk ve görev düşmektedir. (Bozüyük Belediyesi)_ Bozüyük Şehir Müzesi (2017)
- Mudurnu Belediyesi_ Mudurnu Kent Müzesi (2012)
- Bursa Büyükşehir Belediyesi_ Bursa Kent Müzesi (2004)
- Belediye, İnegöl halkı, uludağ üni, ankara üni, bursa kent müzesi, araştırmacı yazarlar, sanat tarihçileri, osmanlı arşiv uzm. (Bursa Eskişehir Bilecik K. A., İnegöl Bld.)_ İnegöl Kent Müzesi (2009)
- Agah Bursalı ve Mudanya Belediyesi_ Tahir Paşa Konağı Kent Müzesi (2013)
- Çanakkale Belediyesi (?)_Çanakkale Kent Müzesi ve Arşivi (2009)
- Gökçeada Belediyesi_ Gökçeada Kent Müzesi (2017)
- Biga Belediyesi_ Halimbey Konağı Kent Müzesi (2010)
- Orta Karadeniz K. A., Köylere Hizmet Götürme B. "2010 Yılı Küçük Ölçekli Altyapı Geliştirme Kültürel ve Turistik Değerleri ve Ekolojik Dengeleri Koruma ve İyileştirme Mali Destek Programı" kapsamında_ Mecitözü Kültür Evi ve Kent Müzesi (2013)
- Çorum Belediyesi_ Çorum Belediyesi Kent Arşivi (2008)
- Diyarbakır Büyükşehir Belediyesi_ Diyarbakır Kent Müzesi (2015) Sur bölgesindeki olayların ardından kapatıldı
- Trakya K. Ajansı, Edirne Bld._ Edirne Kent Müzesi (2017)

- Trakya K. Ajansı, Uzunköprü Bld._ Uzunköprü Kent Müzesi (2013)
- Kemaliye Belediyesi, Kemaliye Kaymakamlığı, ÇEKÜL Kemaliye Gönüllüleri_ Kemaliye Kent Müzesi (1999)
- AB-Türkiye Kültürler Arası Diyalog Müzeler Hibe Programı (Eskişehir B.şehir Bld., Den Haag Historisch Müzesi)_ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- Gaziantep Büyükşehir Belediyesi_ Bayazhan Gaziantep Kent Müzesi (2009)
- Şebinkarahisar Belediyesi_ Şebinkarahisar Kent Müzesi (2017)
- Doğu Karadeniz K. A. (?)_Gümüşhane İkizevler Kent Müzesi (2006)
- Adalar Müzesi'ne başta bilim insanları, eğitimciler, gazeteciler, tarihçiler olmak üzere farklı uzmanlıkları olan kişilerin ve iş adamlarının destek, iletişim ve süreklilik için çağırılması (İstanbul 2010 Avrupa Kültür Başkenti Ajansı, Adalar Belediyesi ve Adalar Vakfı)_ Adalar Müzesi (2010)
- Bakırköy Belediyesi (?)_Bakırköy Sanat Evi ve Kent Müzesi (2011)
- Kağıthane Belediyesi_ Kağıthane Şehir Müzesi (2011)
- Tuzla Sosyal Dayanışma Derneği_ Tuzla Kent ve Mübadele Müzesi (Evi) (2013)
- İzmir Büyükşehir Belediyesi_ APIKAM (2004)
- Ayvaz ailesi, Ödemiş Belediyesi_ Ödemiş İbrahim Hakkı Ayvaz Kent Müzesi ve Bedia Akartürk Sanat Müzesi (2008)
- Ödemiş Bl. Bşk, Tarihi Kentler B., ÇEKÜL bşk., Küçük Menderes Havza Koor., ÇEKÜL Birgi ve Ödemiş gönüllüleri_ Ödemiş Yıldız Kent Arşivi ve Müzesi (2012)
- Bornova Belediyesi_ Bornova Kent Arşivi ve Müzesi (2012)
- İzmir K.A., Selçuk Bld., Yaşar Üni., Kaymakamlık, Selçuk-Efes Kültür ve Turizm Vakfı, Ticaret Odası, PATUYAB_ Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)
- Torbalı Belediyesi_ Torbalı Belediyesi Kent Arşivi ve Tanıtım Merkezi (2013)
- Tire Belediyesi_ Tire Kent Müzesi (2014)
- Seferihisar Belediyesi_ Seferihisar Kent Belleği ve Anı Evi (2013)
- Kültür Bakanlığı, Batı Karadeniz K. Ajansı_ Safranbolu Kent Tarihi Müzesi (2006)
- Karaman Belediyesi_ Karaman Kent Kültürü Müzesi (2013)
- Kastamonu Valiliği_ Kastamonu Kent Tarihi Müzesi (2002)
- Belediyenin TKB'den danışmanlık talebi, ÇEKÜL desteği, Bursa Kent Müzesi'nden Ahmet Ömer ERDÖNMEZ'in görevlendirilmesi (İnebolu Belediyesi)_ Kurtuluşa Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi (2017)
- Taşköprü Bel. ve Kuzey Anadolu K. A. 2011 yılı "Çevre ve Turizm Altyapısı Mali Destek Programı" kapsamında_ Taşköprü Kent Tarihi Müzesi (2018)
- Kadir Has Vakfı_ Kadir Has Kent ve Mimar Sinan Müzesi (2003)
- Kırklareli Belediyesi ve Trakya Kalkınma Ajansı_ Ali Rıza Efendi Kent Kültür Evi (2018) yunanistan bulgaristan karadağ türkiye ortaklaşa
- Saraybahçe Belediyesi_ İzmit Elektronik Kent Müzesi (2006)
- Ilgın Belediyesi_ Ilgın Kent Müzesi (2013)
- Seydişehir Belediyesi_ Adile Baysal Kültür Sanat Evi ve Seydişehir Müzesi (2013)
- Kütahya Belediyesi_ Kütahya Kent Tarihi Müzesi (2010)
- İl Özel İdaresinin Kültür Varlıkları Koruma Fonu ve Simav Belediyesi_ Simav Kent Müzesi (2014)
- Salihli Belediyesi_ Geleneksel Salihli Evi Salihli Kent Arşivi ve Müzesi (2015)
- Turgutlu Belediyesi'nin alanda Turgutlu Kent Müzesi'nin oluşturulması amacıyla Turgutlu Kaymakamlığı ve Manisa İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü ortaklığında hazırladığı proje, Temmuz 2015'te Zafer Kalkınma Ajansı tarafından hibe desteği almaya hak kazanmıştır._ Turgutlu Kent Müzesi (2017)
- Sabancı Vakfı_ Sakıp Sabancı Mardin Kent Müzesi (2009)
- Nusaybin Belediyesi_ Nusaybin Kent Müzesi (2014)
- Mustafa Erim_ Mustafa Erim Mersin Kent Tarihi Müzesi (2010)
- Ünye Belediyesi_ Ünye Kent Müzesi (devam) ÜNYE YAŞAYAN KÜLTÜREL MİRAS MÜZESİ (2017)
- Doğu Akdeniz Kalkınma Ajansı ve Osmaniye Belediyesi_ Osmaniye Kent Müzesi (2013)
- Doğaka'nın turizm altyapısını güçlendirme projesi kapsamında Kadiri Belediyesi ve Kadiri ticaret odası_ Kadiri Kent Müzesi (2014)
- Samsun Büyükşehir Belediyesi_ Samsun Kent Müzesi (2012)
- Karacadağ K. Ajansı, Şanlıurfa Belediyesi_ Urfa Kent Müzesi (2014)
- Şarköy Belediyesi_ Şarköy Etnografya Kent Müzesi (2014) (isimler sürekli değişiyor)
- Erbaa Belediyesi_ Erbaa Kültür Evi Kent Müzesi (2011)
- Trabzon B.şehir Bel. ve Oltan Vakfı_ Trabzon Şehir Müzesi (2017)
- Uşak Belediyesi_ Uşak Kent Tarihi Müzesi (2013)

- Yalova Valiliği ve Yalova Belediyesi, Doğu Marmara Kalkınma Ajansı_ Yalova Kent Müzesi (2013)
- Kdz. Ereğli Belediyesi tarafından Tarihi Kentler Birliği, ÇEKÜL ve Batı Karadeniz Kalkınma Ajansı'nın (BAKKA) katkıları_Kdz. Ereğli Belediyesi Kent Müzesi (2014)

75. Müzenin yeri/ binanın türü ile ilgili yorumlar

- tarihi-belediye (1890) Ancak 2012 yılında tarihi bir konak öneriliyor (genelde müzeye yer konusu problemlili)_Kozan Kent Müzesi (2014)
- tarihi-konut_ Beypazarı Yaşayan Müze (2007)
- tarihi-okul_ Beypazarı Kent Tarihi Müzesi (2008)
- tarihi-TCDD Garı su deposu_ Polatlı Kent Tanıtım Merkezi (2011)
- tarihi-konut_ Ankara Somut Olmayan Kültürel Miras Müzesi (2013)
- rekonstrüksiyon - Bekirağalar Konağı'nın aslına uygun olarak yeniden inşası_ Bekirağalar Konağı Çubuk Şehir Müzesi (2013)
- yeni-tarihselci (16 Ekim 2015'te müze Ankara Konak Restaurant'ın giriş katında açıldı, ocak 2018'de ise restaurant binayı boşalttı ve birinci katta da sergi alanı hazırlandı. Kızılcahamam Belediyesi Büyük Kaplıca Merkezi karşısında)_ Kızılcahamam (Eğitimci Nuray Yeşil) Kent Müzesi (2015)
- tarihi-okul_ Şereflikoçhisar Kent Müzesi (2016)
- yeni_ Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezi
- tarihi-konut_ Elmalılı Muhammet Hamdi Yazır Kent Müzesi (2013)
- yeni-50. yıl kültür merkezi içinde_ Kumluca Kent Müzesi (2008)
- tarihi-okul_ Arhavi Dikyamaç köyü Yaşam Tarzı Müzesi (2012)
- ilk etapta Söke'de sanat ve kültürel etkinliklere ev sahipliği yaparak hizmet veren Fatma Suat Orhon Müze ve Sanat Evi kullanılacak. Kendine ait bir binasının olması için çalışmaların başlatıldı (tarihi-konut (1910))_ Söke Kent Arşivi ve Müzesi (amaç ve kapsam TKB yönergesinden) Söke Fatma Suat Orhon Müze ve Sanat Evi olarak 2017'de açılmış
- eski belediye binası (tahminen 70ler)_ Yenipazar Belediyesi Kent Müzesi (2014?)
- yıkılarak yok olan tarihi ev aynı şekilde inşa edilecek..o arazinin hissedarlarını bir araya getirebilmek için çok uğraş verdim,tabi kolay olmadı her bir hissedar farklı yerlerde olduklarından işlem uzadı (rekonstrüksiyon-konut)_ KUAKMER (2015)
- tarihi-okul_ Küçükköy Kent Müzesi (2013)
- tarihi-konut (1912) 2006'da konak kaymakamlığa bağlanıyor, 2010 restorasyon başlıyor, 2010-2012 tarihi obje toplama süreci, 2014 belediye başkanı Emin Ersoy döneminde kent müzesi çalışmaları başlıyor ve 2017 yılında da açılıyor._ Havran Kent müzesi (2013-2017 resmi açılış)
- tarihi-1885 İptidai ve Rüştüye Mektebi, 1924–1949 Cumhuriyet İlk Mektebi, 1953-2008 Belediye Binası _ Bartın Kent Tarihi Müzesi (2018)
- yeni-tarihselci_ Bilecik Yaşayan Kent Müzesi (2014-resmi açılış 2017)
- Albay Çolak İbrahim Bey Köşkü (tarihi-konut)_ Bozüyük Şehir Müzesi (2017)
- tarihi-okul_ Mudurnu Kent Müzesi (2012)
- tarihi-adliye_ Bursa Kent Müzesi (2004)
- tarihi-belediye_ İnegöl Kent Müzesi (2009)
- tarihi-konut (18.yy)_ Tahir Paşa Konağı Kent Müzesi (2013)
- tarihi-otel_ Çanakkale Kent Müzesi ve Arşivi (2009)
- tarihi-hamam (1973)_ Gökçada Kent Müzesi (2017)
- tarihi-konut (Halim Bey Konağı-1900)_ Halimbey Konağı Kent Müzesi (2010)
- tarihi-askerlik şubesi_ Mecitözü Kültür Evi ve Kent Müzesi (2013)
- yeni_ Çorum Belediyesi Kent Arşivi (2008)
- tarihi-konut (Cemil Paşa konağı-17.yy)_ Diyarbakır Kent Müzesi (2015)
- Farklı binaların farklı zamanlarda kent müzesi olarak işlevlendirilmesinden bahsediliyor... Edirne Fahri Yücel Kent Tarihi müzesi kapanıp aynı bina revizyon ile Edirne Kent Müzesi olarak açılıyor. (tarihi-konut)_ Edirne Kent Müzesi (2017)
- tarihi-Tekel binası_ Uzunköprü Kent Müzesi (2013)
- tarihi-halı fabrikası_ Kemaliye Kent Müzesi (1999)
- tarihi-konut (zemin kat Çağdaş Cam Sanatları Müzesi)_ Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)
- tarihi-han_ Bayazhan Gaziantep Kent Müzesi (2009)
- Belediye Binası zemin katında_ Şebinkarahisar Kent Müzesi (2017)
- tarihi-konut_ Gümüşhane İkizevler Kent Müzesi (2006)
- Tren istasyonunun atıl alanlarında olabilir_ Gül ve Kent Müzesi (devam)
- Tarihi tren istasyonu_ Keçiözü Kent Müzesi (devam)
- Eski helikopter hangarı müze binası-Adalar Müzesi başta Büyükkada'da bulunan Müze yerleşim alanları olmak üzere, Adaların bütününe yayılan sergileme, sunum, etkinlik çalışmaları ile oldukça zengin bir ziyaretçi rakamına ulaşmayı hedeflemiştir. Ziyaretçi akışının önemli geçiş

- noktaları ve bu arada iskeleler de, müzenin sergi mekanları olarak daha en başından itibaren kullanılmaya başlanmıştır. (renovasyon-eski helikopter hangarı)_Adalar Müzesi (2010)
- 2. grup tescilli tarihi bina kalıntıları üzerinden aslına uygun olarak inşa_ Bakırköy Sanat Evi ve Kent Müzesi (2011)
  - tarihi-Daye Hatun Sıbyan Mektebi_ Kağıthane Şehir Müzesi (2011)
  - tarihi-konut_ Tuzla Kent ve Mücadele Müzesi (Evi) (2013)
  - tarihi-itfaiye binası_ APİKAM (2004)
  - tarihi-konut_ Ödemiş İbrahim Hakkı Ayvaz Kent Müzesi ve Bedia Akartürk Sanat Müzesi (2008)
  - tarihi-konut_ Bornova Kent Arşivi ve Müzesi (2012)
  - tarihi-Tekel binası_ Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)
  - tarihi bina (Abdülhamit Dönemi)_ Torbalı Belediyesi Kent Arşivi ve Tanıtım Merkezi (2013)
  - tarihi-belediye binası (1955_ Mimar Can Egeli yapısı)_ Tire Kent Müzesi (2014)
  - Başkan Tunç Soyer: "Kent belleği ve anı evi Seferihisar'ın sembol binası olan bu binada gerçekleşiyor" (tarihi-konut (1929))_ Seferihisar Kent Belleği ve Anı Evi (2013)
  - tarihi-Hükümet Konağı_ Safranbolu Kent Tarihi Müzesi (2006)
  - tarihi-Belediye Binası zemin kat_ Karaman Kent Kültürü Müzesi (2013)
  - tarihi-mevcut Hükümet Konağı'nın zemin katı_ Kastamonu Kent Tarihi Müzesi (2002)
  - tarihi-medrese (1882) ardından belediye hizmet binası_ Kurtuluşa Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi (2017)
  - tarihi-Redif Taburu (1896)_ Taşköprü Kent Tarihi Müzesi (2018)
  - yeni-bina Kayseri Kadir Has Kültür Parki ve Fuar alanı içinde yer alıyor_ Kadir Has Kent ve Mimar Sinan Müzesi (2003)
  - tarihi-konut_ Ali Rıza Efendi Kent Kültür Evi (2018) yunanistan bulgaristan karadağ türkiye ortaklaşa
  - yeni-müze Dolpin AVM Yunus Emre Kültür Merkezi binası içinde yer alıyor_ İzmit Elektronik Kent Müzesi (2006)
  - tarihi-Redif Taburu_ İlgin Kent Müzesi (2013)
  - tarihi-konut_ Adile Baysal Kültür Sanat Evi ve Seydişehir Müzesi (2013)
  - tarihi-konut_ Kütahya Kent Tarihi Müzesi (2010)
  - tarihi-okul_ Simav Kent Müzesi (2014)
  - tarihi-Üzümcü Konağı (1927-28) ..... Konak hakkında bilgi verecek olursak konak işgal kuvvetleri tarafından yıkıldıktan sonra 1927-28 yıllarında tekrar inşa edilmiş bir sivil yapıdır. Enver Üzümcü tarafından kullanılan yapı daha sonra 1942 yılına kadar hükümet konağı olarak hizmet vermiştir. Daha sonra belediyemiz tarafından satın alınmış ve müze alanı olarak ayrılmıştır (başkan Turgay Şirin)_ Turgutlu Kent Müzesi (2017)
  - 2000 yılında kurulan Tarihi Kentler Birliği, ÇEKÜL Vakfı'nın önerisiyle üye 200 yerleşme yerinde birer tarihi yapının kurtarılacak kent müzesine dönüştürülmesi konusunda karar almıştı. Bunun üzerine 2000-2005 yılları arasında Mardin'de de kent müzesi kurulması için çalışmalar başlatıldı. Uzun süren mekan arayışından sonra, II. Abdülhamid döneminde Diyarbakır Valisi Hacı Hasan Paşa tarafından 1889'da Süvari Kışlası olarak inşa edilen yapının kent müzesi olması için restore edilmesine karar verildi. Mardinli İstanbul Valisi Muammer Güler ve Prof. Metin Sözen, müzeye katkıda bulunmak amacıyla Sakıp Sabancı'yla görüşünce Dilek Sabancı'nın da katkıda bulunduğu çalışmalar 2006'da başlatıldı. (tarihi-Süvari kışlası ardından vergi dairesi)_ Sakıp Sabancı Mardin Kent Müzesi (2009)
  - tarihi-han_ Midyat Kent Müzesi (2013)
  - Nusaybin'de bulunan ve 1940 yılında inşa edilen cezaevi yıktırılıp yerine Nusaybin Kent Müzesi inşa ediyor. Eylül'de bitirilmesi planlanan "Kent Müzesi" ilçenin kent dokusunu yansıtacağı belirtildi. Nusaybin Belediyesi tarafından projesi hazırlanan "Nusaybin Kent Müzesi" ilçede bulunan ve ilçenin tarihi dokusunu oluşturacak Kent Müzesi'nin bu yıl içerisinde bitirilmesi düşünülen müze tamamen Mezopotamya mimarisine uygun yapılmaktadır. Her biri 160 m² olan iki adet teşhir salonu, 90 m²'lik sergi salonu, eser inceleme laboratuvarı, eser tamir atölyesi, kafeterya ve yönetim odalarını kapsayan müze binası iki katlı olarak inşa edilmektedir. (yeni-tarihselci)_ Nusaybin Kent Müzesi (2014)
  - tarihi-konut_ Mustafa Erim Mersin Kent Tarihi Müzesi (2010)
  - tarihi-konut_ Ünye Kent Müzesi (devam) ÜNYE YAŞAYAN KÜLTÜREL MİRAS MÜZESİ (2017)
  - renovasyon-tarihselci_ Osmaniye Kent Müzesi (2013)
  - tarihi-cezaevi_ Kadırlı Kent Müzesi (2014)
  - Kent Müzesi binalarını oluşturan iki ana ahşap yapı, bu doğrultuda 1928 yılında Samsun-Sivas Demiryolu İnşaat ve İşletme İdaresi ve Devlet Demiryolu Lojmanı olarak inşa edildi. (tarihi-Samsun-Sivas Demiryolu İnşaat ve İşletme İdaresi ve Devlet Demiryolu Lojmanı)_ Samsun Kent Müzesi (2012)
  - tarihi-Mahmutoğlu Kulesi_ Urfa Kent Müzesi (2014)
  - tarihi-?_ Şarköy Etnografya Kent Müzesi (2014) (isimler sürekli değişiyor)

- Erbaa'nın Hükümet Konağı olarak 1946 yılında inşa edilen bina_ Erbaa Kültür Evi Kent Müzesi (2011)
- tarihi-konut_Niksar Kent Müzesi (2014)
- tarihi-Merkez Bankası (1963) ardından kültür merkezi_Trabzon Şehir Müzesi (2017)
- Başkan Ali Erdoğan, “ Müzemiz hem yeri itibari ile hem de görüntüsü itibari ile hak ettiği yerlere gelecektir. (tarihi-Elektrik Santrali)_Uşak Kent Tarihi Müzesi (2013)
- rekonstrüksiyon-1900'de yapılan ve 1968'de yıkılan Hükümet Konağı'nın aslına uygun yeniden inşası_Yalova Kent Müzesi (2013)
- tarihi-konut (Cıbroğlu Konağı)_ Kdz. Ereğli Belediyesi Kent Müzesi (2014)

APPENDIX C

MUSEUMS AND THE CONTENTS OF THE EXHIBITIONS

Adana

- **Kozan Kent Müzesi (2014)**
Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok.
“Kent Müzesi kapsamında; Kozan’ın tarihi, coğrafi, kültürel, sosyal, ekonomik, ticari ve turistik yapısına ilişkin bilgi ve belgeler, görsel sunum, obje ve animasyonlarla tanıtılmaktadır. Kozan Belediyesi Kent Müzesinde, yöreye ait el sanatları, yemekler, mesire alanları, yaylalar, parklar, tarihi eserler (cami, bedesten, kale, konak) ve Kozan’ın yetiştirdiği değerli şahsiyetler yazılı ve görsel olarak tanıtılmaktadır.”

Ankara

- **Beypazarı Yaşayan Müze (2007)**
Uygulamalı müze olduğu için kalıcı sergi yer almıyor. Somut olmayan kültürel miras öğeleri uygulamalı olarak sunuluyor.
- **Beypazarı Kent Tarihi Müzesi (2008)**
Eski Çağlarda Beypazarı Sergi Salonu
Selçuklu’da Beypazarı Sergi Salonu
Tanzimat ve Beypazarı Sergi Salonu
Cumhuriyet ve Beypazarı Sergi Salonu
Folklor ve Kültürü
Meslekler Sergi Salonu
Yaşayan Beypazarı
- **Polatlı Kent Tanıtım Merkezi (2011)**
Küratör: Atölye Teati
Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok.
Gordion
Sakarya Savaşı
Eski Polatlı resimleri
Okuma salonu
Frig Medeniyeti
Şehrin ekonomik,
sosyal,
kültürel değerleri
- **Ankara Somut Olmayan Kültürel Miras Müzesi (2013)**
Uygulamalı müze olduğu için kalıcı sergi yer almıyor. Somut olmayan kültürel miras öğeleri uygulamalı olarak sunuluyor.
- **Bekirağalar Konağı Çubuk Şehir Müzesi (2013)**
Zemin kat:
Girişte panoramik 1402 Ankara Savaşı anlatımı, Agat taşı odası, Çubuk turşusu, Nalbant, Kalaycı, Terzi, Yorgancı, Tarım aletleri, Şehitler köşesi

Birinci kat: Mutfak kültürü odası, Panoramik köy hayatı anlatımı, El sanatları (nakış), Gelin odası (gelinlikler, gelin yatağı, gardırop), Toplantı odası

Cihannüma bölümü:

Nikah salonu

- **Kızılcahamam Eğitimci Nuray Yeşil Kent Müzesi (2015)**

Sergi nesnelерinin %90-95'i koleksiyoner işadami Ali Yeşil'e ait.

Giriş katı: Kaybolan meslekler (kalaycı, semerci, nalbant, demirci), Köy evi konsepti ve tarım aletleri, Kızılcahamam'lı şehit ve gaziler, Anadolu efsanesinin canlandırılması, Atatürk'ün Kızılcahamam'a gelişinin canlandırılması, Kızılcahamam 1915-2015 arası fotoğraf sergisi, Kızılcahamam ile ilgili basılan yayınlar

Birinci kat: Kaybolan meslekler (saat tamircisi, ayakkabı tamircisi, manifaturacı, sahaf, halıcı, terzi), köy konağı harem bölümü, camekanlar (6 tane, eski kıyafetler vb.)

- **Şereflikoçhisar Kent Müzesi (2016)**

Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok. Binanın giriş duvarında Atatürk'ün fotoğrafı, Türk bayrağı, Belediye bayrağı ve kılıçlar asılı. İlk katta 3 oda bulunuyor. Odanın birinde TV, daktilolar, dikiş makinesi, süt makinesi, telefonlar, tarlada kullanılan dirgen, yaba, elek gibi araçlar, ikinci odada; minder, yastık, 1970 yılında giyilen gelinlik ve kıyafetler, radyolar, tv'ler, üçüncü odada yine müzelik kıyafetler, müzelik araç ve gereçler bulunuyor. İkinci katta da odanın biri toplantı salonu bulunurken, ikinci ve üçüncü odanın şuanda boş bulunduğu, ancak buraya tuz müzesi yapılması düşünülüyor.

Antalya

- **Kumluca Kent Müzesi (2008)**

Minyatürler, eski radyolar, Kumluca'da giyim, il-il kıyafetler, ahşap çalışmalar, eski ütüler, eski kaplar, Yörük obası, unutulmuş oyuncaklar

- **Elmalı Muhammet Hamdi Yazır Kent Müzesi (2013)**

Müze ev, şahsın objeleri

- **Antalya Kent Müzesi Kent Belleği Merkezi (2006'da Kent Belleği Merkezi Kent Müzesinin ilk adımı olarak açılıyor, 2014'te iki isim ile birlikte yeni binasına taşınıyor.)**

Kalıcı sergisi yok. Sergi salonlarında geçici sergiler, kentin çeşitli noktalarında etkinlikler ve atölye çalışmaları düzenleniyor. Sözlü tarih çalışmalarına ağırlık veriliyor. Fonksiyonlar arasında kütüphane ve arşiv mevcut.

“Antalya'da Zaman ve Kent Müzesi”, “Gazetelerde Yazılı Tarih”, “İlk Çağdan Günümüze Antalya”, “Aksu Köy Enstitüsü Kuruluş Yıldönümü”, “Antalya'da Emek Hareketleri Tarihi”, “Korsanlık ve Eşkiyalık Faaliyetleri”, “Antalya'nın Kültür ve Turizm Sorunları”, “Antalya'nın Kuşları”, “Antalya'nın Mimarlık Mirası ve Şehir Dokusunun Gelişimi”, “Kadın ve Kürtaj”, “Antalya'ya Göçler ve Nüfus Dinamiği”, “Antalya'nın İtalyan İşgalinden Kurtuluşu” gibi söyleşiler.

- **Giritliler Evi Side Kent Müzesi (2016)**

Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok. Girit mübadilleri ile ilgili objeler yer alıyor.

Artvin

- **Arhavi Dikyamaçköyü Yaşam Tarzı Müzesi (2012)**

Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok. Etnografik objeler sergileniyor, aynı zamanda karikatür, öykü, fıkra yarışmaları gibi etkinlikler düzenleniyor.

- **Kuşadası F. Özel Arabul Kültür Merkezi (KUAKMER-2015)** (Kuşadası Kent Tarihi Müzesi yapılmak için 2012’de başlanıp proje tamamlanamayınca işadami Hüseyin Arabul tarafından yapımı üstlenilmiş ve adı değişmiş.)
Küratör: Prof. Dr. Engin Berber
Zemin kat:
Yönetim odası (aynı zamanda arşiv)
Tarihi yerler haritası (kioskla birlikte)
Kiosk alt başlıkları: Antik dönem, Yeni çağ-yakın çağ-osmanlı, Ortaçağ-bizans, cumhuriyet
Anadolu parsı
Top odası (spor bölümü, Kuşadası Gençlik Spor’un 1964-1965 sezonu anlatılıyor, zirve dönem olduğu için)
Sergi dolapları (çeşitli kıyafetler ve gündelik hayat nesnelere sergileniyor)
Hediyelik eşya birimi
Birinci kat:
Büstler Sofası (Kuşadası ile ilgili tarihi kişiler)
Masal odası
Zanaatkârlar odası (mankenlerle anlatım_çömlekçi, semerci, yemenici)
Mübadele odası (sadece Kuşadası özelinde değil yaşanan mübadele süreci anlatılıyor)
Fatma Özel Arabul odası ve kütüphanesi
Avlu: Kafe, Depo, WC
(şiir, masal, imza, haber etkinlikleri, STK toplantıları, radyo yayını, geçici sergiler vb.)
- **Yenipazar Belediyesi Kent Müzesi (2014)**
Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok. Çeyiz ürünleri, Yörüklerin kullandığı eşyalar vb gündelik hayat nesnelere.
- **Söke Fatma Suat Orhon Müze ve Sanat Evi (2017)**
Gündelik hayat nesnelere, özellikle esnaf ile ilgili. Zemin katta kent konseyinin çocuklar ile ilgili bir sergisi mevcut.

- **Küçükköy Kent Müzesi (2013)**
Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok. Mübadele ve göç temalı sergilemeler ve sözlü tarih çalışmaları (Selçuk Efes Müzesi gibi) mevcut. Mübadillerin (boşnak, midilli, serez) getirdiği objeler, kıyafetler vb. nesnelere sergileniyor. Doğal güzellikler anlatımları mevcut (Şeytan Sofrası gibi).
- **Havran Kent müzesi (2017)**
Küratör: TKB aracılığıyla Ahmet Erdönmez (cem ajansla birlikte)
Giriş katı: Antik Çağdan Cumhuriyete kronolojik Havran tarihi (kent yerleşim hatları, Havran adının nereden geldiği ile ilgili bilgiler), konağın mutfak bölümünde Havran’ın mutfak kültürü
Bodrum kat: Düğün gelenekleri bölümü, bir diğer yatak odasında ise karyola, yorgan vb nesnelere yatak odası düzenlemesi
Birinci kat: Seyit Onbaşı canlandırması (savaş ses efektleriyle birlikte), Osmanlı’nın I. Dünya Savaşı’na girmesi, Çanakkale Muharebeleri nesnelere (Çanakkale Tarihi Alan Başkanlığı ile imzalanan protokol üzerine bu müzede sergilenabiliyor), Seyit Onbaşı belgeseli, Yunan İşgali, Sosyal-Kültürel-Sanayi zenginliklerinin anlatıldığı oda, Basın odası, konağı bağışlayan aileye ait hatıra odası ve konağın kent müzesine dönüşüm süreci anlatımı

Bartın

- **Bartın Kent Tarihi Müzesi (2018)**

Küratör: Nadir Mutluer (NDR tasarımı)

Zemin Kat: Coğrafya, Fauna/Flora, İklim, Kronolojik Tarih, Demografi, Ulaşım Tarihi, Afetler

Birinci Kat: Ekonomi, Gemi Yapımcılığı, Geleneksel Zannatlar, Galla Pazarı, Mimari ve Kentsel Doku, Yönetim Tarihi, Eğitim Tarihi, Sağlık Tarihi, Basın-İletişim Tarihi, Turizm, Spor Tarihi, Mutfak Kültürü, Kültürel Yapı, Kültür-Sanat Tarihi, Sözlü Tarih

Bilecik

- **Bilecik Belediyesi Yaşayan Kent Müzesi (2017)**

Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok. Çeşitli el sanatları canlandırmaları, folklorik öğeler (kıyafet, gündelik eşyalar vb) yer alıyor.

- **Bozüyük Şehir Müzesi (2017)**

Küratör: TKB aracılığıyla Ahmet Erdönmez (cem ajansla birlikte)

Zemin kat: İlk ayak izleri odası (arkeolojik geçmişten 1900’lü yılların sonuna kadar), Milli Mücadele odası (Genel Kurmay envanteri, tamamı Bozüyük’te geçmiş I. ve II. İnönü muharebeleri objeleri), Binanın eski sahibi Albay İbrahim Çolak’ın anı odası (Çolak’ın askeri, siyasi ve işadamı-1926’da kereste fabrikası kurmuş-yönü anlatılıyor)

Birinci kat: Etnografik eserler, Çolak ailesinin yaşadığı oda canlandırması, zanaatkarların el aletleri, mutfak araç gereçleri, vitrin içerisinde teşhir edilen yöresel kıyafetler.

Binanın duvarlarındaki bezemeler restorasyon sırasında ortaya çıkıyor ve bezemelerin görünmesi için anlatı şeffaf panolar üzerine işleniyor ve camcan sergiler de odaların ortasına yerleştiriliyor. NOT: TKB üyelik süreci müze açıldıktan sonra başlıyor.

Bolu

- **Mudurnu Kent Müzesi (2012)**

Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok. Atatürk fotoğrafları, osmanlı arşivinde Mudurnu, Mudurnu resimleri, Mudurnu evi odası, yemenicilik-harman-marangozluk malzemeleri ve çeşitli objeler.

Bursa

- **Bursa Kent Müzesi (2004)**

Küratör: NDR ve Mido (Y. Mimar Naim Arnas)

Bodrum Kat:

“El Sanatları Çarşısı”:

Havlucu, Arabacı, Nalbant, Saraç, Semerci, Yemenici, Bıçakçı, Bakırcı-Kalaycı, Tenekeci, Marangoz, Keçeci, Çinici, Sepetçi, Şekerci, Kebapçı

- İpek Kenti Bursa
- Ekonomi
- Diş hekimi odası
- Atölye
- Adliye binasından Kent Müzesine

Zemin Kat:

“Uygarlıklar Kenti Bursa”:

- Bursa’da ilk ayak izleri
  1. Mitolojik ve Gerçek Tarih
  2. Bursa yöresinin en eski yerleşme tarihi
  3. Ilıpınar Höyüğü
  4. Ilıpınar’da Yaşam
  5. Diğer Höyükler
- Bursa’da Uygarlıklar Geçidi
  1. Ege Göçleri-Traklar-Bitinler
  2. Prusa/Bursa’nın Kuruluşu
  3. Çevre
  4. Roma ve Bizans’tan kalanlar
  5. Surlar
- Bir İmparatorluk Doğuyor
- Osman Gazi
- Murat Hüdavendigâr

- II. Murat
- Ve Mimarilerin en ilahisi
- Yangınlar Afetler
- Bir Zamanlar Bursa
  1. 15.-17. Yüzyıllar
  2. Bursa'da Azınlıklar ve Göçmenler
  3. İpek Yolu ve Bursa
- Kurtuluş Savaşı
- Kırık testiler susuz
- Mudanya Mütarekesi
“Çağdaş Bursa”:
- Yeni bir Yüz Yeni Bir Soluk
  1. Cumhuriyet Dönemi'nde yeni bir yüz
  2. Şapka devrimi ile ilgili Bursa'da yayınlanan bir bildiri
  3. Osmanlı'dan Cumhuriyet'e bir kadın portresi
  4. Cumhuriyet Dönemi'nde yapılan törenler
- Atatürk ve Bursa
- Bursa'yı Yönetenler
Kiosk: Dini yapılar, Hamamlar, Çarşılar, Anıtlar, Köprüler, Kültürel Yapılar, Mezarlıklar, Eğitim Kurumları, Kamu Yapıları, Sanayi Yapıları, Kaplıcalar
- Bursa'yı Bursa Yapanlar Başkan Olmak Onurdur
- Sayılarla Bursa
  1. Mübadele Göçmenleri
  2. Bursa'nın Seçimleri
  3. Cumhuriyet Dönemi'nde Göçler
  4. Çeşitli dönemlerde gelen göçmenlerin çileli yaşamları
  5. 1923 yılından sonra gelen göçmenler için kurulan köyler
  6. Göçmenler ve aileleri
  7. Bursa'daki azınlıkların (Rum, Ermeni ve Yahudi) ibadet yerleri
- Bursa'da Kentleşme
- Uludağ
- Büyükşehir'e Adım Adım
- Yeşil Bursa
Fauna/Flora
- Çağdaş Bursa
- Bursa Maketi

Geçici Sergi (sirkülasyon alanı) ve Müze Kafe

Birinci Kat:

“Yaşam ve Kültürüyle Bursa”:

- Bursa'da doğmak ve büyüme
- Bursa'nın ufak tefek taşları
- Etkinlikler festivaller
- Bursa'nın kökleri
- Yemek ve Eğlence Kültürü
Bursa'nın Özgün 5'i
- Sefa Geldiniz
- Herşeyin Başı Sağlık
- Velhasıl Bursa Sudan İbaretir
- Medrese'den Okula
- Bursa'da Zaman
- Perde Kurduk Işık Yaktık
- Kültürel Mekanlar
- Spor
- Turizm
- Basın ve İletişim

Geçici Sergi (sirkülasyon alanı)
Okuma salonu

Kent Belleği
Kütüphane ve Etkinlikler salonu

Geçici Sergiler

- Osmanlı Devlet Armaları
- Bursa'da Zaman
- Osmanlı'da Mistik Semboller ve Nesnelere
- Lonca'dan Kobi'ye
- Bursa'da Futbol Tarihi
- Bursa'da Basın Tarihi
- Anadolu'dan Bursa'ya Seramik Sergisi
- Bursa'ya Ait Fermanlar
- Bursa'lı Gelinin Çeyiz Sandığı
- Bursa'da Kahve ve Kahvehane Kültürü
- Bursa'da Tiyatro Tarihi
- Osmanlı Dönemi Haritaları
- Bursa'da Kent Müzesi 10. Yıl
- Bosna'dan Bursa'ya Çengiç Beyleri

• **İnegöl Kent Müzesi (2009)**

Zemin kat:

Esnaf Sokağı (Mobilyacı, Sepetçi, Semaverci, Semerci, Demirci, Fıçıcı, Yemenici, Bakırcı)
İnegöl'de doğa tarihi, Höyük, Eski çağlarda İnegöl, Çok amaçlı salon, Kişisel sergi salonu

Birinci kat:

İnegöl'ün Fethi ve Turgutalp
Osmanlı Devleti'nin Kuruluşu
Dünden bugüne sosyal yaşam
Göçler ve Göçmenler
Anıtlar
Zor yıllar yiğit İnegöllüleri
Ünlüler ve iz bırakanlar
İdare
Verimli topraklar
Sanayileşen İnegöl
Değişen ve kentleşen İnegöl
Kültürel yaşam ve festival
Sivil toplum
İnegöl ve Cumhuriyet

İkinci kat:

İnegöl'de sağlık
Turizm cenneti İnegöl
İnegöl'de spor
İpeğin öyküsü
Tütüncülük
Mutfak kültürü
İnegöl odası
Çeyiz odası
Berber
Başkanlık
Kent belleği
Misafir odası
Yönetim odası

• Tahir Paşa Konağı Kent Müzesi (2013)

Zemin kat: sergi salonu ve başkanlık birimi, üst kat müze: 18 odalı konakta, bir bölümü Fransa'dan getirilen Tahir Paşa'nın bugüne kadar Bursa'da himaye edilmiş olan eşyaları sergilenmekte. Müzede oluşturulan Girit odasında ayrıca, ilçede yaşamış Giritlilere ait fotoğraflar ve mübadele zamanında yanlarında getirdikleri şişlerle örülmüş Girit dantelleri ile Kent Konseyi bünyesinde açılan Girit Danteli kursunda kursiyerlerin yaptıkları ürünler de sergileniyor.

Çanakkale**• Çanakkale Kent Müzesi ve Arşivi (2009)**

Giriş katı: Eyüp Görgüler Süreli Sergi Salonu

1. Kat:

1. Salon: "Tarih Kitabı" Çanakkale Bölgesi mitolojisine ait öyküler, Antik ve Osmanlı dönemi panoları tarihi bir dille, 1915 Çanakkale savaşları panosunda ise kentte yaşananlar, harp terminolojisi kullanılmadan dönemin tanıklarının hatıralarından aktarılmaktadır.

2. Salon: "Anılar ile Kent" Geçmişten günümüze kent ve kentte yaşam ile ilgili bilgi panoları, yerli ve yabancı pek çok seyyahın seyahatnamelerinden alıntılar ve akademisyenlerin kent üzerine yaptığı çalışmalardan oluşturulmuştur.

2. Kat: toplantı salonları**• Halimbey Konağı Kent Müzesi (2010)**

Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok. Biga şehrinin tüm eski eserlerinin bulunduğu müzede, bindallı, gazeteler, tabancalar, radyolar, çeyizler, gelinlikler gibi birçok şehrin geçmişini yansıtan eserler sergilenmektedir.

• Gökçeada Kent Müzesi (2017)

Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok. Adadaki ekonomik yaşamı, giyim kültürünü, eğitim öğretimi, kahve kültürünü anlatan bölümlerin yanı sıra, kılıç balığı avcılığı, süngercilik, arıcılık ve sabun üretimi gibi Gökçeada'ya has mesleklere ait eser ve fotoğraflar yer alıyor.

Çorum**• Mecitözü Kültür Evi ve Kent Müzesi (2013)**

Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok. Geleneksel Kültür Sanatları, Yöresel El Sanatları, Kent Görsel Arşivi, Kent Hafıza Merkezi, Müzik Eğitim Alanı, Seminer odaları.

Diyarbakır

• Diyarbakır Kent Müzesi (2015)

- "İnançlar İnanışlar",
"Diyarbakır Halkları ve Kültürleri",
"Diyarbakır'da Yemek ve Mutfak Kültürü",
"Su ve Yaşam",
"Cemilpaşa Ailesi Özel Koleksiyon",
"Diyarbakır'da Eğitim",
"Diyarbakır Müziği ve Halk Dansları",
"Diyarbakır'da Sözlü Kültür",
"Çağdaş Sanatlar",
"Dil ve Yazılı Kültür",
"Diyarbakır'da Kent Yaşamı",
"Diyarbakır'da Üretim ve Ticaret",
"Diyarbakır'da Tarım Kültürü",
"Diyarbakır'da Hayvancılık Kültürü",
"Diyarbakır'da Olaylar ve İnsanlar",
"Diyarbakır'da Kent Gelişimi",
"Kentin Panoraması",
"Eğitim ve Proje Geliştirme Alanı"

Edirne

• Edirne Kent Müzesi (2017)

Edirne Fahri Yücel Kent Tarihi Müzesi (2001) bir süre önce kapanmış aynı binada kent müzesi açılmış

Zemin kat: Tarih şeridi, Osmanlı dönemi, avcılık, doğal afetler, mimari yapılar işgaller.

Zemin altı: kentin gelişimi, coğrafi yapı/iklim, fauna-flora, ulaşım tarihi, ilçeler.

Birinci kat: göçler, demografik yapı, yönetim tarihi, kent ekonomisi, spor tarihi, sağlık tarihi, eğitim tarihi, basın tarihi, kültürel yapı, gelenek/görenekler, edebiyat/sözlü tarih, halk kültürü

• Uzunköprü Kent Müzesi (2013)

İki katlı olan Uzunköprü Kent Müzesi, altı odadan oluşmakta ve her iki katın koridorları da teşhir amaçlı kullanılmaktadır. Müzenin zemin katında yer alan üç odada tarihi paralar, tüfek ve kılıçlar, daktilo ve hesap makineleri, pikap ve radyolar, fotoğraf makineleri ve bakır kaplar sergilenmektedir.

Müzenin birinci katındaki koridorda Çanakkale Savaşlarında Uzunköprü'nün önemini vurgulayan silikon asker heykeli bizi karşılar, koridorun diğer ucundaki kahve köşesi ise sıcak bir atmosfer yaratmaktadır. "Gelin Odası" ve "Yaşam Odası" Uzunköprü'lü ailelerin günlük yaşamlarında kullandıkları dikiş makinası, ayna, bebek patiği, ibrik, bavul, kömür ütü gibi tarihi eşyaların sergilendiği odalardır. 1934 yılından beri hizmet veren ve Uzunköprü'nün tarihi lezzeti haline gelmiş meşhur Cazgır dondurmasının kurucusu olan Maksut Dondurmacı'nın da silikon heykeli üst katta sergilenmektedir.

Müzenin alt ve üst katının duvarlarında Uzunköprü tarihine dair bilgi panoları yer almaktadır. Müzeyi gezerken ziyaretçiye rehberlik niteliğinde olan bu panolar Uzunköprü'nün kuruluş hikâyesinden, kentte bulunan tarihi cami, çeşme ve diğer tarihi yapıtlar, kent tarihinde yaşanan önemli olaylara ve Uzunköprü'de yaşamış kişilerin eski fotoğraflarına kadar muhtelif konuları kapsamaktadır.

Erzincan

• Kemaliye Kent Müzesi (1999)

Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok.

Eskişehir

• Eskişehir Kent Belleği Müzesi (2012)

Salon 1: Tarih, Kültür Mirası (Mimari Anıtlar, Anıt Kişiler, Turizm), Etnik Kültür, Eğitim, Kültür ve Sanat (Kültür, Sanat, Edebiyat, Tiyatro, Sinema, Müzik, El Sanatları)

Salon 2: Benim Eskişehirim, Spor, Ekonomi (Sanayi ve Ticaret, Tarım, Maden), Genetik Miras (Flora, Fauna)

Salon 3: Sendeki Eskişehir Yarışma Eserleri

- **Bayazhan Gaziantep Kent Müzesi (2009) TKB kurator**

Zemin Kat:

Çağdaş Gaziantep

Dünden bugüne Gaziantep
Coğrafik yapı
Fauna-Flora

İlçeler

Büyükşehir olmak

Yerleşim planı (kent maketi)

Birinci kat:

Yakın Dönem

Kendini Koruyan Kent
Bayazhan'dan Kent Tarihi Müzesi'ne

Gaziantep'i Yönetenler ve Temsil

Edenler

Gaziantep'in valileri ve
milletvekilleri
Gaziantep'in Belediye Başkanları

Kronolojik Tarih Bölümü

Gaziantep'te ilk yaşam izleri
Medeniyetler beşiği Gaziantep
Gaziantep'te Selçuklu, Memluk ve
Osmanlı Dönemi
Bir zamanlar Antep
Antep'in kurtuluş destanı
Gazi Mustafa Kemal Atatürk ve
Gaziantep
Genç Cumhuriyet ve Gaziantep

Anıtsal Yapılar

Camiler, kiliseler, hanlar

El sanatları bölümü

Yemenim eski mordur
Zarafetin sanatı sedefkâri: Sedefçilik
Kutnu: Görkem ve güzellik
Bakır: Gaziantep mutfağına tat veren
metal
Gümüş işlemeciliği
İpliklerin büyüleyen birlikteliği
Gaziantep evleri

Tematik Bölüm

Güneydoğu ekonomisinin başkenti
Sivil toplum ve Gaziantep
Gaziantep'te Eğitim
Gaziantep'te Sağlık
Gaziantep'li olmak
Gaziantep'te olmak
Gaziantep'in gelenek ve görenekleri
Gaziantep'te yemek ve eğlence
kültürü
Gaziantep'te Turizm

Kardeş şehirlerimiz
Gaziantep'in Doğası
Gaziantep'te Kültür-Sanat
Gaziantep Folkloru ve Halk Müziği
Kat kat lezzet: Baklava
Antep fıstığı
Gaziantep'te Tarım
Gaziantep'te Spor
Gaziantep'in Basın Tarihi

- **Şebinkarahisar Kent Müzesi (2017)**

Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok. Vatandaşlarımızın geçmişten günümüze taşıyabildiği eşyaları, belediyemizin eski araç ve gereçlerini, yine vatandaşlarımızın tarlada, bahçede çalışırken bulduğu çanak, çömlek ve vazoları bu müzede bir araya getirdik. Bunlarla birlikte eski radyolar, müzik çalarlar, eski tarım aletleri gibi yüzlerce parça bulunmaktadır.

- **Gümüşhane İkizevler Kent Müzesi (2006)**

Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok.

- **Adalar Müzesi (2010)**

10 dakikada Prens Adaları, Adaların doğası ve Oluşumu, Adalarda İlk İnsan İzleri, Adaların İlk Sahipleri, Adalar Mimarisi/Mimarlar, Bahçeler,

Adalar'da Eğitim, Gelenekler, Törenler, Lezzetler, Edebiyat, Göç ve Nüfus, Yerel Yönetim, Gelecek Senaryoları

- **Bakırköy Sanat Evi ve Kent Müzesi (2011)**
Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok.
- **Kağıthane Şehir Müzesi (2011)**
Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok.
- **Tuzla Kent ve Mübadele Müzesi (2013)**
Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok. Mübadillerin Türkiye'ye getirdiği yüzlerce yıllık elbiseler, eşyalar, fotoğraflar, belgeler ve dokümanlarla birlikte mübadele öncesinde 1922'ye kadar Tuzla'da yaşamış Rumlardan kalma eşya ve fotoğrafları görmek mümkün.

İzmir

- **İzmir Büyükşehir Belediyesi Ahmet Piriştina Kent Arşivi ve Müzesi (2004)**
Küratör: kendi çalışanları
Avlu: Sergi salonu (2014'e kadar restoran olarak hizmet verdikten sonra sergi salonuna dönüştürülmüş. Mevcut sergi "9 Eylül 1922 Esaretin Sonu")
Zemin kat: Sergi salonu (Mevcut sergi "Kent ve Ulaşım". Daha önceki sergiler "Kent ve Sağlık ve "Kent ve Ticaret"), Toplantı drama salonu, Ön tasnif
Birinci kat: Toplantı odası, Ofisler, Depolar
İkinci kat: Araştırma ve toplantı salonu, Yönetim, Hybrid kamera, Mikrofilm tarama, Ofisler
- **Ödemiş İbrahim Hakkı Ayvaz Kent Müzesi ve Bedia Akartürk Sanat Müzesi (2008)**
İbrahim Hakkı Ayvaz ismi verilen kent müzesinin zemin katının bir odasında aileye ait tarihi belge ve objeler sergileniyor. Zemin kattaki diğer oda ve birinci kat Ödemişli sanatçı Bedia Akartürk sanat müzesi olarak düzenlenmiş. Bedia Akartürk Sanat Müzesinde, Akartürk'ün almış olduğu ödüller, plaketter, çıkarmış olduğu plaklar, kasetler, gazetede çıkan haberleri, resimleri, sahne kıyafetleri ve gittiği her yöreye ait yapmış olduğu bebekleri sergileniyor.
- **Ödemiş Yıldız Kent Arşivi ve Müzesi (2012)**
Küratör: Prof. Dr. Engin Berber
Zemin kat:
Saatçi odası
Tütün odası
Arşiv
Kütüphane
Avlu zemin kat:
Geçici sergi salonu (İlkkurşun savaşı sergisi)
Yıldız Kundura Odası
Çeyiz-Gelin-Düğün Sergisi
Hediyelik eşya reyonu
Birinci kat:
Şükrü Saraçoğlu odası
Ödemiş tarihi odası
Bengisu anı odası
Ödemiş kültür ve sanat insanları odası
Oturma odası
Çeyiz odası
Efeler odası
Otel odası
Mutfak
Avlu birinci kat:
Yıldız Sinema odası
Kore Savaşı sergisi
Müdüriyet
Depo
- **Bornova Kent Arşivi ve Müzesi (2012)**
Bornova'nın kısa tarihi, Dramalılar Köşkü ile ilgili bilgiler, prehistorik dönemdeki Bornova'nın özellikleri, ilçenin kentleşme anlayışı, tarım sanayi ve ticareti, seyyahların yazdıkları, eğitim, spor, gündelik yaşam, Atatürk ve Bornova

- **Selçuk Kent Belleği Merkezi (2012)**

Zemin kat:

Efes-Ayasuluk-Selçuk Kronolojisi, Tütün sergisi, Yarının Belleği Fotoğraf Köşesi - Selçuk Hatıraları, "Sözlü tarih görüşmelerinden seçmeler", Eski Yeni Selçuk Sergisi

1. kat: Yeni Efesliler Sergisi

2. kat: Süreli sergi alanı

- **Torbali Belediyesi Kent Arşivi ve Tanıtım Merkezi (2013)**

Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok.

- **Tire Kent Müzesi (2014)**

El sanatları çarşısı:

Hasırcı, Keçeci, Urgancı, Semerci, Körüklü çizmecici, Nalıncı, Beledi dokuma, Saraç, Ahşap tornacısı, Berber, Yorgancı

1940 model Ford marka makam aracı

Tire sporunun başarı tarihçesi

Tire geleneksel giysileri

İmam Birgivi

Arkeolojik eserler

Geçici sergi alanı (Kemal-Esra

Uğurbil arkeoloji sergisi)

Hamam ve su kültürü

Tire’de yeme içme kültürü

Eczacı

Saat tamircisi

Kalaycı

Evliya Çelebi Seyahatnamesinde Tire

Kapı kulpları

Terzi

Fotoğrafçı

Kunduracı

Bando

Seha Gidel, Fuat Mensi Dileksiz,

Tanju Okan, Gönül Duman, Nejat

Uygur odası

Tire’yi yönetenler

Tuğgeneral Enver Topuz

İdari birim

Kafe

Sinema ve konferans salonu

- **Seferihisar Kent Belleği ve Anı Evi (2013)**

Binanın giriş katı kent belleği ve müze, üst katı misafirhane, bahçesi ve terasları ise Seferihisarlı kadınlar tarafından yapılacak yöresel lezzetlerin satıldığı restoran olarak kullanılacak. Binada Seferihisar’ın geçmişinden eşya, fotoğraf ve belgelerden oluşan bilgiler arşivlenip sergilenecek.

Karabük

- **Safranbolu Kent Tarihi Müzesi (2006)**

Zemin Kat: Esnaf ve Zanaatkarlar Çarşısı (yemenicilik, semercilik, demircilik, ahşap işçiliği, kalaycılık, bakırcılık, eczacılık, şekerçilik, baharatçılık)

Birinci Kat: kronolojik tarih, bilişim tarihi salonu (müzeye uyum sağlamadığını söylüyor Safiye Hanım)

İkinci kat: Etnografya Salonu, Fotoğraflarla Safranbolu Salonu

Karaman

- **Karaman Kent Kültürü Müzesi (2013)**

Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok. Terzi, Kalaycı, Demirci, Berber, Semerci, Tuzcu, Arzuhâlcı, Saatçi, Köşker ve Nalbant vb.. Manken canlandırma ve fotoğraflar

Kastamonu

- **Kastamonu Kent Tarihi Müzesi (2002)**

Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok. Kastamonu'nun kentleşme süreci içindeki gelişimlerini fotoğraf, grafik ve çeşitli objelerle ziyaretçilerine sunan müze, içerisinde 1904 yılına ait Anadolu'nun ilk el yapımı konsol piyanosu, Kastamonu Sana-i Nefise Mektebinde 1907 yılında dokunan 40 metre karelik halı gibi nadir eserleri de sergilenmektedir.

- **Kurtuluşa Giden Yolda, İnebolu Kent Müzesi (2017)**
Küratör: TKB aracılığıyla Ahmet Erdönmez (cem ajansla birlikte)

Zemin kat:

Orta hol – Arasta bölümü (denk kayığı marangozhanesi, bıçakçı, terzi, kilimci, kunduracı), İnebolu’dan Kastamonu’ya kağınyla mermi taşıyan kadın canlandırması, İstiklal yolu canlandırması

Giriş – Video enstalasyon

Birinci kat:

İnebolu tarihi (Persler, Makedonlar, Türkler), Osmanlı İnebolu’su, Milli Mücadele Döneminde İnebolu, vitrinlerde çeşitli kıyafetler

İkinci kat:

9 Haziran 1922 İnebolu’nun kurtuluşu, vitrinlerde silahlar, İnebolu’ya verilen İstiklal Madalyası, Atatürk’ün İnebolu’ya gelmesi ve Türk Ocağı’nda şapka inkılabını gerçekleştirmesi, eski şapkalar ve Atatürk arastası, Ticaret bölümü, Şair ve yazarlar bölümü

- **Taşköprü Kent Tarihi Müzesi (2018)**

Küratörlük ile ilgili: Kalkınma Ajansı ve kültür bakanlığı desteği oldu. Bakanlık hem maddi hem de teknik destek sundu. Ama küratörlük anlamında bakanlıkla oldukça mücadele ettik. Kırılması zor şartları var bakanlığın örneğin illa yufka açan kadın figürü olacak dediler biz istemedik ve bunun için uğraştık. 10 tane silikon manken olacak dediler o zaman da müze korku tüneli gibi olacaktı biz de sayıyı 3’e düşürdük.

Giriş katı:

Sinevizyon odası (Taşköprü tanıtımı var içinde tarihçe de anlatılıyor)

Çocuk atölyesi

2 oda var bu odalarda kronolojik tarih anlatısı. Aslında sayısal bir kronoloji, mot a mot bir anlatım değil. Ziyaretçiler sıkılmasın diye. Pompeipolis kenti kazısından bahsediliyor. Kioska kazıdaki arkeologlar ve mimarların hazırladığı canlandırmalar gösteriliyor. Selçuklu ve Osmanlı’yı da sikkeler üzerinden anlatıyoruz. Bina tarihçesi bölümünde bu bilgilerle birlikte belediyeçilik ve cumhuriyet dönemi anlatılıyor.

Birinci kat:

Geleneksel mimari yapı ve şehir planları. Nüfus yapısı, mimaride ermeni ustaların rolü, Türk ve ermeni ustaların ortak çalışması sonucu ortaya çıkan yapılar anlatılıyor. Bir anlamda özeleştirisi de var çünkü bu yapıları koruyamadık.

1911 planı ve 1927 yangını sonrası bugünkü kentin altyapısını oluşturan ızgara plan 1928 planı sergileniyor. Aralarındaki farklar göz önüne seriliyor.

İnanç odası (mimariyi de içeriyor)

Pompeipolis’ten pagan inancından başlayarak Hristiyanlık, Bektaşilik ve İslamiyet anlatılıyor. Buradaki kioska Osmanlı döneminde vakıflar, türbeler, Taşköprülüzadeler medresesinden bahsediliyor. Ve gidilebilen en erken tarihten itibaren Osmanlı Rus Savaşı’ndan Kurtuluş Savaşı’na kadar Taşköprülü şehitlerin isimleri yer alıyor. Bina Redif Taburu olduğu için bu askerler buradan çıkıp şehit olmuşlar o yüzden yer veriliyor. Başka bir bölümde şehitler bölümünü ele alsaydık eğer militarist bir yaklaşım gibi algılanılabildi o yüzden inanç bölümünde ele aldık.

Eğitim odası

Muzafferettin gazi medresesi, Pompeipolis gymnasiumu, cumhuriyet dönemi okulları ile ilgili bilgiler ve bu dönemde kullanılan laboratuvar gereçleri çeşitli malzemeler sergileniyor.

Geleneksel kültür odası

Vitrinlerde kıyafetler sergileniyor.

Panolarla Taşköprü yeme içme kültürü ve eski şenlikler, bayramlar anlatılıyor. Dini bayramlar değil. Şu an kutlanmayan şenlikler mesela hasat bayramı gibi.

Ulaşım ve festival odası

Sarımsak festivali (neredeyse 2000 yıldır aynı şekilde kutlanıyor)

Ulaşım bölümü – Taşköprü ve Vilayet bağlantısı, geçmişten günümüze ticaret yolları anlatılıyor.

Geleneksel kasaba salonu (bir başka oda) – yaşam alanı canlandırması (mankensiz) objeler, sedir vb...

Tanınmış simalar odası

Taşköprülü ünlülerin (Cihan ünal, erol sayan gibi) kullandığı objeler vb sergileniyor.

Kioksta ise bürokratlar, milletvekilleri, sanatçılar, yardımseverler, eski belediye başkanları, kaymakamların isimlerine ve fotoğraflarına yer veriliyor.

Doğal yaşam (bu bölüm sıkılanlar için ara geçiş gibi oluyor)

Taşköprü ile özdeşleşmiş ürünler ile ilgili bilgiler veriliyor. Sarımsak, kendir gibi.

Vahşi yaban hayatı, zengin bitki örtüsü anlatılıyor. Jeolojik dönemden itibaren coğrafi özelliklerden bahsediliyor.

Sanayi bölümü

Bu bölüm doğal yaşam bölümü ile destekleniyor. Sonuçta onlar üzerinden sanayi de geliyor. Taşköprü’de üç büyük fabrika var SEKA, SÜMERBANK, ŞEKER PANCARI. Bu fabrikalar ve bunların sosyal hayata katkısından bahsediliyor.

Özellikle sümerbanka daha büyük bir pano ayırdık çünkü Sümerbank ile ilgili neredeyse hiç bilgi yok ve 100 yıl sonra unutulacak. Bu yüzden biz de belediye arşivinde bulabildiğimiz 1 dosya üzerinden çalıştık. 2002 yılında başbakanlık arşivlerinden sümerbankla ilgili tırlar dolusu belge sekaya gönderildi. Bugün sümerbankla ilgili bir bilgiye ulaşmaya çalışırsanız rusya ile yazışmanız gerekiyor.

Bodrum kat:

Hol – sıkı bölümü (pekmez ve marmelat yapımını anlatan mankenli canlandırma, şarapana adı verilen sıra sıkım aleti ile birlikte)

Sarımsak odası – Sarımsak ve Taşköprü hemen hemen aynı şey

Bu bölümde metin destekli bir diorama oluşturuldu daha anlaşılır olması için.

Bakırcılık odası – manken olmadan objelerle bir bakırcı atölyesi canlandırması. Metinlerde Taşköprüdeki bakır yataklarından bahsediliyor. Özellikle manken olmasının istedik çünkü o zaman ziyaretçinin ilgisi mankene ve yaptığı işe odaklanacaktı bakır yataklarının önemi arka planda kalacaktı.

Kendir odası – çıkırık ile kendirden organ yapımının mankenli anlatımı. Kendirden iplik yapımı artık yok, çünkü kendir ekimi yasaklandı. Bu bölümde ayrıca kendir fabrikalarından ve kendirin doğaya faydalarından bahsediliyor, oksijen salınımı vb gibi.

Derici bölümü – deri atölyesi şeklinde bir canlandırma. Tabaklama işlemi ve bunun Taşköprü için önemi anlatılıyor. Çünkü Taşköprüde özellikle tabakhane mahallesi var. Bu mahalle ve eski tabakhaneler anlatılıyor.

Kayseri

- **Kadir Has Kent ve Mimar Sinan Müzesi (2003)**

Zemin Kat (Kent Müzesi):

Kent Bilgi kioskları,
Kayseri Tarihi,
Tarihi ve Turistik Eserler,
Sosyal ve Kültürel Yaşam,
Eğitim ve Sağlık,
Tarım ve Hayvancılık,

Sanayi ve Ticaret,
Modern Kayseri,
Kayseri Mutfağı,
Dini Mimari,
Doğal Güzellikler,
Konut Mimarisi ve Taş İşçiliği,
Erciyes

Birinci Kat (Mimar Sinan Müzesi):

Mimar Sinan kiosk,
Mimar Sinan'ın Hayatı,
Süleymaniye Külliyesi,
Sinan ve Süleymaniye,
Sinan'da Sivil Mimari,
Haseki Külliyesi,
Sinan ve Selimiye,
Selimiye Külliyesi,

Edirnekapı Mihrimah Sultan
Külliyesi,
Lüleburgaz Sokullu Mehmet Paşa
Külliyesi,
Osmanlı Coğrafyasında Mimar
Sinan,
Mimar Sinan'ın Sanatı ve Eserleri,
Kayseri Kurşunlu Camii,
Mağlova Kemerli

Kırklareli

- **Ali Rıza Efendi Kent Kültür Evi (2018)**

Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok. Türkiye, Yunanistan, Karadağ ve Bulgaristan'ın ortak kültürel değerlerinin sergileneceği Kent Kültür Evi.

Kocaeli

- **İzmit Elektronik Kent Müzesi (2006)**

Video gösterimleri:

Belediye Faaliyetleri,
İlçenin Tarihi,
İlçenin Coğrafyası,
İlçenin Ekonomisi,
İlçenin Kültür ve Turizmi,
Tarihi eserler

Statik canlandırmalar:

Pişmaniye Atölyesi,
Osmanlı savaş gemisi (MAVRA)
maketi,
Simit satış arabası ve simit satan
çocuk bölümü,
Kapanca Sokağı

Maketler:

Vaziyet Maketi,
Saat Kulesi
Abdülaziz
Av Köşkü
Heykel ve Kapı,

Pertev Mehmet Paşa (Yeni Cuma)
Camii,
Gar Binası-Yan Bina-Demiryolu,
Sırrıpaşa konağı ve Pembe Köşk,
Fevziye Camii ve Bahçesi

Konya

- **İlgın Kent Müzesi (2013)**
Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok.
- **Adile Baysal Kültür Sanat Evi ve Seydişehir Müzesi (2013)**
Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok.

Kütahya

- **Kütahya Kent Tarihi Müzesi (2010)**
Küratör: Atölye Teati
Bahçe: Çini Sanatının üretim aşamaları

Zemin kat: Tarih öncesi dönemden başlayarak, Hitit, Frig, Roma, Bizans, Selçuklu, Germiyan, Osmanlı ve Türkiye Cumhuriyetine ait bilgi, belge ve fotoğraflar, Seyit Ömer Höyüğü kazıları katmanlarının ölçekli olarak makete aktarımı, Alizonai antik kenti kapı sütunlarının cama yansıtması, Mustafa Hakkı Yeşil 1940 yılında çektiği öğrencilerle fotoğrafı önünde hatıra fotoğraf alanı

Birinci kat:

Kaybolmaya Yüz Tutmuş Meslekler Sergisi: Demirci, bakırcı, kalaycı, keçeci, sepetçi, dülger, bıçakçı, semerci, nalbant, saraç, kunduracı meslek guruplarının manken ve fotoğraflarla canlandırmaları

İkinci kat: Ev yaşamı, haremlik, selamlık, gelin, düğün, kına merasimi giysileri, yatak odası, mutfak ve halı dokumacılığı gibi günlük hayat canlandırmaları.

- **Simav Kent Müzesi (2014)**
Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok.

Manisa

- **Geleneksel Salihli Evi Salihli Kent Arşivi ve Müzesi (2015)**
Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok.

- **Turgutlu Kent Müzesi (2017)**

Küratör: Prof Engin Berber ve TSR Müze ile çalışmalar başlıyor ancak küratör Engin Berber ile bir süre sonra yollar ayrılıyor. Berber'in üniversitedeki yoğunluğundan dolayı müzeye yeterli zaman ayırmamasından dolayı belediye kendi bünyesinde oluşturduğu bir ekiple yola devam ediyor. Ancak görseller için TSR ile çalışmaya devam ediliyor.

Bodrum kat: 5 oda ve odaların baktığı bir holden oluşuyor. Bu bölüm şehir canlandırması şeklinde oluşturulmuş. 3 oda domestik hayatı, 2 oda iş yerlerini ve hol de sokağı anlatıyor. Bu kattaki canlandırmalar tamamen 4 Eylül 1922'de Yunan askerlerinin kaçarken Turgutlu'yu yakmasını anlatıyor. 4.09.1922 saat 20.20'de zamanın donduğu bir alan. Bu bölümde sensörler vasıtasıyla Yunan askerlerinin, insanların bağırma sesleri duyuluyor ve ortama yanmış odun kokusu yayılıyor. Amaç o anı her anlamda yaşatmak.

Zemin kat:

Hol – su değirmenleri (Turgutlu için önemli yapılar)

1. Oda – kent tarihi
2. Oda – demiryolu hattı (Turgutlu-İzmir)
3. Oda – Turgutlu'da ticari hayat

Birinci kat:

Hol – 3 sergi dolabında nitelikli eserler sergileniyor (İbrahim Müteferrika baskısı bir kitap, ud vb..)

1. Oda – Gayrimüslüm halklar

Şuan Turgutlu'da yaşayan gayrimüslümler yok ancak tarihteki yerleri önemli olduğu için yer veriliyor. Eğer şehri bütünüyle anlatmak istiyorsanız atlanmaması gerek. İşgal günlerine kadar sıkı bağlar var. Cenazesine, düğününe katılıyor herkes. Savaş öyle bir güç ki komşuyu komşuya düşman ediyor. Savaş olmasa hala sıkı bağlar olabilirdi.

2. Oda – Turgutlu kurucusu Türkmen Turut aşireti canlandırması
3. Oda – Belediye odası

Diğer müzelerde olduğu gibi şehri yönetenler gibi bir bölüm değil. Burada belediyenin 2 önemli hizmeti anlatılıyor. Biri 1932-1933 suyun gelmesi ikincisi 1920'lerden başlayarak 1960'lara kadar elektriğin yaygınlaşması. Bir bakıma Turgutlu belediyesinin Turgutlu'yu nasıl modern bir hale getirdiği anlatılıyor.

Mardin

- **Sakıp Sabancı Mardin Kent Müzesi (2009)**
Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok.
- **Midyat Kent Müzesi (2013)**
Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok.
- **Nusaybin Kent Müzesi (2014)**
Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok.

Mersin

- **Mustafa Erim Mersin Kent Tarihi Müzesi (2010)**
Eğitim Tarihi Odası,
Mersin'in Kurtuluşu Köşesi,
Mersin Kaleleri,
Mersin Camileri ve Kiliseleri,
Mersin'de Yetişen Yaşayan ve İz Bırakanlar,
Atatürk'ün Mersin Ziyaretleri ve Fotoğrafları,
Mersin Kent Tarihi, Yumuktepe Höyüğü

Ordu

- **Ünye Yaşayan Kültürel Miras Müzesi (2017)**
Ünye Yaşayan Kültürel Miras Müzesi'nde ziyaretçiler UNESCO'nun Türkiye için belirlediği somut olmayan kültürel miras listesinde yer alan Yerel Hikâye Anlatısı, Meddahlık Sanatı, Karagöz ve Ebru sanatlarını deneyimleme fırsatı bulabiliyorlar.

Osmaniye

- **Osmaniye Kent Müzesi (2013)**

Zemin kat:

Arasta Çarşısı:

Berber, terzi, dokumacı, köşker, kuyumcu, kalaycı, bıçakçı, demirci, semerci, nalbant, ahşap oymacılığı, fotoğrafçı

Mutfak

Kına gecesi ve çeyiz

Tarım

Çocuk oyunları

Çanakkale Savaşında şehit olan Osmaniyeliler

Birinci kat:

Yeryüzünde yaşayan Türk devletleri

Çınarlı kahve/kıraathane

Şor odası

Geçmişten Günümüze Osmaniye:

Hititler,

Roma,

Abbasi,

Kınık,

Cebeli Bereket,

Aşiretler,

Fırka-i İslahiye,

Osmaniye'nin kuruluşu,

Milli Mücadele Kahramanları,

Terör Şehitleri,

Siyasiler,

Değerlerimiz,

Camiler ve Kaleler,

Coğrafya,

Osmaniye'de Ekonomi,

Yerel Basın

Yedi Ocak Diorama,

Atatürk'ün Osmaniye'ye gelişi ve mozolesi

Maketler (çadır, huğ ev, dam ev ve konak ev)

Eğitim atölyesi

Samsun	<ul style="list-style-type: none"> • Kadirli Kent Müzesi (2014) Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok. 	
Samsun	<ul style="list-style-type: none"> • Samsun Kent Müzesi (2012) Küratör: NDR Kronolojik tarih, Kurtuluş Savaşı, Tütüncülük, Samsunlu ünlüler, Mücadele ve göçler, Kent tarihinde afetler, Bir zamanlar Samsun, Sanal Müze, Müze binası tarihçesi, Cumhuriyet Samsun'u, Atatürk ve Samsun, Yönetim tarihi-Vekiller- Valiler-Belediye Başkanları, Demografik yapı, Kent informasyonu, 	<p>Tarihi yapılar, Kentin mimari yapısı, Ulaşım tarihi, El sanatları çarşısı, Karadeniz ve balıkçılık, Spor Tarihi, Eğitim Tarihi, İletişim Tarihi, Coğrafi yapı, Fauna, Flora, Samsun'da Turizm, Ekonomi, Sağlık Tarihi, Yemek Kültürü, Samsun'da çocukluk, Düğün gelenekleri, Kültür ve Sanat</p>
Şanlıurfa	<ul style="list-style-type: none"> • Urfa Kent Müzesi (2014) Küratör: NDR Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok. 	
Tekirdağ	<ul style="list-style-type: none"> • Şarköy Etnografya Kent Müzesi (2014) (isimler sürekli değişiyor) Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok. 	
Tokat	<ul style="list-style-type: none"> • Erbaa Kültür Evi Kent Müzesi (2011) Çeşitli el sanatları canlandırmaları yer alıyor: bakırcı, demirci, kunduracı, çarıkçı, semerci, tütüncülük, kilimcilik, tuğla ocağı çalışanları. El sanatlarının yanında kına gecesi odası da kurulmuş. Ayrıca Erbaa mutfağı ve mutfak gelenekleri de canlandırılıyor. 	
Trabzon	<ul style="list-style-type: none"> • Niksar Kent Müzesi (2014) Cahit Külebi ve Rıza Akdemir'e ait kişisel ve değerli eşyalar 	
Trabzon	<ul style="list-style-type: none"> • Trabzon Şehir Müzesi (2017) Küratör: NDR Zemin kat: Ön tanıtım alanı (video gösterimi, kısa Trabzon tarihi, Trabzonlu kimdir gibi), kronolojik tarih, yönetim tarihi, coğrafya (fauna, flora), demografi, geçici sergi alanı, kafeterya. Birinci kat: kültürel yapı, mimari ve kentsel doku, eğitim tarihi, spor tarihi, basın yayın tarihi, sağlık tarihi, kültür sanat tarihi, sözlü tarih (kiosklar, trabzonluların çocukluğundaki yaşantıyı, bayramları anlatması gibi videolar) Alt kat (bodrum): ekonomik yapı, ulaşım tarihi, turizm, geleneksel zanaatlar 	
Uşak	<ul style="list-style-type: none"> • Uşak Kent Tarihi Müzesi (2013) Küratör: Atölye Teati Zemin kat: Atatürk büstü (Pietro Canonica tarafından 1929 yılında yapılmış), Uşak maketi 	

Eğitim b6lümü
Uşak'ın kronolojik tarihi (Kalkolitik Çağdan günümüze)
Sergi dolapları (Milli Mücadele döneminde kullanılan silahlar, telgraf kulaklıkları, tüfekler ve çeşitli araç-gereçler)

Halı Bölümü:

Halı tezgahı
Halı örnekleri
Avrupa resimlerinde Uşak halısı
Dokuma sözlüğü ve dokuma objeleri
Belgelik (44 adet Osmanlıca belge ve Türkçe çevirisi)

Uşak Şeker Fabrikası bölümü
Uşak'ta boyahaneler
Uşak'ta dericilik
Uşak'ta dokumacılık
Günlük Yaşam Nesne Bölümü
Yangınlar ve kent planlaması
Fotoğraflarla Uşak'ın öncesi ve sonrası
Mimari eserler (Ulu cami maketi, Uşak Garı ve Clandras Köprüsü)
Uşak'a elektriğin gelişi ve aydınlatma bölümü
Asma Kat: Uşak etnografyası bölümü
Çeşitli tarım araç gereçleri, Türkiye'nin ilk yerel televizyonu olan UKTAD TV'nin ekipmanları, Halk oyunları ve el sanatları panoları, Geleneksel giyim, Mültimedya bölümü (İslamoğlu Kültür Evi ve Yaren Geleneği, Dokurevi ve Uşak Halısı, kaybolan meslekler), Çeyiz Bölümü, Düşün canlandırması

Avlu:

Belediye ve başkanlar, Basın odası, Spor odası, Cirit odası, Mutfak kültürü, Kitaplık, Seminer salonu, Müdür, İdari ofis, Depo, Kafe ve hediyelik eşya

Yalova

- **Yalova Kent Müzesi (2013)**
Yalova tarihi,
Yalova'da Doğal Afetler,
Göçlerle Büyüyen Yalova,
Atatürk ve Yalova,
Yalova'da Spor,
Yalova'da Eğitim,
Sanayi,
Yalova'yı Yönetenler,
Demografik Yapı,
Yalova'nın Doğal Zenginlikleri,
Yemek Kültürü,
Kültürel Mekanlar,
Tarihi Yapılar,
Dokumacılık ve El Sanatları,
Termal ve Kaplıcalarıyla Yalova

Zonguldak

- **Kdz. Ereğli Belediyesi Kent Müzesi (2014)**
Sergi içerikleri ile ilgili net bilgi yok. Müzenin katlarında Kdz. Ereğli'nin tarihi gelişimi ve ilçemizin belirli yerleri hakkında bilgi panoları yer almaktadır. Kdz. Ereğli Belediyesi Kent Müzesi içinde yüzyıla yakın döneme ait günlük kullanım eşyaları mevcuttur. Kent müzesinde toplamda 341 envanter bulunmakta olup, bunların içinde tıbbi malzemeler, plaklar, müzik aletleri, elektronik cihazlar, yöresel kıyafetler, madeni eşyalar olmak üzere kısacası aklımıza gelebilecek günlük kullanılan pek çok malzeme bulunmaktadır.

VITA

PERSONAL

Surname, Name : FİDANGENÇ ŞENEL, Ayşe Nur
Date and Place of Birth : 14.05.1984 – Denizli (Turkey)
E-mail : aysenursenel@gmail.com

EDUCATION

PhD., İzmir Institute of Technology, Graduate School of Engineering and Sciences, Department of Architecture (2010-2018)
Thesis: “Discourse Analysis of City Museums in Turkey since 2000”

M.Sc., İzmir Institute of Technology, Graduate School of Engineering and Sciences, Department of Architecture (2007-2010)
Thesis: “A Reading of the Late 19th-century İstanbul Public Life and Space through the Tanzimat Novels”

B.Arch., İzmir Institute of Technology, Faculty of Architecture, Department of Architecture (2002-2007)

ACADEMIC EXPERIENCES

Research Assistant, Pamukkale University, Faculty of Architecture and Design, Department of Architecture (2013-...)

Research Assistant, İzmir Institute of Technology, Graduate School of Engineering and Sciences, Department of Architecture (2008-2013)

PUBLICATIONS

- Fidangenç, A.N.Ş. “Yereli Korumak ve Türkiye’de Kent Müzeleri.” *İdeal Kent, Kent Araştırmaları Dergisi*, Sayı: 20 (Eylül 2016): 936-965. ISSN:1307-9905 SocINDEX (EBSCOHOST)
- Fidangenç, A.N.Ş. “Türkiye’de Kent Müzeleri.” *İdeal Kent, Kent Araştırmaları Dergisi*, Sayı: 13 (Temmuz 2014): 171-188. ISSN:1307-9905 SocINDEX (EBSCOHOST)
- Şenel, A. N. “Kent Müzeleri ve Küreselleşme.” *ODA*, 5 (Aralık 2013): 45-46.
- Şenel, A. N. “City Museums and Globalization.” *İdeal Kent, Kent Araştırmaları Dergisi*, Sayı: 8 (Ocak 2013): 74–85.
- Kılıç, P.; Şenel, A.N. “Tüm Kentlerin Masalı.” *İdeal Kent, Kent Araştırmaları Dergisi*, Sayı: 5 (Ocak 2012): 146–167.
- Ülkeryıldız, E.; Şenel, A.N.; Önder E.C. “Sinema ve Farklılaşan Düzlem Algısı: ‘İpler’ Örneği.” *Arredamento Mimarlık*, 251(Kasım 2011):122–127.
- Şenel, A. N. “İzler.” Der. İlhan Kesmez, *Mimarlıkta Eleştirel Okumalar Öğrenci Metin Yarışmaları 2009-2010*, içinde, ss:34-37, Ankara: Mimarlar Derneği 1927, 2010.